

А.А. ВОРОН, В.А. СОЛОПЕНКО

УКРАЇНСЬКА мова

ВИДИ МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Живе поезія у мові,
Якої мати вчили нас,
У гніві, усмішці, любові,
В красі звичайній, без прикрас.
Вона не тільки мрії срібні,
А й праця, й радощі зусиль,
Вона потрібна, як потрібні
Вода й повітря, хліб і сіль.*

Максим Рильський

ДЕРЖАВНИЙ ГІМН УКРАЇНИ

Музика *Михайла Вербицького*
Слова *Павла Чубинського*

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

А. А. Ворон, В. А. Солопенко

УКРАЇНСЬКА мова 6

Підручник для 6 класу
загальноосвітніх навчальних закладів
з навчанням російською мовою

*Рекомендовано Міністерством освіти
і науки України*

Київ
«Освіта»
2006

ББК 81.2УКР-922
В75

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки України
(Рішення Колегії Міністерства освіти і науки України від 11.04.2006 р.
Протокол № 4/4-19)*

Художник *М. Ю. Крюченко*

УМОВНІ ПОЗНАЧКИ

- — основне правило
- — правило-підказка
- — запитання і завдання
- — вправа з ключем
- — словничок
- — мовна задача

- В75** **Ворон А. А.**
Українська мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закладів з навчанням рос. мовою /А. А. Ворон, В. А. Солопенко.— К.: Освіта, 2006.— 208 с.
ISBN 966-04-0632-0.

ББК 81.2УКР-922

ISBN 966-04-0632-0

© А. А. Ворон, В. А. Солопенко,
2006
© Видавництво «Освіта»,
художнє оформлення, 2006

Ви вже шестикласники і продовжуєте оволодівати багатствами української мови. Цей підручник відкриє вам нові таємниці слів та правила вживання їх у текстах різних стилів і типів мовлення.

Ви більше дізнаєтеся про частини мови, їх значення, граматичні ознаки та правопис. Щоб пригадати вивчене раніше і краще засвоїти новий матеріал, дайте відповіді на запитання на початку кожного параграфу або виконайте вправу на дослідження. Правила, виділені кольором, треба запам'ятовувати. А підказки допоможуть з'ясувати складні моменти у вивченні теми.

Вчіться самостійно визначати рівень власної підготовки. Для цього користуйтеся контрольними завданнями і запитаннями після кожного розділу.

Навчання мови — дуже цікава справа. У підручнику ви знайдете і вправи з ключами, і мовні задачі, і пізнавальні тексти про кожну з областей України.

Але основне в навчанні мови — це вміння спілкуватися, самостійно складати тексти. Набути таких навичок вам допоможе рубрика «Культура спілкування». А в рубриці «Азбука ввічливості» пропонуються завдання, завдяки яким ви навчитеся правильно і швидко орієнтуватися в різних життєвих ситуаціях.

Частіше звертайтеся до словничків у розділі «Додаток». Вони стануть у пригоді під час виконання багатьох вправ.

Сподіваємося, що підручник допоможе вам поступово набувати нових знань з української мови, умінь цікаво та змістовно висловлюватися.

Бажаємо плідної праці й успіхів!

ВСТУП

§ 1 Крása та багатство української мови

1. Прочитайте уривок із вірша Дмитра Білоуса. Скажіть, як ви його розумієте.

У мові — чари барвінкові:
Печаль і радість в ріднім слові.
Із ним і в пеклі ти, і в раї,
І просто серце завмирає.

Д. Білоус

У світі налічується понад п'ять з половиною тисяч мов.

Українська мова належить до слов'янської групи східно-слов'янської підгрупи мов. До цієї підгрупи входять також російська й білоруська мови. Мовами, нам близькими, розмовляють західні слов'яни — поляки, словаки, чехи та південні слов'яни — болгари, серби, хорвати, македонці, словенці.

Іноземні дослідники відзначають милозвучність і лексичне багатство української мови, часто ставлять її поряд із мелодійною італійською.

2. Прочитайте вірш Володимира Сосюри. Скажіть, з чим порівнює мову поет.

Я знаю силу слова —
воно гостріш штика
і швидше навіть кулі,
не тільки літака.
Воно проміння швидше,
в нім — думка й почуття.
Воно іде в народи
для вічного життя.
Коли це слово — зброя,
як день, що не схолов,
коли живуть у ньому
ненависть і любов...
Воно над зорі лине,
а в нім живуть, як спів,
любов до Батьківщини
і лють до ворогів...

В. Сосюра

Українська мова є милозвучною, бо в ній відбувається послідовне чергування голосних і приголосних звуків. Тому в українській мові є такі способи уникнення збігу кількох голосних і приголосних:

1. Чергування *у — в, і — й*: сказав *учителеві*; *і день, і ніч*.

2. Варіанти прийменників *з, із, зі*; *над, наді, перед, переді*: привітали *зі святом*, зупинився *переді мною*.

3. Варіанти часток *-ся* (перед приголосним) і *-сь* (перед голосним): *розлилася річка, розлилось озеро*.

3. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики: а) ті, в яких з дужок треба дібрати прийменник *у*; б) ті, в яких з дужок треба дібрати прийменник *в*.

Вийшов (*у, в*) поле, вивела (*у, в*) оранжереї, один (*у, в*) один, озеро (*у, в*) видолинку, гратися (*у, в*) піжмурки, дефіс (*у, в*) словах, аеропорт (*у, в*) Борисполі, навчаються (*у, в*) університеті, експедиція (*у, в*) Африку, зупинитись (*у, в*) друзів, місто (*у, в*) Узбекистані.

Якщо ви правильно виконали завдання, з початкових букв перших записаних слів прочитаете початок прислів'я: «... *не товариші*».

4. Запишіть подані сполучення слів, добираючи з дужок потрібні букви, у два стовпчики: а) з буквою *і*; б) з буквою *й*.

Зелений (*і, й*) синій, коноплі (*і, й*) просо, липа (*і, й*) осика, осінь (*і, й*) зима, ліс (*і, й*) поле, іракці (*і, й*) іранці, от (*і, й*) проминув, та (*і, й*) пішов, краці (*і, й*) надійніші, травень (*і, й*) червень, Анжела (*і, й*) Ірина, акварель (*і, й*) гуаш.

Якщо ви правильно виконали завдання, з початкових букв перших записаних слів складеться початок прислів'я: «... *солов'я не тішить*».

5. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики, добираючи з дужок потрібні прийменники: а) *із (зі)*; б) *з*.

Хтось (*з, із, зі*) нас, дорога (*з, із, зі*) міста, тесляр (*з, із, зі*) хутора, Олена (*з, із, зі*) матір'ю, розмовляла (*з, із, зі*) батьком, онука (*з, із, зі*) дідусем, оглядач (*з, із, зі*) Львова, зустрілася (*з, із, зі*) артистами, вийшов (*з, із, зі*) двору, іти (*з, із, зі*) іншими.

Якщо ви правильно виконали завдання, з початкових букв перших записаних слів складеться початок прислів'я: «... *буває, той розуму набуває*».

6. Прочитайте висловлювання діячів української культури про мову. Запишіть, вибираючи з дужок потрібні букви: *у — в, і — й, з — зі — із*.

I. (У,в)країнська мова (у,в) багатстві, витонченості (і,й) гнучкості форм не поступається жодній (з, із, зі) сучасних літературних мов слов'янства (і, й) не бідна аж ніяк на поняття, аби нею заважко було переказати глибину філософських думок (і, й) змальовувати високохудожні образи (М. Драгоманов).

II. Коли зникає народна мова — народу більше нема!.. Відберіть (у, в) народу (у, в)се — (і, й) він (у, в)се може повернути, але відберіть мову, (і, й) він ніколи більше не створить її. Нову батьківщину навіть може створити народ, але мови ніколи:

(у, в)мерла мова (у, в) устах народу — (у, в)мер (і, й) народ
(К. Ушинський).

7. Перекладіть і запишіть українською мовою вислови діячів російської культури.

1. Я очень люблю народный украинский язык, звучный, красочный и такой мягкий (Л. Толстой). 2. Необыкновенный язык наш является ещё тайной (М. Гоголь). 3. Пусть живёт сладкопевучий, ни с чем не сравнимый украинский язык (В. Солоухін).

красочный — барвістий
сладкопевучий — солодкоспівний
тайна — таємниця

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

НАША БАТЬКІВЩИНА

Вирушаючи в захоплюючу подорож Україною, зробимо зупинку в столиці, обласних центрах, побуваємо в найцікавіших куточках нашої держави. Придивімося до краси рідного краю, прислухаймося до шепоту історії в кожній географічній назві.

У назві сіл і міст — слова,
В яких щось рідне, таємниче,
В них голос предків ожива
Й сьогодні в рідний край нас кличе.
Читай і думай, друже мій,
І не цурайся свого роду.
Земля — це книга, у якій
Історія мого народу.

Д. Білоус

1. В якому населеному пункті ви живете?
2. Що вам відомо про походження назви вашого міста (села)?
3. Які народні легенди, перекази пов'язані з вашим краєм?
4. Які частини території України називають Прикарпаттям, Закарпаттям, Буковиною, Галичиною, Поліссям, Поділлям, Волиню?

Чи відомо вам?

Територія України — 603 тисячі 700 квадратних кілометрів, де проживає близько 48 мільйонів людей. В Україні є п'ять міст-«мільйонерів» із населенням понад мільйон. Це Київ, Харків, Дніпропетровськ, Донецьк, Одеса.

До складу України входять 24 області та Автономна Республіка Крим.

Більшість населення нашої держави становлять українці. Серед інших народів, що населяють Україну, — росіяни, білоруси, поляки, болгары, євреї, молдавани, румуни, греки, вірмени, німці, цигани, татари, угорці.

Державними символами України є Державний Прапор України, Державний Герб України і Державний Гімн України.
Столиця України — місто Київ (З довідника).

1. Скільки областей в Україні?
2. Які народи населяють нашу Батьківщину?
3. Назвіть державні символи України.
4. Яка мова в Україні є державною?

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Загальне уявлення про ситуацію спілкування

1. Що означають поняття *мова* і *мовлення*?
 2. Що таке ситуація спілкування?
8. I. Прочитайте. Перекажіть текст.

Вам, напевно, доводилося зустрічатися з людьми, які добре володіють мовою, вільно й невимушено висловлюють свої думки усно й на письмі, хоч інколи говорять і пишуть про непрості речі. Очевидно, ви не раз щиро заздрили таким майстрам, у яких слово стало слухняною зброєю думки. Уміння гарно висловлюватися потрібне кожній людині незалежно від її професії. Володіння словом дає можливість поділитися знаннями та враженнями, відстояти свої переконання, уникнути непорозумінь. А для людей багатьох професій добрі навички монологічного мовлення просто необхідні для виконання службових обов'язків.

Якщо ви гадаєте, що хист красиво і грамотно висловлюватися дається людині від народження, то глибоко помиляєтесь. У кожної людини є задатки оратора, їх лише треба розвивати. «Поетами народжуються, промовцями стають», — говорив знаменитий римський оратор Марк Туллій Цицерон (З кн. «Учіться висловлюватися»).

II. Поміркуйте, які навички необхідні для того, щоб гарно висловлюватися.

Щоб ваше спілкування з іншими людьми було успішним, треба враховувати **мовленнєву ситуацію** — умови, в яких відбувається спілкування. Слід чітко визначити тему й основну думку висловлювання, обов'язково врахувати місце спілкування (офіційна обстановка чи невимушена ситуація) та мету висловлювання (ви хочете щось повідомити чи з'ясувати або спонукати когось до певної дії). Звичайно, потрібно орієнтуватися на адресата мовлення — особу, з якою ви спілкуєтеся.

Наприклад, ви по-різному будете спілкуватись у читальному залі шкільної бібліотеки і в гостях у бабусі.

9. Визначте адресата кожного з висловлювань. Яка потреба спонукала до спілкування в кожному випадку? Зверніть увагу на слова ввічливості.

1. Вибачте, будь ласка, що турбую. Чи не підкажете Ви, яким автобусом можна доїхати до станції метро «Лівобережна»? 2. Будьте ласкаві, закомпостируйте мій квиток. 3. Даруйте, а сьо-

годнішній випуск «Спортивної газети» ще є? 4. Перепрошую, чи не допоможете мені вибрати книгу про тварин для меншої сестрички? 5. Я з радістю допоможу вам нести сумку! 6. На жаль, сьогодні я забув зошит.

10. Визначте тему та основну думку можливого висловлювання в таких ситуаціях:

- а) ви ділитеся з другом враженнями від переглянутого кінофільму;
- б) ви просите старшого брата (сестру) допомогти розв'язати задачу;
- в) ви запрошуєте однокласників на день народження;
- г) ви виступаєте на засіданні шкільного предметного гуртка.

11. Виразно прочитайте уривок із вірша Грицька Бойка «Ділові розмови» за особами і дайте відповіді на подані запитання.

— Здоров!
— Здоров!
— Як справи?
Що робиш?— я питаю.
— Та ось по телефону
З тобою розмовляю...
А як у тебе справи?
— Та справи — те що треба!
— А що ти зараз робиш?
— Та от дзвоню до тебе...
Ну, що ж — бувай здоровий,
Бо вже пора кінчати:
Ще ж треба подзвонити
До Роми і до Гната.

Г. Бойко

- 1. Чи відбулося повноцінне спілкування між хлопцями?
- 2. Чи визначив хлопчик, який телефонував, тему й основну думку висловлювання?
- 3. Які правила ведення телефонних розмов вам відомі?

12. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Чтобы хорошо говорить, вы должны не только иметь предмет разговора, но и уметь высказываться. От чего это зависит? От запаса слов. Люди, которые мало читают и мало разговаривают, не могут выразить свою мысль. Потому их речь бессвязна, малоинтересна. Расширяйте свой словарный запас. Тренироваться можно так: прочитайте небольшое произведение, а потом попробуйте вслух пересказать его (З календаря).

высказываться — висловлюватися
мысль — думка
бессвязный — незв'язний
речь — мовлення
произведение — твір

1. Які етикетні форми привітання і прощання вам відомі?
2. Які з них слід уживати у спілкуванні з людьми старшого віку, а які — у спілкуванні з однолітками?

I. Прочитайте діалог за особами.

ВІДПОЧИНОК

— Доброго дня, Олено Олексіївно!

— Добридень, Андрію. Як ти засмаг! Мабуть, відпочивав на півдні?

— Так, ми всією сім'єю були в Криму. У мене лишилися чудові спогади про літо. А де відпочивали Ви?

— Я побувала в трьох містах України — Львові, Одесі й Полтаві. Мала насичену туристичну програму.

— А яке з цих міст Вам найбільше сподобалося?

— Кожне з них чарівне по-своєму. Львів — таємничий, романтичний, навіює спогади про студентські роки. Одеса причарувала мене Приморським бульваром. А Полтава — це моє рідне місто. Люблю сидіти на берегах Ворскли, переноситися думками в дитинство.

— Ви так гарно розповідаєте! Мені теж захотілося побувати в тих краях.

II. Уявіть, що ви після літніх канікул зустрілися з однокласником. Складіть і запишіть діалог — обмін враженнями про те, як ви провели літо.

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

КИЇВ

* * *

Де стоїть тепер наш Київ,
Там була сама гора,
Жив там перший Кий з Хоривом,
Щек і Либідь — їх сестра.
Над самим Дніпром на горах,
Огороджений з боків
Ровом, мурами, валами
Київ виріс і розцвів.
На сторожі коло його,
Наче батько, став Дніпро,
Наче батько сину, ніс він
З півдня й півночі добро.
І здавалось, Україна
Буде квітнути віки,
І здавалось, всі народи
Їй сплітатимуть вінки.

Олександр Олесь

Київ. Майдан Незалежності

Не віриться, що центральній площі Києва — сучасного Майдану Незалежності — на початку дев'ятнадцятого століття не було зовсім. Тут був пустир — Козіне болото, до якого підходили давні оборонні вали... І тільки в середині дев'ятнадцятого століття почали з'являтися кам'яні будівлі.

Центр Києва за останні роки невідомо змінився: на Майдані височить монумент Незалежності, навпроти нього — пам'ятник покровителю міста, начальнику ангельського війська Архистратигу Михаїлу.

Окрасою столиці України є Софійський собор, збудований князем Ярославом Мудрим в одинадцятому столітті з нагоди перемоги над печенігами. Тут була перша в Київській Русі бібліотека.

З-поміж зелені виблискують на сонці бані храмів Києво-Печерської лаври — чоловічого монастиря, заснованого в одинадцятому столітті (З довідника).

1. Що вам відомо про заснування Києва?
2. Яка роль сучасного Києва в політичному і духовному житті країни?
3. Чи бували ви в Києві? Які пам'ятки історії та культури справили на вас найбільше враження?
4. Уважно розгляньте фотоілюстрацію. Складіть невеликий опис, використовуючи подані сполучення слів.

Ніжно-блакитне небо, монумент Незалежності, майорять прапори, споруда готелю, невеликі фонтани, дбайливо доглянуті квіти, неквапливо йдуть.

ПОВТОРЕННЯ ВИВЧЕНОГО

§ 2 Синтаксис і пунктуація

1. Що називається словосполученням?
2. Чим словосполучення відрізняється від слова? від речення?
3. Що таке граматична основа речення?
4. Які другорядні члени речення вам відомі?
5. Які бувають речення за метою висловлювання та інтонацією?

13. Пригадайте з вивченого у п'ятому класі, що не є словосполученням. Випишіть із поданих прикладів тільки словосполучення.

Марна справа, настала осінь, бити байдики, оздобити візерунками, батьки і діти, вийти зі школи, автобусна зупинка, дівчинка читає, дати прочухана, цікавитися справами, ерудована людина, високий і стрункий.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних словосполучень прочитаєте початок вислову В. Сухомлинського: «... віконця, через які людина бачить світ».

МОВНИЙ РОЗБІР

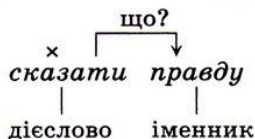
Послідовність синтаксичного розбору словосполучення

1. Назвіть у словосполученні головне і залежне слова.
2. Від головного слова до залежного поставте питання.
3. Вкажіть, якими частинами мови виражені головне і залежне слова.

Зразок усного розбору

1. У словосполученні *сказати правду* головне слово — *сказати*, а залежне — *правду*.
2. *Сказати* (щ о?) *правду*.
3. Головне слово виражене дієсловом, а залежне — іменником.

Зразок письмового розбору

14. Прочитайте вірш Володимира Сосюра. Виконайте синтаксичний розбір виділених словосполучень.

Вже **скосили гречку**, осінь недалечко,
місячна вуздечка **впала на поріг**.
І трава шепоче про **небесні очі**,
що крізь далі ночі **сйиво шлють** до ніг.

В. Сосюра

15. Перекладіть і запишіть текст українською мовою. Зробіть синтаксичний розбір виділених словосполучень.

Осенью вся **совиная семья** разбрелась по лесу. Каждая сова выбрала себе часть леса и поселилась в ней.

Ночью они бесшумно **облетали дозором** свои владения.

Если чужая сова залетала к ним в лес, они набрасывались на неё и прогоняли (*За В. Біанкі*).

поселіться — оселітися
владѣние — володіння

16. Розгляньте фотоілюстрацію. Напишіть твір-мініатюру «Осінь у моєму місті (селі)», використовуючи подані словосполучення.

Пишна осінь, пожовкле листя, бабине літо, рвучкий вітер, дихати прохолодою.

Осінь у Києві

Послідовність синтаксичного розбору речення

1. Визначте вид речення за метою висловлювання (розповідне, питальне, спонукальне) та за інтонацією (окличне чи неокличне).
2. Виділіть граматичну основу речення.
3. Визначте, просте чи складне речення.
4. Вкажіть вид речення за наявністю другорядних членів (поширене чи непоширене).
5. Визначте другорядні члени речення (якщо вони є).

Зразок усного розбору

Жовтень легко торкнувся старих дубів (О. Донченко).

Речення розповідне, неокличне. Граматична основа — *жовтень* (підмет), *торкнувся* (присудок). Речення просте, бо в ньому є тільки одна граматична основа. У реченні є другорядні члени, тому воно поширене. *Торкнувся* (я к?) *легко* — обставина; *торкнувся* (ч о г о?) *дубів* — додаток; *дубів* (я к и х?) *старих* — означення.

Зразок письмового розбору

Жовтень легко торкнувся старих дубів (Розпов., неокл., просте, пошир.).

17. Зробіть повний синтаксичний розбір речень.

1. В далекім полі тануть журавлі. 2. Червоно-вишневі зорі віщують погожий схід. 3. Будуть зорі так само горіти на обрії. 4. Молоденькі сади ми посадили на кручі. 5. Червлені трави бродять буйним соком (З тв. А. Малишка).

Головні члени речення	Другорядні члени речення
Підмет —————	Додаток -----
Присудок =====	Означення ~~~~~
	Обставина -----

18. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Зробіть синтаксичний розбір трьох речень (на вибір).

Олеся села опять за пряжу. Я поместился возле неё на низкой скамеечке. Лево́й руко́й Олеся́ быстро́ сучила́ белую́ кудель. В пра́вой руке́ у неё с лёгким жужжанием крутилось веретено. Эта́ работа́ так и кипела́ в руках девушки. Невольно́ я обратил внимание́ на её руки. Они́ загрузели́ и почернели́ от работы́ (За О. Купріним).

скаме́ечка — ослі́нчик
жу́жжа́ние — дзи́жча́ння
сучи́ть — сука́ти
обрати́ть внима́ние — зве́рну́ти ува́гу
куде́ль — ку́жіль
нево́льно — мимово́лі, мимохі́ть

1. Які члени речення називаються однорідними? Які розділові знаки при них уживаються?
2. Що таке звертання, вставні слова? Якими розділовими знаками їх слід відокремлювати в реченні?
3. Яке речення називається складним?
4. Що таке пряма мова, діалог? Які розділові знаки при них уживаються?

19. Прочитайте. Поясніть уживання розділових знаків у реченнях.

I. Доглядали мене змалечку аж чотири няньки. Це були мої брати: Лаврін, Сергій, Василько й Іван. Як вилізуть усі четверо на тин, сядуть рядочком та почнуть співати. І де вони переймали пісні, і хто їх учив? (*О. Довженко*).

II. 1. На білу гречку впали роси, веселі бджоли одгули, замовкло поле стоголосе в обіймах золотої мли (*М. Рильський*). 2. Спи спокійно, діду мій, спи спокійно, батьку мій, спи, мій брате, не всоромлю я ковальський рід міцний (*Б. Олійник*). 3. Князь стягнув брови і ждав, видно, кінця бесіди (*Ю. Опільський*).

20. Спишіть речення, ставлячи потрібні розділові знаки. Зробіть синтаксичний розбір виділеного словосполучення.

1. Слово чому ти не твердая криця? 2. Коло сіл стоять тополі розмовляють з вітром в полі (*З тв. Лесі Українки*). 3. Бідна волошко чому ти у житі а не на клумбі волієш рости? 4. Бджілки золотисті в квітах літають роси перлисті з трав опадають. 5. Шумить і шепче і тривожить зрадливий дощ із-за кутка. 6. Морозний сніг здається падає на серце прямо (*З тв. М. Рильського*).

21. Випишіть спочатку прості, а потім складні речення. Поставте потрібні розділові знаки.

1. Жовтіє лист і щастя розцвітає. 2. Вже по-осінньому шепочуть між собою й хитають вітами в тривозі дерева. 3. О мово українська Хто любить тебе той любить мою Україну. 4. Я люблю тебе друже за те що в очах твоїх море синіє. 5. Промінь залле золотий річку і верби і кручі (*З тв. В. Сосюри*).

22. Перекладіть речення українською мовою і запишіть, ставлячи потрібні розділові знаки.

А: «П».

«П», — а.

«П?» — а.

«П, — а, — п».

1. Мальчик вбежал с улицы и сказал Не люблю я грозу и гром.

2. Пробежит летом дождик по лугам и лесам травы поднимет грибы из земли вызовет возразил дедушка.

3. А грибы только летом растут спросил Пантелей.

4. Первые белые грибы начал рассказывать дедушка появляются в мае но главная грибная пора наступает в августе и сентябре (*З тв. А. Потапової*).

возразить — заперечити

23. Спишіть діалог, ставлячи потрібні розділові знаки.

І чого він ще посміхається собі журно говорить мати. Мабуть і в снах читає якусь книжку лагідно відповідає тато. Ноги он потріскалися на росі жаліє мене мати. Нехай ногами землю чує. Так швидше і хліборобом і людиною стане говорить батько (За М. Стельмахом).

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Види мовленнєвої діяльності. Навчальне читання мовчки

Мова реалізується в процесі мовлення. Мовленнєва діяльність має чотири види: аудіювання, читання, говоріння і письмо.

Аудіювання — сприймання і розуміння усного мовлення. Людина, слухаючи певну інформацію, усвідомлює й аналізує її.

Читання — сприймання і розуміння написаного або надрукованого повідомлення. Читати можна вголос і мовчки. Залежно від мети читання може бути ознайомчим (для розуміння основної інформації), навчальним (для повного розуміння змісту прочитаного), вибіркоким (перегляд тексту для добору необхідної інформації).

Говоріння — вміння людини самостійно користуватися мовним матеріалом (звуками, словами, словосполученнями, реченнями) відповідно до мовленнєвої ситуації. Говоріння може здійснюватися у двох формах — монологічній (зв'язному висловлюванні однієї людини) та діалогічній (розмові двох осіб).

Письмо — передача думок, міркувань людини в письмовій формі.

24. Розгляньте схему на першому форзаці підручника. Дайте відповіді на подані запитання.

1. Як ви розумієте поняття *мовленнєва діяльність*?
2. Які види мовленнєвої діяльності вам відомі?

25. Прочитайте прислів'я. Поясніть, про які види мовленнєвої діяльності йдеться в кожному з них.

1. Мало говори, а правдою дорожи.
2. Людина має два вуха, щоб багато слухати, а один язик, щоб менше говорити.
3. Не на користь книжку читати, коли тільки вершки хапати.
4. Не перо пише, а розум.
5. На ласкаве слово не кидайся, а за грубе не гнівайся.
6. Менше говори — більше почувеш (*Нар. творчість*).

26. І. Прочитайте текст мовчки, зазначивши витрачений на це час. Якщо текст прочитано за півтори-дві хвилини, ви читаете дуже добре, за дві-дві з половиною хвилини — добре, якщо витратили більше часу, вам потрібно удосконалювати техніку читання.

ХУДОЖНИК АЛІМПІЙ

На схилах побіля Дніпра, неподалік од чернечих печер, закінчується спорудження знаменитого в майбутньому Успенського собору. Весь час допомагає будівничим і юний послушник мона-

стиря на ім'я Алімпій. Та ось уже всі роботи завершено — і собор здійнявся в сині небеса золотими банями. Тепер його розписують усередині візантійські маляри. Алімпій, звичайно ж, біля них. Чернець із зачудуванням спостерігає, як з'являються на стінах лики святих. Чимало молодих монахів допомагали майстрам розпису, намагаючись перейняти в мовчазних візантійців їхнє мистецтво. Пощастило тільки Алімпієві, який невдовзі став художником-чудотворцем.

Слава про Алімпія вийшла зі стін монастиря й рознеслася по всій Руській землі. Кожна церква намагалася одержати ікону роботи неперевершеного художника, біля його скромної келії повсякчас стояв натовп прохачів, які приїздили до монастиря звідусіль.

Алімпій уже за життя був оточений легендами. В одній із них мовиться про те, що коли згоріла церква, вражені люди побачили серед попелища цілісінкі й неушкоджені ікони художника-ченця. Повсюдно тоді говорили, що створене Алімпієвим пензлем не підвладне вогню, бо його береже сам Бог.

Інша легенда розповідає про те, як прийшов одного разу до художника-чудотворця хворий на проказу. Тоді це була зовсім невиліковна хвороба. Прийшлий благав Алімпія: «Допоможи, ти зовсім близько біля Бога!» Художник довго дивився на спотворене виразками обличчя, узяв пензля, умочив його у фарби й замалював виразки хворого. Алімпій запропонував хворому заснути тут же. Аж до самого ранку пролежав той в обіймах сну. Коли сонце заглянуло до келії, з обличчя пришельця зникли виразки. Це було чисте обличчя здорової людини. Чудодійний Алімпієв пензель вилікував хворого. Той не знав, як дякувати рятівникові, але художник відмовився від будь-якої нагороди, сказав, що чоловік повинен за те молитися Богові.

Алімпій не підписував своїх ікон. Тому важко визначити, які з-поміж тих, що збереглися, народжені його пензлем. І все ж є один дивотвір, автором якого є Алімпій. У Трет'яковській галереї в Москві відвідувачі можуть побачити ікону «Оранта». Її знаменитий художник написав на замовлення Володимир Мономаха для одного з храмів у Ростові (За М. Слабошпицьким).

II. Дайте відповіді на запитання і виконайте завдання.

1. Коли й у кого навчався Алімпій малярського мистецтва?
2. Чому біля скромної келії ченця повсякчас стояв натовп прохачів, які приїздили до монастиря звідусіль?
3. Чому вважалося, що створене Алімпієвим пензлем не підвладне вогню?
4. Перекажіть легенду, в якій розповідається про зцілення художником хворого на проказу.
5. Чому дуже важко визначити з-поміж ікон, які збереглися з часів Алімпія, ті, що належать його пензлю?
6. Де експонується ікона «Оранта», створена Алімпієм?

§ 3

Фонетика та орфографія

1. Чим відрізняються звуки від букв?
 2. Скільки голосних звуків в українській мові?
 3. Розкажіть про звукове значення букв *я, ю, є, ї*.
 4. Скільки приголосних звуків в українській мові?
 5. Пригадайте абетку української мови.
27. Прочитайте уривок із вірша Володимира Сосюра. Назвіть звуки і букви у виділених словах.

Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...

В годину **щасливу** і в **радості** мить,
любіть у годину **негоди**.

В. Сосюра

28. Прочитайте вірш Андрія Малишка. Виконайте звуковий запис виділених слів.

Блакитна **осінь** сяє в берегах,
І помідори спіють, як пожари;
Буй-тури вітру **мчаться** на лугах,
Рогами **заплітаючися** в хмари.
Хмеліє мед у вуликах сухих,
Бджола бринить, як промінь, віковічно,
І плід, мов серце **яблунь** молодих,
У груди саду **гунає** ритмічно.

А. Малишко

МОВНИЙ РОЗБІР

Послідовність фонетичного розбору слова

1. Зробіть звуковий запис слова.
2. Поділіть слово на склади, дайте їм характеристику.
3. Дайте характеристику звукам:
 - а) голосні — наголошені чи ненаголошені;
 - б) приголосні — дзвінкі чи глухі; тверді, м'які чи пом'якшені.

Зразок усного розбору

У слові *осінь* два склади. Перший склад [о́] — відкритий, наголошений; другий склад [с'ін'] — закритий, ненаголошений.

Перша буква позначає звук [о] — голосний, наголошений; друга буква позначає звук [с'] — приголосний, глухий, м'який; третя буква позначає звук [і] — голосний, ненаголошений; четверта буква позначає звук [н'] — приголосний, дзвінкий, м'який; п'ята буква *ь* звукового значення не має.

У слові 5 букв, 4 звуки.

Зразок письмового розбору

Осінь [ó/с'ín'] — 2 склади; перший склад — відкр., нагол.; другий склад — закр., ненагол.

о — [o] — голосн., нагол.;

с — [с'] — пригол., глухий, м'який;

і — [i] — голосн., ненагол.;

н — [н'] — пригол., дзвінкий, м'який;

ь

5 букв, 4 звуки.

29. Спишіть текст. Зробіть фонетичний розбір виділених слів.

Найбільше й найдорожче добро в кожного народу — це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата **скарбниця**, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування (*Панас Мирний*).

30. Запишіть слова за алфавітом.

Зять, сховок, хмиз, астрономія, боротьба, кузня, іграшка, єдність, сіль, школяр, холод, футбол, гвинт, голка, удав, доля, острів, блок.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться вислів Максима Горького.

1. Як перевірити ненаголошені голосні у коренях слів?
2. Коли пишеться м'який знак?
3. Сформулюйте правила вживання апострофа.
4. Пригадайте правила правопису слів іншомовного походження: букви *и, і*; подвоєні букви.

31. Спишіть текст, вставляючи потрібні букви.

Будинок школи, єдиний на селище двопов..рховий, в..сочить між темної зел..ні парку, далеко вд..вляється в степ своїми в..ликими вікнами. Як вулик, гуде вона взимку, цілу в..сну шкільне подвір'я повниться д..тячим галасом.

А потім настає той день, коли для старш..класників дзвінок лунає востаннє (*За О. Гончаром*).

32. Подані слова запишіть у два стовпчики: а) зі вставленим *е*; б) зі вставленим *и*.

Вел..тенський, укр..вати, стр..міти, січ..нь, в..делка, інд..відуальний, ел..гантний, Йос..півна, чайн..к, д..кларация, ож..ледь, абр..кос, бухгалт..р, р..ферат, св..стіти, ел..мент.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних слів складеться прислів'я.

33. Спишіть слова, вставляючи, де треба, апостроф.

Лук..ян, цв..ях, п..ятниця, ім..я, св..ято, від..їзд, м..ята, звір..ячий, під..йомник, п..еса, пір..я, торф..яний, В..ячеслав,

бур..ян, дерев..яний, без..ядерний, солов..ї, від..їжджати, слов..янський, мавп..ячий, різьб..яр, з..юрбитися.

34. Вставте, де треба, м'який знак і запишіть слова у два стовпчики: а) з м'яким знаком; б) без м'якого знака.

Ансамбл.., одягнеш..ся, корін..ці, батал..йон, облич.., промін..чик, вуз..кий, кін..ський, скрин..ка, пал..ма, різ..блення, управлін..ня, стіл..ці, класич..ний, тон..ший, крил..ця, бджіл..ці, гуцул..ський, дивуєш..ся, здивуют..ся.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок прислів'я: «... дають».

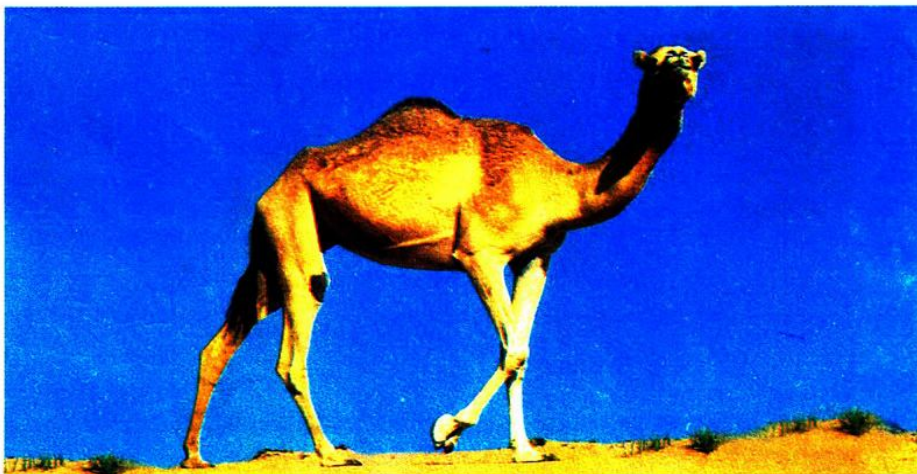
35. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть орфограми в словах іншомовного походження.

Легенды о фантастической выносливости верблюдов далеки от действительности. На хороших пастбищах животные могут неделями оставаться без воды. Одногорбый африканский верблюд может обходиться без воды максимум 5 дней. Во время привалов в «цистерны» желудков животных вливается до 100 литров воды. Ноша верблюда обычно составляет 100—150 килограммов. С грузом он может пройти за день до 100 километров (3 календаря).

выно́сливость — витрива́лість
действітельность — дійсність
па́стбище — пасови́ще

способен — зда́тен
желу́док — шлу́нок
составля́ет — склада́є

Одногорбый африканский верблюд

- II. Розгляньте фотоілюстрацію. Усно опишіть африканського верблюда, вживаючи вислови з тексту.

36. Спишіть речення, вставляючи в слова іншомовного походження *и та і*.

1. Пишна магнол..я до к..пар..са стрункого схиляється. 2. Час летів, і пройшли над Єг..птом віки незчислєнні (З *тв. Лесі Українки*). 3. Електр..ки не було не тільки в нашій квартирі, але й у всьому будинку. 4. Ми стали боротися з порушниками д..сц..пл..ни (З *тв. І. Микитенка*). 5. Нарц..си сповіщають про прихід тепла, а хр..зантеми — про його відхід (Ю. Смолич).

37. Прочитайте пари слів, порівнюючи їхнє написання в російській і українській мовах. З трьома словами складіть речення.

Группа — група, металл — метал, шоссе — шосе, баллон — балон, пресса — преса, грипп — грип, коллега — колега, тонна — тонна, ванна — ванна.

~ МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ ~

ЛУГАНСЬК

* * *

Луганщина — світанок України,
Земля життя мого й життя моїх батьків,
Державо юності, у світі ти єдина
У плахті із лісів, полів і нив.

Г. Гайворонська

Ось ми на сході нашої держави. У вірші Ганни Гайворонської Луганщину названо світанком України, бо саме тут розпочинається день у нашій країні.

Світанок над озером на Луганщині

Луганськ виник наприкінці вісімнадцятого століття. Тоді біля села Кам'яний Брід, що розкинулося на схилі високого пагорба над річкою Луганкою, було закладено перший в Україні ливарний завод. Одночасно із заводом з'явилося селище, яке й започаткувало місто (За Г. Довнаром).

1. Поясніть уживання великої літери в тексті.
2. Що вам відомо про Луганщину? Чим славний цей край?
3. Чому Луганщину називають світанком України? Використовуючи фотоілюстрацію, усно опишіть світанок.

§ 4 Будова слова та словотвір

1. Які значущі частини слова ви знаєте? Сформулюйте їхні визначення.
2. Пригадайте основні випадки чергування голосних і приголосних звуків.
3. Сформулюйте правила правопису букв на позначення голосних і приголосних у префіксах.

Послідовність розбору слова за будовою

1. З'ясуйте, чи слово змінне. Якщо змінне, позначте закінчення.
2. Позначте основу слова.
3. Доберіть спільнокореневі слова, позначте корінь у поданому слові.
4. Позначте префікси й суфікси.

Зразок усного розбору

Придніпровський.

У слові *придніпровський* закінчення *-ий*, яке вказує на те, що це прикметник чоловічого роду в називному відмінку однини. Основа слова — *придніпровськ-*; до неї входять корінь *-дніпр-*, префікс *при-*, два суфікси *-ов-*, *-ськ-*.

Зразок письмового розбору

Придніпровськ^и^йий.

38. Спишіть. Доберіть до тексту заголовки. Виділені слова розберіть за будовою.

У сонячному сяйві простяглися безкраї пшениці та житá. Зелений килим починався від шляху, вигинався на пагорбах, спадав у вибалки й знову рівно слався аж до обрію. А там, у голубому мареві, мигтіли березові переліски й дубові гаї. Вийшовши з берегів, розтопченим сріблом у далечині виблискував Удай... З вишини сипав безперервну пісню жайворонок (О. Десняк).

39. Спишіть речення, ставлячи слова, що в дужках, у потрібній формі. Підкресліть букви, які позначають звуки, що чергуються.

1. Парубок, постоявши біля (кінь), підійшов знову до (віз).

2. Людмилі стало до (біль) жаль хлопця. 3. У (кімнатка) було тихо й темнувато. 4. Кіт скоса поглядав на пташок, які про щось безтурботно цвірінькали у (стріха). 5. У кожному (рух) вбачалося щось вороже (З тв. В. Винниченка).

40. Спишіть, змінивши подані слова так, щоб у них відбувалися чергування.

Котити, мести, летіти, чекати, допомогти, школа, друг, шостий, сім, вухо, горіх.

41. Від поданих іменників утворіть прикметники, використовуючи суфікси *-ськ-*, *-зьк-*, *-цьк-*. Поясніть правопис новоутворених слів.

Француз, козак, Золотоноша, ткач, чех, калмик, Рига, Сиваш, викладач, Волга, Запоріжжя, кріпак, турок, Дрогобич, брат.

42. Подані слова запишіть у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *с*; б) зі вставленою буквою *з*.

..творив, ро..гін, бе..барвне, ..ховали, ро..сип, ..сипані, ..плющ, ..тмяніле, вро..кид, ..постеріг, ро..кис, ..хвильовано, ро..порядок, ..хил, ..поруджено, ..лякано, вро..тіч, ..фотографував, ..хвалили, ..чистили, ..шиєш.

Якщо ви правильно виконали завдання, з останніх букв записаних слів складеться прислів'я.

43. Прочитайте речення. Спишіть, вставляючи букви *з* або *с* у префіксах та пропущені розділові знаки.

1. Навесні тут ро..ливається вода зеленіють ро..виваються дерева. 2. ..пливе у пам'яті багато ро..повідей про те що на цьому місці ..поконвіку плуги виорюють козацькі могили. 3. Навколо ро..ляглася тиша тільки іноді ..шелесне самотній листочок на гілці. 4. За ним ..пинилася молодиця з кошиком з якого виглядав ..турбований гусак. 5. Після нашої розмови Миколка Коструба ожив і ..нову став ..хожий сам на себе (З тв. Є. Гуцала).

44. Допишіть на початку кожного слова префікс *пре-* або *при-*.

..гіркий, ..тягнути, ..мовити, ..сісти, ..чудовий, ..спокійно, ..шкільний, ..милий, ..довго, ..робити, ..мудрість, ..морський, ..везти, ..гріти, ..кумедний.

45. Спишіть речення, вставляючи букви *е*, *и*, *і* в префіксах.

1. Пр..чудесно, пр..чудово розцвітай же, слово! (П. Тичина). 2. Пр..слухаючись до світу, їжачиха зупинилась, повела головою, а далі п..р..бігла вулицю, зашаруділа в бур'яні й п..р..бралася в наш город. 3. Ми всі пр..тихли й почувли, як сумують крила вітряка. 4. Це пр..звисько пр..стало до коняки одразу. 5. Дощ пр..бив пр..дорожній пил (З тв. М. Стельмаха).

§ 5 Лексика і фразеологія

- 1. Що таке лексика?
2. Які слова називаються однозначними, а які — багатозначними?
3. Що таке омоніми? Як їх відрізнити від багатозначних слів?
4. Розкажіть про синоніми й антоніми.
5. Що ми називаємо фразеологізмом?
46. I. Прочитайте вірш Євгена Плужника. Поясніть лексичне значення виділених слів.

Над морем високо, на непорушній скелі,
Квіт чарівний на мертвому стеблі,
Горить вогонь, щоб у морській пустелі
Знаходили **дорогу** кораблі.
Буває інколи: уже надія зблідла —
Не відшукати напрямку ніяк!
І враз кладе на **хвилі** смугу світла
Ще не приступний для очей маяк.

Є. Плужник

II. Випишіть із поезії слова, вжиті в переносному значенні.

47. Складіть такі речення, щоб слова *золотий, залізний, черствий* вживались у прямому й переносному значеннях.
48. Запишіть пари словосполучень у такому порядку: а) ті, в яких є омоніми; б) ті, в яких є синоніми; в) ті, в яких є антоніми.

Маленька кілька — кілька олівців. Дитячий сміх — дитячий плач. Оранжева квітка — жовтогаряча квітка. Обережна качка — качка на морі. Розповісти другові — розповісти товаришеві. Новий знайомий — давній знайомий. Активна людина — пасивна людина. Водяна пара — антонімічна пара. Іспит з математики — екзамен з математики.

 Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв кожної записаної пари слів складеться початок вислову С. Плачинди: «...! *Ти ж — як море — безконечна, могутня, глибинна*».

49. Спишіть речення, ставлячи потрібні розділові знаки. Підкресліть синоніми та вкажіть, якою частиною мови вони виражені.

1. Місяць тихо крадькома викочується на небо. 2. Величезні гігантські дуби грізно стояли в снігових заметах. 3. Десь у полях і лісах танули сніги вода дзюрчала звідусюди й збігала до ставу (*З тв. М. Коцюбинського*). 4. Біду і горе важко подолати, ще важче самому перетерпіть (*В. Мордань*). 5. Ти з матір'ю поговори погоси Іване (*А. Малишко*). 6. Занесло замело завіяло і дороги мої і мости (*М. Шпак*).

50. Спишіть речення, підкресліть антоніми.

1. Прийде літо — усе розмаїто, прийде зима — нічого нема.
2. Літом пролежиш, а зимою з торбою побіжиш. 3. Восени багач, а навесні прохач. 4. Земля дає все і забирає все. 5. Весна — наші батько і мати: хто не посіє, той не буде жати. 6. Кидай віз, бери сани та й поїдем до Оксани (*Нар. творчість*).

51. Прочитайте діалог. Скажіть, чому виникло непорозуміння.

— Дідусю, давайте купимо отого великого кавуна!
— Я б, онучку, з радістю, але він нам не по кишені.
— То нічого, ми його в руках понесемо (*Нар. творчість*).

52. I. Виберіть і запишіть із поданих фразеологізмів синонімічні пари, поясніть значення стійких сполучень слів.

Мокрим рядном накрити; як у жаби пір'я; вісіти на телефоні; ні риба ні м'ясо; дати прочухана; з'їхав з глузду; клепку згубив; дрти обривати; макітра кучерява; ні пава ні гава; як кіт наплакав; капуста голова.

II. Розгляньте малюнки. Доберіть до них відповідні фразеологізми і складіть речення.

53. Спишіть речення, замінюючи виділені слова фразеологізмами з довідки. Скажіть, які з речень — неперероблені чи перероблені вами — звучать емоційніше, образніше.

1. Старість білим волоссям припорошила його голову, але він **не переставав працювати**. 2. Новина впала **несподівано**. 3. Утома була така сильна, що **перемагала все** (*З тв. М. Коцюбинського*). 4. Виявилось, що Іван **усе вмів робити**. 5. Не можна так, щоб дитина **нічого не робила**. 6. Микола з Андрієм трудилися **напружено**, забувши й про вечерю (*З тв. Ю. Збанацького*).

Д о в і д к а: як сніг на голову; не покладати рук; в поті чола; брати верх над усім; не братися ні за холодну воду; на всі руки майстер.

54. Допишіть оповідання за поданим початком, використовуючи фразеологізми з довідки. Доберіть до тексту заголовок.

Славко пише твір. Пише, як мокре горить. То у вікно визирне, то почухається, то крадькома розгорне книжку.

Д о в і д к а: бити байдики, аж мороз іде поза спиною, всипати перцю, до нових віників пам'ятати.

Повторення вивченого про стилі мовлення

Залежно від ситуації спілкування використовують різні стилі мовлення.

Розрізняють п'ять основних стилів: **розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний.**

55. Користуючись таблицею, розкажіть про стилі мовлення.

Стилi мовлення

Стиль мовлення	Основне призначення	Сфера вживання	Основні види висловлювань
Розмовний	Безпосереднє спілкування між людьми	Побут	Розмови (діалоги) на побутові теми, приватне листування
Науковий	Повідомлення знань, пояснення явищ, доведення наукових припущень	Наука, техніка, освіта, виробництво	Лекція, доповідь, стаття, підручник
Художній	Відтворення дійсності за допомогою художніх образів	Художня література	Вірш, поема, оповідання, казка, повість, роман, байка
Офіційно-діловий	Спілкування в державному, політичному, господарському житті, у ділових стосунках, в організаціях і установах	Дипломатія, діловодство, судочинство, економіка	Закон, постановова, наказ, розписка, ділове листування
Публіцистичний	Вплив на читача і слухача, формування громадської думки	Суспільно-політичне життя	Виступи, доповіді, газетні та журнальні статті

56. Прочитайте уривки з текстів на с. 26. Скажіть, до яких стилів мовлення вони належать. Обґрунтуйте свою думку.

I. *Стаття 53.* Кожен має право на освіту. Повна загальна середня освіта є обов'язковою. Держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах (*Із Конституції України*).

II. Зараз же за школою розкинувся великий сад. Він спускався аж до стрімкої кам'яної кручі над морем. Тепер сад чорний, незастиглий і прозорий. Коли глянути зі шкільних вікон, то в кінці рівної головної алеї видно синє зимове море. Але це не та ніжна синява моря, яка буває влітку. Часом хвилі міняють свій колір, і, коли на небі купчаться важкі хмари, море тоді має непривітний олов'яний колір (*О. Донченко*).

III. На уроці географії учитель звертається до Оленки:

— Покажи нам, будь ласка, на карті Чорне море.

Дівчинка, здивовано оглянувши всю карту, говорить:

— А тут усі моря сині (*З календаря*).

IV. Період із 22 липня по 23 серпня у стародавніх римлян називався канікулами — часом, коли Сонце перебуває в сузір'ї Пса (лат. сузір'я Пса — Canis). Поява над горизонтом зірки Сиріус із сузір'я Пса, яка мала назву Canicula, збігалася з настанням великої спеки. На цей час припадала перерва в засіданнях римського сенату. Згодом канікулами стали називати літню перерву в роботі навчальних закладів, а ще пізніше — взагалі всяку усталену перерву в заняттях учнів і студентів. Зараз канікулами називають ще перерву в роботі парламенту (*Є. Чак*).

V. Учні здається, що парти, дошка, крейда скрізь такі самі, як у нього в школі; такий самий вигляд мають учителі, книжки, зошити і ручки.

Усі думають, що все завжди було так, так і залишиться.

Напевно, у кожному великому місті повинен бути музей школи, і в цьому музеї мають зберегтися такі класи, які були сто і п'ятдесят років тому, старі парти, стародавні карти і старовинні підручники, одяг учнів і навіть різка, якою колись карали їх (*За Я. Корчаком*).

Кетяги калини

57. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Визначте стиль мовлення. Доберіть заголовок.

Калина — обыкновенный кустарник высотой до 4 метров с серовато-бурой корой. Листья продолговато-вытянутые или округлые, 5—10 сантиметров в длину и ширину, сверху темно-зелёные, снизу серовато-зелёные. Цветки белые или розово-белые; краевые — крупные, бесплодные, средние — мелкие. Соцветия расположены на верхушках молодых ветвей. Плод — овальная красная костянка.

Цветёт в мае—июле. Плоды созревають в августі—сентябрі. Растёт калина по берегам рек, озёр, болот (З довідника).

куста́рник — чага́рник розпо́ложен — розташо́ваний
соцвѣ́тие — суцві́ття ко́стянка — кі́стянка

II. Складіть (письмово) невеликий опис калини в художньому стилі.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Ділові папери. План роботи. Оголошення

1. Які стилі мовлення ви знаєте?
2. Розкажіть про офіційно-діловий стиль, при потребі використавши таблицю «Стилi мовлення» (с. 25).

Різновидом документів є ділові папери: план роботи, оголошення, розписка, заява, протокол, діловий лист, автобіографія, резюме. Латинське слово *документ* означає: «повчальний приклад, доказ, взірець». Ділові папери є типовими, тобто складаються за певним зразком.

План роботи — це документ, складений для полегшення організації роботи упродовж певного проміжку часу. У плані міститься перелік заходів, зазначено терміни виконання та відповідальних осіб. Головне в цьому документі — точність, чіткість, стислість формулювання. Плани можуть мати різні форми, найчастіше — форму таблиці.

План роботи фольклорного гурту «Жар-птиця» на I семестр 2006/2007 навчального року

№ пор.	Назва заходу	Дата проведення	Відповідальний	Відмітки про виконання
1	Установче засідання	12.09.2006 р.	Ткаченко О.П.	Виконано
2	Фольклорна експедиція в село Мар'янівка Мака́рівського району Київської області	27.09.2006 р.	Яремчук К.Т.	Виконано
3	Систематизація зібраних матеріалів	09.10.— 30.10.2006 р.	Прохорова І.С.	Виконано
4	Вивчення колядок і щедрівок	15.11.— 20.12.2006 р.	Шевчук П.А.	Виконано
5	Звітний концерт	26.12.2006 р.	Ткаченко О.П.	Виконано

58. За поданим на с. 27 зразком складіть план роботи шкільного гуртка «Краєзнавець».

Оголошення має на меті повідомлення широкому загалові про якийсь захід або подію.

В оголошенні вказують адресата (того, кому адресоване повідомлення), назву події, дату, час і місце її проведення, зазначають адресанта (того, хто склав оголошення).

59. I. Користуючись поданими зразками, складіть оголошення про загальношкільні батьківські збори та про осінній бал учнів шостих класів.

ОГОЛОШЕННЯ

У суботу, 18 вересня 2006 року, о 17 годині в актовій залі школи № 87 відбудеться театралізоване свято «У світі казки». Запрошуємо учнів перших—п'ятих класів.

Драмгуртківці

До уваги учнів 5—6 класів!

21 вересня 2006 року о 10 годині у приміщенні шкільної бібліотеки відкриється виставка «Дари осені». Запрошуємо до участі всіх бажаючих.

Автори найкращої композиції отримають приз.

Дитяча організація «Родина»

- II. Розгляньте оголошення. Чим воно відрізняється від поданих вище? Складіть за цим зразком вітальне оголошення.

ВІТАЄМО

Щиро вітаємо нашу любу, єдину, кохану матусю і бабусю — Дяченко Надію Вікторівну — із 60-річчям! Хай сонечко їй сяє ще довгі роки. Хай завжди з нею буде наша велика, працьовита і співуча родня.

Діти й онуки

МОРФОЛОГІЯ ТА ОРФОГРАФІЯ

§ 6 Морфологія як розділ мовознавчої науки. Частини мови

Морфологія — розділ науки про мову, в якому вивчаються частини мови, їхні граматичні ознаки і способи словозміни.

Частини мови — це групи слів, об'єднаних за загальним значенням, граматичними ознаками, способами словозміни.

Які частини мови ви вже вивчали?

60. Прочитайте вірш Грицька Бойка. Скажіть, чим відрізняються самостійні частини мови від службових.

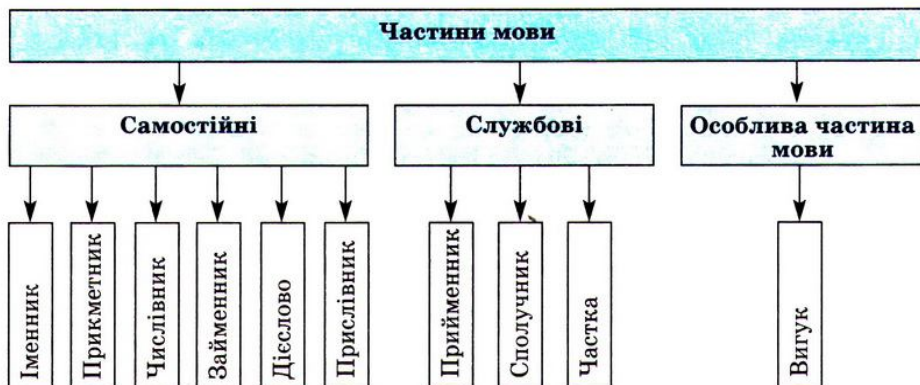
Є частини в нашій мові
Самостійні і службові.
В самостійних є питання,
Різні форми спілкування.
А службові — лиш службові,
Що між речень та при слові.
Знать їх треба дуже-дуже
І тобі, мій любий друже.

Г. Бойко

Усього частин мови — десять. Вони поділяються на самостійні та службові. Самостійні частини мови мають лексичне і граматичне значення, а службові — лише граматичне.

61. Розгляньте схему. Назвіть самостійні і службові частини мови.

62. Прочитайте виразно вірш Дмитра Білоуса. Скажіть, як визначає поет значення кожної частини мови.

Іменник! Він узяв собі на плечі
велике діло — визначати речі...
Ну, а візьмімо назву — дієслово,
само підказує, що діє слово!
Прикметник дасть іменнику-предмету
якусь його ознаку чи прикмету.
Числівник може визначить тобі
число речей, порядок при лічбі.
А поспитай звичайного займенника,
за кого він у мові? За іменника!
(Хоч може цей наш скромний посередник
замінювать числівник і прикметник.)
Прислівник звик, незмінюваний в мові,
ознаки різні виражать при слові.
Сполучник каже: скромну роль я маю,
але слова я в мові сполучаю.
І частка мовить: слово я службове,
але людині чесно я служу...
А вигук може пролунать, як дзвін,
у мові, мабуть, найщиріший він!

Д. Білоус

63. Назвіть російські відповідники назв частин мови.

64. І. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Підкресліть службові частини мови.

Лось прокинувся й нащулив вуха: у во..кому струм..ні вітру дол..нав сухий, різкуватий звук, Звук л..тів знизу, від річки. Сохатий звівся, тепер його постать чітко вималювалася в удосвітніх сутінках. Це був звір з ш..рокими грудьми, які ле..ко здималися від дихання. Його роги нагадували осін..ій низькорослий кущ, із якого обн..сло листя (Є. Гуцало).

II. Виконайте синтаксичний розбір третього речення.

65. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть службові частини мови.

Книга — источник знаний. Ещё древние египтяне говорили: «Ты должен обратить своё сердце к книгам. В мире нет ничего лучше книг». Великий римский трибун Цицерон сказал: «Дом, в котором нет книг, подобен телу без души». В книгах собраны сокровища всех времён и народов земного шара.

*источник — джерелó
обратить — зверну́ти
подобен — подібний*

*сокро́вища — скарби́
со́браны — зібрані
ша́р — ку́ля*

ІМЕННИК

§ 7

Іменник як частина мови

66. I. Прочитайте уривок із вірша Михайла Ситника. Знайдіть іменники.

Бджоли цілються з колосом,
Жайворон в'ється в блакиті,
Сонце розпеченим колесом
Котиться тихо по житі.

М. Ситник

- II. Скажіть, за якими ознаками ви розпізнали іменники.

Іменник (рос. имя существительное) — це самостійна частина мови, яка означає предмет і відповідає на питання **х т о? щ о?**

Іменники змінюються (за відмінками і числами), належать до чоловічого, жіночого або середнього роду.

67. Прочитайте пари слів. Розберіть слова за будовою. Доведіть, що іменники не змінюються за родами.

Учитель — учителька, качур — качка, лев — левиця — левеня, господар — господиня, індик — індичка.

68. Виконайте синтаксичний розбір речень. Скажіть, якими членами речення є іменники.

1. Слово — полова, а праця — диво. 2. Маленьке діло краще за велике безділля. 3. Під лежачий камінь вода не тече. 4. Клітка із золота солов'я не тішить (*Нар. творчість*).

69. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Визначте рід, число, відмінок іменників.

Увечері небо стає сірувато-рожевим. На фоні оранжово-попелястої зорі чорні силуети ворон з розпростертими крилами здаються якимись фантастичними істотами. Ліс стоїть задумливий. Тільки листя де-не-де тріпоче від тривожного подиху осіннього вітру. Поле щохвилини ще більше темнішає (*В. Сухомлинський*).

70. Перекладіть і запишіть текст українською мовою. Підкресліть іменники.

Синее спокойное озеро в глубокой раме гор. Тёмное кружево садов пышными складками спускается к воде. С берега смотрят в воду белые дома. Кажется, что они построены из сахара. Всё вокруг похоже на тихий сон ребёнка. Утро. С гор ласково течёт запах цветов. Только что взошло солнце. На листьях деревьев, на стеблях трав ещё блестит роса (*Максим Горький*).

крі́жево — мере́живо
вокру́г — навко́ло

ла́сково — ла́гідно
то́лько что — щойно

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ДОНЕЧЧИНА

* * *

Як я люблю тебе, мій краю вугляний,
твій кожний камінець, твою билину кожну,
де я пішов на бій за щастя в даль тривожну,
що снилася мені в заграві заводській...

Коли доводиться в краях твоїх бувати,
од щастя плачу я, і плачу, і сміюсь...
Щоб сили для пісень джерельної набрати,
я серцем до землі донецької тулюсь.

Ті верби над Дінцем, що я повз них проходив,
і рейок димний дзвін, і шахти на горі,
куди біжать, біжать вагончики з заводу,
смуглява дітвора, щасливі матері...

В. Сосюра

Шахтарський край

1. Чому Донецчину називають шахтарським краєм?
2. Визначте у тексті епітети.
3. Як автор висловлює свою любов до рідного краю?
4. Розгляньте фотоілюстрацію. Які рядки з вірша Володимира Сосюри могли б бути її назвою?
5. Складіть діалог за ілюстрацією та опорними словосполученнями.

Корисні копалини; видати на-гора; підняти з глибини;
промисловий район; гірниче підприємство.

§ 8

Іменники — назви істот і неістот. Загальні і власні назви

71. Запишіть подані іменники у два стовпчики: а) ті, які відповідають на питання *хто?*; б) ті, які відповідають на питання *що?*

Окунь, смолоскип, порушення, інтелігент, квітник, учительство, сирота, окраєць, їжак, українець, хазяїн, життя.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів прочитаєте початок прислів'я: «... *все розкаже*».

За значенням усі іменники поділяються на **назви істот і неістот**. До істот належать назви людей і тварин. Такі іменники відповідають на питання *х т о?* Наприклад: *людина, школяр, перепел, Ярило*.

Іменники — назви **неістот** відповідають на питання *щ о?* Наприклад: *земля, день, морок, селянство*.

72. Прочитайте вірш Дмитра Білоуса. Випишіть із поезії іменники у два стовпчики: а) назви істот; б) назви неістот.

ВИПАДКОВА НАЗВА

Коли англійці вступили вперше до австралійців на материк і там зустріли якусь тварину — сумчасте диво на двох ногах — подивувались якусь хвилину, аж гульк — тубілець іде на шлях. Англієць якийсь йому зненацька: — Що за тварина ця чудернацька? — Та слів англійських не чувши й близько, знизав плечима той: — Кенгуру! (що означає по-австралійськи «не розумію», «не розберу»). Отак і стало це кенгурисько Усім відоме як кенгуру.

Д. Білоус

73. I. Прочитайте. Доберіть до тексту заголовки. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Іменники — назви істот підкресліть однією лінією, а назви неістот — двома лініями.

Зворушливих прикладів дружби людини з собакою, безперечно, багато. Про це свідчать і пам'ятники, поставлені в різних країнах у різні часи. Тільки в Японії їх кілька. Найвідоміший серед них — пам'ятник другові людини.

Після смерті свого господаря пес іще багато років ходив зустрічати його на вокзал. Вірність собаки зворушила японців. Вони зібрали гроші й поставили йому пам'ятник на околиці Токіо (З журналу).

II. Розкажіть один одному, яким іще тваринам і за що поставлено пам'ятники.

74. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть іменники — назви неістот.

Ванька свернул вчетверо исписанный лист и вложил его в конверт, купленный накануне. Подумал немного, умакнул перо, написал адрес: «На деревню дедушке».

Мальчик надел шапку и прямо в рубашке бросился на улицу. Добежал до почтового ящика и сунул письмо в щель (За А. Чеховим).

лист — аркуш

накануне — напередодні

рубашка — сорочка

ящик — тут: скринька

II. Дайте відповіді на запитання.

1. Чи знайде адресата підписаний хлопчиком лист? Чому?
2. Як треба підписувати конверт?

Загальні (рос. нарицательные) назви дають багатьом подібним предметам: місто, річка, журнал, планета.

Власні (рос. собственные) назви дають окремим особам або одиничним предметам, щоб виділити їх серед інших однотипних. Це прізвища, імена, по батькові людей, клички тварин, географічні, астрономічні назви, назви державних посад, установ, свят, книг: Ярослав Мудрий, Кривий Ріг, Дніпро, Великдень.

Загальні назви звичайно пишуть з малої букви, а власні — з великої: сузір'я Великий Віз, Кримський півострів, село Широка Балка. Назви книг, газет, журналів, кораблів, магазинів, умовні назви продуктів і товарів беруть у лапки: повість «Хмари», газета «Українське слово», теплохід «Тарас Шевченко», магазин «Перлина», цукерки «Білочка». Але назви релігійних книг і понять у лапки не беруть: Євангеліє, Біблія, Коран, Божа Матір.

Назви зі словом імені в лапки не беруть: Львівський національний університет імені І. Франка.

ОРФОГРАМА

Велика буква і лапки у власних назвах

75. Спишіть речення, вибираючи з дужок потрібні букви.

1. На (П,п)равобережжі, в долині річок (І,і)нгульця і (С,с)аксагані, стоїть (К,к)ривий (Р,р)іг (Ю. Яновський). 2. Вовк (С,с)іроманець заліз позаду (В,в)асиля (Ч,ч)епіжного і його коня (М. Вінграновський). 3. Там досі моляться (С,с)трибогу високі в сонці явори. 4. Я вранці голос (Г,г)орлиці люблю (З тв. Л. Костенко). 5. Усі вони так давно і довго їхали, що виїхали на небо, тепер долають (Ч,ч)умацький (Ш,ш)лях (Є. Гуцало).

76. Прочитайте речення. Скажіть, чому однозвучні слова слід писати по-різному.

1. Яюсь одного разу, загубившись у Борзні на ярмарку, де батько продавав дьоготь, Пірат щез (О. Довженко). Митько саме дивився фільм про грізного пірата (В. Кава). 2. Важко зітхнув старий

Беркут, зирнув на сонце, усміхнувся. Над тобою теж завис беркут нестримний (З тв. І. Франка). Ніхто не сподівався, що баскетбольна команда «Беркут» посяде перше місце на змаганнях.

77. І. Прочитайте текст. Запишіть поряд із науковими народні назви сузір'їв, запам'ятайте їх вправопис.

Українські народні назви сузір'їв не ввійшли як офіційні в науковий обіг, проте досить точно передають враження, що виникають, коли зіставити розташування зірок із певними предметами, істотами. Так, Велика Ведмедиця має цілий ряд народних назв: Великий Віз, Чумацький Віз, Великий Ківш; сузір'я Дельфін по-народному називається Криниця; Кассіопея — Борона; Мала Ведмедиця — Малий Віз, Пасіка. Сузір'я Орел у народі має назву Дівчина з відрами; Лебідь по-народному називається Хрестом. Найбільше синонімічних українських назв має сузір'я Оріон. Це — Косар, Косарі, Чепіги, Полин, Граблі (Є. Чак).

Сузір'я Велика Ведмедиця; ківш, віз

ІІ. Уважно розгляньте малюнки. Спробуйте пояснити, чому сузір'я Велика Ведмедиця має народні назви *Великий Ківш*, *Великий Віз*.

78. Складіть речення зі словами «Земля» — *Земля — земля*, «Сокіл» — *Сокіл — сокіл*.
79. Випишіть із підручника з географії п'ять речень із власними назвами.
80. Спишіть, вибираючи з дужок потрібні букви. Які власні назви слід узяти в лапки?

(К,к)іностудія (І,і)мені (О,о)лександра (Д,д)івженка, (Л,л)ьвівська (П,п)лещи, (К,к)урилівська, (О,о)строви, (С,с)ело (В,в)елика (Б,б)агачка, (П,п)ечерський (Р,р)айон (С,с)телиці, (С,с)получені (Ш,ш)тати (А,а)мерики, (Т,т)ерт (К,к)ийівський, (К,к)ийівські (В,в)улиці, (І,і)вано-(Ф,ф)ранківська (О,о)бласть, (Ц,ц)укерки (Ч,ч)ервоний (М,м)як, (Ч,ч)ервона (К,к)нига (У,у)країни, (С,с)танця (М,м)етро (З,з)олоті (В,в)юрота.

АЗБУКА ВВІЧЛИВОСТІ

81. І. Пригадайте, що називається виразним читанням. Які засоби виразного читання вам відомі? Прочитайте поданий текст уголос. Зверніть увагу, чи дотримувалися ви правил виразного читання.

ЩО ТАКЕ ПРИНАДНІСТЬ?

Зараз, повертаючись подумки у своє шкільне життя, згадую свого однокласника Вадима. Він не вирізнявся з-поміж інших здібностями, не мав особливих талантів, а все-таки був улюблен-

цем не тільки класу, а й усієї школи, учителів. Трохи малював, співав під гітару пісні, вчився ні добре, ні погано — так собі. Принаймні під час контрольних робіт до нього по допомогу не зверталися. Але було щось у ньому таке, що притягувало всіх. Жодна прогулянка за місто, жоден день народження не проходили без Вадима. На нього не можна було сердитись — настільки він був відвертий та добродушний.

У чому ж секрет вдачі Вадима? Найбільше характеризують його слова чарівний, привабливий, принадний (рос. обаятельный). Але це означає не тільки м'який, делікатний, приємний у спілкуванні, але, безумовно, відвертий, доброзичливий. Вихованість такої людини глибока, справжня, м'якість манер — від доброти душі. Це не та зовнішня добропорядність, що набувається з якихось корисливих міркувань, скажімо, щоб сподобатись комусь, справити приємне враження, і яка зникає, як тільки людині вже не треба бути принадою.

Отже, щоб тебе тепло згадували, треба намагатися бути уважним до оточуючих, стриманим у виявленні почуттів, скромним і ненав'язливим (За Л. Грибовою).

II. Складіть усну розповідь про риси характеру людини, на яку ви б хотіли бути схожими.

III. Дайте усні відповіді на запитання.

1. Чи доводилось вам зустрічатися з такими людьми, як Вадим?
2. Що, на вашу думку, робить людину привабливою, чарівною, приємною у спілкуванні?

§ 9 Рід іменників

Усі іменники, окрім тих, що вживаються тільки в множині, належать до одного з трьох родів: **чоловічого** (син, батько), **жіночого** (людина, ніч), **середнього** (олена, поле).

З якими займенниками співвідносні іменники чоловічого, жіночого та середнього роду?

82. Спишіть вірш. Підкресліть іменники. Визначте, до якого роду вони належать.

О місячне сяйво і спів солов'я,
Півонії, мальви, жоржини!
Моря бриліантів, це — мова моя,
Це мова моєї України.

В. Сосюра

Рід іменників в українській і російській мовах не завжди збігається. Наприклад, в українській мові, на відміну від російської, іменники *степ, собака, запис, біль, кір, дріб, насип, Сибір* — чоловічого роду, а іменник *путь* — жіночого.

83. Перекладіть речення українською мовою і запишіть.

1. Только кончилась степь, вошла дорога промеж двух гор в ущелье (Л. Толстой). 2. Собака стала нюхать тротуар, ещё надеялась найти своего хозяина (А. Чехов). 3. Острая боль пронзила всё тело (И. Тургенев). 4. В его руке блестела чёрная дробь (М. Аксаков).

ущѣлье — ущѣлина
надѣяться — сподіватися
пронзѣть — пронизати

84. Прочитайте. Скажіть, до якого роду належить виділений іменник у кожному з речень.

1. Сирота Ярема, **сирота** убогий; ні сестри, ні брата — нікого нема. 2. Я **сирота**, без матері, без батька осталась (З тв. Т. Шевченка).

Окрему групу становлять іменники **спільного (рос. общего) роду: бідолаха, нероба, сирота, базіка, лівша, сусіда** та інші. У реченнях вони набувають то чоловічого, то жіночого роду: **Мій менший братик — страшенний замазура. Моя менша сестричка — страшенна замазура.**

Деякі іменники чоловічого роду (назви осіб за професією або діяльністю) вживаються на позначення і чоловічої, і жіночої статі: **Олег Іванович — досвідчений лікар. Ніна Петрівна — досвідчений лікар.**

85. Спишіть речення, додаючи в прикметниках закінчення.

1. Малий Федько був страшенн.. непосидою. «Ти невтомн.. непосида», — завжди повторювала мама Оленці. 2. Сестра називає Олега невпинн.. базікою. Моя подруга — невиправн.. базіка. 3. «Тобі не личить бути тонкосліз.. плаксою», — зауважив дідусь Петрикові. «Галю, не будь нудн.. плаксою», — повторює брат.

86. Складіть і запишіть зі словами *секретар, архітектор, дизайнер* по два речення так, щоб в одному іменник означав назву особи чоловічої статі, а в другому — жіночої.

87. Спишіть, розкриваючи дужки.

Собака несподівано загарча(в,ла); нестерпн(ий,а) біль; щасливо(го,ї) путі; кваліфікован(ий,а) лікар Оксана Іванівна; втомлен(ий,а) шофер Галина; досвідчен(ий,а) педагог Ольга Юріївна; справедлив(ий,а) суддя Григорій Антонович; зайш(ов,ла) професор Ірина Яківна; пода(в,ла) проект інженер Задорожня.

88. Подані іменники запишіть у два стовпчики: а) чоловічого роду; б) жіночого роду.

Дріб, біль, адреса, одяг, путь, юшка, радість, Дніпро, запис, книгарня, валіза, криця, смерч, собака, тополя, явір, шампунь, степ, здобич, мурашка, роэль.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників складеться вислів О. Гончара.

89. Складіть і запишіть речення з іменниками *літопис*, *кір*.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Повторення вивченого про текст, його будову.

«Відоме» і «нове» у реченнях тексту

1. Що таке текст? Із яких частин він складається?
2. Які ознаки тексту вам відомі?

90. I. Прочитайте, доведіть, що подане висловлювання є текстом.

Серед родини бленів нашої фауни найбільшим за розмірами і наймогутнішим із парнокопитних є лось. Довжина його тіла близько трьох метрів, маса понад п'ятсот кілограмів. Незабутнє враження справляє цей велетень, сповнений могутньої сили. Кому пощастило зустріти красеня природи, сучасника вимерлих мамонтів, той назавжди запам'ятає величний, завжди насторожений поворот його голови зі спрямованими в боки рогами.

Лося, який нерухомо стоїть у лісових заростях, важко побачити. Його забарвлення зливається з навколишнім середовищем. Грубий густий волосяний покрив лося одноманітного темно-бурого кольору. Череву та нижні частини кінцівок білясті.

Серед копитних фауни України лось тепер — один із найпоширеніших видів (*За О. Корнєєвим*).

II. Визначте тему тексту, доберіть заголовок. Поміркуйте і скажіть, які типи мовлення поєднано в тексті.

91. Послідовно запишіть речення, щоб утворився текст.

1. Навіть вовки не наважуються напасти на нього. 2. Ворогів у лося майже немає. 3. Сірим хижакам удається подолати лося лише тоді, коли дуже глибокий сніг, в якому сохатий загрузає (*З календаря*).

Висловлена в тексті думка має розвиток за рахунок того, що кожне наступне речення додає нову інформацію до вже відомої.

Кожне речення тексту містить у собі якусь частину речення попереднього. Її умовно називають «**відомим**».

Інформацію, яку повідомляє це речення, називають «**новим**».

У реченнях тексту-розповіді «відомим» є особа, «новим» — дії, які вона виконує. Наприклад:

відоме

нове

Новонароджені лосенята вже через півтори години можуть стояти на ногах (О. Корнєєв).

У реченнях тексту-опису «відомим» є предмет (або його частина), «новим» — ознака предмета (чи його частини). Наприклад:

відоме

нове

Шия лося товста, коротка, зі стоячою гривовою (О. Корнєєв).

92. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Усно визначте в кожному реченні «відоме» і «нове».

Лось виглядит немного неуклюжим. Ноги-ходули кажуться слишком тонкими для массивного тела. Короткий хвост природа словно прицепила ему в последний момент. Большие уши, маленькие глаза, горбатый нос, а на шее мягкий кожистый вырост, так называемая серьга. Рога у лося большие и плоские, с многочисленными отростками. При всей своей нескладности лось — животное, полное достоинства и грации (з дитячої енциклопедії).

Лось — господар лісу

неуклюжий — незграбний
кожистий — шкіряний
вирост — наростень

многочисленный — численний
отросток — відрісток
достоинство — гідність

II. Опишіть лося за фотоілюстрацією (усно).

93. I. Прочитайте, визначте тип мовлення, тему й основну думку тексту.

ЛОСЬ

Підстаркуватий лісник поминув гурт молодих ялин, вийшов до засніженої річки і вкляк... Він угледів, що неподалік на березі лежить, упавши на бік, великий рогатий лось, а йому в шию вчепився вовк. Мабуть, попадали вони щойно, а перед цим у них кипіла боротьба.

Обоє — лось і вовк — помітили людину, а тому на мить позавмирили, стежачи за нею. Тоді лісник підніс угору дубову палицю і, погрозиво замірившись, пішов уперед. Вовк прожогом метнувся на лісника. Не встиг той навіть опустити палицю вовкові на голову, як вовк важким ударом свого тіла звалив його на сніг і вже б учепився зубами, та лісникові пощастило обома руками вхопити вовка за шию.

Це був дужий і хижий звір. Лісник відчував, що сила полишає його, що за мить-другу вже не зможе боротися з напасником.

Та ось із лісникових рук щось миттєво вирвало вовка. Отетерілий лісник побачив лося, що підскаочив до вовка, ударив його рогами й знову підкинув угору.

«Так ось хто мене врятував, — подумав лісник. — Я вступився за нього, а він — за мене».

Лось, який убив вовка, віддячивши цим лісникові за свій порятунок, прудко побіг уздовж берега й невдовзі сховався поміж деревами.

— Що ж, сіроманцю, важив ти на чуже життя — позбувся свого.

Лісник поглядав між дерева — чи не побачить безстрашного лося, що врятував йому життя (За Є. Гуцалом).

II. За самостійно складеним планом підготуйтеся до усного докладного переказу тексту.

§ 10 Число іменників

Більшість іменників означає предмети, які можна порахувати. Для позначення назви одного предмета вживається іменник у формі **однини** (рос. единственного числа): *хата, комп'ютер, учитель*.

Для позначення назв двох і більше предметів вживаються іменники у формі **множини** (рос. множественного числа): *хати, комп'ютери, учителі*.

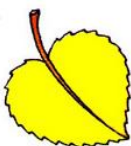
94. Прочитайте, доберіть до тексту заголовки. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Визначте число іменників.

Зорі пливли небом своєю одвічною пут..ю. Встали Стожари, осін..е сузір'я. Заходила північ. І дихав степ пахощами чебрецю й полину, курився ковилою, дзв..нів не..численними голосами цвіркунів. По балках тонким свистом пер..кликалися бабаки.

Над погаслими вогнищами кружляли нічні метелики, іноді бе..звучною тін..ю пролітав кажан.

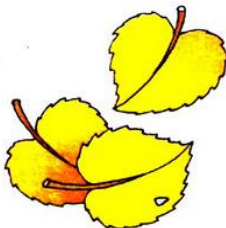
Де-не-де зр..валася з неба зоря, ..падала вогняною ниткою, і слід її повільно ..гасав, ро..сипався золотими жаринками (З. Тулуб).

95. Вкажіть кількість предметів, зображених на малюнках. Розкажіть про число збірних іменників.

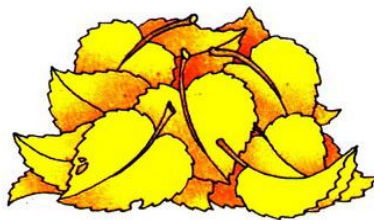
однина

листок
(один предмет)

множина

листки
(чітко визначена кількість предметів — два і більше)

збірна назва

листя
(сукупність предметів — сприймається як ціле)

Збірні іменники означають сукупність предметів, яку уявляємо як єдине ціле: колосся, птаство, козацтво. Вони вживаються тільки в однині.

Тільки в однині вживаються також назви речовин (пісок, цемент, цукор), почуттів (любов, злість, гнів), дій і якостей (хода,

читання, хоробрість), більшість географічних назв (Європа, Полісся, Луганськ).

Деякі іменники вживаються тільки у множині. Вони означають парні поняття (ножиці, штани, ворота), назви станів і почуттів (лінощі, пахощі, заздрощі), деякі географічні назви (Карпати, Суми, Альпи).

96. Подані іменники запишіть у три стовпчики: а) ті, що вживаються в однині і множині; б) ті, що вживаються тільки в однині; в) ті, що вживаються лише у множині.

Квітка, Україна, Однолуки, гречка, день, жнива, п'яльці, нафта, осика, асфальт, сніп, іменини, Дніпро, кашкет, залізо, хитрощі.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться прислів'я.

В іменниках, що вживаються тільки у множині, рід не визначаємо.

97. I. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Визначте рід і число іменників. Ті, що вживаються тільки в однині, підкресліть прямою лінією, а ті, що вживаються тільки в множині, — хвилястою.

Коли ще тільки зійшло сонце, весь гурток с..дів уже на шкільних східцях. Двері школи були ще замкнені, всі ч..кали вчителя праці Петра Михайловича. Нарешті к..рівник гуртка відч..нив майстерню. Хлопці зайняли місця за столом. Тут було ро..кладене різне пр..ладдя, потрібне для будівництва моделі аероплана: пілочки, напильник, рубанок, обценьки (За С. Васильченком).

II. Розкажіть один одному про гуртки, які працюють у вашій школі.

98. Спишіть речення, добираючи з дужок потрібні форми слів.

1. Горобець випурхнув із (густого, густих) гілля вишні, сів на землю й почав чистити (своє, свої) пір'я. 2. Вітер злегка погойдує (налиште, налиті) колосся пшениці. 3. Спілий соняшник розсипає (дрібно, дрібні) насіння. 4. (Опале, опалі) листя осіннім килимом укрило землю.

99. Перекладіть словосполучення українською мовою і запишіть. Визначте число іменників в обох мовах.

Седые волосы, мягкая мебель, фиолетовые чернила, лунная ночь, открытая дверь, тесная обувь, домашнее животное, рыцарские доспехи, солнечные лучи, маленькие хитрости, ручные часы, дубовые дрова.

ме́бель — ме́блі
о́бувь — взуття́
доспе́хи — обладу́нки

луч — про́мінь
хитро́сть — хитрі́сть
дрова́ — дро́ва

ХАРКІВ

В історичних джерелах перша згадка про Харків припадає на 1655 рік. Його започаткували козаки і кріпаки. Нині Харків — одне з найбільших індустріальних міст України, великий науковий і культурний центр.

За легендою, назва річки, а відтак — і міста, пішла від імені першого поселенця — козака Харитона, або скорочено Харка. Його хутір стояв неподалік від злиття річок Харків та Лопань. Існують й інші перекази та гіпотези про заснування міста і походження його назви.

Харків. Будинок Управління Південної залізниці

Тепер документально встановлено, що сюди близько 1654 року прибуло шістьсот сімей українських переселенців, які побудували фортецю для захисту від нападів кримських і ногайських татар. Саме Харківщиною мандрував тут і відійшов у вічність (у селі з назвою Пан-Іванівка, нині Сквородинівка) видатний український філософ Григорій Сковорода (*За М. Янком*).

1. Які історичні відомості про Харків ви знаєте?
2. Підготуйте невеличке повідомлення про Григорія Сковороду. Де видатний філософ здобував освіту?
3. Якому реченню в тексті відповідає фотоілюстрація?

§ 11

Відмінки іменників

В українській мові, на відміну від російської, сім відмінків (рос. падежей). Шість із них відповідають на певні питання: **називний** (рос. именительный) — **х т о? щ о?**, **родовий** (рос. родительный) — **к о г о? ч о г о?**, **давальний** (рос. дательный) — **к о м у? ч о м у?**, **знахідний** (рос. винительный) — **к о г о? щ о?**, **орудний** (рос. творительный) — **к и м? ч и м?**, **місцевий** (рос. предложный) — **н а (в, п р и) к о м у? н а (в, п р и) ч о м у?** **Кличний** відмінок називає особу, до якої звертаються.

Називний відмінок називають ще **прямим**, а всі інші — **непрямими**.

100. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках слова у відповідній формі. Визначте відмінки іменників.

1. (Майстер, **к о г о?**) знати (робота, **п о ч о м у?**). 2. Не брудни (криниця, **ч о г о?**), бо схочеш (водиця, **ч о г о?**). 3. (Бджола, **х т о?**) жалить (жало, **ч и м?**), а (людина, **х т о?**) — (слово, **ч и м?**). 4. Дай (серце, **ч о м у?**) (воля, **щ о?**) — заведе (неволя, **в щ о?**) (*Нар. творчість*).

Щоб правильно визначити відмінок іменника, треба ставити питання від **дієслова**: *відчинити* (**к о г о? щ о?**) *вікно* — знахідний відмінок; *росте* (**у к о м у? у ч о м у?**) *у теплиці* — місцевий відмінок.

101. Розв'яжіть мовну задачу.

Учень склав речення: «Зерно складено в коморі». Хлопець так визначив відмінки: *щ о? зерно* — називний відмінок; *коморі* — закінчення *-і*, давальний відмінок. Яких помилок припустився учень? Чому?

102. Прочитайте текст, доберіть до нього заголовки. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Визначте відмінки іменників.

Один козак л..шився біля сторожової вежі. Стр..ножений кінь щипав траву обіч.

Степ, небо, сонце і він один — пильний дозорець гет..манс..кої пр..кордонної варти. Побачить небе..пеку, підпалить соломку, і зав'юнить вогонь з димом. А він подасть той знак, пож..не вірного коня щодуху, щоб зв..сти на ноги сторожову варту на хуторах. І так, від дозорця до дозорця, вставатиме лиха звістка. У ві..повідь їй піднімут..ся полки, заспівають сурми.

То може статися кожної хв..лини, а т..пер тиша, спокій (*За Н. Рибак*).

103. І. Спишіть, ставлячи слова, що в дужках, у кличному відмінку. Виділіть комами звертання.

1. (Зоря) моя вечірняя зійди над горою (*Т. Шевченко*).
2. Спасибі (братик) за добрее слівце (*Л. Глібов*). 3. Мій (край)

кращого за тебе я в житті не знаю (В. Сосюра). 4. (Батько) в серце крадуться тривоги, заслоняє тінь мою зорю. 5. Розвивайся й далі (мова) наша рідна і про нас нащадкам звістку донеси (З тв. О. Підсухи).

II. Виконайте фонетичний розбір виділеного слова.

104. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Визначте відмінки іменників.

Рожь росла тихо. В безмолвни колосья склонились к земле, словно уснули без памяти. Тень тьмы нашла с неба, покрыла их. Дальняя молния разделила весь мир пополам. С другой стороны под тяжёлой и медленной тучей шёл вихрь пыли. Раздался глухой удар грома. Потом звук его раскатился (За А. Платоновим).

рожь — жито	пополам — навіпіл
безмолвие — безгоміння	словно — нібито
молния — блискавка	пыль — курява

§ 12

Відміни іменників

1. За якими ознаками в російській мові поділяють іменники на відміни (рос. склонения)?
2. Скільки відмін іменників у російській мові?
3. До яких відмін належать іменники чоловічого роду? А жіночого?

За особливостями відмінювання іменники української мови поділяються на **чотири відміни**.

До **першої** відміни належать іменники **чоловічого, жіночого та спільного** роду із закінченням **-а (-я)**: *гора, земля, суддя, Микола, листоша*.

До **другої** відміни належать іменники **чоловічого** роду з нульовим закінченням або закінченням **-о** : *став, обрій, Петро, батько*, а також іменники **середнього** роду із закінченнями **-о, -е, -я**: *вікно, серце, знання*.

Третя відміна охоплює іменники **жіночого** роду з нульовим закінченням: *ніч, подорож, радість*, а також іменник *мати*.

До **четвертої** відміни належать іменники **середнього** роду на **-а(-я)**, у яких при відмінюванні з'являються суфікси **-ат-(-ят-), -ен-** : *лоша — лоша́ти, теля — теля́ти, пле́мя — племені*.

• Іменники, що вживаються тільки у множині (*ножиці, окуляри*), незмінювані іменники (*радіо, Тбілісі*) та іменники, що відмінюються як прикметники (*хворий, поранений*), до жодної з відмін не належать.

105. Прочитайте прислів'я. Випишіть іменники, ставлячи їх у називному відмінку. Визначте відміну, користуючись таблицею «Відміни іменників» на другому форзаці підручника.

1. Що правда, то не гріх. 2. Кому щастя, тому й доля.
3. Журбою поля не виореш. 4. Сонце — батько, місяць — вітчим.

5. Знати сокола по польоту, а доброго молодця по ході. 6. Без печалі не було б і радості. 7. Хвалились не ім'ям, а честю. 8. Навчилось лоша за возом бігати — навчиться і за саньми (*Нар. творчість*).

106. Розгляньте таблицю «Відміни іменників» на другому форзаці підручника. Дайте відповіді на подані запитання.

1. За якими ознаками в українській мові поділяють іменники на відміни?

2. До якої відміни належать іменники *рілля, теля, телятко, горщик, горня, степ*?

107. Запишіть іменники в чотири стовпчики за відмінами.

Спідниця, здоров'я, особистість, лоша, подорож, діжа, кошик, усмішка, ящикок, інтелігентність, ім'я, зозулення, слава, дуб, оціпенілість, курча, теля, державність, айсберг, в'язка.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв іменників, записаних у перших трьох стовпчиках, складеться початок прислів'я: «... *яскравіше засяє*».

108. Розв'яжіть мовну задачу.

Учениця, наводячи приклади іменників четвертої відміни, назвала слова *плем'я, олень, лошатко*. Якої помилки припустилася дівчинка?

109. І. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Визначте відміну і відмінок іменників.

НЕОЦІНЕННЕ БАГАТСТВО

Ліс — це багатство держави, якому немає ціни. Ліс — це здоров'я річки, змлі й людини, сьогоднішній і завтрашній день комахи і птаха, зайчати і білченяти, олняти й козулі. Без лісу немає води і змлі, повітря і чистого неба. Ми повинні більше тривожитися, щоб не згасла в людях пильність і любов до природи. Ми маємо цінувати і берегти свого зеленого друга (*За О. Дмитренком*).

II. Чому ліс називають зеленим другом? Використовуючи фотоілюстрацію, складіть усну розповідь про дари лісу.

110. Прочитайте текст. Доберіть заголовок. Перекладіть українською мовою і запишіть. Визначте відміну і відмінок іменників.

Ночь переходит в раннее утро. Тьма начинает рассеиваться. У самого леса ещё не сжатый овёс стоит. Клонится под тяжестью росы, искрится. Возле поля ходит охотник с ружьём в руках. Он выслеживает выводок

Сироїжка проситься у кошик

тетеревят. Их путь легко увидеть. Птенцы прошли и стряхнули росу. Не стреляет охотник. Видно, тетёрка успела увести свой выводок назад в лес (За В. Біанкі).

тьма — тёмрава
тя́жесть — тут: ва́га
охо́тник — мислі́вець

выслéживать — вистéжувати
ружьё — рушні́ця
страхну́ть — струсі́ти

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Докладний і стислий переказ тексту

1. Які типи мовлення вам відомі?
2. Які особливості має розповідь?

Головним завданням **докладного переказу** є повна, близька до тексту передача почутого або прочитаного. У детальному переказі необхідно відтворити зміст тексту, не порушуючи порядку подій, не випускаючи деталей, намагаючись якнайточніше передати мовні засоби (слова, граматичні форми, речення певних типів).

Метою **стислого переказу** є виокремлення і відтворення головного в змісті прочитаного або почутого. Стислий переказ навчає уникати багатослів'я, формує вміння чітко й лаконічно висловлюватися.

111. І. Прочитайте, визначте тему та основну думку тексту.

УКРАЇНСЬКЕ КОБЗАРСТВО

З давніх-давен хвилюють душу кожного українця народні думи та історичні пісні. Хто ж вони, оті талановиті співці-музики, які створили й донесли до нас ці невмирущі перлини? Історія кобзарства та лірництва доволі багата й складна і до сьогодні ще недостатньо вивчена.

Назви народних співців-музик походять від назв музичних інструментів, на яких вони грали: кобзи, бандури та ліри. Улюбленим музичним інструментом українського народу вважалася кобза. Вона була досить розповсюдженим музичним інструментом, і попервах на ній грали не лише сліпі люди, як це склалося пізніше. Найдавніша кобза мала тільки три струни. З часом інструмент ускладнювався, кількість струн збільшувалася. В одного з народних співців вісімнадцятого століття бандура налічувала сорок п'ять струн.

Ускладнення музичного інструмента потребувало дедалі більшого хисту, спеціальної навчальної підготовки. З'являється особлива категорія народних співців-музик — кобзарі та бандуристи.

Відомості про це можна знайти в художній літературі. Чудовий образ такого кобзаря створив Тарас Шевченко в поемі «Невольник». Для нас особливо цікава дума головного героя Степана, в якій він розповідає свою історію. Шалена буря прибила козацькі

чайки до ворожого берега. Степан потрапив у полон, утік, але його ввіймали й осліпили. Повернувшись із неволі, обдаровані сліпці, як і Степан, навчалися грати на кобзі-бандурі.

Деякі народні співці мандрували селами, грою та піснями заробляючи на прожиття. Інші приставали до козаків і супроводжували їх у походах. Кобзарів тут цінували найбільше. Часті війни, бойові сутички з військами кримських ханів, турецьких султанів та польських магнатів, повстання проти своїх визискувачів... А кобзарі пробуджували волелюбний дух народу.

Народні співці творили, боролися й помирали, як і сотні тисяч безіменних козаків та селян-повстанців. Та залишилися чудові думи та пісні, які вони склали в турецько-татарській неволі чи у час коротких перепочинків між жорстокими боями.

Кобзарі не були та й не могли бути безсторонніми літописцями. Вони оспівували те, що хвилювало їх до глибини душі. Тому й нині, через віки, їхні думи та пісні захоплюють і зворушують нас (Б. Кардан).

II. Розгляньте малюнок. Опишіть його. Користуючись поданим планом, підготуйтеся до докладного усного переказу тексту.

1. Історія кобзарства і до сьогодні недостатньо вивчена.
2. Назви народних співців-музик походять від назв музичних інструментів.
3. Якою була найдавніша кобза?

4. Ускладнення музичного інструмента потребувало спеціальної підготовки кобзарів та бандуристів.
5. Розповідь про кобзаря Степана в поемі Т. Шевченка «Невольник».
6. Життєві шляхи народних співців:
 - а) заробітки на прожиття по селах;
 - б) найбільше цінували кобзарів на Січі;
 - в) народні співці пробуджували волелюбний дух.
7. Співці-музики залишили багату спадщину.
8. Чому твори кобзарів зворушують нас і досі?

III. Користуючись поданим планом, підготуйтеся до стислого письмового переказу тексту.

1. Історія кобзарства багата й складна.
2. Кобза — улюблений інструмент українського народу.
3. Розповідь про кобзаря Степана в поемі Т. Шевченка «Невольник».
4. Найбільше народних співців цінували на Січі.
5. Чому твори кобзарів зворушують нас і досі?

§ 13 Іменники першої відміни

112. Зробіть звуковий запис поданих слів. Підкресліть кінцевий приголосний основи іменників.

Ялинка, дитина, площа, студія, криниця, полиця, хаща.

Залежно від кінцевого приголосного основи іменники першої відміни поділяються на три групи: **тверду, м'яку і мішану**.

До **твердої** групи належать іменники, в яких основа закінчується на твердий нешиплячий приголосний: *весн-а, крас-а, щук-а*.

До **м'якої** групи належать іменники з м'яким кінцевим приголосним основи: *пісня [п'існ'а], праця [прац'а], мрія [мрій'а]*.

Мішана група охоплює іменники, в яких основа закінчується на твердий шиплячий приголосний: *круч-а, каш-а, праж-а*. Назва цієї групи вказує на те, що іменники з основою на шиплячий мають у деяких відмінках закінчення твердої групи, в інших — м'якої.

113. Спишіть. Визначте, до якої групи відмінювання належать іменники.

Книжка, полиця, зоря, тиша, межа, хмара, яблуна, миша, Микола, Олеся, груша, стаття, алея, акація, фабрика, дочка, кізочка, учениця, душа, зброя, кімната, дача.

114. Запишіть іменники першої відміни у три стовпчики за групами: а) тверда; б) м'яка; в) мішана.

Склянка, світлиця, удача, берегиня, подруга, правда, ноша, олія, насмішка, образа, круча, синиця, ворожнеча, злива, огорожа, акація, нація, людина, баржа.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться закінчення прислів'я: «*Великому...*».

115. Провідмініайте письмово в однині іменники *правда, криниця, листоноша*, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників першої відміни однини

Група	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Тверда	-а	-и	-і	-у	-ою	-і	-о
М'яка	-я	-і	-і	-ю	-ею, -єю	-і	-е
Мішана	-а	-і	-і	-у	-ею	-і	-е

У давальному і знахідному відмінках перед закінченням *-і* приголосні [г], [к], [х] чергуються із [з], [ц], [с]: *книга — книзі, рука — руці, стріха — стрісі*.

В орудному відмінку однини іменники твердої групи мають закінчення *-ою*, а м'якої і мішаної *-ею (-єю)*: *праця — працею, олія — олією, каша — кашею*.

116. Утворіть словосполучення з поданих слів, де іменники стояли б у непрямих відмінках.

Знайти, на, дорога; лежати, в, колиска; не пощастило, бідолаха; розповідати, тітка; зателефонувати, подруга; вичитати, в, книга; подарувати, сестричка; зустрітисся, на, кладка; шукати, в, стріха.

117. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Іменники в дужках поставте в орудному відмінку.

1. (Брехня) світ обійдеш, та назад не в..рнешся. 2. Воду з (олія) не погодиш (*Нар. творчість*). 3. І досі снит..ся: під (гора), між вербами та над (вода), білен..ка хаточка стоїть (*Т. Шевченко*). 4. В морі хвиля за (хвиля) рине. 5. Хотіла б я (пісня) стати у сюю хвилину ясну (*З тв. Лесі Українки*). 6. Росте явір над (круча) (*Д. Павличко*).

118. Провідмініайте письмово в множині іменники *правда, криниця, листоноша*, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників першої відміни множини

Група	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Тверда	-и	☐	-ам	як у називному або родовому відмінку	-ами	-ах	-и
М'яка	-і	☐	-ям		-ями	-ях	-і
Мішана	-і	☐	-ам		-ами	-ах	-і

У родовому відмінку множини більшість іменників першої відміни мають нульове закінчення: *парт* □, *мрій* □, *хащ* □. Кілька слів набувають закінчень *-ей*, *-ів*: *миш* [ей], *стат* [ей], *судд* [ів]. У деяких іменниках в основу вставляються голосні [о],[е]: *пісні* — *пісень*, *сім'я* [с'імйá] — *сімей*, *сосни* — *сосон*, *сосен*. Можливі чергування [о],[е] з [і]: *дорога* — *доріг*, *береза* — *беріз*.

119. Спишіть речення, ставлячи потрібні розділові знаки. Іменники в дужках поставте в родовому відмінку множини.

1. Троє (судді) уже сиділо на лаві а біля них схилився над паперами писар (Б. Грінченко). 2. Степан прочитав декілька (статті) а тепер розмірковував над ними (В. Підмогильний). 3. Сузір'я (вишні) народила зріла віть пашить в гурті й потомство полуниці (В. Юхимович). 4. Серед купи (верби) та поміж очеретами розкинувся циганський виселок де проживало кілька (сім'ї) (М. Коцюбинський).

120. Прочитайте текст, доберіть до нього заголовок. Спишіть, ставлячи подані в дужках іменники у потрібному відмінку.

Непомітно надійшов вечір. Радісною (пожежа) спалахнув захід, кинув червону (смуга) на лани. Ніби під чарівним ліхтарем, на екрані виресли рядами силуети (копи), подібні до зубчастих (дзвіниці). Лець ворушилось під вітерцем ще не дожате за (межа) жито. Живими тіннями в рожевій (імла) заметушились женці. Суворими (фарби) мальована їхня убога одіж. Зі смутком і (втома) вертатимуть вони додому (За С. Васильченком).

121. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть іменники першої відміни, позначте їхні закінчення.

Когда человек заводит домашнюю живность, он принимает на себя немало забот. Связаны они с затратой сил и времени. Но главное в том, что необходимы специальные знания.

Заводите птичку, зверька или рыбок в том случае, если вы можете уделять им достаточно внимания. Узнайте особенности своего любимца. Только тогда вы найдёте друга не на несколько дней или недель, а навсегда (З календаря).

жівність — *жівність* *уделять* — *приділяти*
затрата — *вітрата* *любимец* — *улюбленець*

II. Доповніть переклад письмовою розповіддю про свого домашнього улюбленця.

КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ

122. I. Прочитайте діалог за особами.

ДОГЛЯД ЗА ДОМАШНІМ УЛЮБЛЕНЦЕМ

— Сьогодні в мене щасливий день! Ми з татом ідемо купувати собаку! — сказав Петрусь.

— Певно, ви хочете купити маленьке цуценя? — запитала Оленка.

— Ну, це вже ні! Нам потрібен великий і розумний собака!

— ...

II. Продовжіть діалог, в якому Оленка доводить, що краще купувати цуценя, бо буде змога змалку його виховувати. До того ж собаки дуже звикають до свого господаря і тяжко переживають втрату чи зміну його на іншого. Петрусь погоджується з Оленкою і запитує, якого ж віку має бути цуценя. Дівчинка відповідає, що найкращий вік — кілька місяців.

§14 Відмінювання іменників другої відміни

1. Які іменники належать до другої відміни?

2. Наведіть приклади іменників, у яких основа закінчувалась би на: а) твердий; б) м'який; в) шиплячий приголосний.

Іменники другої відміни так само, як і першої, поділяються на три групи: **тверду, м'яку і мішану**.

До **твердої** групи належать іменники чоловічого роду з основою на твердий нешиплячий приголосний із закінченням *-о* (*палац, кран, батько, Петро*) та іменники середнього роду із закінченням *-о* (*вікно, місто*).

До **м'якої** групи належать іменники чоловічого роду з кінцевим м'яким приголосним основи (*учитель, край*) та іменники середнього роду із закінченнями *-е, -я* (*море, поле, завдання, збіжжя*).

Мішана група охоплює іменники чоловічого роду з кінцевим твердим шиплячим приголосним основи (*сторож, слухач*) та іменники середнього роду із закінченням *-е* та основою на шиплячий приголосний (*плече, прізвище*).

123. Запишіть іменники другої відміни у три стовпчики за групами: а) тверда, б) м'яка, в) мішана.

Цвіт, одужання, здрібнювач, сонце, вітрило, здивування, дощ, одуд, водограй, прізвище, плесо, обличчя, кипарис, товариш, край, зграйще, схил, батько, гараж, багаття.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок прислів'я: «...*недалека*».

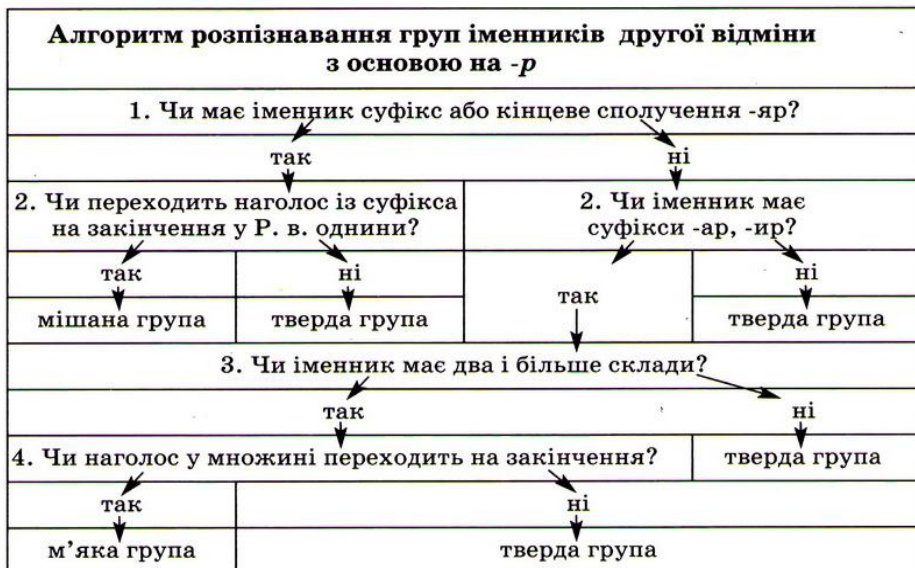
Іменники з основою на *-р* можуть належати до **твердої, м'якої** або **мішаної** групи.

До **твердої** групи належать іменники на *-ер, -ір, -ор, -ур* (*майстер, папір, директор, абажур*), односкладові слова (*мир, дар, вир*), іменники з постійно наголошеними *-ар, -яр, -ир* (*гектар, футляр, бригадир*), а також слова *снігур, звір, комар* (хоч у називному відмінку множини — *снігурі, звірі, комарі*).

До **м'якої** групи належать іменники з наголошеними суфіксами *-ар, -ир*, якщо наголос у множині переходить на закінчення (*друкар — друкарі, секретар — секретарі, проводир — проводирі*), а також слова із ненаголошеним суфіксом *-ар* (*лікар — лікарі, бондар — бондарі*).

Мішану групу складають іменники із суфіксом *-яр* (*школяр, скляр*).

124. Користуючись алгоритмом, визначте групи поданих іменників.

Бетоняр, зброяр, формуляр, різьбяр, амбар, бульвар, снігур, плугатар, сир, гончар, шахтар, панцир, узвар.

125. Спишіть текст, ставлячи потрібні розділові знаки. Визначте групи і відмінки іменників другої відміни.

Сонце впало в степ за оч..ретом і погасло а з л..ману викотився ч..рвоний місяць і пустив на воду ш..року іскрянку стежку. Надворі пот..мнішало. І степ і лиман і озеро і море все закуталось в якийсь чарівний світ. Простір без краю навів на М.:колу важкі думи. Вогонь під казаном палав дим білів клубками проти місяця.
(За І. Нечуєм-Левицьким).

126. Провідмініайте в однині іменники *шлях, гай, ключ*, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників чоловічого роду другої відміни однини

Група	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Тверда	□, -о	-а/-у	-ові,-у	□/-а	-ом	-ові/-у/-і	-у/-е
М'яка	□	-я/-ю	-еві,-ю	□/-я	-ем	-еві/-у/-ю	-ю
Мішана	□	-а/-у	-еві,-у	□/-а	-ем	-еві/-у/-і	-у/-е

127. Провідмініайте в однині іменники *небо, море, знання, селище*, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників середнього роду другої відміни однини

Група	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Тверда	-о	-а	-у	-о	-ом	-і/-у	-о
М'яка	-е, -я	-я	-ю	-е, -я	-ем, -ям	-і/-ю	-е, -я
Мішана	-е	-а	-у	-е	-ем	-і/-у	-е

У родовому відмінку однини іменники чоловічого роду другої відміни мають закінчення *-а(-я)* або *-у(-ю)*.

Закінчення *-а(-я)* мають іменники, що означають:

- 1) назви істот, героїв літературних творів (*Віктора, лікаря, Мороза*);
 - 2) конкретні предмети, що мають форму однини і множини (*документа, портрета*);
 - 3) міри довжини, ваги, часу, числові та грошові назви (*метра, кілограма, тижня, серпня, вівторка, долара*);
 - 4) наукові терміни й поняття (*параграфу, відмінку, атома*), але: *складу, роду, виду*;
 - 5) населені пункти (*Києва, Львова*), але: *Кривого Рогу, Зеленого Гаю*;
 - 6) приміщення, будівлі (*млина, коридору*), але: *поверху, даху, залу*.
- Закінчення *-у(-ю)* мають іменники, що означають:
- 1) збірні назви (*лісу, очерету*), але *ліска, горішника*;
 - 2) речовину, масу, матеріал (*воску, чаю, піску, граніту*), але: *хліба, вівса*;
 - 3) установи, організації, заклади (*інституту, заводу, комітету*);
 - 4) нечітко окреслені предмети (*космосу, простору*);
 - 5) явища природи (*граду, снігу, морозу*);
 - 6) почуття, ознаки, дії, стани (*гніву, польоту, вальсу, смутку*);
 - 7) усі географічні назви, крім назв населених пунктів (*Єгипту, Кавказу, Дунаю*), але з наголошенням закінченням *-а(-я)*: *Дністра, Дінця, Дніпра*.

Іменники середнього роду в родовому відмінку однини мають закінчення *-а (-я)*: *села, моря*.

ОРФОГРАМА

Закінчення *-а(-я)*, *-у(-ю)* в родовому відмінку однини іменників другої відміни

128. Поставте іменники в родовому відмінку однини й запишіть у два стовпчики: а) із закінченнями *-а (-я)*; б) із закінченнями *-у (-ю)*.

Ужгород, свинець, відро, вітер, очерет, Севастополь, ярмарок, дріт, ящик, коридор, орден, герой, обгін, ліс, ячмінь, озеро.

 Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних слів складеться початок вислову Т. Шевченка: «... і свій шлях широкий».

129. Спишіть, ставлячи іменники, що в дужках, у родовому відмінку однини.

1. Без (хліб) нема (обід). 2 (Дим) без (вогонь) не буває. 3. І без (перець) дійде до (серце). 4. Без (плуг) не орач, без (молот) не коваль. 5. Де багато (крик), там немає роботи. 6. Язик не тільки до (Київ), а й до кінця (світ) доведе. 7. Вчися чужого (розум), та свого не втрачай (*Нар. творчість*).

130. Перекладіть словосполучення українською мовою і запишіть. Прокоментуйте орфограму «Закінчення -а(-я), -у(-ю) в родовому відмінку однини іменників другої відміни».

Дом брата, кілограмм сахара, ложка мёда, спрятається от ветра и дождя, не боится мороза, таблетка от кашля, вернуться из Египта, выпало много снега, поезд из Харькова, звуки вальса, гора песка.

 Деякі іменники другої відміни чоловічого роду в родовому відмінку однини мають паралельні закінчення: 1) залежно від наголосу: *мостá* — *мо́сту*, *дворá* — *дво́ру*, *полка́* — *по́лку*, *стола́* — *сто́лу*; 2) залежно від значення: *каменя* (однієї штуки) — *каменю* (матеріалу), *папера* (документа) — *паперу* (матеріалу), *Рима* (міста) — *Риму* (держави).

131. Розв'яжіть мовну задачу.

 Шестикласники склали речення зі словом *листопад*. Учениця вивела в зошиті: «У час листопаду земля в парку вкривається жовто-червоним килимом». Учень записав: «На початку листопада переїчили холодні дощі». Чому діти вжили слово *листопад* у родовому відмінку по-різному?

 У давальному відмінку однини іменників другої відміни паралельно вживаються закінчення *-ові*, *-еві(-єві)* та *-у(-ю)*: *батькові*, *учителеві*, *героеві*, *дубу*, *сонцю*.

Закінчення *-ові*, *-еві(-єві)* вживаються переважно в іменниках, що означають назви істот: *другові*, *шахтареві*, *Андрієві*.

У словах із суфіксами *-ов*, *-ів(-їв)*, *-ин(-їн)* вживається тільки закінчення *-у*: *Львову*, *Києву*, *Льїну*.

132. Спишіть речення, ставлячи іменники, що в дужках, у давальному відмінку однини.

1. Занепокоєний, я усміхаюсь (світ, дідусь, місяць), і мене одразу оповиває росяний сон (*М. Стельмах*). 2. А вже найбільша була біда (Мирон) з отим мисленням (*І. Франко*). 3. Я (Київ) вечірньому вклонюся, як (друг), розкрию таємницю (*Г. Чубач*). 4. Яшко зітхнув, подав (хазяїн) сопілку (*А. Головка*). 5. «Твоєму (слово) немає ціни», — стиха сказала мати (Андрій) (*О. Донченко*).

 Якщо в мовленні збігаються два іменники в давальному відмінку, один із них слід уживати із закінченням *-ові*, *-еві(-єві)*, а другий — із *-у(-ю)*: *братові Степану*, *брату Степанові*.

133. Поставте подані сполучення слів у давальному відмінку.

Добродій Петренко, Василь Іванович, учень-п'ятикласник,
друг Володимир, академік Патон, Олесь Терентійович Гончар.

В орудному відмінку однини іменники другої відміни твердої групи мають закінчення *-ом*: *садом, лугом*.

Іменники м'якої і мішаної груп уживаються із закінченням *-ем*: *сонцем, плащем*. Якщо основа закінчується на *-й*, іменник набуває закінчення *-єм*: *краєм, гаєм*.

Закінчення *-ям* пишемо в іменниках середнього роду, що в називному відмінку мають закінчення *-я*: *зіллям, щастям*.

134. Поставте іменники в орудному відмінку однини й запишіть у два стовпчики: а) із закінченням *-ом*; б) із закінченням *-ем*.

Звір, естонець, хмеляр, тісто, одуд, удар, лікар, базар, хлопець,
повістар, ювіляр, острівець, снігур, танкер, стелаж, пісняр.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок вислову М. Рильського: «... й одвазі шумить по *весвіту хвала*».

135. І. Спишіть речення, ставлячи іменники в дужках в орудному відмінку.

1. За тихим (степ) тліють вечори, і сивим (пил) криється дорога (А. Малишко). 2. День згаса за (обрій), ліг туман долиною (Д. Луценко). 3. Не називаю її (рай), тії хатиночки у гаї над чистим (став) край села (Т. Шевченко). 4. Кропив'янки літали над (кущ) і злякано кричали (Ю. Збанацький). 5. Люблю, коли блукає місяць в травах, хатини білить (промінь) своїм (В. Сосюра). 6. Деся далеко хтось часами озивається (плач) (Леся Українка).

ІІ. Зробіть фонетичний розбір виділеного слова.

136. Користуючись поданою схемою, розкажіть, які чергування приголосних відбулися в основах іменників другої відміни в місцевому відмінку.

[г]//[з] — берег — на березі, [к]//[ц] — рік — у році,
[х]//[с] — кожух — у кожусі.

137. Утворіть і запишіть з поданих слів словосполучення. Три з них уведіть у речення.

Живе, в, барліг; сиділа, на, поріг; гніздо, на, горіх; у, минулий, рік; тримає, в, кулак; перебуває, в, рух.

У кличному відмінку однини іменників другої відміни вживається закінчення *-у*:

1) в іменниках чоловічого роду із суфіксами *-ик*, *-ок*, *-к*: *хлопчику, синку*;

2) у словах з основою на шиплячий: *товаришу, слухачу*;

3) в іменниках *діду, тату, сину*.

Закінчення *-ю* вживаємо в іменниках з основою на м'який приголосний: *учителю, добродію, Сергію, але: хлопче*.

Усі інші іменники чоловічого роду набувають закінчення *-е*: *брате, голубе, Степане*.

138. I. Спишіть речення, ставлячи іменники, що в дужках, у кличному відмінку. Виділіть комами звертання.

1. Чи не бачили ви (дядько) тут буланого коня? (Олександр Олесь). 2. Посміхнись до мене (син), і зрадію я (А. Малишко). 3. Як тебе не любити (Київ) мій! (Д. Луценко). 4. (Місяць-місяченько) впливи з-за хмари (Нар. творчість).

II. Зробіть синтаксичний розбір першого речення.

139. I. Поставте подані іменники в кличному відмінку і запишіть. Позначте закінчення.

Петро Григорович, Андрій, кінь, край, лікар, Дніпро, син, синок, гай, батько.

II. З трьома словами із поданого ряду складіть і запишіть спонукальні речення.

140. Письмово провідмініайте іменники *шлях, гай, знання, ключ* у множині, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників другої відміни множини

Група	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Тверда	-и, -а	-ів, □	-ам	як у називному або родовому відмінку	-ами	-ах	-и, -а
М'яка	-і, -ї, -я	-ів, -їв, □	-ям		-ями	-ях	-і, -ї, -я
Мішана	-і, -а	-ів, □	-ам		-ами	-ах	-і, -а

У називному відмінку множини іменники другої відміни чоловічого роду твердої групи мають закінчення *-и*: *заводи, береги*.

Іменники м'якої і мішаної груп приймають закінчення *-і*: *лікарі, ковалі, товариші, школярі*.

Деякі іменники чоловічого роду мають паралельні форми: *вуса* і *вуса*, *рукаві* і *рукáва*, *хлібі* і *хліба*.

Закінчення *-а(-я)* в називному відмінку множини мають усі іменники середнього роду: *вікна, села, моря, обличчя*.

141. Поставте іменники в називному відмінку множини і запишіть у два стовпчики: а) із закінченням *-и*; б) із закінченням *-і*.

Одинак, господар, футляр, вхід, ссавець, подарунок, стелаж, квиток, кресляр, ковзаняр, сніданок, австралієць, читач, хірург

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників прочитаєте закінчення вислову В. Симоненка: «В океані рідного народу откривай...»

У родовому відмінку множини закінчення *-ів(-їв)* мають іменники чоловічого роду (*заводів, берегів, солов'їв, плаців*) та деякі іменники середнього роду (*подвір'їв, морів, полів*).

Нульове закінчення можуть мати всі іменники середнього роду (*вікон, слів*) та іменники чоловічого роду на *-ин, -ан, -ян* (*росіян, киян, але: грузинів, осетинів*).

Деякі іменники мають закінчення *-ей*: *очей, гостей, коней, плечей (і пліч)*.

142. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви і ставлячи подані в дужках слова у родовому відмінку множини.

1. Закони вод, (вітер), і хмар, і світла о..крились нам у ті далекі дні (*В. Сосюра*). 2. Де взять м..лодій, (сдowo) і (звук) для всіх пісень (гай) і луків і шуму хвиль річних? (*Олександр Олесь*). 3. Ро..прягайте, хлопці, (кінь) та й лягайте споч..вать (*Нар. творчість*). 4. В довгу, темну нічку невидну не стулю ні на хвилику (око) (*Леся Українка*).

143. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках слова у потрібному відмінку. Підкресліть іменники другої відміни, визначте групи.

(Охоронці) бойової слави України вважав (кобзарі) Микола Васильович Гоголь. Кобзарі (часи) Запорозької Січі часто були не лише (охоронці), але й (творці) цієї слави. До нас дійшло мало відомостей про народних (співці-запорожці). Багатьох із них віддавали в навчання до старих (кобзарі) ще (хлопці). Засвоївши науку, вони брали участь у (походи) і у вільний час співали для своїх (побратими) пісень (*З календаря*).

144. Знайдіть помилки у вживанні відмінкових форм іменників. Відредаговані речення запишіть.

1. Мій брат — студент інститута. 2. На горіху голуби звили гніздо. 3. У вас є таблетки від кашля? 4. Останнім часом учені зроби́ли багато відкрить. 5. Не ходіть по газонам. 6. Їдьмо до Крима.

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ЗАПОРІЖЖЯ

- Чи відомо вам щось про заснування й походження назви міста Запоріжжя?
- Пригадайте з історії, що ви знаєте про запорозьких козаків.

Важко жилося українцям, і передусім — селянам-кріпакам. Вони тікали в пониззя Дніпра на вільні землі, оселялися вздовж Дніпра-Славути, поблизу дніпрових порогів.

Пониззя Дніпра і його притоки були багаті на рибу. У плавнях і лісах водилося безліч диких тварин.

Втікачів називали козаками. Слово *козак* — тюркське й означає «утікач, вершник, вільна людина». Тут утікачі випасали худобу, сіяли хліб, промишляли дикого звіра, ловили рибу. Час від часу неминуче стикалися з татарами і турками.

Запоріжжя. Козацькі могили на острові Хортиця

Для захисту від їхніх нападів почали будувати дерев'яні городці, або січі. Пізніше вони об'єдналися в одну січ, розташовану за дніпровими порогами, — Запорозьку Січ.

Коли за дніпровими порогами виникло місто, його назвали Запоріжжям (*З довідника*).

1. Що означає слово *козак*?
2. З яких верств населення походить козацтво?
3. Підготуйтеся до докладного усного переказу тексту.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Складний план тексту

1. Що таке текст?
2. Які ознаки тексту вам відомі?
3. З яких частин складається текст?

145. I. Прочитайте. Визначте тему й основну думку тексту.

КОЗАКИ З ДНА МОРЯ

«Поява на морі чотирьох козацьких човнів наводила на Константинополь більший жах, ніж поява чуми», — писав французькому королеві Людовіку XIII його посол у Константинополі.

Козаки були вмілими воїнами не тільки на суші, а й на морі. Їхні славнозвісні чайки не боялися ні бурі, ні оснащених важкими гарматами галер. Слово *чайка* походить від тюркських *чайк-кайк*, що значить *човен, дубок*. Вони були, як правило, понад дванадцять метрів завдовжки й до п'яти — завшіршки. На кожну сідало кілька десятків веслярів. Розсікаючи воду, чайка летіла, мов на крилах.

Якщо козаки бачили в морі турецьку галеру, їхні чайки шикувались у формі півмісяця, щоб турки не змогли втекти. Наближаючись до ворожого судна, запорожці вели невпинний прицільний вогонь із рушниць. Потім із шаблями в руках вдиралися на палубу галери, починався рукопашний бій, і протистояти козакам ніхто не міг.

Бували випадки, коли козаки перевертали чайки догори дном і в такий спосіб наближалися до ворога, який нічого не міг зрозуміти. Він навіть не підозрював, що це насуваються човни із запорожцями. Серед турків ходили легенди про шайтанів у шароварах, які з'являлися із дна моря.

Переповідають про загадкове козацьке судно, яке було, мабуть, одним із перших варіантів підводного човна. Воно мало два днища, між якими клали баласт для занурення у воду. У висунуту над поверхню моря трубу стерновий вів спостереження. Рухався човен за допомогою весел, умонтованих у його борти так уміло, щоб не протікала вода. При наближенні до ворога баласт викидали, човен несподівано зринав на поверхню. Знову козаки з'являлися ніби із самісінького дна моря.

Історія козацького флоту — історія доблесті, кмітливості й винахідливості, якими завжди відзначалися у своїх ратних діяннях запорожці (За М. Слабошпицьким).

П. Розгляньте малюнок. Якому абзацу в тексті відповідає ілюстрація? Складіть письмовий опис козацької чайки у науковому стилі.

Щоб докладно переказати текст, використовують **складний план**. Для цього ділять текст на головні частини, в яких потім визначають другорядні. До головних і другорядних частин добирають заголовки. Зазвичай пункти складного плану (назви основних частин) позначають цифрами, а підпункти (назви другорядних частин) — малими буквами алфавіту.

146. І. Розгляньте і доповніть складний план тексту «Козаки з дна моря».

1. Свідчення французького посла в Константинополі.
2. Козаки — вмілі морські воїни:

- а) тюркське походження слова *чайка*;
 б) вигляд козацьких суден;
 в) завдяки десятку веслярів чайки летіли, мов на крилах.
3. ... :
- а) чайки шикувалися у формі півмісяця;
 б) невпинний прицільний вогонь із рушниць;
 в) рукопашний бій на палубі галери;
 г) вороже судно йде на дно.
4.
5. Своєрідний підводний човен запорожців:
 а) ... ;
 б) ... ;
 в) ... ;
 г)
6. Історія козацького флоту.

II. Визначте, до якого типу мовлення належить текст. Свою думку обґрунтуйте. Підготуйтеся до докладного усного переказу тексту за доопрацьованим складним планом.

§ 15 Відмінкові закінчення іменників третьої відміни

 Які іменники належать до третьої відміни? Наведіть приклади.

147. Утворіть від основ прикметників іменники третьої відміни, вставляючи пропущені букви. Назвіть орфограми.

Міцний, шв..дкий, л..гкий, гордий, во..кий, з..лений, свіжий, блакитний, чесний.

148. Провідмініайте в однині й множині іменники *ніч*, *дповідь*, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників третьої відміни

Число	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Однина	□	-і	-і	□	-ю	-і	-е
Множина	-і	-ей	-ам, -ям	-і	-ами, -ями	-ах, -ях	-і

 У непрямих відмінках однини й у всіх відмінках множини в іменнику *мати* з'являється суфікс *-ер-* (*-ір*). У родовому і знахідному відмінках множини слово набуває закінчення *-ів* — *матерів*.

149. Спишіть речення, вставляючи, де треба, пропущені букви. Визначте число і відмінок виділених іменників.

1. Ні, ви не знаєте україн..с..кої **ночі** (*М. Гоголь*). 2. На тій **ночі**, здається, для неї зуп..нився відлік часу (*О. Гончар*). 3. **Ночі** були

прохолодні, та й удень сонце не ро..щедрювалося на т..пло (Ю. Зба-
нацький).

В орудному відмінку однини іменників третьої відміни перед закінченням -ю:

1) після р та б, п, в, м, ф (букв, що позначають губні) ставиться апостроф: кіновар'ю, кров'ю, верф'ю;

2) відбувається подовження м'яких і пом'якшення приголосних, якщо вони опиняються між двома голосними: сіллю, синню, подорожжю;

3) якщо основа закінчується збігом приголосних, то подовження не відбувається: молодістю, якістю, вартістю, Керчу.

ОРФОГРАМА

Подовження приголосних, апостроф в орудному відмінку однини іменників третьої відміни

150. Провідмінійте в однині іменники *радість, жовч, любов*.

151. Поставте іменники третьої відміни в орудному відмінку й запишіть у три стовпчики: а) з апострофом; б) з подовженням приголосних; в) без апострофа і подовження приголосних.

Верф, зустріч, потворність, повість, глазур, трель, кіновар, кво-
лість, широчінь, міць, кров, загадковість, продуктивність, грязь, Об.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних іменників складеться закінчення вислову Омара Хайяма: «Зле слово може стати...»

152. I. Спишіть речення, вставляючи, де треба, пропущені букви і ставлячи по-
дані в дужках слова в потрібному відмінку.

1. Не ч..кай сонця до (осінь). 2. У листопаді зима з (осінь) бо-
реться. 3. Батьком-(мати) не хвались, а хвались (честь) (*Нар.
творчість*). 4. Для (мати) й батька найменша краплина твоєї
бр..хні — це в..лике нещастя (*В. Сухомлинський*). 5. Пл..ве у сірій
(безвість) нудьга, пл..ве безнадія, і ..тиха хлипає сум (*М. Коцю-
бинський*). 6. Нам ще рясно щас..тя не цвіло (папороть) у гаю гус-
тому (*Д. Луценко*).

II. Виконайте словотвірний розбір виділених слів.

153. Складіть три речення з іменником *мати*, вжитим у різних відмінках множини.

154. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Прокоментуйте орфо-
грами в іменниках третьої відміни.

Невозможно забыть взгляд матери. Она с нежностью смотрит на тебя, когда возвращаешься из далёких странствий. Радостью и гордостью светятся мамины глаза, когда рассказываешь о своих удачах и победах. Тревога лёгкой тенью пробегает по её лицу, когда снова собираешься в дорогу. Взгляд матери всегда с любовью будет сопровождать тебя (*За Б. Васильевим*).

странствие — *підорож*
сопровождать — *супроводжувати*

155. Пригадайте, які іменники належать до четвертої відміни. Прочитайте подані ряди слів, визначте, до якої відміни належить кожен іменник.

Орля — орлятко, зозуленятко — зозуленья, дитина — дитя — дитятко, дівчина — дівча — дівчатко.

156. Доберіть до поданих слів іменники четвертої відміни, що означають малих за віком істот.

Кішка, гуска, горобець, кінь, корова, бобер, лев, курка, олень, верблюд, овечка, свиня.

157. Провідмініайте іменники *лоша*, *ім'я* в однині й множині, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників четвертої відміни

Число	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
Однина	-а, -я	-и, -і	-і	-а, -я	-ам, -ям	-і	як у називному відмінку
Множина	-а	□	-ам	-а, □	-ами	-ах	

Іменники четвертої відміни набувають суфіксів *-ат-*, *-ят-*, *-ен-* у родовому, давальному, місцевому відмінках однини та в усіх відмінках множини. Суфікс *-ен-* може з'являтися в орудному відмінку однини (*ім'ям* — *іменем*).

158. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках іменники в потрібному відмінку.

1. (Теля) й справді було жарко, воно не паслося і важко дихало.
 2. Сергій намотав на руку мотузку і підійшов ближче до (теля) (З *тв. Б. Комара*).
 3. Жінка з (немовля) у колісці неквапливо йшла парковою алеєю (В. *Кашин*).
 4. І зріс поет з маленького (дитя), щоб загриміти в рідній стороні (А. *Малишко*).
 5. Ой горе, горе тій чайці-небозі, що вивела (чаєнята) при битій дорозі (Нар. *творчість*).

159. Випишіть іменники тільки четвертої відміни і поставте їх у родовому і давальному відмінках однини.

Орля, левеня, курчатко, малятко, вовченятко, ягня, дівча, дівчина, дівчатко, дівчисько, дитина, дитинча, рученька.

160. І. Прочитайте, доберіть до тексту заголовки. Спишіть, ставлячи у потрібному відмінку іменники в дужках.

З давніх-давен з людськими (імена) пов'язані цікаві історії. У багатьох (племена) брали для (немовлята) тільки наймення від

духів-охоронців. Цими покровителями могли бути могутні тварини, скелі, дерева. В (ім'я) могли визначатися певні риси характеру. Це доводять такі наймення, які давали (малята): Добрислава, Миролюб, Вернидуб.

Людина могла мати й два (ім'я). Одне давали (дитя) при народженні. Цим найменням нарікали потай, щоб воно не стало відомим нечистим силам. Другим (ім'я), що давалося пізніше, послугували всі (З календаря).

II. Розкажіть один одному про те, що означає ваше ім'я, чому вас так назвали.

АЗБУКА ВВІЧЛИВОСТІ

161. I. Прочитайте текст. Доберіть заголовок.

Якщо людина з дитинства не опанує головну науку — бути людиною серед інших людей, навряд чи це вдасться їй зробити пізніше. Де б ти не був — не забувай про гідність інших, навіть якщо вони молодші за тебе. Якщо тобі хтось не подобається, намагайся зрозуміти його і не шукай виходу в образливих словах і насмішках.

У декого є звичка називати однокласників зневажливо: Вовка, Галька чи гірше — різними прізвиськами. А чи знаєте ви, що імена та прізвища — це частина історії роду людини. Коли батьки вирішують, як назвати свого малюка, їм, звичайно, хочеться обрати найкраще, наймилозвучніше ім'я. Часто у нього вкладають особливий зміст. З давніх часів у різних народів ім'я містило в собі певні якості, яких бажають людині.

Пам'ятай: придумуючи образливі прізвиська однокласникам, сам ризикуєш бути ображеним. Завжди думай про те, що інші люди ставитимуться до тебе так, як ти поставишся до них (За Л. Грибовою).

II. Висловіть власне ставлення до прочитаного, давши відповіді на запитання.

- 1. Чи траплялося вам чути образливі прізвиська на свою адресу?
2. Чи не ображали ви однокласників чи друзів, придумуючи їм прізвиська?
3. Яким правилом треба керуватися, щоб інші люди добре ставилися до вас?

162. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть іменники четвертої відміни.

У трясогузок в гнізді вивелось шість голых птенчиків. П'ятеро трясогузёнок были похожи на родителей, а один намного больше остальных. Сначала все малыши вели себя одинаково. Но однажды, пока трясогузки летали за кормом, птенец-великан вытолкнул

Зозуленька у гнізді

из гнезда своих братьев. Вскоре он подрос и покрылся перьями. Оказалось, что птицы выкормили кукушонка. К осени он совсем вырастет. А когда улетит, родители-сироты никогда больше не встретятся с кукушонком (За В. Біанкі).

II. Розгляньте фотоілюстрацію на с. 63. Складіть кілька речень про зозуленя, використовуючи сполучення слів із тексту.

птінчики — *пташенята* *вскóре* — *невдóвзі*
остальнóй — *інший* *оказáлось* — *віявилось*
вътóлкать — *віштовхати* *вътóрмить* — *вігодувати*

§ 17 Відмінювання іменників, що вживаються тільки у множині

163. Спишіть прислів'я та приказки. Підкресліть іменники, що вживаються тільки у множині.

1. Правда в постолах ходить. 2. Щастя та злидні однією стежкою ходять. 3. Щастя за гроші не купиш. 4. Гуси летять — зиму на хвості несуть. 5. До Благовіщення зими не лай, а саней не ховай. 6. Швець без чобіт, а тесля без воріт.

164. Розв'яжіть мовну задачу.

Коли учениця навела приклади іменників, що вживаються тільки у множині (*гуси, люди, в'язи, окуляри*) учень заперечив: «Ці слова можна поставити у формі однини: *гусак, людина, в'яз, окуляр*». Дівчинка відповіла: «Слова *гуси* — *гусак, людина* — *люди* мають різні основи...» Допоможіть пояснити, чому *в'язи* і *окуляри* — це іменники, що вживаються тільки у множині.

165. Провідмініайте іменники *ножиці, окуляри, двері*, використовуючи таблицю.

Закінчення іменників, що вживаються тільки у множині

Іменник	Відмінок						
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий	кличний
<i>Ножиці</i>	-і	□	-ям	-і	-ями	-ях	-і
<i>Окуляри</i>	-и	-ів	-ам	-и	-ами	-ах	-и
<i>Двері</i>	-і	-ей	-ям	-і	-ми/ -ями	-ях	-і
<i>Ясла</i>	-а	□	-ам	-а	-ами	-ах	-а

За зразком іменника *ножиці* відмінюються такі слова: *Карпати, граблі, коноплі*.

Такі самі відмінкові закінчення, як у іменника *окуляри*, мають ще такі слова: *штани, збори, сходи, кліщі, хитрощі, Гімалаї*.

За зразком іменника *двері* відмінюються такі слова: *діти, сани, кури, люди, сани, гроші*.

Такі самі відмінкові закінчення, як у іменника *яслā*, мають слова *дрова, ворота*.

166. Подані іменники поставте в родовому, давальному й орудному відмінках.

Люди, гроші, збори, хитрощі, дрова, ворота, граблі, сани.

167. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви і ставлячи подані в дужках іменники у потрібному відмінку.

1. Мелашка вийшла з церкви й сіла між довгими рядами бабів на ц.рковних (сходи). 2. Палажка покинула Кайдаша, кинулася до (воротā), вп.рціла (граблі) по (ворота). 3. Мелашка завешталася по хаті, зняла з кілків (ночви), вин.сла в (сани) й пішла в хижку за борошном. 4. Скільки я пер.носила дякові (кури), скільки одн.сла полотна, (гроші) (*З тв. І. Нечуя-Левицького*). 5. Біля наших (ворота) я легенько зіскакую з (сани) (*М. Стельмах*).

168. Прочитайте фразеологізми, поясніть їхнє значення. Визначте відмінок іменників, що вживаються тільки у множині. З трьома фразеологізмами складіть речення.

Кури не клюють; як Пилип із конопель; вилами по воді писано; взяти в кліщі; росте, як на дріжджах; зорі граблями діставати; наламати дров; ні в тин ні в ворота; обценьками слова не витягнеш.

169. Знайдіть помилки у вживанні відмінкових форм іменників. Відредаговані речення запишіть.

1. Ходити по залізничним коліям небезпечно. 2. Підемо пасти гусенятів на пасовищі. 3. Ми вивчали напам'ять вірш Івана Франко. 4. Травмований футболіст стогнав від болі. 5. Вибіг вовк із ліса. 6. На канікулах поїдемо на екскурсію до Львову. 7. Ми з Ігором будемо вступати до будівельного технікума.

~ МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ ~

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Як ви вже знаєте, більшість населених пунктів нашої держави з часів їх заснування мали інші назви. До таких міст належить і сучасний Дніпропетровськ, який до 1926 р. називали Катеринославом.

У кожному регіоні України — свої звичаї, обряди, пісні, ремесла. Дніпропетровщина уславилася декоративними розписами. На карті нашої Батьківщини є кілька сіл, які мають назву Петриківка. Проте є між ними одне, яке знають у всьому світі. Знаходиться воно в Петриківському (до 1991 р. — Царичанському) районі, що на Дніпропетровщині.

Багато в цьому селі незвичайного. Скажімо, квітів і трав, намальованих на білосніжних стінах тутешніх будинків, здається,

більше, ніж живих попід вікнами. Усе бує квітами — мальованими і живими.

Гарні тарелі, панно, сувеніри, на чорному чи зеленому тлі яких переплітаються вишукані орнаменти із різнотрав'я, із зображенням фантастичних птахів, червоної калини. Ці речі створили уславлені петриківські майстри.

Здавна малюють у цьому селі. Вже й не довідатись, хто першим вирішив оздобити свою хату квітковим орнаментом, у якому переплелися всі квіти й трави, що ростуть у придніпровських степах. Для виготовлення фарб майстри використовували натуральні барвники: соки трав, квітів, ягід, сажу, різноколірні глини. Замішувались барвники на жовтку. А далі вже й не залишилося жодної хати без отих розписів. Бує дивоквітом село останнього колишнього отамана Війська Запорозького Петра Калнишевського (звідси й назва села Петрівка, а згодом і Петриківка) (За Л. Лисенко).

1. З'ясуйте за тлумачним словником значення слів *орнамент*, *панно*.
2. Пригадайте, які рослини-символи ви знаєте.
3. Складіть діалог на тему «Петриківські розписи», використовуючи текст і фотоілюстрацію.

Вироби майстрів Петриківки

170. Визначте відмінки вжитих у словосполученнях іменників. Порівняйте форми непрямих відмінків із початковою. Чи змінюються ці іменники за відмінками і числами?

Побувати в Баку, читати меню, виїхали з депо, розповідав леді, пишатися кабальєро, спитала в Антоніо, злякався двох шимпанзе.

Іменники, що не змінюють закінчень ні за відмінками, ні за числами, називаються **незмінюваними**. До них належать:

1. Жіночі прізвища на приголосний та *-о*: *Лариса Лебідь, Ірина Косляченко, Ярослава Ступило*.

2. Загальні та власні назви іншомовного походження з кінцевим *-е(-є), -і(-ї), -о(-у)*: *кашне, жури, депо, Марокко, кенгуру, але: пальто — пальта, пальту, у пальті*.

3. Абревіатури: *НВО (науково-виробниче об'єднання), СОТ (Світова Організація Торгівлі)*.

171. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Визначте відмінки іменника *шосе*. Вкажіть, яким членом речення він виступає в кожному реченні.

1. Все шосе загр..міло, заскр..піло, затупотіло. 2. Понад шосе бов..аніли окуті кригою т..лефонні стовпи. 3. Машини з гуркотом з'ї..джали з шосе. 4. Черниш іноді оглядався назад і бачив гірське шосе, забите військами. 5. Над шосе зуп..няємось, мов над білою пр..рвою (*З тв. О. Гончара*).

172. Складіть речення з поданими словосполученнями, ставлячи їх у непрямих відмінках.

Картопляне пюре, мовчазна мадам, просторе фойє, веселий какаду, конструкторське бюро.

Незмінювані іншомовні іменники, що означають назви осіб, мають рід відповідно до статі: леді (жінка) — жіночий рід, сеньйор (чоловік) — чоловічий рід.

Назви тварин належать до чоловічого роду: какаду, поні, шимпанзе, але: муха цеце, риба путасу — жіночого роду.

Назви неістот мають середній рід: депо, купе, галіфе, жури.

У власних назвах рід визначається відповідно до роду загальної назви: Торонто (місто) — середній рід, Кáпрі (острів) — чоловічий рід, Перу (країна) — жіночий рід.

Рід складноскорочених слів визначають за основним словом: НБУ (Національний банк України) — чоловічий рід, АТС (автоматизована телефонна станція) — жіночий рід, ГУОН (Головне управління освіти і науки) — середній рід.

173. І. Спишіть речення, ставлячи потрібні розділові знаки. Допишіть закінчення прикметників, ужитих з незмінюваними іменниками.

1. Бабусю.приготуйте на вечерю смачн.. рагу. 2. Ми безперечно були готові спостерігати за кумедн.. шимпанзе цілий день. 3. Коли ми зайшли в затишн.. купе до відправлення поїзда залишалося

десять хвилин. 4. Гірськ.. Сурамі невеличкий курорт неподалік відом.. Боржомі. 5. Жовт.. таксі зупинилося біля нашого будинку. 6. Повновод.. Міссісіпі впадає в Мексиканську протоку. 7. Крихітн.. колібрі найменша пташка на планеті.

II. Складіть усну розповідь «Екскурсія до зоопарку», використовуючи подані іменники в різних відмінках.

Шимпанзе, поні, какаду, кенгуру, фламінго, клітка, вольєра, загорожа.

174. Спишіть речення, вставляючи потрібні закінчення. Визначте рід складноскорочених слів, користуючись довідкою.

1. Керівник українсько.. МЗС прийняв новопризначених послів із країн близького зарубіжжя. 2. При спорудженні Канівсько.. ГЕС утворилося водосховище. 3. ООН бу.. створен.. для підтримання миру та міжнародної безпеки. 4. У приміщенні Деснянськ.. РДА відбулося нагородження переможців спортивних змагань. 5. У наш.. БК організована виставка виробів народних майстрів (З журналу).

Д о в і д к а: Організація Об'єднаних Націй; Міністерство закордонних справ; гідроелектрична станція; районна державна адміністрація; будинок культури.

Опис приміщення.

Переказ тексту-розповіді з елементами опису приміщення

1. Які типи мовлення ви знаєте?
2. У чому особливості побудови опису?

Внутрішній вигляд приміщення називають **інтер'єром**. Опис інтер'єру складається з назв предметів, меблів та місця їхнього розташування.

Опис приміщення може бути **науковим** і **художнім**.

Мета **наукового опису** — якнайточніше передати розміри приміщення, його призначення, особливості освітлення, розташування меблів.

Для **художнього опису** інтер'єру притаманне використання різноманітних художніх засобів: епітетів, порівнянь, уособлень. Опис приміщень у літературних творах допомагає читачеві краще уявити особливості історичного часу, зрозуміти характери героїв.

175. Прочитайте. Визначте, до якого стилю мовлення належить кожен із текстів. Обґрунтуйте свою думку.

I. Вітальня (загальна кімната) — найбільша за розмірами, її призначення дуже широке: тут обідають, відпочивають, учаться, іноді працюють.

Щоб зробити вітальню зручною, її слід поділити на функціональні зони. Біля вікна краще розташувати зону відпочинку,

поставити сюди тахту, низький журнальний столик, одне чи два крісла, щоб тут можна було почитати книгу або переглянути телепередачу. Ближче до дверей можна розмістити обідній стіл і стільці, тобто створити зону їдальні. Щоб було зручно користуватися кожною зоною, на їх межі доречно поставити низькі секційні шафи перпендикулярно до стіни (*З довідника*).

II. Лампа із зеленим абажуром освітлює круглий стіл із купою шкільних зошитів і всю невеличку кімнату з етажеркою в кутку, шафу з книжками, карту земних півкуль на стіні. Поряд з етажеркою націлилась у стелю довжелезна підзорна труба на залізному триніжку. Василь Васильович жартома зве її телескопом. Це, мабуть, найдорожча для нього річ у кімнаті. Учитель сідає за стіл і присуває до себе зошити. Треба перевірити, як написали учні диктант (*О. Донченко*).

176. I. Прочитайте. Визначте тему й основну думку тексту. Доберіть до нього заголовок.

Марта, щулячись від снігу, що пригоршнями сипався в обличчя, зайшла в під'їзд. Швидко збігши сходами, відчинила двері квартири. Дівчина в темряві зняла чобітки й пальто, кинула на вішалку шарф і шапку й увійшла в кімнату. У Мартиному помешканні тепло й затишно. Вітер дув із півночі, а її кімната була обернута на південь, тож жорстокий сніговий, розбиваючись об чоло будинку на вулиці, осідав на вікно лагідним порохом.

Приємна тиша стояла в помешканні. Дівчина увімкнула лампу, від якої навколо розіллалося яскраве світло. У кімнаті всі речі спокійно трималися своїх місць. У далекому кутку темніла стара шафа. Біля неї примостилася невисока етажерка на різьблених ніжках. На полицях стояли книжки, що їх так любила читати вчорами дівчина. Марта стояла біля застеленого синім покривалом ліжка. Невеличкий килимок з двома оленями на лісовій галявині прикривав частину білої стіни. Ближче до вікна присунувся стіл, накритий білою скатертиною у великі сині квіти.

Марта ще раз озирнулася по кімнаті, що видалася їй зараз досить пристойною. Тільки от світло занадто різке! Дівчина накинула на лампу зелений серпанок, який восени пов'язувала на шию. «Тепер у мене зовсім гарно», — задоволено подумала вона (*За В. Підмогильним*).

II. Усно перекажіть текст за самостійно складеним планом.

КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ

177. I. Прочитайте діалог за особами. Поясніть вивчені пунктограми.

У ГОСТЯХ

- Доброго дня! Ось прийшов привітати тебе в новій квартирі.
- Дуже радий тебе бачити. Заходь, будь ласка. Я нещодавно переїхав, тож іще не зовсім обжився.

— Який у тебе просторий передпокій! А як добре підібрані шпалери: вони пасують і до меблів, і до килимового покриття!

— Так, я їх ретельно добирив. Проходь до кімнати. На жаль, тут іще не все впорядковано. Днями придбаю письмовий стіл, і тоді вже все буде гаразд.

— А де ти його поставиш?

— Отам, біля вікна. А взагалі доведеться зробити перестановку. Журнальний столик і крісла поставлю ліворуч, біля стіни. Ліжко залишиться на своєму місці, а шафу треба буде посунути в куток.

— Буде дуже гарно й затишно.

— Чи не допоможеш мені в суботу переставити меблі?

— З радістю!

II. Складіть і запишіть діалог, уявивши таку ситуацію: ви хочете переставити меблі у своїй кімнаті, а мама доводить, що такі зміни не бажані.

АЗБУКА ВВІЧЛИВОСТІ

178. I. Прочитайте уважно найбільш поширені правила поведінки за столом. Що нового ви дізналися? Сформулюйте відомі вам правила, що не увійшли до цього переліку.

Гості не сідають, поки господар або господиня не запропонують їм місце за столом.

Не слід сидати надто близько до столу чи далеко від нього, а також виставляти лікті і класти їх на стіл.

Серветку не заправляють під комірець і не розкладають на грудях. Не слід витирати нею обличчя. Скориставшись серветкою, її не складають, а недбало кладуть на стіл.

Триматися за столом треба по можливості прямо, не схилившись над ним. Не слід тягнутися через тарілку іншого, повертатися спиною до одного сусіда, щоб поговорити з іншим.

Суп не їдять з кінця ложки. Нею не їдять те, що треба їсти виделкою. При цьому на виделку беруть стільки їжі, скільки може вміститися без особливих зусиль. Не слід їсти з ножа і підносити його до рота.

Хліб беруть рукою, ламають, а не відкушують від цілого кусня.

Якщо виделка або ложка випадково впала на підлогу, спокійно просять іншу. Чайну ложку, розмішавши цукор у склянці чи чашці, кладуть на блюдце.

Не розмовляють з повним ротом і взагалі не наповнюють рот великою кількістю їжі.

Не слід їсти надто швидко. Хазяїн не закінчує страву першим, чекає, поки поїдять гості, особливо останню страву.

Гості не критикують подані страви і не пояснюють, що комусь не можна їсти певну страву. А господиня не повинна нав'язливо розкладати страви по тарілках гостей.

Склянку чи келих не піднімають надто високо.

Не слід складати кісточки з фруктів на стіл. За допомогою ложки їх кладуть на тарілку.

Якщо чогось не знаєш, не вмієш — подивись, як це роблять інші. Не привертай до себе уваги різкими жестами, голосним сміхом, надто жвавою бесідою (За Л. Гривовою).

II. Перекажіть один одному правила поведінки за столом, які ви запам'ятали.

§ 19 Способи творення іменників

179. Пригадайте способи творення слів. Прочитайте і доведіть, що подане висловлювання є текстом. Визначте, яким способом утворені виділені слова.

День був прозорий, безхмарний. Уночі випав дощ. Повітря було чисте і свіже, наче хтось вимив далеч. Річка стояла, як скляне озеро. Білосніжними кучугурами відбивалися в ній хмари. Низько над водою кружляли ластівки й де-не-де черкали воду гострим лезом крила (За З. Тулуб).

 В українській мові іменники можуть творитися такими способами словотвору:

- 1) **префіксальним**: щастя — $\overline{\text{нещастя}}$, дід — $\overline{\text{прадід}}$;
- 2) **суфіксальним**: учити — $\overline{\text{учитель}}$, ягода — $\overline{\text{ягідка}}$;
- 3) **префіксально-суфіксальним**: $\overline{\text{двери}}$ — $\overline{\text{двіроч}}$, $\overline{\text{тінь}}$ — $\overline{\text{затінок}}$;
- 4) **безафіксним**: $\overline{\text{молодий}}$ — $\overline{\text{молодь}}$, $\overline{\text{блакитний}}$ — $\overline{\text{блакить}}$;
- 5) **шляхом переходу прикметників в іменники**: $\overline{\text{хворий}}$ (я к и й?), прикметник) $\overline{\text{собака}}$, $\overline{\text{хворий}}$ (х т о?, іменник) $\overline{\text{стогнав}}$.

180. Прочитайте речення. Скажіть, якого значення надають префікси виділеним іменникам.

1. Дід і **прадід** були чумаками (О. Довженко). 2. Затоплю **недолю** дрібними сльозами, затопчу **неволю** босими ногами (Т. Шевченко). 3. Грузьким **бездоріжжям** поволі тягнулися вози (З. Тулуб). 4. Видно, мій **співрозмовник** не хотів видавати чужих таємниць (П. Загребельний). 5. Після дощу трави на **заріччі** стали яскравішими (В. Яворівський). 6. Рідне **Прикарпаття** давало поетові сили, надихало до праці (Р. Іваничук).

181. Утворіть нові іменники за допомогою префіксів і запишіть їх. Складіть три речення з утвореними словами, вживаючи однорідні члени речення.

Блиск, учасник, коло, острів, бесіда, правда, щастя, відповідальність.

182. Спишіть речення, розкриваючи дужки і вставляючи пропущені букви.

1. Я бачив світ, я пройшов (пів)Європи. 2. Мічурін запрошує кожного з присутніх з'їсти (пів)яблука і (пів)абрикоса (З тв. О. Довженка). 3. Сам посадив гіллясте смеччя, щоб кроною шуміло на (пів)світу (А. Малишко). 4. На (пів)ночі прохоплювалися тривожні ..палахи (Петро Панч). 5. У ..шитку були записані пісні, щедрівки, псалми (С. Васильченко).

183. Запишіть назви осіб у три стовпчики: а) за характером і місцем їхньої діяльності; б) за вдачею, зовнішніми і внутрішніми ознаками; в) за місцем проживання і національністю. Позначте суфікси іменників.

Ударник, плаксі́й, азербайджане́ць, тюхті́й, косар, парижа́нин, здоров'я́к, звенигороде́ць, зброя́р, ужгороде́ць, дива́к, прапроносе́ць, знайко, аджаре́ць, залі́зничник, багати́й, кия́нин.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв іменників складеться початок прислів'я: «... добрих людей знайде».

184. Утворіть від поданих іменників назви осіб за місцем проживання чи національністю. Запишіть за зразком і позначте суфікси іменників.

Зразок. Львів — львів'яни́н.

Чернігів, Одеса, Ялта, Грузія, Москва, Суми, Полтава, Сибір, Кубань, Куба, Болгарія, Італія, Чернівці, Польща, Харків.

185. Утворіть назви людей за їхніми діяльністю або вчинками. Запишіть за зразком і позначте суфікси іменників.

Зразок. Шис — шве́ць.

Читає, жне, завідує, учить, грає на сурмі, лікує, кричить, плаче, в'яже, косить, балакає, пасе вівці, вирощує картоплю, розводить бджіл.

186. Перекладіть речення українською мовою і запишіть. У назвах професій позначте суфікси.

1. Плотник Лука одел шапку и вышел во двор. 2. Дрессировщик замахал руками и стал опять что-то объяснять (З тв. А. Чехова). 3. Он до пенсии работал кладовщиком. 4. В школе-новостройке работу заканчивали стекольщики (В. Белов). 5. «Кок — это повар на корабле», — объяснил Олег (В. Осеева).

плотник — тесляр

дрессировщик — приборкувач

кладовщик — комірник

стекольщик — скляр

повар — кухар

187. Прочитайте пари прислів'їв. Визначте, якими частинами мови є виділені слова в кожному з речень.

1. **Ледачому** щодня свято. **Ледачий** чоловік легко проживе свій вік. 2. **Старого** горобця на полову не зловиш. **Старий** каже на глум, а ти бери на ум. 3. **Тихого** та смирного і кури клюють. **Тиха** вода греблю рве. 4. **Мудру** річ приємно слухати. **Мудрий** не дасться за ніс водити (Нар. творчість).

188. Складіть по два речення зі словами *минуле, військовий, розумний* так, щоб у першому реченні вони були іменниками, а в другому — прикметниками.

Прикметники, що перейшли в іменники, до жодної з відмін не належать і відмінюються як прикметники.

189. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Визначте, яким способом утворені виділені іменники.

1. І з-під крил журавлиних мені під вікно л..стопад стелиться (Б. Олійник). 2. Онде на галявинці золотаві звіробій, лілові верес, у видолинку цвіте чебрець (В. Чухліб). 3. Бр..нить в мені в..сняний передень. 4. Не живе л..дачий, де к..пить робота (З тв. А. Малишка). 5. Буйна зелень л..вад словнена різних звуків (Ю. Мушкетик). 6. Ро..будити зорі незабаром соловей — співець гаїв понаддніпрових (П. Усенко).

§20 Не з іменниками

Не з іменниками може писатися разом або окремо.

Не з іменниками пишуться разом, якщо:

- 1) іменник не вживається без *не*: *небіж, недуга, немовля*;
- 2) іменник з префіксом *не-* можна замінити синонімом: *нещастя — лихо, неволя — рабство, несправедливість — кривда*.

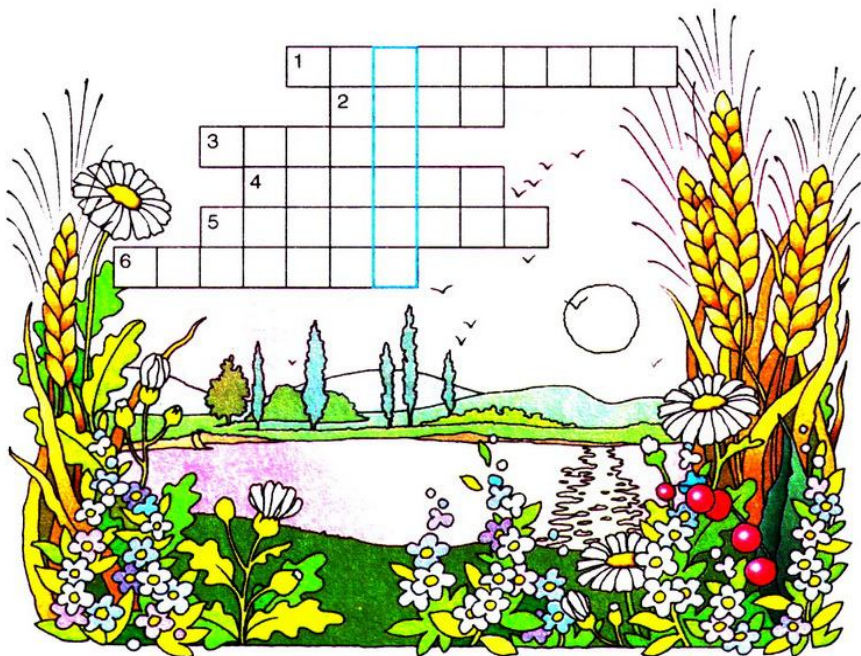
Не з іменниками пишуться окремо, якщо:

- 1) іменник, перед яким стоїть *не*, протиставляється іншому: *Вчи лінивого не молотом, а голодом (Нар. творчість)*;
- 2) частка *не* заперечує лексичне значення іменника: *Щастя — не підкова, під ногами не знайдеш (Нар. творчість)*.

ОРФОГРАМА

Не з іменниками

190. І. Накресліть у зошиті кросворд «Іменники, що не вживаються без *не*» і розв'яжіть його.

1. Антонім до слова *любов*.
2. Учень, що не вчить уроки.
3. Рибальська сіть.
4. Синонім до слова *ледар*.
5. Синонім до слова *вигадка*.
6. Маленька дитина.

II. Якщо ви правильно вписали слова, у виділеній колонці прочитаєте початок прислів'я: «... *вирішує, а людина сама творить свою долю*». Як ви запишете цей початок? Чому?

191. До поданих іменників доберіть із довідки синоніми.

Неслава, неправда, неуспіх, неповага, невільник, недоброзичливець, неплатник, недруг.

Д о в і д к а: зловмисник, ганьба, зневага, ворог, брехня, раб, поразка, боржник.

192. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. До виділених іменників доберіть синоніми з префіксом *не-*.

1. **Брехнею** світ обійдеш, та назад не вернешся. 2. Одному щастя річкою пл..ве, а другий у **горі** цілий вік ж..ве (*Нар. творчість*). 3. На місцях гн..лих морів золотітимуть хліба народного добробуту, квітуватимуть сади — сади **самостійності** і свободи (*О. Гончар*). 4. Ставиться із **зневагою** до рідної мови — страшен..а ганьба для цілого народу (*І. Дзюба*). 5. Ця **кривда** болісно вразила його щ..ру душу (*О. Кобилянська*).

193. Складіть і запишіть пари речень з поданими іменниками.

Неправда — не правда; незгода — не згода; недруг — не друг.

194. I. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви і розкриваючи дужки.

1. І над кр..ницею верба нагнулася, як та журба далеко в самотній (не)волі. 2. То (не)вітер, то не буйний, що дуба л..має (*З тв. Т. Шевченка*). 3. **Людська** (не)доля будила (не)ро..пач в мені, а бажан..я кращої долі (*Леся Українка*). 4. Слово — (не)полова, язик — (не)помело. 5. Поперед (не)вода риби не лови. 6. (Не)голка шиє, а руки (*Нар. творчість*).

II. Зробіть фонетичний розбір виділеного слова.

§ 21 Букви *е, и, і* в суфіксах *-ечок, -ечк-, -ичок, -ичк-, -інн(я), -инн(я), -енн(я), -ив(о), -ев(о)*

195. Прочитайте речення. Знайдіть слова зі зменшувально-пестливими суфіксами.

1. Помандрував козаченько з Лубен до Прилуки, ой плакала дівчинонька, здіймаючи руки. 2. Ой гиля, гиля, сірі гуси, додому, ой горе ж тому лебедіку самому. 3. Я ж не пила, не варила, а йшла по водиченьку — відерце побила. 4. Іди, іди, мій синочку, та не забарися, за чотири неділеньки додому вернися. 5. Над річкою бережком ішов чумак з батіжком (*Нар. творчість*).

Суфікси *-ичк(а)*, *-ичок* вживаються тільки в словах, що утворилися від слів на *-иц(я)*, *-ик:* *криничка* ← *криниця*, *кошичок* ← *кошик*.

В інших словах вживаються суфікси *-ечк(а)*, *-ечок*, *-еньк-:* *донечка*, *мішечок*, *тополенька*.

196. Утворіть від поданих слів іменники за допомогою суфіксів *-ечк-*, *-ечок* або *-ичк-*, *-ичок*.

Донька, сито, вулиця, діжка, рука, літо, озеро, кораблик, подушка, вікно, слово, хвиля, лисиця, ложка, кролик, палиця.

197. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви.

1. Прощай, Волинь, прощай, рідний куточок! Мене від тебе дол..нька жене! 2. Синє море чудово так грає, його сон..чко пестить ласкаво. 3. Он ярочки зелененькі, стеж..чки по них маленькі, перевиті, мов стріч..чки, збігаються до річ..чки. 4. Сизая горл..чка затуркотіла. 5. І вогн..чком бентежним спалахнула зірниця. 6. Легким сном спить мій жаль у серд..ньку (*З тв. Лесі Українки*).

В іменниках, утворених від дієслів, під наголосом вживається суфікс *-инн(я)*, без наголосу — суфікс *-енн(я)*: *ходити* — *ходіння*, *вивчити* — *вівчення*.

198. Утворіть від поданих дієслів іменники з суфіксами *-инн(я)* чи *-енн(я)*.

Прагнути, носити, горіти, звернутися, розуміти, продовжити, шарудіти, повернутися, ходити, терпіти, оточити, засвоїти, уміти, управляти, ставитися, вивчити.

За допомогою суфікса *-инн(я)* утворюються збірні назви від іменникових основ: *буряк* — *бурячиння*, *квасоля* — *квасолиння*.

За допомогою суфікса *-инн(я)* творяться такі слова: *коріння*, *каміння*, *насіння*.

199. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви.

1. При дорозі буря повив..ртала д..рева з кор..нням (*Ю. Збанацький*). 2. Люблю л..генький димок, що снується над городом, коли ..палюють картопл..ння (*Є. Гуцало*). 3. Любив я с..діти в г..р'ячі літні дні серед високого кукурудз..ння й золотоголових соняшників. 4. Ст..лилося по з..млі широколисте гарбуз..ння (*З тв. А. Дімарова*). 5. Хлопчаки заходилися робити куринь із соняшнич..ння (*Г. Кияшко*).

В іменниках, які означають матеріал або продукт праці, пишеться суфікс *-ив(о)*: *печиво*, *меливо*, але: *марево*.

ОРФОГРАМА

Букви *е*, *и*, *і* в суфіксах *-ичк-*, *-ичок*, *-ечк-*, *-ечок*, *-инн(я)*, *-инн(я)*, *-енн(я)*, *-ив(о)*, *-ев(о)*

200. Утворіть і запишіть від поданих дієслів іменники за допомогою суфіксів *-ив(о)*, *-ев(о)*.

Мережити, варити, марити, морозити, пекти, місити, плести, палити.

201. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви.

1. Ще мар..вом легким над нами витає блакитна в..сняна мрія (Лєся Українка). 2. Дивне мереж..во ..плів мороз на вікні (О. Іваненко). 3. Маруся ..ховала все пряд..во у свою скриню. 4. Мати зв..ліла того ж дня одв..зти мел..во до млина. 5. Коло вікна стоїть круглий стол..чок (З тв. І. Нечуя-Левицького).

Твір-опис приміщення

1. Що називається інтер'єром?
2. У чому полягає особливість опису приміщення?
3. Чим різняться науковий і художній описи приміщення?

202. І. Прочитайте. Скажіть, до якого стилю мовлення належить текст.

Інтер'єр старовинної української хати

УКРАЇНСЬКА ХАТА

Внутрішнє планування українського житла у дев'ятнадцятому столітті всюди було майже однаковим. Піч завжди займала внутрішній кут хати з одного боку від дверей і була обернена своїм отвором до стіни з вікнами. По діагоналі від печі влаштовували парадний кут (покуть). Тут розміщували ікони, прикрашені тканими або вишитими рушниками. Уздовж бічної стіни ставили стіл. Біля столу розміщували довгу дерев'яну лаву. Збоку від столу знаходилася скриня. У кутку, протилежному печі, біля дверей робили дерев'яні полички або шафу для посуду — мисник (З кн. «Українська минувшина»).

ІІ. Розгляньте фотоілюстрацію. Складіть усний опис інтер'єру української хати в художньому стилі.

203. І. Відредагуйте поданий уривок з учнівського твору.

Моя кімната невелика. У кімнаті немає нічого зайвого. Коли заходимо до кімнати, то праворуч бачимо сервант, у якому за склом стоять мої книги. А ліворуч біля стіни стоїть тумба, на якій стоїть телевизор. Біля вікна стоїть письмовий стіл, за яким я роблю уроки. Біля стіни навпроти тумби з телевизором стоїть моє ліжко. Над ним на стіні висить невеликий килимок.

ІІ. Дайте відповіді на запитання.

1. Яких типових помилок припустився учень?

2. Чи вдалось автору твору розповісти про свої захоплення й уподобання?

3. Чи є у творі епітети, уособлення, порівняння? З якою метою їх використовують?

У художньому описі ставлення до зображуваного слід висловлювати не лише прямо, а й передавати через добір відповідних художніх засобів (епітетів, порівнянь, уособлень).

204. Напишіть твір на тему «В гостях в однокласника», поклавши в основу опис приміщення.

§ 22

Написання і відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові

205. Прочитайте. Зробіть висновок, за допомогою яких суфіксів утворюються чоловічі та жіночі імена по батькові.

Василь — Васильович, Василівна; Андрій — Андрійович, Андріївна; Юрій — Юрійович, Юріївна; Степан — Степанович, Степанівна.

Чоловічі імена по батькові творяться за допомогою суфікса *-ович*: *Петрoвич, Гордiйович*.

Жіночі імена по батькові творяться за допомогою суфікса *-івна* (після голосного на письмі *-івна*): *Петрiвна, Гордiївна*.

Деякі чоловічі імена по батькові творяться за допомогою суфікса *-ич(-іч)*: *Лука — Лукiч, Сава — Сiвич (i Сiвович), Хома — Хомiч (i Хoмович), Кузьма — Кузьмiч (i Кiзьмович), Ілля — Іллiч (й Ількович)*.

Змінюється твірна основа і при творенні таких імен по батькові: *Микола — Микoлiйович, Микoлiївна; Григорiй — Григорoвич, Григорiївна; Якiв — Якович, Якiвна*.

206. Утворіть і запишіть чоловічі та жіночі імена по батькові.

Михайло, Ігор, Валерій, Трохим, Геннадій, Лук'ян, Анатолій, Прокіп, Архип, Ярослав, Роман, Олег, Денис, Дмитро, Костянтин, Аркадій, Олексій, Олександр, Микола, Кузьма, Ілля.

207. Запишіть прізвища видатних українських письменників, замінюючи ініціали іменами й по батькові.

Г. С. Сковорода, Т. Г. Шевченко, І. Я. Франко, М. М. Коцюбинський, П. Г. Тичина, М. Т. Рильський, В. М. Сосюра.

Чоловічі та жіночі імена по батькові відмінюються як іменники відповідної відміни.

208. Спишіть речення, ставлячи у потрібному відмінку подані в дужках імена та імена по батькові.

1. Учні так люблять ці подорожі із (Степан Васильович) у ліс, у поле (Б. Антоненко-Давидович). 2. Чого це Ви, (Михайло Якович),

так посмутніли? (О. Гончар). 3. Доля простелила для (Пантелеймон Олександрович) довгий життєвий шлях. 4. Пам'ятаю слова, сказані тоді (Василь Семенович): «Поет — це людина. Насамперед!» (З тв. М. Жулинського). 5. Починається оповідання словами весільної пісні, яку я почув того вечора від (Марія Костянтинівна) (Г. Косинка).

209. Перекладіть речення українською мовою і запишіть.

1. Сергей Николаевич вспомнил, как Леонид Тимофеевич познакомил его с новыми учениками. 2. У Николая Григорьевича к старости разболелись ноги. 3. Павел Васильевич мечтал, что его сын станет инженером-строителем или архитектором. 4. Степан Ильич поднял руку: «Стойте!» 5. Екатерина Алексеевна никогда не жаловалась на усталость. 6. Ученики слушали рассказ Анатолия Александровича с большим интересом (З тв. В. Осеевой).

Розбір іменника як частини мови Послідовність розбору

1. Частина мови.
2. Початкова форма іменника (називний відмінок однини).
3. Постійні ознаки: а) власна чи загальна назва; б) назва істоти чи неістоти; в) рід; г) відміна і група (якщо є).
4. Змінні ознаки: а) відмінок; б) число.
5. Синтаксична роль.

Вгору туман піднімається срібний, хмарками-смушками в'ється (Грицько Чупринка).

Зразок усного розбору

Туман — іменник, ужитий у початковій формі; загальна назва, неістота, чоловічий рід, друга відміна, тверда група; називний відмінок однини; у реченні виступає підметом.

Зразок письмового розбору

Туман — імен., п.ф. — *туман*; заг. назва, неістота, ч.р., II відм., тв.гр.; Н.в., одн.; підмет.

210. I. Прочитайте, доберіть до тексту заголовок. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Розберіть виділені іменники як частину мови.

Якщо дружити із ст..**жиною**, вона багато цікавого ро..**повість**. Тетянка вийшла на **ганок**, а ст..**жина** неначе взяла її за руку і пов..**ла** за собою.

Довкола картопля цвіте біло-рожево, соняхи в золоті бубни в..**гупують**. З..**лений** огірочок виповз із грядки на стежку: а що тут робиться? Квасоля-повитиця пишається на в..**соких** тичках. А гарбуз та гарбузи́ха з **гарбузенятами** сховалися в **тінь** під лапатим листям, щоб сонце не напекло (За В. Чухлібом).

II. Складіть невелику усну розповідь про свою дорогу до школи.

211. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Розберіть виділені іменники як частину мови.

Всю **ночь** огонь **костра** то разгорается, то гаснет. Листва берёз не шелохнётся. Роса стекает по белым стволам. Слышно, как где-то очень далеко хрипло кричит старый петух в **избе** лесника.

В необыкновенной тишине зарождается рассвет. **Небо** на востоке зеленеет. Голубым хрусталём загорается на заре Венера. Это лучшее время суток (За К. Паустовським).

шелохну́ться — повороши́тися
ствол — стóвбур
изба́ — ха́та
пету́х — півень

рассвёт — світа́нок
хруста́ль — кришта́ль
заря́ — зоря́, світа́ння

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

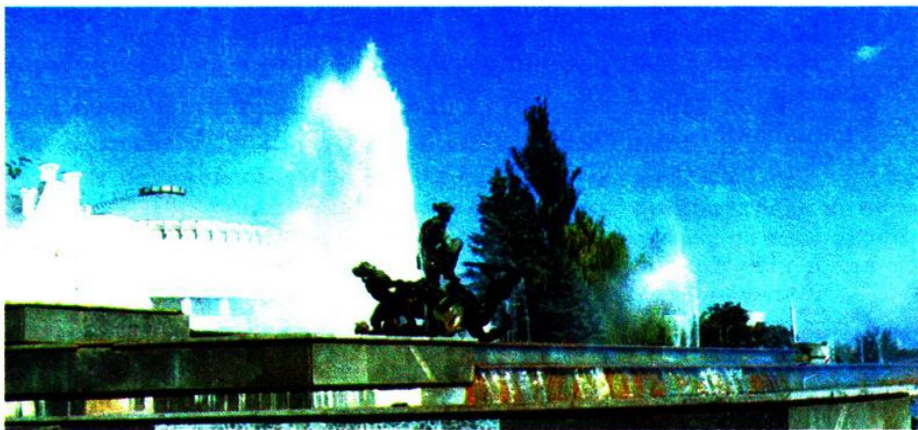
СУМИ

Це місто — ровесник Харкова. Його заснували 1652 року. Пізніше тут було збудовано фортецю для захисту від нападів кримських татар.

Походження назви міста досі чітко не з'ясовано. Висувають декілька версій. Історики вважають вірогідною таку: назва міста походить від давньої назви річки, на берегах якої заснували поселення.

Народні легенди по-своєму пояснюють назву цього населеного пункту. Колись при спорудженні фортеці знайшли три закопані суми (сумки). Ці три суми зображено на старовинному гербі міста вісімнадцятого століття.

Оскільки Суми, як і Харків, заснували переселенці, одна з версій походження назви пов'язана зі словом *сум*: люди, що прийшли сюди, сумували за рідним краєм (За І. Вихованцем).

Суми сучасні

1. Що спільного в історії виникнення міст Харкова і Сум?
2. Яка з версій заснування міста здається вам більш вірогідною?
3. Підрахуйте кількість букв і звуків у словах *пов'язана*, *походження*, *колишньому*.
4. Підготуйте невелику усну розповідь на тему «Місто Суми — історія і сучасність». Скористайтесь текстом та фотоілюстрацією.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чим відрізняються самостійні частини мови від службових?
2. Яка частина мови називається іменником?
3. Розкажіть про іменники, що означають назви істот і неістот.
4. Які іменники належать до власних назв, а які — до загальних?
5. Сформулюйте правила вживання великої букви у власних назвах. Які власні назви беруть у лапки?
6. Розкажіть про рід іменників. Як визначається рід незмінюваних іменників?
7. Наведіть приклади іменників, що мають форму однини і множини; лише однини; тільки множини. Які іменники за родами не розпізнаються?
8. За якими ознаками іменники поділяються на відміни? Скільки відмін в українській мові? Іменники яких відмін поділяються на групи?
9. Сформулюйте орфограму «*Букви о, е в закінченнях орудного відмінка однини іменників першої і другої відміни*».
10. Коли в іменниках чоловічого роду другої відміни вживається закінчення *-а(-я)*, коли — *-у(-ю)*?
11. Сформулюйте орфограму «*Подвоєння приголосних, апостроф перед закінченням орудного відмінка однини іменників третьої відміни*».
12. Коли *не* з іменниками пишеться разом, а коли — окремо?
13. Розкажіть про правопис голосних в іменникових суфіксах.
14. Як творяться чоловічі й жіночі імена по батькові?
15. У поданому реченні розберіть іменники як частину мови.

Хвиля човника легкого і цілує, і гойда, ширше моря голубого
наша юність молода (*М. Сом*).

ПРИКМЕТНИК

§ 23 Прикметник як частина мови

212. Спишіть уривок із вірша Дмитра Луценка, вставляючи пропущені букви. Підкресліть прикметники. Скажіть, за якими ознаками ви їх розпізнали.

Пр..йшла до нас морозяна з..ма,
в гаях білястим снігом вкрила віти.
Та соня..ним бе..смертникам дарма —
немов ж..ві, стоять і досі квіти.

Д. Луценко

Прикметник (рос. імя прилагательное) — це самостійна частина мови, що називає ознаку предмета і відповідає на питання **який? яка? яке? які? чий? чия? чне? чиї?** Наприклад: *чиста джерельна вода, синя бабусина хустка.*

Прикметники змінюються за числами, родами (в однині) і відмінками.

213. Утворіть і запишіть словосполучення, додаючи до кожного з іменників прикметник, що в дужках. Зробіть висновок, від чого залежать рід, число, відмінок прикметників.

Очерет, кукурудза, зілля, зарості (густий); ріка, полем, степу, ланами (широкий).

Прикметники вживаються в тому ж числі, роді й відмінку, що й іменники, від яких вони залежать.

У множині рід прикметників не визначається.

214. Відновіть прислів'я і запишіть. До виділених прикметників доберіть антоніми і поставте їх на місці пропусків, узгоджуючи з іменниками. Визначте число, рід (в однині) і відмінок прикметників.

1. З великої хмари ... дощ буває. 2. Старий рік у ноги, а ... у порogi. 3. На чорній землі ... хліб родить. 4. З поганої трави не буде ... сіна. 5. Запрягай молодого бика до плуга, бо .. не запряжеш. 6. І великий дуб під ... сокирою падає. 7. Солодкий обід після ... праці. 8. Маленьке діло краще за ... безділля (*Нар. творчість*).

215. Спишіть і відгадайте загадки. Визначте, якими членами речення виступають прикметники.

1. Поля скляні, межі дерев'яні. 2. На легкій ніжці важка голова причеплена. 3. Золоте решето чорних хатинок повне.

В і д г а д к и. М о л о т о к. В і к н о. С о н я ш н и. О с н я ш н и. В і к н о.

У реченні прикметник найчастіше виступає означенням, рідше — присудком: *Земля пухкенька, під ногами хрустить м'якеньке бадилля (С. Васильченко).*

216. Спишіть текст, вставляючи, де треба, пропущені букви. Визначте число, рід і відмінок прикметників.

Займався пишний світанок. Золотий промінчик сонця перелинув зі сходу на захід, і в ршечки синіх хмар зайнялися червоним полум'ям. Сонце виплвало з-за краю змлі та обгорталося блскучими хмарками, що палахували від сонячного проміння, мов солома від вогню. Виплвло. Древа в лгенькій одежі зі срібного інею обллись рожевим світлом. По твердому, рипливому снігу стлились довгі їхні тіні. Ранок дихав морозцем (За М. Коцюбинським).

217. Яке лексичне значення мають прикметники *освічений* — *досвідчений*; *робочий* — *робітничий*? Складіть з ними речення.

§24 Якісні, відносні та присвійні прикметники

За значенням прикметники поділяються на три групи: **якісні**, **відносні** та **присвійні**.

Якісні (рос. качественные) прикметники відповідають на питання *я к и й?* і вказують на ознаку, що може виявлятися більшою чи меншою мірою: *чистий* — *чистіший*, *простий* — *найпростіший*, *вдали* — *менш удалий*.

Відносні (рос. относительные) прикметники відповідають на питання *я к и й?* і вказують на відношення одного предмета до іншого: *дерев'яна скринька* — *скринька з дерева*, *весняні квіти* — *квіти весни*, *київські вулиці* — *вулиці Києва*.

Присвійні (рос. притяжательные) прикметники відповідають на питання *ч и й?* і вказують на належність предмета людині чи тварині: *учительова книга* — *книга учителя*, *бабусині окуляри* — *окуляри бабусі*, *ведмежий барліг* — *барліг ведмеда*.

218. Розгляньте таблицю «Групи прикметників за значенням» на другому форзаці підручника. Дайте відповіді на подані запитання.

1. Як ви розрізняєте групи прикметників за значенням?
2. На які питання відповідають прикметники кожної групи?
3. Прикметники якої групи вказують на належність чого-небудь кому-небудь?
4. До якої групи за значенням відносяться прикметники в поданих словосполученнях: *молода доля*; *мамина вишня*; *білокорі берези*; *ластів'ячі голоси*?

Присвійні прикметники, утворені від імен і прізвищ, пишуться з великої букви (*Оленчин вінок*, *Шевченкові твори*).

219. Випишіть прикметники у три стовпчики: а) якісні; б) відносні; в) присвійні.

Охайний, березовий, дерев'яний, мамина, дружний, Елеонорин, житній, олов'яне, низька, людський, дідусева, Улянин, алюмінієвий, апетитний.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних слів складеться початок прислів'я: «... не наносить».

220. Спишіть, вставляючи, де треба, пропущені букви. Підкресліть прикметники, визначте їх групи за значенням та відмінки.

Світ в.чірн..ого сон..ця заглянув на пр..чілкове вікно й позолотив полотняну скатерть на столі, білу стіну з ч..рвоними та синіми квітками. Біля довгої лави пр..мостилася материна прялка. Поруч на полиці л..жали Миколині книжки (*За І. Нечуєм-Левицьким*).

221. Розв'яжіть мовну задачу.

Шестикласники склали словосполучення з присвійними прикметниками. Учениця записала в зошиті: *Марійчин щоденник, батьківські збори, солов'їний щebet*. Яку помилку допустила дівчинка?

Прикметники, залежно від контексту, можуть переходити з однієї групи за значенням до іншої.

Якісні прикметники у складі усталених назв переходять у **відносні**: *легка ноша* — *легка атлетика* (назва виду спорту); *зелений листок* — *зелений борщ* (назва страви).

Відносні й **присвійні** прикметники, ужиті в переносному значенні, переходять у **якісні**: *золоті руки* — *умілі, працьовиті руки*; *солов'їний голос* — *приємний, мелодійний голос*.

Присвійні прикметники переходять у **відносні**, коли вказують на ознаку за різноманітними відношеннями між предметами: *лисячий комір* — *комір з лисиці*; *дівочий хоровод* — *хоровод дівчат*.

222. Запишіть словосполучення в три стовпчики: а) з відносними прикметниками; б) з присвійними прикметниками; в) з якісними прикметниками.

Вовчі ягоди, вовчий хвіст, осячача впертість, лисяча обережність, баранячий кожух, бараняче око, шовкова накидка, шовкове волосся, поетові твори, бараняча кмітливість, свиняче ікло, одноденна екскурсія, заяче вухо.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «... козою стати, та не навчився капусту їсти».

223. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Визначте групи прикметників за значенням, користуючись таблицею «Групи прикметників за значенням» на другому форзаці підручника.

Много сніга в зимнем лесу. Под белыми шапками согнулись ветки деревьев. Метелица намела сугробы на опушках.

Издалека видно на лесных полянах следы. Отпечатки лисьих ног охотник узнал сразу. А это чьи следы? Передние ямки

большие, а за ними — неглубокие. Наблюдательного охотника не обмануть. Он сразу узнает заячы следы (За М. Плавильщиковим).

сугрб — кучугура
опушка — узлісся
поляна — галявина
издалекá — здáлеку

~ МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ ~

ПОЛТАВА

Де прадід коней вів на попас,
Де шовком слалася отава,
Старий засвідчує літопис
Поселення, що зветься Лтава.

Була тут, кажуть, неглибока
У степовому кураї
У Ворскли річечка-притока,
Що звали Лтавою її.

Тепер калюжа лиш в канаві,
Але історія цікава.
А від поселення «по Лтаві»
І місто назване — Полтава.

Д. Білоус

М. Ростовцев. Мальовнича Полтавщина

1. З'ясуйте за тлумачним словником значення слів *отава*, *курай*.
2. Розкажіть про походження назви міста Полтава. Якими народними промислами і ремеслами славиться Полтавщина?
3. Розгляньте картину полтавського художника Митрофана Ростовцева на с. 84. Опишіть краєвид.

§25

Ступені порівняння якісних прикметників

224. Прочитайте прислів'я. Скажіть, чи однакову міру якості виражають виділені прикметники.

1. Ніхто **мудрим** не вродився, а кожен у житті навчився. 2. Хто **мудріший**, той і сильніший. 3. Час — **наймудріший** суддя (*Нар. творчість*).

Якісні прикметники, крім звичайної форми, мають вищий і найвищий ступені порівняння.

Вищий ступінь порівняння (рос. сравнительная степень) указує на те, що в одному предметі більше певної якості, ніж у другому: *Дніпро ширший за Десну*.

Найвищий ступінь порівняння (рос. превосходная степень) указує на те, що певний предмет порівняно з усіма подібними має найбільше даної якості: *Говерла — найвища гора в Карпатах*.

225. Спишіть текст, вставляючи, де треба, пропущені букви. Підкресліть прикметники вищого ступеня порівняння прямою лінією, а найвищого — хвилястою.

У давніші часи навчання в Україні ро..починалося першого грудня. Це день св..ятого пророка Наума. То була найзручніша пора здобувати освіту для сіл..с..ких дітей, оскільки вже завершено найголовніші роботи в господарстві.

У народі Наума наз..вали покровит..лем розуму, знань і доброчинства. С..ляни вважали, що д..тина матиме кращі знання, а наука буде ле..шою, якщо навчан..я поч..нати в день св..ятого пророка. З цього приводу казали: «Пр..йшов Наум — пора братися за ум» (*За В. Скуратівським*).

Вищий ступінь порівняння прикметників має дві форми — просту і складену.

Проста форма твориться від основи звичайного прикметника за допомогою суфіксів *-ш-*, *-іш-*: *тонкий* — *тонший*, *веселий* — *веселіший*.

Складена форма утворюється додаванням слів *більш*, *менш* до звичайного прикметника: *міцний* — *більш міцний*, *поширений* — *менш поширений*.

При творенні **простої форми** вищого ступеня порівняння кінцеві приголосні основи [г], [ж], [з] із суфіксом *-ш-* змінюються на [жч]: *дорогий* — *дорожчий*, *дужий* — *дужчий*, *вузький* — *вужч-*

чий. Кінцевий звук основи [с] із суфіксом *-ш-* чергується із [шч] (на письмі ш): *високий* — *вищий*.

Вищий ступінь кількох прикметників твориться від інших основ: *гарний, хороший* — *кращий, ліпший*; *поганий* — *гірший*; *великий* — *більший*; *малий* — *менший*.

226. Перекладіть речення українською мовою. Поясніть різницю у творенні ступенів порівняння прикметників.

1. День зимою короче ночі. 2. Дорога оказалась длиннее, чем мы думали. 3. Сон слаще мёда.

В українській мові прикметники вищого ступеня порівняння, на відміну від російської мови, змінюються за родами, числами й відмінками.

227. Спишіть прислів'я, утворюючи від поданих у дужках прикметників вищий ступінь порівняння. Позначте суфікси, поясніть їх правопис.

1. Син від батька (розумний) — радість, а брат від брата (мудрий) — заздрість. 2. Вогонь — (великий) ворог, ніж вода. 3. Хоч соловейко (малий) від ворони, та пісні його (гарні). 4. З (глибокої) борозни (високий) хліб росте. 5. Інша рада ще (погана), як зрада (*Нар. творчість*).

228. Прочитайте. Складіть і запишіть речення, використовуючи прийменники *за, від, ніж*. Позначте суфікси у прикметниках вищого ступеня.

Зразок. *Алюміній і залізо (за вагою). Алюміній легіший від заліза.*

1. Чорне море і Азовське море (за глибиною). 2. Лютий і березень (за тривалістю). 3. Золото й срібло (за вартістю). 4. Береза й дуб (за міцністю). 5. Полуниця й суниця (за смаком). 6. Дніпро й Десна (за довжиною). 7. Каштан і тополя (за висотою). 8. Літак і вертоліт (за швидкістю).

Найвищий ступінь порівняння має три форми — просту, складну і складену.

Проста форма найвищого ступеня порівняння твориться додаванням префікса *най-* до простої форми вищого ступеня порівняння: *тонший* — *найтонший*, *веселіший* — *найвеселіший*.

Складна форма найвищого ступеня порівняння утворюється за допомогою префіксів *що-, як-*, котрі додаються до простої форми найвищого ступеня: *найбільший* — *щонайбільший*, *найгірший* — *якнайгірший*.

Складена форма утворюється додаванням слів *найбільш, найменш* до початкової форми прикметника: *найбільш обізнаний, найменш охайний*.

229. Прочитайте уривок із вірша Василя Симоненка. Випишіть прикметники в найвищому ступені порівняння, позначте у них префікси й суфікси.

Найпрекрасніша мати щаслива,
Найсолодші кохані вуста,

Найчистіша душа незрадлива,
Найскладніша людина проста.

В. Симоненко

230. Спишіть речення, утворюючи від виділених прикметників усі можливі форми найвищого ступеня порівняння. Позначте в утворених словах префікси і суфікси.

1. І **малий** волос свою тінь кидає. 2. Тільки лелека знає, яке лелеча **погане**. 3. Земля **багата**, вода **сильна**. 4. У глибокій воді — **велика** риба. 5. В ніч **темну** про сонце пам'ятай. 6. Книжка — **гарний** товариш (*Нар. творчість*).

231. Доберіть антоніми до поданих слів. Утворіть від них прості форми вищого і найвищого ступенів порівняння.

З р а з о к. *Вузкий* — *широкий*, *ширший*, *найширший*.

Холодний, далекий, хоробрий, тонкий, солодкий, чистий.

232. Складіть речення зі словами *чепурний*, *безпечний*, утворивши складну і складену форми найвищого ступеня порівняння.

233. Прочитайте. Знайдіть і виправте помилки у вживанні ступенів порівняння. Відредаговані речення запишіть.

1. Гепард — **самий швидкий** звір. 2. **Найбільш поширеніший** у нашому кліматі саме цей вид рослин. 3. **Старий дуб вищий** клена. 4. Ця тема **найважкіша** для вивчення. 5. **Більш сміливішим** виявився мій товариш.

234. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

В народе говорят: кто мудрее, тот и сильнее. И это действительно так. Нужно понимать, что даже самые большие кулаки бессильны перед разумом. А сколько безрассудных поступков совершает человек, который не думает о последствиях. Сложнейшую проблему всегда можно решить. Нужно подумать и выбрать правильный путь. Только взвешенное решение будет наиболее удачным (3 календаря).

действительно — *справді*
бессильный — *безсільний*
безрассудный — *нерозважливий*

поступок — *вчинок*
последствие — *наслідок*
взвешенное — *віважене*

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Опис природи.

Переказ тексту-розповіді з елементами опису природи

235. І. Прочитайте. Визначте, до якого стилю мовлення належить кожен із текстів. Обґрунтуйте свою думку.

1. Я дивлюся на воду. Озеро мінливе й неспокійне, як мінливе й неспокійне над ним небо. Озеро жило небом, його сонцем і його хмарами. Небо синє — синіло спокійне плесо. Плавало зелене латаття, цвіли білі й жовті лілеї. І не ворухились густі очерети.

Тихе озеро

Небо ставало вишневе — вишневіло зелене латаття, а стебла стояли у воді, як червоні промені. У легенькому рум'янці розпускалися білі й жовті лілеї, самі рум'янили (Б. Харчук).

2. У гірській ущелині на південному схилі українських Східних Карпат тече річка Теремля. Вона впадає в озеро Синевир (народна назва Морське Око). Це озеро утворилося внаслідок обвалу частини гори. Величезні маси землі, каміння й уламків скелі перегородили річку, її води заповнили улоговину.

Озеро має поверхню близько 0,07 квадратних кілометрів. Його вода завжди холодна — її температура ніколи не піднімається вище 11 градусів, і дуже чиста. Навіть у найглибших місцях (24 метри) на дні озера видно дрібні камінці. Знаходиться озеро на висоті 989 метрів над рівнем моря (З довідника).

II. Зробіть висновки, чим ризняться науковий і художній описи природи.
III. Використовуючи матеріал вправи та фотоілюстрацію, складіть власний текст з описом природи на тему «Земна краса».

236. I. Прочитайте. Визначте тему й основну думку тексту.

СИЧ-ГРОМОВИК

Над річкою і лісом засинювалось небо: здалеку-предалеку, погуркуючи та поблискуючи, накочувала гроза. Потемніла вода в річці, зашуміли дерева, заметалися птахи. А бусли злякано замахали крильми то тут, то там по лісових болітцях.

І нараз усе стихло. Стогін лісу подався далі й далі від грози. У високості сухо шелеснуло. Синьо спалахнула ріка. І ліс осяявся синьо. То хмара, чорна і низька, пустила із себе першу стрілу-блискавицю. У надрах хмари зарокотало, спершу неголосно й нестрашно, а далі голосніше й потужніше. І раптом ліс охнув від жаху — так по ньому вдарило згори.

Аж тоді прокинувся у своєму дуплі сич-громовик. Заворушив крильми, видряпався з дупла й пішов по гілці сухого береста вгору. Дощ мив йому маленькі гострі вушка, спину та крила і лоскотав клинчик хвоста. Краплі води котилися по кривому дзьобові і скапували вниз. Сич не боявся непогоди. Йому ще й ще хотілося громів і блискавиць, що жили в хмарі.

Несподівано визирнуло молоденьке сонечко і сказало сичеві: «Годі! Зась!» Він відчув різь в очах і заплющився. Так і до дупла пішов заплющений. Сич струснув із себе золоті краплі дощу і повільно, вайлуватو пробрався на свою постіль з пир'я та сухого листа (За Григором Тютюнником).

II. Напишіть вибірково переказ тексту, поклавши в його основу опис грози.

§26 Відмінювання прикметників

237. Зробіть звуковий запис поданих слів. Підкресліть прикметники, основа яких закінчується на м'який приголосний.

Дорожній, джмелиний, осінній, яструбиний, сонячний, безкрайї.

За особливостями відмінювання прикметники поділяються на дві групи — твердої і м'якої.

До твердої групи належать прикметники, основа яких закінчується на твердий приголосний: товаришева, старий, Марійн.

До м'якої групи належать прикметники, основа яких закінчується на м'який приголосний [н] або [й]: синій [сін'ій], кривошій [кривош'ій].

За окремим зразком відмінюються прикметники на *-лиций*: *блідолиций*.

238. Поставте подані прикметники в називному відмінку чоловічого роду і запишіть у два стовпчики: а) м'якої групи; б) твердої групи.

Дорожньому, крайнє, панського, безкрайому, правдивому, послідовного, досвітню, літньої, кількісний, братнього, довговійї, громовому, повітового, кліматичної.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних слів складеться перша частина прислів'я: «... — *дотримай його*».

239. I. Складіть словосполучення і провідмінійте прикметники *щирий*, *щире*, *щира*, використовуючи таблицю.

Відмінювання прикметників твердої групи в однині

Рід	Відмінок					
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий
Чоловічий	-ий	-ого	-ому	як у називному або родовому відмінку	-им	-ому, -ім
Середній	-е	-ого	-ому	-е	-им	-ому, -ім
Жіночий	-а	-ої	-ій	-у	-ою	-ій

II. Зробіть висновок, як відмінюються прикметники чоловічого і середнього роду.

240. Складіть словосполучення і провідмініайте прикметники *синій, синє, синя*, використовуючи таблицю.

Відмінювання прикметників м'якої групи в однині

Рід	Відмінок					
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий
Чоловічий	-ій	..ь[ого]	..ь[ому]	як у називному або родовому відмінку	-ім	..ь[ому]
Середній	-є	..ь[ого]	..ь[ому]	-є	-ім	..ь[ому]
Жіночий	-я	..ь[ої]	-ій	-ю	..ь[ою]	-ій

241. І. Складіть словосполучення і письмово провідмініайте прикметники *білолиций, білолице, білолиця*, використовуючи таблицю.

Відмінювання прикметників на -лиций в однині

Рід	Відмінок					
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий
Чоловічий	-ий	..ь[ого]	..ь[ому]	як у називному або родовому відмінку	-им	..ь[ому]
Середній	-е	..ь[ого]	..ь[ому]	-е	-им	..ь[ому]
Жіночий	-я	..ь[ої]	-ій	-ю	..ь[ою]	-ій

II. Дослідіть, у яких формах (відмінку, роді) прикметники з основою на *-лиций* своїми закінченнями подібні до прикметників твердої групи, а в яких — до м'якої.

242. Складіть словосполучення і письмово провідмініайте прикметники *щирі, сині, білолиці*, використовуючи таблицю.

Відмінювання прикметників у множині

Група	Відмінок					
	називний	родовий	давальний	знахідний	орудний	місцевий
Тверда	-і	-их	-им	як у називному або родовому відмінку	-ими	-их
М'яка	-і	-іх	-ім		-ими	-іх
На -лиций	-і	-их	-им		-ими	-их

243. Спишіть текст, ставлячи подані в дужках слова в потрібному відмінку. Прикметники твердої групи підкресліть прямою лінією, а прикметники м'якої групи — хвилястою.

За (давній) звичаєм, вирушаючи в (далека) дорогу, чумаки брали із собою півня. Він був (незамінний) помічником. (Пір'ястий) султан піднімав шум, коли хтось із (сторонній) наближався до табору. Про північ сповіщав півень (горласте) «ку-ку-рі-ку!» (Черговий) чумаки, що пасли волів у полі, за його криком визначали в темряві, де стояв табір. Голос (пір'ястий) султана, за повір'ям, відганяв (придорожній) біса. Мабуть, улюбленцем (чумацьке) товариства півень був ще й тому, що нагадував про (рідна) домівку. Добре, коли в людини є тварина, що символізує (домашня) оселю і кличе до неї (З календаря).

244. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках слова у потрібному відмінку. Чому ці прикметники не належать ні до твердої, ні до м'якої групи?

1. (Білолиций), чорноброву кличе соловей в діброву. 2. З (блідолиций) місяцем висипали зорі (Нар. творчість). 3. У таку мить (темнолиций) чабанові було чим потамувати своє честолюбство. 4. Погляд його зупинився на (смуглолиций) бульдозеристі (З тв. О. Гончара).

245. Запишіть словосполучення з прикметниками у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *и*; б) зі вставленою буквою *і*.

Без акваріумних рибок, на яскравім малюнку, у стародавніх рукописах, у далекій країні, з кращими друзями, на крайній хаті, у гарячих джерелах, з ящірчиним хвостом, по сільській дорозі, з білолицим дівчам.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних прикметників складеться закінчення прислів'я: «Одяг кращий новий, а друзі ...».

Прикметники в українській мові можуть мати повну і коротку форми.

Повна форма буває стягнена і нестягнена. Прикметники повної стягненої форми в називному відмінку однини мають закінчення *-ий, -ій* (у чоловічому роді), *-а, -я* (у жіночому роді), *-е, -є* (у середньому роді), а в називному відмінку множини — *-і*: *зелений, зелена, зелене, зелені*. У повній нестягненій формі прикметники відповідно мають закінчення *-ая, -яя* (у жіночому роді), *-єє, -єє* (у середньому роді), *-ії* (у множині): *зеленая, зеленее, зеленії*.

Коротку форму можуть мати лише деякі якісні прикметники: *годен, дрібен, зелен, ладен*.

Прикметники в повній нестягненій та короткій формах найчастіше вживаються в усній народній творчості й поезії.

246. Прочитайте речення на с. 92. Знайдіть прикметники, визначте, в якій формі вони вжиті. Зробіть висновки, в яких відмінках можуть вживатися прикметники в повній нестягненій та короткій формах.

1. Горить моє серце, його запалила гаряча іскра палкого вогню. 2. В довгу, темну нічку невидну не стулю ні на хвилюк очей. 3. І, мов спогади минулі, листя жовтеє летить. 4. Через тумани лихі, через великеє горе ти світиш мені, моя зоре. 5. Якби мої думи німії та пісню стали без слова, тоді б вони більше сказали, ніж вся оця довга розмова. 6. Ніч темна людей всіх потомлених скрила під темні, широкії крила (*З тв. Лесі Українки*). 7. День повен сонця, повен весни (*О. Гончар*).

247. Спишіть речення, розставляючи пропущені розділові знаки. Підкресліть повні нестягнені форми прикметників прямою лінією, повні стягнені — хвилястою, а короткі — пунктирною. Визначте відмінки прикметників.

1. Не співай по весні соловейку про щасливі дні (*І. Манжура*). 2. Край хуторця самотня криниця стоїть там вода тихесенько бринить (*Олена Пчілка*). 3. Не тобі чорнявая селянко думка ця складається моя (*Дніпрова Чайка*). 4. Виходив молод хлопець рано на зорі позбирав він біле пір'я в батьковім дворі. 5. Вийся жайворонку, вийся над полями розважай людську тугу ти піснями (*М. Рильський*).

§27 Способи творення прикметників

Прикметники в українській мові можуть утворюватися такими способами:

1) **префіксальним**: *мудрий — премудрий, вічний — правічний, знайомий — незнайомий*;

2) **суфіксальним**: *сестра — сестрин, зима — зимовий, холод — холодний*;

3) **префіксально-суфіксальним**: *барва — безбарвний, кордон — прикордонний, день — щоденний*;

4) **складанням основ**: *щирсердий (щире серце), синьо-жовтий (синій і жовтий), довгоший (довга шия)*;

5) **часто при складанні основ додається ще й суфікс**: *багатолюдний (багато людей), дев'ятиповерховий (дев'ять поверхів), західноукраїнський (Західна Україна)*.

248. Спишіть текст, вставляючи, де треба, пропущені букви. Виконайте словотвірний розбір виділених прикметників.

Колись у далекій Африці, на б..регах повноводих річок, простягалися нескінченні зарості болотяної рослини — папірусу. Його використовували на будівництві. Одного разу чоловік, що зводив хату, розрізав стеблину папірусу, витяг волокнисту сер..цевину, поклав на сонці. Через деякий час волокна пер..творились на сухі неш..рокі стрічки. А яким же було зд..ування, коли виявилось, що на стрічках можна писати! Так виникли перші книги (*За О. Єфімовим*).

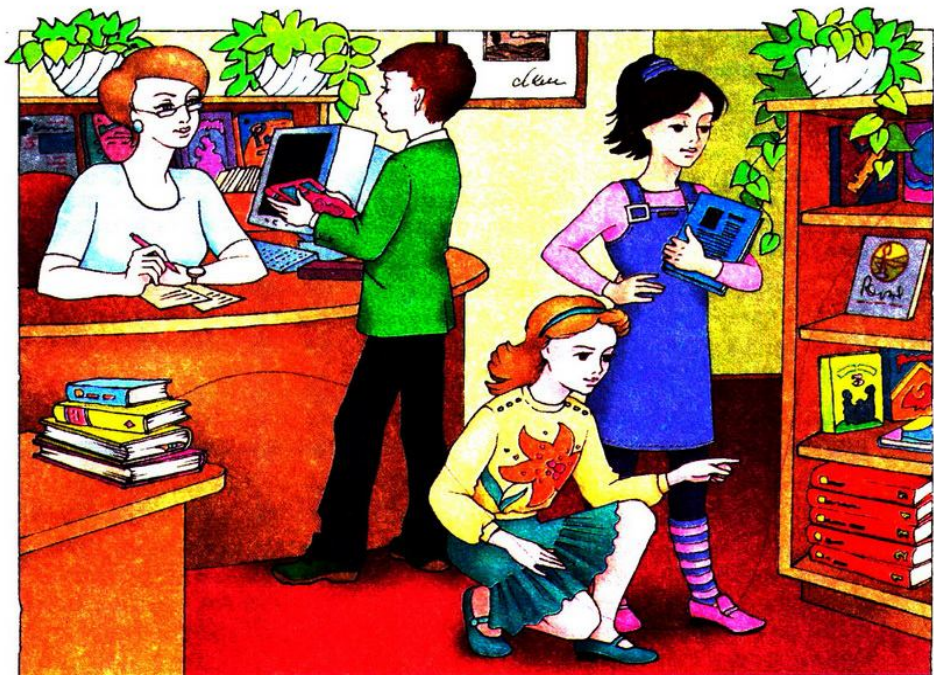
249. І. Прочитайте текст мовчки, зазначивши час, який ви витратили. Якщо текст прочитано за хвилину, ви читаете дуже добре, за півтори — добре, якщо витрачено часу більше, вам необхідно удосконалити техніку читання.

У БІБЛІОТЕЦІ

У багатьох бібліотеках для роботи в читальному залі дозволено брати із собою тільки ручку і зошит для нотаток. У дитячій і шкільній бібліотеках правила не такі суворі. Але про основне треба пам'ятати: навіть тихі розмови сусідів, шелестіння сторінок книжки, скрипіння стільця можуть порушувати тишу читального залу, яка так і називається — робочою.

Може, і не слід нагадувати про те, що книгу беруть чистими руками, не загинають сторінок, не роблять нотаток на сторінках книги. Але дуже часто у книжках трапляються малюнки, плями від брудних рук, помітки небалих читачів.

Прийшовши до залу, де видають книжки додому, привітайтеся не дуже голосно, чітко назвіть бібліотекареві номер школи, клас (або домашню адресу), свої прізвище та ім'я. Заздалегідь продумайте, які книги вам необхідно взяти, з'ясуйте ім'я автора, назву книги (або повідомте, яку інформацію вам необхідно знайти). З бібліотеки беріть додому стільки книг, скільки зможете прочитати за визначений бібліотекарем час.

Завжди повертайте книжку до бібліотеки вчасно, не затримуючи її надовго в себе, оскільки вона може знадобитися іншим.

II. Складіть діалог між відвідувачем і бібліотекарем, скориставшись малюнком і порадами, наведеними в тексті.

250. Прочитайте речення. Скажіть, якого значення надають префікси виділеним прикметникам.

1. У літописах **прадавніх** справедливості немає: все там річ іде про війни та криваві події (*Леся Українка*). 2. Бджола із квіток мед бере і жодної, **премудра**, не минає (*І. Кочерга*). 3. Лисеня було ще **замале**, щоб уполювати собі щось (*Є. Гуцало*).

251. Спишіть, замінюючи у словосполученні один з іменників на прикметник. Позначте суфікси прикметників.

З р а з о к. *Квіти з поля — польові квіти.*

Вода з джерела, капелюх із соломи, сік моркви, олівець Сашка, окуляри дідуся, гуртожиток для студентів, краєвид гір, лялька сестри, краплі дощу, пісня солов'я, рушник із полотна, олія з кукурдзи, матч товаришів, зброя козаків, вулиця в селі. }

Суфікси прикметників можуть передавати різну міру якості:

1) суфікси **-езн-, -елезн-, -енн-, -анн-, -ущ- (-ющ-)** вживаються для позначення збільшеної міри якості: *старезний, довжелезний, незбагненний, нездоланний, невмирущий;*

2) суфікси **-уват- (-юват-), -ав-** виражають невелику міру якості: *гіркуватий, синюватий, золотавий;*

3) суфікси **-еньк-, -есеньк-, -ісінк-, -юсінк-** надають прикметникам здрібніло-пестливого відтінку: *маленький, тихесенький, чистісінккий, тонюсінккий.*

252. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики: а) з прикметниками, що виражають значну міру якості; б) з прикметниками, що виражають невелику міру якості. Позначте префікси і суфікси, які надають цим прикметникам різну міру якості.

Завелика відстань, золотавий персик, малюсінке прохання, зеленувата трава, величезне село, жовтавий абрикос, широченна яма, прадавня казка, чорнявий школяр, кислуючий апельсин, підстаркуватий капітан, солодкуватий ананас.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних іменників складеться початок прислів'я: « ... свої пісні має ».

253. Спишіть речення, надаючи виділеним прикметникам здрібніло-пестливого відтінку.

1. Та вже щось мій коник **вороний** в воротах спіткнувся. 2. Ой повій, повій, та **буйний** вітре, та й понад морем. 3. Не хилися, явороньку, ти ще **зелений**, не журися, козаченьку, ти ще **молодий**. 4. Тече річка **невелика**, схочу — перескочу. 5. Поза гаєм **зеленим** брала вдова льон **дрібний** (*Нар. творчість*).

254. Розкажіть про зміни приголосних при творенні прикметників, користуючись поданою схемою.

[г], [ж], [з] + ськ = зьк

Буг — бузький, Меджибіж — меджибізький, Світязь — світязький

[к], [ч], [ц] + ськ = цьк

козак — козацький, ткач — ткацький, кравець — кравецький

[х], [ш], [с] + ськ = ськ

чех — чеський, Сиваш — сиваський, Черкаси — черкаський

При творенні присвійних прикметників відбуваються звукові зміни. Перед суфіксом *-ин* кінцевий приголосний основи [г] змінюється на [ж]; [к] на [ч]; [х] на [ш]: *Ольга — Ольжин, донька — доньчин, свекруха — свекрушин*.

255. Накресліть і заповніть таблицю за зразком.

Іменник	Присвійний прикметник	Чергування		
		[г] — [ж]	[к] — [ч]	[х] — [ш]
<i>Параска</i>	<i>Парасчин</i>		+	
<i>Ольга</i>				
<i>Марійка</i>				
<i>Явдоха</i>				
<i>Зінька</i>				
<i>свекруха</i>				
<i>невістка</i>				
<i>іволга</i>				

256. Утворіть від поданих іменників прикметники і запишіть їх у два стовпчики: а) ті, в яких не відбувається спрощення в групах приголосних; б) ті, в яких спрощення відбувається.

Студент, честь, кількість, турист, контраст, активіст, проїзд, стандарт, тиждень, випуск, користь.

Якщо ви правильно виконали завдання, з четвертих букв слів, записаних у перший стовпчик, складеться пропущене слово у прислів'ї: «Коли ... не навчиш у пелюшках, то не навчиш у подушках».

257. Перекладіть словосполучення українською мовою і запишіть.

Чешский город, гигантская птица, французская булочка, туристическое агентство, нидерландские пейзажи, кавказские горы, Золотоношский район, Криворожский завод, торт «Пражский», Дрогобычский педагогический университет, Острожская академия, Воронежский хлебный комбинат.

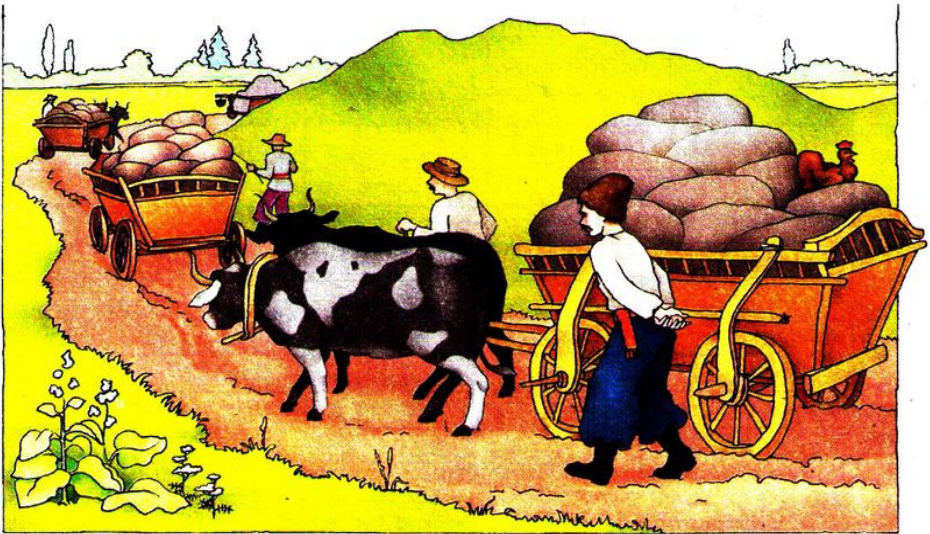

ХЕРСОН

Херсон був заснований 1778 року як база чорноморського флоту з фортецею і кораблебудівною верф'ю. Нині це — обласний центр України. Названо місто на честь стародавнього Херсонеса, залишки якого збереглися поблизу сучасного Севастополя. Давньогрецьке слово *херсонес* означає «півострів».

Славна Херсонщина своїми родючими землями, безкраїми степами, які бачили козацьку звитягу, по яких повільно чвалали воли, запряжені в чумацькі вози — мажі.

Пічною дорогою мандрівники вдивлялися у небо безкрає, неозоре, що розкинулось над запашним степом. А там, у височині, мерехтять зірки, вишиті золотом на рушнику Чумацького Шляху. Не заблукає подорожній, знайде дорогу до рідної домівки (З довідника).

1. Що ви знаєте про чумаків?
2. Використовуючи малюнок, складіть невелику усну розповідь про цей давній промисел.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Твір-опис природи

1. Які типи мовлення вам відомі?
2. Що таке опис? Чим науковий опис відрізняється від художнього?

258. Прочитайте. Пригадайте визначення епітета, порівняння, уособлення, наведіть приклади. Скажіть, які художні засоби і з якою метою використані в поданих реченнях.

1. Дніпро берег рие-рие, яворові корінь мие, стоїть старий, похилився, мов козак той зажурився (*Т. Шевченко*). 2. Аж ось ринуло від сходу ясне проміння, мов руки, простяглося до лісу, обняло його, засипало самоцвітами, золотими смугами впало на синю від роси траву на галявині (*М. Коцюбинський*). 3. Щось мріє гай — над річкою. Ген неба край — як золото (*П. Тичина*).

259. Доберіть листівку або репродукцію картини з краєвидом. Складіть усний твір-опис. Дайте відповіді на запитання.

1. Які пора року, час доби відображені на картині (фото)?
2. Що ви бачите на передньому плані? Які кольори тут переважають і чому?
3. Що зображено на дальньому плані? Чи змінилася гама кольорів?
4. Яким настроєм пройнята картина? Які почуття вона у вас викликає?
5. В яких літературних творах ви зустрічали описи подібних краєвидів?
6. Чи доводилося вам спостерігати за різними явищами природи? Чи хотілося вам зобразити (описати) побачене? Які почуття, враження ви могли б висловити?

260. Прочитайте учнівський твір, доберіть до нього заголовки. Висловіть свої враження про твір. Які художні засоби використано? Чи допомогли вони вам уявити море взимку?

Я проживаю в невеличкому містечку. Влітку воно стає багатолюдним і гомінким. Звідусіль сюди з'їжджаються туристи, щоб відпочити на узбережжі Азовського моря. Воно й мене чарує своєю силою і неповторністю. Мрію пов'язати свою майбутню професію з морем і стати капітаном.

Ось, як звичайно, я повертався зі школи і по дорозі повернув до моря, щоб хоч краєм ока глянути на нього.

Минала друга декада грудня, але снігу в нашому містечку цього року ще не бачив ніхто. Дні були похмурі й одноманітні. Небо безперестанно плакало дощами. Багнюка на дорогах була майже до колін. Але я, чвакаючи чобітьми, все-таки вирішив підійти ближче до води.

Море мене мало вразило. Сіре й бурхливе, воно раз у раз хлюпало холодними бризками на берег. Хвилі розбивалися і викидали на пісок медуз, крабів та багато дрібної риби. Чайки спускалися на землю, поважно походжали, збираючи здобич.

Подув рвучкий вітер, і мене обдало холодними бризками. Не чекаючи посилення шторму, я чимдуж подався додому.

261. Напишіть твір-опис природи на одну з тем: «Неповторна літня краса», «Прогулянка до лісу», «За містом», «Світанок».

§ 28 Написання найуживаніших суфіксів прикметників

262. Зробіть словотворчий розбір слів. Підкресліть прикметники, в яких твірна основа закінчується на м'який приголосний.

Бойовий, ясенювий, березневий, плюшевий, гайовий, алюмінієвий, степовий, абрикосовий.

Прикметники творяться за допомогою суфікса **-ов(ий)** від іменників:

1) основа яких закінчується на твердий нешиплячий приголосний: степ → степовий, берег → береговий, ожина → ожиний;

2) основа яких закінчується на м'який або шиплячий приголосний, якщо прикметник має наголошене закінчення: гроші → грошовий (але грошевий), життя → життєвий (але життєвий), тінь → тіньовий.

Прикметники творяться за допомогою суфіксів **-ев(ий)**, **-єв(ий)** від іменників, основа яких закінчується на м'який або шиплячий приголосний, якщо наголос у прикметнику падає на основу: овочі → овочевий, плюш → плюшевий, алюміній → алюмінієвий.

ОРФОГРАМА

Голосні в суфіксах **-ов(ий)**, **-ев(ий)**, **-єв(ий)**

263. Запишіть подані прикметники у два стовпчики: а) зі вставленим суфіксом **-ев(-єв-)**; б) зі вставленим суфіксом **-ов-**.

Річк..ий, згра..ий, морж..ий, овоч..ий, сніг..ий, поверхн..ий, верб..ий, односклад..ий, дуб..ий, груш..ий, зміст..ий, вишн..ий, стрижн..ий, вахт..ий, митт..ий, старт..ий, мир..ий.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок прислів'я: «... — те саме, що стріляти і не цілитись». Поясніть його значення.

264. Утворіть словосполучення за поданим зразком, запишіть їх. Усно поясніть правопис суфіксів **-ов-**, **-ев(-єв-)**.

З р а з о к. *Дух бою — бойовий дух.*

Мішок для речей, вода з дощу, суп з овочів, дрова з берези, сукня із ситцю, дорога в полі, листя з клена, напій з вишень, узвар із груш.

265. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Виконайте синтаксичний розбір першого речення.

1. Велика вересн..ва тиша стоїть над селом (*М. Стельмах*).
2. Хати тонуть у груш..вих та яблун..вих садах (*І. Франко*).
3. Верб..ва гілка розцвіла у мене на столі (*М. Рильський*).
4. Здається, навіть отой чужий дядько в смуш..вій шапці дивився на дівчину з докором (*В. Грінченко*).
5. Скільки глянеш — луки лисніють дощ..вими озерцями (*О. Гончар*).

Сполучення *-ичн-* виникає при творенні прикметників від іменників на *-иц(я)* за допомогою суфікса *-н-*: *полуниця* → *полуничний*, *криниця* → *криничний*, *столиця* → *столичний*.

У словах іншомовного походження після *д, т, з, с, ц, ч, ш, ж, р* пишеться суфікс *-ичн-*, після букв на позначення інших приголосних — суфікс *-ічн-*: *фізичний*, *класичний*, *поетичний*, *хірургічний*, *фотографічний*.

ОРФОГРАМА

Голосні в суфіксах *-ичн-*, *-ічн-*

266. Запишіть подані прикметники у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *і*; б) зі вставленою буквою *и*.

Зоолог^ічний, стоматолог^ічний, полуниц^ічний, астроном^ічний, опти^ічний, чорни^ічний, артистич^ічний, маг^ічний, темат^ічний, орфограф^ічний, географ^ічний, клас^ічний, омонім^ічний, урбаніст^ічний.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних слів прочитаєте початок прислів'я: « ... пам'ятай, яким буде кінець ».

267. Спишіть, замінюючи в словосполученні один з іменників на прикметник. Позначте суфікси прикметників.

З р а з о к. Консультация юриста — юридична консультація.

Закони фізики, вулиці столиці, подвір'я фабрики, втручання хірургів, спроби в поезії, роман про історію, вода з криниці, варення із суниці, досліді з хімії, теорія з економіки, система в політиці, колектив педагогів, гурток техніків, рух на вулиці.

268. Прочитайте. Дослідіть, за допомогою яких суфіксів творяться присвійні прикметники від іменників першої і другої відмін.

Сестра — сестрин, іволга — іволжин, Таня — Танин, Марія — Маріїн, Зоя — Зоїн. Батько — батьків, Петро — Петрів, Сашко — Сашків, Анатолій — Анатоліїв.

Присвійні прикметники від іменників першої відмінні творяться за допомогою суфікса *-ин-*: *Олена* — *Оленин*, *Юля* — *Юлин*, *листоноша* — *листоношин*.

Суфікс *-ін* уживається лише після голосного: *Наталія* — *Наталіин*, *Лідія* — *Лідіин*.

Присвійні прикметники від іменників другої відмінні творяться за допомогою суфіксів *-ів* (після приголосного), *-їв* (після голосного): *дядько* — *дядьків*, *Михась* — *Михасів*, *Андрій* — *Андріїв*.

Якщо присвійний прикметник утворений від іменника другої відмінні твердої групи, то в непрямих відмінках однини та у множині *-ів* чергується з *-ов-*, якщо ж від іменника м'якої або мішаної групи, — то *-ів* (*-їв*) чергується з *-ев-* (*-єв-*): *батько* — *батьків*, *батькова*, *батькові*; *коваль* — *ковалів*, *ковалева*, *ковалеві*; *сторож* — *сторожів*, *сторожева*, *сторожеві*.

269. I. Спишіть речення. Від іменників, поданих у дужках, утворіть присвійні прикметники.

1. (Мотря) півень перескочив через тин та давай вибирати (Мелашка) огірки. 2. То був старший (Кайдаш) син Карпо. 3. Щось палкє, аж гаряче було в (Микола) погляді. 4. Матушка дала (баба) онукам коржиків та бубликів. 5. (Свекруха) слова були приправлені вже не медком, а гірким полином (З тв. І. Нечуя-Левицького).

II. Поділіть перше речення на словосполучення. Запишіть їх.

270. Від поданих іменників утворіть присвійні прикметники у формі називного відмінка множини і запишіть їх у два стовпчики: а) із суфіксом *-ов-*; б) із суфіксом *-ев-* (*-єв-*).

Євген, бондар, кравець, столяр, казкар, фермер, єгер, каменяр, Степан, ювіляр, скляр, Юрій.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних слів складеться початок прислів'я: «... і під землею знайде».

§ 29 Одна і дві букви *н* у прикметниках

Одна буква *н* пишеться:

1) у суфіксах *-ин-*, *-їн-*: качи́ний, солов'ї́ний;

2) у суфіксах *-ан-*, *-ян-*, *-ен-*, що творять прикметники, які не вказують на збільшену міру ознаки: гречáний, скля́ний, казарме́ний.

Дві букви *н* у прикметниках пишуться:

1) коли твірна основа закінчується на *-н-* і до неї додається суфікс *-н-*: віконний, осінний, пісенний;

2) у наголошених суфіксах *-анн-*, *-яnn-*, *-енн-*, коли прикметник вказує на збільшену міру ознаки: невблагáнний, незрівня́нний, нескінче́нний.

ОРФОГРАМА

Н і *nn* у прикметниках

271. I. Замініть виділені слова прикметниками, запишіть їх з відповідними іменниками. Усно поясніть написання *-н-* чи *-nn-* у цих прикметниках.

З р а з о к. Подушка, що лежить на дивані — диванна подушка.

Сорочка, пошита з полотна; людина, яку не можна вблагати; рама вікна; посуд із глини; радість, про яку не сказати; учень, який старається; краса, яку не можна ні з чим зрівняти.

II. Зробіть синтаксичний розбір одного словосполучення (на вибір).

272. Розв'яжіть мовну задачу.

Чому в слові *вогненний* пишеться *nn*, а в слові *вогняний* — *н*; у слові *камінний* — *nn*, а в слові *кам'яний* — *н*?

273. Розкриваючи дужки, запишіть прикметники у два стовпчики: а) без подвоєного *н*; б) із подвоєним *н*.

Лицей(н,нн)ий, невблага(н,нн)ий, осі(н,нн)ій, греча(н,нн)ий, корі(н,нн)ий, букве(н,нн)ий, борошня(н,нн)ий, трав'я(н,нн)ий, пі(н,нн)ий, рося(н,нн)ий, оборо(н,нн)ий, шпачи(н,нн)ий, нескін-чє(н,нн)ий, бето(н,нн)ий, сті(н,нн)ий.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв утворених прикметників складеться продовження вислову О. Гончара: «Найвища краса — ...».

274. I. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви і розділові знаки.

1. Студе..ий вітер б'є в холодні вікна і олов'я..ий важко дише став. 2. Було ще рано спали пасажери півсо..ий умивався паро-плав. 3. Уклін земний свяще..им верховинам де тінь Тараса навіки-віків. 4. Чи ви чуєте в ранок весня..ий як вам славу дзвє-нять солов'ї? 5. Коли ти пересаджуєш ялинку, відзнач північний і півде..ий бік і так сади (З тв. М. Рильського).

II. Виділений іменник розберіть як частину мови.

275. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Поясніть особливості правопису виділених слів в обох мовах.

Я блуждал в лесу, пока не вышел к **деревянной** избушке с **соломенной** крышей. Было уже поздно, в **оконных** стёклах отражался **ранний осенний** закат. Небо стало **багряным**. Казалось, это **огненные** языки пламени достают небесный свод. У **гостеприимных** хозяев избушки я надеялся найти приют на ночь (З журналу).

блужда́ть — блука́ти

свод — звід

закáт — záхíd

гостепри́имный — гості́нний

пла́мя — по́лум'я, бага́ття

при́ют — приту́лок

§ 30 Не з прикметниками

276. Пригадайте правила правопису *не* з іменниками. Спишіть прислів'я, розкриваючи дужки.

1. Від любові до (не)нависті — один крок. 2 (Не)правдою світ обійдеш, та назад не вернешся. 3. Вовк козі (не)товариш. 4. (Не)голка шиє, а руки (Нар. творчість).

Не з прикметниками може писатися разом і окремо.

Разом пишеться:

1) якщо прикметник не вживається без **не-**: **не**нависний, **не**мічний, **не**вгамовний;

2) якщо прикметник з **не-** можна замінити синонімом: **не**високий — низький, **не**дорогий — дешевий, **не**радісний — сумний.

Окремо пишеться:

1) якщо є протиставлення (сполучник **а**): У кожного в житті дорога **не** легка, **а** терниста (Нар. творчість);

2) якщо прикметник виступає присудком: Березень **не** тепліший за жовтень.

277. Прочитайте речення. Випишіть прикметники з префіксом *не-*, доберіть до них синоніми.

1. Щось весело гукнув із стріхи немолодий уже чоловік Лев Кияниця. 2. Скоро з-за хати вплив невеличкий човник, а в човнику й співці. 3. Сумно і смутно людині, коли всихає і сліпне уява, коли, обертаючись до найдорожчих джерел дитинства та юнацтва, нічого не бачить вона дорогого, небуденного. 4. Серед невисоких горбочків сиділи бійці. 5. Слова лилися з її вуст невинним потоком (З *тв. О. Довженка*).

278. Замініть виділені частини речення прикметниками з префіксом *не-* і запишіть словосполучення.

З р а з о к. *Річ, яка коштує дешево — недорога річ.*

Промінь, що не згасає. **Розмова, яка ведеться тихо.** **Сила, яку не можна здолати.** **Твір, який не можна перевершити.** **Слава, що ніколи не вмире.** **Вчинок, який не можна зрозуміти.** **Дитина, яка нікого не слухає.**

279. Розв'яжіть мовну задачу.

Чому в прислів'ї «*Не великою силою здолає мисливець лева, а тим, що мисливська мудріша голова*» не з прикметником пишеться окремо? Як зміниться значення вислову, якщо не з прикметником написати разом?

280. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви і розкриваючи дужки.

1. Голос вл..ався в душу якимось (не)свідомим щастям. 2. Заквітчана польовими квітами, Галя й трохи (не)схожа була на селянок, часто запечених сонцем, в..соких, часто (не)поворотких дівчат. 3. Сама — (не)в..личка, метка й жвава, з в..селою усмішкою на виду, вона так і вабила до себе. 4. Дійшовши до одного двору, де серед (не)чистого городу влізла в землю старенька хатка, захожий став. 5. (Не)в..селім оком дивилася стара мати на ту оселю, на той л..хий захист, через який вони стільки горя пр..їняли. 6. Робота (не)страшна, як сила є (З *тв. Панаса Мирного*).

281. Складіть і запишіть речення з кожним поданим прикметником.

Незнайомий, не знайомий, нелегкий, не легкий, невеликий, не великий.

282. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Однажды ночью я проснулся от непонятного ощущения и прислушался. Наступила необыкновенная тишина. Я открыл глаза. Неяркий белый свет наполнял комнату. Я встал и подошёл к окну. За стёклами было снежно и безмолвно. В туманном небе на неожиданной головокружительной высоте стояла луна. Небольшая птица села на ветку клёна в саду. Ветка закачалась, с неё посыпался

снег. Птица поднялась и полетела над невысокими кустами, а снег всё сыпался, как непрозрачный стеклянный дождь (За К. Паустовським).

ощу́ченіе — відчу́ття
безмо́лвно — безго́мінно

сте́кла — тут: шибкі
головокружі́тельный — запáморочливий

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА КРИМ

Назва столиці Автономної Республіки Крим міста Сімферополь походить від давньогрецьких слів *сімфєро* — «збирати докупи, з'єднувати» або «бути корисним, давати вигоду» і *поліс* — «місто».

А назва славетного міста-героя Севастополь походить від грецьких слів *себастос* — «великий, царський» і вже відомого вам *поліс* й означає «величаве місто». Поблизу Севастополя збереглися залишки стародавнього Херсонеса — античного міста-держави. За переказами, у храмі, розташованому серед руїн Херсонеса, прийняв християнство київський князь Володимир Великий.

На півдні Кримського півострова, на узбережжі Чорного моря, розташовані курортні міста — Алушта, Гурзуф, Ялта, Алупка, Форос та інші.

Неподалік від Гурзуфа узбережжя поділяється на дві частини горою Аю-Даг (Ведмідь-гора), що схожа на ведмедя, який п'є воду з Чорного моря. Безліч історій пов'язано з горою Аю-Даг.

Дуже давно, як розповідає легенда, у Кримських горах жили велетенські ведмеді, ватажком яких був старий грізний звір. Якось ведмеді знайшли на березі між уламками розбитого корабля маленьке дівча. Вони прийняли дитя до гурту й опікувалися ним: годували, обігрівали, оберігали від інших хижаків.

Минали роки. Виросла дівчина-красуня, наділена чарівним голосом. Щовечора ведмеді слухали її спів.

Одного разу, коли ведмеді були на полюванні, неподалік від їхнього лігва прибило човен із знесиленим юнаком-красенем. Дівчина нагодувала хлопця і заховала його в чагарниках. А коли хлопець, набравшись сил, вирушав у дорогу, він запитав дівчину:

— Чи попливеш зі мною?

Вона відповіла:

— Я з тобою попливу й на край світу.

Коли хлопець спустив на воду човна, загриміло, стряслося повітря від звіриного ревища... То поверталися з полювання ведмеді.

Ватажок підбіг до моря і припав до води. Завирували хвилі, сильна течія потягла човен до берега. У розпачі дівчина заспівала. Старий ведмідь заслухався милим голосом своєї вихованки і закам'янів... (З календаря).

Крим. Ведмідь-гора

- ?**
1. Чи бували ви на Південному березі Криму? Розкажіть один одному про свої подорожі Кримом.
 2. Чи знаєте легенди і перекази, пов'язані з назвами населених пунктів, гір у цій місцевості?
 3. Кого з художників, що малювали морські пейзажі, ви знаєте?
 4. Пригадайте правила вживання розділових знаків при прямій мові та діалозі. Поясніть уживання розділових знаків при діалозі у тексті.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Стислий переказ тексту наукового стилю

- ?**
1. Які стилі мовлення вам відомі?
 2. Назвіть основні ознаки наукового стилю.
283. І. Прочитайте текст. Доберіть до нього заголовок. Визначте тему й основну думку. Які ознаки підтверджують науковий виклад тексту?

Озер на земній кулі величезна кількість. Озером називається природна водойма, що являє собою заповнене водою заглиблення у земній поверхні. Найбільше озеро-море на Землі (371 тис. квадратних кілометрів) — Каспійське, найглибше (1620 м) — Байкал. У довжину озеро Байкал простяглося на 636 км, а площа дзеркала становить 31,5 тис. квадратних кілометрів. У Байкалі зосереджено п'яту частину прісних вод планети.

За походженням озерні улоговини — заглиблення, в яких знаходяться озера, — поділяють на кілька типів: тектонічні, загатні, вулканічні, провальні, стариці; за водним режимом — стічні й безстічні; за солоністю — прісні та солоні. Найбільші й найглибші з них — тектонічні — утворюються в результаті рухів земної кори. У процесі повільного опускання великих її ділянок виникли улого-

вини Каспійського й Аральського озер-морів. Улоговина Байкалу — наслідок утворення гігантських тріщин й розходження ділянок земної кори.

У долинах гірських річок трапляються глибокі загатні озера. Прикладом може стати Сарезьке озеро на Памірі. Його глибина — понад 400 м.

На східному узбережжі Середземного моря лежить Мертве море. Це не справжнє море, а солоне озеро завдовжки 76 км й завширшки від 4,5 до 16 км. Його глибина сягає 356 м. Це озеро унікальне тим, що його береги знаходяться на 400 м нижче рівня моря. Дослідження показали, що в 1 л води цього озера міститься у середньому 260 г різних мінеральних солей. Іноді сюди запливає риба з річки Йордан і гине через одну-дві хвилини. Риба, викинута на берег, тверда, як камінь, бо перебуває у щільному панцирі з солі. У цій водоймі не можна потонути: солоня вода виштовхує людину на поверхню (В. Садкіна, Б. Чернов).

II. Складіть план тексту у формі питальних речень. Підготуйтеся до стислого переказу, користуючись поданою пам'яткою.

Як готуватися до стислого переказу тексту

1. Прочитайте уважно текст, визначте тему й основну думку.

2. Поділіть висловлювання на частини. Визначте, яка інформація є основною, а яка — другорядною.

3. Поміркуйте, які частини можна об'єднати, узагальнити.

4. Складіть план майбутнього переказу.

5. Викладіть кожну частину тексту, опустивши все менш istotне, але зберігаючи логіку і послідовність викладу.

§ 31 Написання складних прикметників разом і через дефіс

284. Прочитайте. Скажіть, як творяться складні прикметники, що пишуться разом і через дефіс.

Західноєвропейський ← Західна Європа; чорнобровий ← чорні брови; швидкоплинний ← швидко плинути; вагоноремонтний ← вагони ремонтувати.

Гіркувато-солоний ← гіркуватий і солоний; жовто-синій ← жовтий і синій; осінньо-зимовий ← осінній і зимовий; українсько-польський ← український і польський; мовно-літературний ← мовний і літературний.

Складні прикметники можуть писатися **разом і через дефіс**.

Разом пишуться складні прикметники, утворені від словосполучень: *давньоруський (Давня Русь), гостроверхий (гострий верх)*.

Через дефіс пишуться:

а) складні прикметники, утворені від слів, між якими можна поставити **сполучник і**: *іспансько-український — іспанський і*

український, газетно-журнальний — газетний і журнальний, але: глухоніми́й, народнопоетичний;

б) прикметники, що означають відтінки кольору або смаку, поєднання кольорів: кисло-солодкий, блідо-рожевий, біло-зелений, але: жовтогарячий, червоногарячий;

в) складні прикметники, що означають назви проміжних сторін світу: північно-західний, південно-східний.

ОРФОГРАМА

Написання складних прикметників разом і через дефіс

285. Прочитайте. Запам'ятайте назви кольорів. Спишіть слова, розкриваючи дужки.

Бордо́ — (темно)червоний; терако́товий — (червоно)коричневий; електри́к — (сіро)голубий; беж — (ясно)коричневий; помаранчевий — середній між (жовто)гарячим і (червоно)гарячим; ха́кі — (коричнево)зелений; бурий — (темно)коричневий.

286. Замініть сполучення слів складними прикметниками. Запишіть, усно поясніть їх правопис.

І південний і західний, і світлий і зелений, сільське господарство, багато поверхів, і кислий і солодкий, східні слов'яни, білий сніг, осінній і зимовий, червоний бік, правий берег.

287. Розв'яжіть мовну задачу.

Чому прикметник *білосніжний* пишеться разом, а *сніжно-білий* — через дефіс?

Складні прикметники пишуться так само, як і складні іменники, від яких вони утворилися: *залізобетон* — *залізобетонний*, *віце-президент* — *віце-президентський*.

288. Запишіть складні прикметники у два стовпчики: а) ті, що пишуться через дефіс; б) ті, що пишуться разом.

Брудно/зелений, лісо/степовий, південно/східний, південно/американський, льоно/збиральний, весняно/літній, прямо/кутний, плямисто/сірий, лікувально/оздоровчий, плодово/ягідний, рудо/волосий, магнієво/алюмінієвий, сто/метровий, поле/захисний, шляхо/провідний, громадсько/політичний.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних слів складеться початок вислову Т. Шевченка: «... і свій шлях широкий».

289. Прочитайте, доберіть до тексту заголовки. Спишіть, розкриваючи дужки.

Четвертий день вирує багато(людний) ярмарок. Викочують селяни вози чорно(бузкового), наче окуреного димом, винограду, золотавих груш і червоно(боких) яблук. Накопичують гори малахітових кавунів, сіро(зелених) динь, темно(жовтих) гарбузів. Цигани хвацько виграють кіньми. Чумаки ляскають по халявах батогами, прицінуються до круто(рогих) волів. Голова йде обертом від різно(мовного) гамору, галасування, рипіння возів і вигуків перекупок (*За З. Тулуб*).

290. I. Прочитайте діалог за особами.

У МАГАЗИНІ

- Що ви бажаєте придбати?
- Ось таку картату сорочку, як на вітрині.
- Який у вас розмір за коміром?
- Сороковий.
- На жаль, таких сорочок сорокового розміру немає. Можу запропонувати вам темно-зелену або жовтогарячу.
- Мені ці кольори не пасують. А чи є у вас светри або джемperi?
- Ось дивіться, будь ласка, світло-сірий джемпер та темно-бузковий светр.
- Темно-бузковий мені не личить. А от джемпер чудовий. Він напіввовняний?
- Ні, це чиста вовна.
- Запакуйте, будь ласка. До якої каси мені платити?
- У нас розрахунок на місці. Зараз я випишу вам чек. Візьміть, будь ласка, вашу обнову. Дякуємо за покупку. Приходьте ще.
- Неодмінно.

II. Складіть діалог «У секції взуття», використовуючи подані словосполучення.

Темно-коричневі шкіряні туфлі, чобітки на високих підборах, пара взуття, нова модель, висока платформа, прийнятна ціна.

291. I. Прочитайте текст. До якого стилю і типу мовлення він належить? Обґрунтуйте свою думку. Перекладіть українською мовою і запишіть.

Первоцвіт весенній зустрічається в лесних и лесостепных районах Украины. Это многолетнее растение высотой 15—30 сантиметров. Корневище короткое, от него отходят светло-серые шнуровидные корни. Листья вытянуто-продолговатые. Цветки ярко-жёлтые, с медовым запахом, собраны на верхушке цветочной стрелки в зонтиковидное соцветие. Плод — овальная буряя многосеменная коробочка. Цветёт в мае — июне, плоды созревают в июле (З довідника).

Первоцвіт весняний

первоцвіт — первоцвіт
многолётний — багаторічний
медовий — медовий, медвяний
зонтиковидний — парасолькоподібний
созревать — достигати

II. Користуючись фотоілюстрацією, усно опишіть у художньому стилі первоцвіт весняний.

Прикметникову форму можуть мати українські й російські прізвища. **Українські прізвища** пишуть за загальними правилами правопису українських слів.

Написання **російських прізвищ** українською мовою має свої особливості.

1. Російське *е* передається українською буквою *є*:

а) на початку складу: *Єршов, Боев*;

б) після апострофа і м'якого знака: *Григор'єв, Ільєнков*;

в) коли в корені слова російському *е* відповідає українське *і*: *Беляєв* (бо білий), *Рєпін* (бо ріпа);

г) у суфіксах *-єв, -єєв* після приголосних (окрім [ц], [р], [ж], [ч], [ш], [щ]): *Ломтєєв, Сергєєєв*, але: *Тютчев, Писарєв*.

2. Російське *ё* передається українським *е* у прізвищах, спільних для російської та української мов: *Федоров, Темний*.

3. Російське *ё* передається українським *ю* на початку складу, в інших випадках — *ьо*: *Йолкін, Воробйов, Ковальов, Тьоркін*.

4. Суфікс *-ёв* під наголосом передається *-ов*: *Грачов, Горбачов*.

5. Російське *и* передається українським *ї* після голосного, апострофа та м'якого знака: *Воїнов, Гур'їн, Ільїн*.

6. Російське *и* передається українським *и*:

а) після [ж], [ч], [ш], [щ], [ч]: *Шишкін, Цицєлін*;

б) у префіксі *при-*: *Пришвін, Прибоев*;

в) у суфіксах *-ик-, -ич-, -иц-, -иц-*: *Кулик, Гуличев, Голицин*.

ОРФОГРАМА

Букви *е, є, и, і, ї* в українських і російських прізвищах

292. Запишіть у два стовпчики російські прізвища, вставляючи замість крапок: а) букву *є*; б) букву *е*.

Сн..гірвов, Аш..нкін, Лебед..в, Лазар..в, Уда..в, Упряж..ва, Алекс..єв, Якуш..в, Тяга..в, Писар..в.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок приказки: «... голова».

293. Запишіть у два стовпчики російські прізвища, вставляючи замість крапок: а) букву *и*; б) букву *і*.

Ог..рвов, Руд..ч, Нік..тін, Аврамушк..н, Груш..н, Ботк..н, Старш..нов, Будн..ков, Увар..н, Акімушк..н.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок прислів'я: «... не страшний».

294. Запишіть російські прізвища українською мовою.

Абалкин, Алтаев, Белкин, Карасёв, Корнеев, Королёв, Ефимов, Верёвкин, Борисов, Чичерин, Исаев, Ширяев, Черников, Белугин, Нефёдов, Горкин, Николаев, Васильев, Прилежаева.

295. Спишіть текст, вибираючи з дужок потрібні букви.

Марія Олександрівна з сином Богдасем їхала на лікування за кордон. Поряд із нею Іван Сергійович Тург(е,є)н(е,є)в. Виїжджаючи з Петербурга, Марко Вовчок згадала, як такого ж зимового дня приїхала в північну столицю, де знайшла багатьох друзів і однодумців. Тут познайомилася з професором Кав(е,є)л(і,и)ним, з братами Курочк(і,и)ними, П(і,и)с(е,є)мськими. У Петербурзі зараз і давній орловський знайомий — Л(е,є)сков. А скільки земляків! Костомаров, Ж(е,є)мчужн(і,и)ков, Макаров. Про Кам(е,є)н(е,є)цького й казати нічого — як родич. Нелегко вирушати за кордон, залишати друзів і рідних (За О. Іваненко).

296. Перекладіть речення українською мовою і запишіть.

1. «Быть тебе Репиным! Рука у тебя сама рисует», — говорил Никитин. 2. Алексея Тихонова привезли в Петергоф полтора года назад. 3. Бунин рассказал о себе в «Жизни Арсеньева». 4. Пришвин был человеком безусловного писательского призвания. 5. На корм для птиц Багрицкий тратил последние деньги (З тв. К. Паустовського).

безуслóвний — безумóвний
призвáние — поклікання

МОВНИЙ РОЗБІР

Розбір прикметника як частини мови. Послідовність розбору

1. Частина мови.
2. Початкова форма (прикметник у називному відмінку однини чоловічого роду).
3. Постійні ознаки: а) група за значенням (якісний, відносний, присвійний); б) ступінь порівняння (для якісних прикметників); в) група за відмінюванням (тверда чи м'яка).
4. Змінні ознаки: а) число; б) рід (в однині); в) відмінок.
5. Синтаксична роль.

...У світі той наймудріший, хто найдужче любить життя (В. Симоненко).

Зразок усного розбору

Наймудріший — прикметник, ужитий у початковій формі; якісний, у найвищому ступені порівняння; належить до твердої групи, ужитий в однині, чоловічому роді, називному відмінку; у реченні виступає присудком.

Зразок письмового розбору

Наймудріший — прикм., п.ф. — *наймудріший*; якісний, найвищий ст. пор.; тв. гр.; одн., ч.р., Н.в.; присудок.

297. Спишіть текст на с. 110, вставляючи, де треба, пропущені букви і розділові знаки. Виділені прикметники розберіть як частину мови.

Найкращою оздобою дівчини є вінок. Плетуть вінки з квітів маку синіх волошок **білого** ромен-зіл..я чорнобривців та дикої рожі... У плетін..і вінків нашими дівчатами досягнуто не мен..шого мистецтва, як у шит..і, ткан..і та мереж..ві. Залежно від інд..відуал..них ..дібностей, так комбінують барву і форму квітів у вінку, що він стає мистец..ким твором і підкреслює красу **дівочого** облич..я (За О. Воропаєм).

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

МИКОЛАЇВ

Появу цього міста зумовили військові потреби.

Йшла російсько-турецька війна 1787—1791 років. Необхідно було зміцнювати флот. Фельдмаршал Григорій Потьомкін дає розпорядження почати будівництво суднобудівної верфі в гирлі ріки Інгул, а в 1789 році наказує іменувати верф на Інгулі містом Миколаєвом.

Чому Потьомкін запропонував таку назву міста? Історики вважають, що це зроблено для увічнення пам'яті про штурм російськими військами Очакова в день святого Миколи у 1788 році. Крім того, Миколу-чудотворця вважали покровителем моряків.

У 1790 році назву міста затвердила Катерина II. Перший корабель «Святий Микола», який невдовзі спустили на воду, ще більше закріпив назву міста (За І. Вихованцем).

1. Коли за християнським календарем святкують день Миколи-чудотворця? Що ви знаєте про цього святого?
2. Розгляньте фотоілюстрацію. Які ще міста, де розвинуте суднобудування, ви знаєте?

Миколаїв. Суднобудівний завод

1. Яка частина мови називається прикметником?
2. Як змінюються прикметники?
3. Якими членами речення є прикметники? Наведіть приклади.
4. На які групи за значенням поділяються прикметники?
5. Визначте, до якої групи за значенням належать прикметники в словосполученнях: *білий сніг, білий гриб, мамина сукня, материнська ласка, кисла слива, джерельна вода, крокодилачі сльози, крокодилача паща, скляний посуд, скляний погляд.*
6. Як творяться вищий і найвищий ступені порівняння якісних прикметників?
7. Як відмінюються прикметники твердої і м'якої груп? Чому прикметники на *-лиций* не належать до жодної з груп?
8. Розгляньте таблицю. Підготуйте розповідь про повну і коротку форми прикметників. Порівняйте вживання повної та короткої форм прикметників у російській та українській мовах.

Форми прикметника		
повна		коротка
нестягнена	стягнена	
ч.р. —	ч.р. — <i>зелений</i>	ч.р. — <i>зелен</i>
ж.р. — <i>зеленая, зеленую</i>	ж.р. — <i>зелена, зелену</i>	ж.р. —
с.р. — <i>зеленее</i>	с.р. — <i>зелене</i>	с.р. —
множ. — <i>зеленіі</i>	множ. — <i>зелені</i>	множ. —

9. Як творяться прикметники? Який спосіб творення вживається найчастіше?
10. Розкажіть про правопис найуживаніших прикметникових суфіксів.
11. Коли в прикметниках пишеться *н*, а коли *нн*? Від поданих іменників утворіть прикметники й запишіть у два стовпчики: а) з подвоєнням; б) без подвоєння.

Екран, ідея, бруд, корінь, електрон, вода, вина, овал, балет.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів прочитаєте першу частину прислів'я: «... *горять, тоді вари кашу*».

12. Пригадайте правила правопису *не* з прикметниками.
13. Розкажіть про написання складних прикметників разом і через дефіс.
14. Як пишуться українські й російські прізвища, що мають прикметникову форму?
15. Розберіть прикметники як частину мови.

1. Людська думка найшвидша й найсміливіша. 2. Материне слово як весняне сонце. 3. Як випустиш зі свого язика, то на чужому не втримаєш (*Нар. творчість*).

ЧИСЛІВНИК

§ 33 Числівник як частина мови

298. I. Прочитайте і відгадайте загадки. Знайдіть у тексті числівники.

1. Дід на світі проживає,
Він синів дванадцять має,
Кожен син цей, всяк те знає,
По чотири сини має.
В цього кожного синочка
По чотири славні дочки,
А у дочок ще три брати.
От сімейка! Як їх звати?
2. В нашій класі два Івани,
Дві Тетяни, два Степани,
Три Катрусі, три Галини,
П'ять Андріїв, три Поліни,
Вісім Тань, чотири Ніни,
П'ять Ярин і дві Марини,
І всього один Віталій.
Скільки всіх нарахували?

В і д г а д к и. Я і П. в п і в і в і в і. І з м і в і в і в і. І з м і в і в і в і. І з м і в і в і в і.

II. Скажіть, за якими ознаками ви розпізнали числівники.

Числівник (рос. *имя числительное*) — самостійна частина мови, що означає число, кількість предметів, їх порядок при лічбі й відповідає на питання *с к і л ь к и?* *к о т р і й?* Наприклад: *десять, двадцять один, десятий, двадцять перший.*

Числівники найчастіше вживаються в науковому та офіційно-діловому стилях.

За значенням і морфологічними ознаками числівники поділяються на **кількісні** та **порядкові**.

Кількісні числівники означають число або кількість і відповідають на питання *с к і л ь к и?* Наприклад: *чотири, тринадцять, двісті вісім.*

Кількісні числівники поділяються на такі **розряди** за значенням:

- 1) **власне кількісні**, що означають цілі числа: *сім, шістдесят;*
- 2) **дробові**, які називають частини предмета: *дві сьомих, шість цілих одна четверта;*
- 3) **збірні**, що позначають певну кількість предметів чи осіб як одне ціле: *п'ятеро, дванадцятро;*
- 4) **неозначено-кількісні**, які називають приблизну кількість предметів: *багато, кільканадцять.*

Порядкові числівники означають порядок предметів при лічбі і відповідають на питання *к о т р і й?* Наприклад: *дев'ятий, тридцять перший, трьохсотий.*

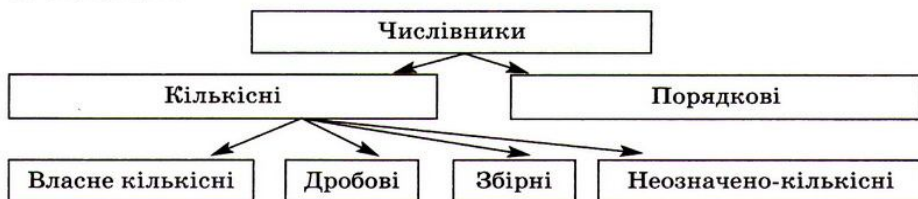
299. Запишіть словосполучення у два стовпчики : а) ті, в яких є іменники, прикметники або дієслова з числовим значенням; б) ті, в яких є числівники.

Перша усмішка, трійця охоронців, троє слоненят, трійка коней, подвійний клопіт, п'ятдесят робітників, сотня козаків, сімдесятирічна вдова, сімдесят квадратів, десяток снігурів, стометрова дистанція, сотий човен, п'ята смерека, п'ятірка сміливців.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «... *серця не запалиш*».

300. Розгляньте схему. Підготуйте зв'язну розповідь про розряди числівників за значенням.

301. Запишіть словосполучення з числівниками у такій послідовності: а) з власне кількісними; б) зі збірними; в) з дробовими; г) з неозначено-кількісними; г) з порядковими.

П'ять одудів, півтора метра, кілька хлопців, дванадцять зошитів, четверо обценьок, дві треті острова, троє граблів, сьоме квітня, кільканадцять жолудів, перше побачення.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «... *краще, ніж готові гроші*».

За будовою числівники діляться на **прості, складні й складені**. Простий числівник складається з одного слова, яке має один корінь: *три, сотий*.

Складний числівник складається зі слова, яке має два корені: *п'ятнадцять, вісімдесят, триста*.

Складений числівник складається з кількох слів: *триста п'ятдесят, дві тисячі чотириста вісім*.

302. Розгляньте схему. Підготуйте зв'язну розповідь про групи числівників за будовою.

303. Запишіть словосполучення у три стовпчики: а) з простими числівниками; б) зі складними числівниками; в) зі складеними числівниками.

Шість собак, дванадцять підприємств, двадцять три кожухи, п'ятдесят вісім бригад, шістдесят стільців, п'ятдесят два хутори,

одна гребля, сімнадцять білок, сімдесят один гриб, двадцять граків, дві казки.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «... — тільки небо коптиту».

Числівник може бути будь-яким членом речення.

304. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Визначте, якими членами речення є числівники.

1. Там три в..рби ..хилилися, мов журят..ся вони (*Л. Глібов*).
2. Ще треті півні не співали. 3. Три явори посадила с..стра при долині (*З тв. Т. Шевченка*). 4. О д..в'ятій годині біля школи почали зб..ратися учні (*О. Донченко*). 5. Гнідий, на пр..великий жаль, фінішував другим (*В. Нестайко*). 6. Шестеро гр..бців завзято працювали веслами (*М. Трублаїні*). 7. Одну фразу з першого д..ктанту я й досі пам'ятаю дуже добре (*Остан Вишня*).

305. Передайте зміст наведених слів і словосполучень фразеологізмами з довідки, до складу яких входять числівники.

Дуже схожі, щось неважливе, до крайньої втоми, зробити як-небудь, одразу, бути найголовнішим у якій-небудь справі, перші ознаки появи чого-небудь.

Д о в і д к а: перша ластівка, грати першу скрипку, з першого погляду, п'яте через десяте, до сьомого поту, десята справа, як дві краплі води.

306. Запишіть повні відповіді на запитання. Визначте розряд за значенням і групу за будовою числівників.

1. Із скількох літер складається український алфавіт?
2. Скільки самостійних частин мови нараховується в українській мові? 3. Скільки відмінків в українській мові? 4. У якому році народився Т. Шевченко? 5. Скільки областей налічується в Україні? 6. Скільки років твоєму місту (селу)?

307. І. Прочитайте. Знайдіть у тексті числівники. Визначте їх розряд за значенням і групу за будовою.

СІМ ЧУДЕС СВІТУ

Число сім у стародавньому світі вважалося містичним, а подекуди й священним.

Першим чудом світу називали славетні піраміди Єгипту.

Сади Семіраміди — друге чудо світу — величезний комплекс, збудований у Вавилоні в сьомому столітті до нашої ери.

Третє чудо — Мавзолей у Галікарнасі — розкішна усипальниця Мавзола, правителя перської провінції. Проіснувала вона до п'ятнадцятого століття, потім її зруйнували, використавши матеріал для побудови укріплення. З тих часів монументальні споруди для поховання визначних осіб звуть мавзолеями.

Храм богині Артеміди в Ефесі — четверте чудо — відзначався вишуканістю форм і багатством оздоб.

П'ятим чудом світу вважався Колос Родоський — бронзове зображення бога Геліуса. Статуя проіснувала лише шістдесят років, бо, на жаль, була зруйнована під час землетрусу.

Шосте чудо світу — статуя верховного бога Зевса, виставлена для поклоніння в його святилищі в Олімпії.

Сьоме — маяк на острові Фарос біля Александрії, близько ста п'ятдесяти метрів заввишки, збудований із білого мармуру й увінчаний статуєю Посейдона (За А. Коваль).

II. Усно перекажіть текст. Пригадайте, у яких випадках уживають вислів *восьме чудо світу*.

Повідомлення на лінгвістичну тему

308. Прочитайте й усно перекажіть текст, користуючись самостійно складеним планом.

Цікава граматична доля числівника. Він народжувався з різних частин мови. *Один, два, три, чотири* були колись прикметниками. Найкраще зберіг прикметникові особливості числівник *один*. Наприклад, *один палець, одна книжка, одне деревце*.

Деякі колишні іменники дали життя числівникам. Візьмемо числівник *п'ять*. Він походить від іменника *п'ясть* (кисть руки) і мав дуже конкретне значення числа: «п'ять пальців п'ясті».

Цікаве також формування числівника *сорок*. Числівник *сорок*, як і *п'ять*, походить від іменника. Гадають, що його походження можна пояснити так. У давні часи в'язка білячих шкурок кількістю чотири десятки була своєрідною «ходячою монетою». Її завжди тримали в мішку, який називався «сорок». Поступово назва мішка стала сприйматися як число 40 (За І. Вихованцем).

309. I. Прочитайте й усно перекажіть текст.

Деякі числівники утворилися від інших числівників. Так, наприклад, важко не помітити спільні частини в словах *два, дванадцять, двадцять, двісті*. Виявляється, числівник *дванадцять* був колись цілим словосполученням «два на дцять» (тобто «два на десяти», «два після десяти»). Подібний спосіб творення мають усі числівники другого десятка. Легко здогадатися, що означають і як утворилися числівники *двадцять* (тобто «два десятки», «два по десять»), *двісті* (тобто «дві сотні», «дві по сто») (З довідника).

II. Поясніть, як утворилися числівники *сімнадцять, п'ятдесят, дев'ятсот*.

310. Розкажіть про групи числівників за будовою, використовуючи матеріал параграфа і вправ 308, 309.

В українській мові при числівниках *два, три, чотири* в називному відмінку іменники чоловічого роду вживаються у формі називного відмінка множини (*три олівці, чотири уроки*), а іменники жіночого і середнього роду — у формі родового відмінка однини (*дві газети, три слова*). Числівники від п'яти і далі в називному відмінку вимагають від іменників родового відмінка множини (*п'ять гривень, сто островів, тисяча пригод*).

311. Спишіть прислів'я і приказки, розкриваючи дужки.

1. Краще з розумним два (раз) згубити, як із дурним один раз знайти. 2. Наговорив три (мішок) гречаної вовни, і ті неповні. 3. Жито два (тиждень) зеленіє, два (тиждень) колоситься, два (тиждень) відцвітає, два (тиждень) наливається. 4. Велика господиня: три (город) — одна диня. 5. Два (півень) і дві (господиня) не згодяться ні завтра, ні нині. 6. Два (ведмідь) в одному барлозі не вживуться (*Нар. творчість*).

312. Перекладіть словосполучення українською мовою і запишіть.

Три дня, две тетради, четыре тома, двадцать два килограмма, двадцать четыре стола, сорок два метра, четыре переулка, семь домов, семнадцать раз, пятьдесят два центнера, три урока, восемьдесят два градуса, три сестры, четыре яблока, два учебника, пять дневников.

Зі збірними числівниками поєднуються:

1) іменники чоловічого роду, що означають назви істот: *двоє товаришів, семеро учнів, троє киян*;

2) іменники середнього роду: *двоє відер, четверо вікон, семеро козенят*;

3) іменники, що вживаються тільки у множині: *двоє саней, четверо окулярів, троє обценьок*.

Збірні числівники в називному відмінку вимагають від іменників родового відмінка множини.

313. Запишіть іменники у два стовпчики: а) ті, що можна вжити зі збірними числівниками; б) ті, що зі збірними числівниками не вживаються.

Казкар, сани, комбайн, правнук, глечик, кінець, кошик, наймит, гребінець, кобзар, хлібороб, легенда, кропив'янка, коліща, альпініст, завод, кошеня, словник, двері, граблі, сірник, квиток.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних іменників складеться прислів'я.

314. Розв'яжіть мовну задачу.

Чому з числівником *двоє* іменник *дівча* вжити можна, а іменник *дівчина* — ні?

Після дробових числівників іменники стоять у родовому відмінку однини: *дві треті склянки, п'ять цілих і чотири десяти відсотка, півтора відра.*

315. Спишіть словосполучення, розкриваючи дужки.

П'ять цілих дві десятих (відсоток), одна шоста (поверхня), півтора (день), одна четверта (яблуко), дві сьомі (площа).

316. Запишіть словосполучення у два стовпчики: а) ті, в яких іменники мають закінчення *-и (-і)*; б) ті, в яких іменники мають закінчення *-а (-я)*.

Три (місяць), два (поселення), три (зима), півтора (кілометр), два (стілець), три (палець), три (слово), одна п'ята (ківш), три (гличик), дві треті (тролейбус).

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних іменників складеться вислів П. Грабовського: «... — *то наші гармати*».

317. Прочитайте, доберіть до тексту заголовки. Спишіть, розкриваючи дужки.

Колись в українців було звичаєве правило, що зобов'язувало кожного знати свій родовід до сьомого коліна. Перше коліно — я; друге — батько й мати; в третьому — два (дідусь) й дві (бабуся); в четвертому чотири (прадід) й чотири (прабабця); у п'ятому — вісім (прапрадід) і вісім (прапрабабуся); у шостому — шістнадцять (пращур) і шістнадцять (пращурка); у сьомому коліні ми нараховуємо тридцять два (пращур) і стільки ж (пращурка). Отже, на дереві твого роду тридцять дві (гілка) материнських і тридцять дві — батьківських. Разом — шістдесят чотири (М. Ткач).

318. Прочитайте, знайдіть помилки. Відредаговані речення запишіть.

1. У змаганнях приймали участь тридцять два спортсмена.
2. Три тренера вболівали про своїх вихованців.
3. Наша команда попереджала суперників на два очки.
4. Мій брат — самий високий у класі, тому він уже півтора місяці займається баскетболом.

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

КІРОВОГРАД

Це місто розташоване на річці Інгул. Засноване воно було як фортеця на землях Запорозької Січі для захисту південних кордонів від грабіжницьких нападів турків і татар. З 1775 року до 1934 року місто називалося Єлисаветградом.

Єлисаветград став колискою українського театрального мистецтва. Дружба двох видатних артистів і драматургів, мешканців Єлисаветграда — Івана Карпенка-Карого і Михайла Старицького — стала початком становлення українського професійного театру. Вони згуртували навколо себе однодумців і талановитих акторів: Миколу Садовського, Панаса Саксаганського, Марка Кропивницького, Марію Заньковецьку (З календаря).

1. Яке місто розташоване на березі річки Інгул?
2. Підготуйте розповідь про сучасний Кіровоград (див. с. 118).

У центрі Кіровограда

АЗБУКА ВВІЧЛИВОСТІ

319. I. Прочитайте текст. Перекажіть його усно.

У ТЕАТРІ, КІНО, НА КОНЦЕРТІ

Якщо ви йдете до театру, в кіно чи на концерт, дотримуйтеся правила: ніколи не запізнюйтеся, завжди розраховуйте час так, щоб до початку вистави чи кінофільму залишалося кілька хвилин.

У театрі не слід заважати акторам і глядачам. Не обертайтеся до знайомих, також не заходьте до залу з морозивом, бутербродами, не шурхотіть обгортками від цукерок. Не коментуйте гру акторів, не переказуйте зміст вистави або кінофільму. Після закінчення спектаклю, концерту, кіносеансу не слід стрімголов бігти до виходу — цим ви виявляєте неповагу до акторів і глядачів.

II. Дайте відповіді на запитання.

1. Чи бували ви у театрі? Яка вистава запам'яталася вам найбільше?

2. Проаналізуйте власну поведінку під час відвідування театру. Чи тактовно ви поводитись стосовно акторів і глядачів?

§ 35

Відмінювання порядкових числівників

320. Прочитайте словосполучення. Поясніть, від чого залежать рід, число й відмінок числівника *двадцятий*.

Двадцятий кілометр, двадцята година, двадцяте число, до двадцятого року, після двадцятого місяця.

Порядкові числівники змінюються за числами, родами (в однині) й відмінками.

321. Письмово провідмінійте словосполучення *перший весняний день, третя і остання зустріч*. Зробіть висновок про відмінювання порядкових числівників.

Порядкові числівники відмінюються як прикметники твердої групи. Лише числівник *третій* відмінюється як прикметник м'якої групи.

322. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви і розкриваючи дужки.
1. (Третій) рік він с...ідить у (другий) класі, до книжки, до уроків не пр...женеш (*Панас Мирний*). 2. Іван був (дев'ятнадцята) дитиною в гуцул...с...кій родині Палійчуків. (Двадцята) і останньою була Анничка (*М. Коцюбинський*). 3. Гості (перший) дня — золото, (другий) дня — срібло, (третій) дня — мідь, хоч додому їдь. 4. Без (сьома) клепки в голові. 5. Дбає за нього, як пес за (п'ята) ногу (*Нар. творчість*).

Складені порядкові числівники пишуться **окремо**. У них відмінюється тільки **останнє слово**: *тисяча сьомий, тисяча сьомого, тисяча сьомому*.

323. Спишіть текст, замінюючи цифри словами.

За часів князювання Володимира Святославовича в 980—1015 роках Київська Русь досягла значного розвитку. У державі давно назрівала потреба заміни язичництва християнством. Ще в 70-х роках IX століття князь Аскольд відвідав Візантію, прийняв нову релігію і поширював її на Русі. У 882 році князь Олег захопив Київ, зруйнував християнські храми і відновив язичництво. Княгиня Ольга 957 року охрестилася у Візантії. Ольжин син Святослав не підтримував поглядів матері. У 980 році Володимир Святославович зробив спробу відновити язичництво, а влітку 988 року «охрестив Русь», тобто проголосив християнство державною релігією (*З довідника*).

Порядкові числівники, що закінчуються на *-сотий, -тисячний, -мільйонний, -мільярдний*, пишуться **разом**: *п'ятитисячний, двохсотий, двадцятимільйонний, трьохмільярдний*.

ОРФОГРАМА

Написання разом порядкових числівників на *-сотий, -тисячний, -мільйонний, -мільярдний*

324. Усно провідмінійте словосполучення *2000 рік, 2003 рік, 2011 рік*.
325. Утворіть від поданих кількісних числівників порядкові. Складіть із ними словосполучення.

Сім, одинадцять, чотирнадцять, п'ятдесят п'ять, шістдесят, дві тисячі, п'ятдесят п'ять мільйонів, два мільярди.

Якщо порядковий числівник входить до складу назви свята чи видатної події, то він пишеться з великої букви: *Восьме березня, Дев'яте травня.*

Якщо порядковий числівник написаний цифрою, то з великої букви пишеться наступне за числівником слово: *8 Березня, 9 Травня.*

326. Складіть і запишіть три-чотири речення, що містять назви свят.

327. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Археологи ещє в тысяча девятьсот восьмом году обнаружили на Старокиевской горе остатки небольшой крепости. Относят их к пятому-шестому векам — времени славянского князя Кия. С той поры Киев постепенно развивается. Древнейшее упоминание о городе приведено в летописи восьмьсот шестьдесят второго года, когда тут княжили Аскольд и Дир. В девятом веке Киев объединил вокруг себя полян, древлян, северян, уличей и тиверцев. В начале десятого века ему подчинялись почти все восточнославянские племена (З довідника).

обна́ружить — *виявити*

оста́ток — тут: *за́лишок*

упомина́ние — *зга́дка*

подчина́ться — *підпорядко́вуватися*

почти́ — *майже*

Відгук на літературний твір

Свої враження від прочитаної книги, переглянутого кінофільму чи телепередачі, прослуханої радіопроеграми можна висловити у формі відгуку.

У відгуку передають враження, які справляє твір мистецтва, дають оцінку героям.

Відгук можна написати у вигляді листа, статті в газету, щоденникових записів.

328. I. Виразно прочитайте текст. Визначте його тему та основну думку.

ЛЕЛЕЧИЙ СУД

Якось восени я йшов полем і побачив: на великому лузі зібралось багато лелек. Вони утворили коло, а в колі тим з опущеною головою стояв один, красень, і слухав стрекотливу, тривожну мову своїх побратимів. Коло то звужувалося, то знову розширювалося, одні постуналися місцем іншим. Була саме пора відльоту лелек, і вони, певно, так я думав, зібралися на цьому лузі з навколишніх сіл і гаїв, щоб звідси разом рушити в далеку путь. Спочатку я гадав, що в центрі стоїть їхній ватаг, але невдовзі відкинув цей здогад. По якомусь невловимому знаку всі лелеки піднялись, а він

Самотній лелека

залишився, він навіть побоявся підвести голову. Вони зробили над ним прощальне коло і полетіли.

Лелека не стрекотав, не бився об землю, не просив прощення чи помилування. Він стояв, убитий горем. Тільки тепер я здогадався, що відбувся лелечий суд, можливо, найсправедливіший і водночас найжорстокіший з усіх судів. Осуджений не рухався, не ворухився, аж поки його побратими зникли з виднокола. Потім уже він піднявся і полетів у протилежний бік. Його покинули, йому заборонили летіти з ними, і він залишився в самотині...

Згодом лелеку підібрали діти, не знаючи про те, що він учинив злочин, відіграли, привчили до іншого життя, назвали його Халимоном.

Лелеки щовесни прилітали, виводили діток, знову відлітали, а Халимон усе жив самітником і більше ніколи не піднімався в небо.

Зовсім випадково я довідався, за що покарали лелеку. Може, то просто людська вигадка, а може, правда — не знаю. Мені розповіли, що того літа в сусідньому селі під час грози блискавка підпалила хату, на якій багато років жили лелеки. Господар хати майже з вогню виніс дітей і дружину. Лелека ж, рятуючи себе, одразу полетів геть од пожежі, забувши про свою родину. На виручку прилетіли інші лелеки, але було вже пізно — мати з двома маленькими нелітками загинули у вогні. Лелека все літо ховався, а коли настала пора відльоту, він тихенько пристав до зграї. Але там його упізнали й осудили на вічну самотність (В. Земляк).

- II. Поміркуйте, який епізод із тексту відповідає поданій фотоілюстрації.
III. Складіть план стислого переказу оповідання.

329. I. Прочитайте відгук шестикласниці на оповідання Василя Земляка «Лелечий суд».

Хто з нас у дитинстві не захоплювався казками про тварин? Коли я була маленькою, мріяла підслухати розмову Лисички-Сестрички та Вовчика-Братика. Мабуть, саме казки, які розповідала бабуся, навчили мене любити тварин. Тож книга Василя Земляка «Маленькі оповідання», яку порадила прочитати вчителька природознавства, зворушила до глибини душі. Тут дуже цікаві розповіді про різних птахів: гусей, ластівок, горобців. Найбільше мені сподобалося оповідання «Лелечий суд».

У цій невеликій розповіді йдеться про те, що герой-оповідач став свідком незвичайної події в пору відльоту птахів. Здавалося, лелеки оточили свого ватажка і виконували прощальний танець. Несподівано крилата зграя піднялася в небо, а той, кого вважали ватажком, став вигнанцем. Це був лелечий суд, що прирік птаха на самотність. Мені було дуже шкода Халимона, який більше ніколи не знявся в небо разом із зграєю.

Лелечий суд насправді був справедливим. Побратими жорстоко покарали птаха за боягузтво і байдужість. Він злякався пожежі, залишив свою родину на страшну смерть у полум'ї.

Оповідання змушує нас задуматися над дуже важливими проблемами, пам'ятати про те, що необдуманість учинків і боягузтво можуть призвести до трагедії.

II. Розгляньте пам'ятку. Чи відповідає твір учениці всім зазначеним вимогам?

Як писати відгук про літературний твір

1. Ще раз перегляньте літературний твір. З'ясуйте, чи все вам зрозуміле.
2. Визначте тему, адресата і мету висловлювання.
3. Поміркуйте, в якій формі краще написати відгук.
4. У вступній частині не забудьте зазначити назву твору та автора.
5. Подумайте, чим вас найбільше зворушив твір, які герої сподобалися.
6. Зазначте, які висновки ви зробили, прочитавши твір.

§ 36

Відмінювання власне кількісних числівників

Числівник *один* змінюється за числами, родами (в однині) і відмінками.

330. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюється числівник *один*.

Відмінок	Однина		Множина
	чоловічий і середній рід	жіночий рід	
Н.	<i>один</i> <i>одне (одно)</i>	<i>одна</i>	<i>одні</i>
Р.	<i>одного</i>	<i>однієї (одної)</i>	<i>одних</i>
Д.	<i>одному</i>	<i>одній</i>	<i>одним</i>
Зн.	як у Н. в. <i>одне</i> або Р. в. <i>(одно)</i>	<i>одну</i>	як у Н. в. або Р. в.
Ор.	<i>одним</i>	<i>однією (одною)</i>	<i>одними</i>
М.	<i>на одному (однім)</i>	<i>на одній</i>	<i>на одних</i>

331. Спишіть прислів'я та приказки, ставлячи числівники в потрібній формі.

1. (Одне) колесом не поїдеш. 2. (Одна) рукою воли поганяє, а другою сльози утирає. 3. Брехня стоїть на (одна) нозі, а правда на двох. 4. Робить за (один), а їсть за трьох. 5. (Один) батька діти, та не (одна) натури. 6. Від (одні) слів про мед у роті не посолодшає (*Нар. творчість*).

Числівник *два* має спільну форму для чоловічого і середнього роду (*два береги, два озера*) і форму *дві* — для жіночого роду (*дві ялинки*).

332. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюється числівник *два* (*дві*). У яких відмінках відрізняються закінчення числівників у чоловічому (середньому) і жіночому роді?

Відмінок	Чоловічий і середній рід	Жіночий рід
Н.	<i>два</i>	<i>дві</i>
Р.	<i>двох</i>	<i>двох</i>
Д.	<i>двом</i>	<i>двом</i>
Зн.	як у Н. в. або Р. в.	як у Н. в. або Р. в.
Ор.	<i>двома</i>	<i>двома</i>
М.	<i>на двох</i>	<i>на двох</i>

За таким зразком відмінюються також числівники *три* і *чотири*.

333. Спишіть загадки і відгадайте їх, ставлячи числівники в потрібній формі.

1. Горбатий мішок на (чотири) ногах стоїть. 2. М'якеньке з (чотири) рогами й (два) черевцями. 3. (Одна) шапка (чотири) братів накрила. 4. Зранку на (чотири) ногах, удень — на (дві), увечері — на (три).

В і д г а д к и . В е р б о л о д . В е р б о л о д . С т і л . П о д л у ш к а . П о д л у ш к а . Л ю д и н а в р і з н и й в і к .

Числівники від п'яти до вісімдесяти відмінюються за окремим зразком.

334. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюються числівники від п'яти до вісімдесяти.

Н.	<i>п'ять</i>	<i>п'ятдесят</i>
Р.	<i>п'яти, п'ятьох</i>	<i>п'ятдесяти, п'ятдесятьох</i>
Д.	<i>п'яти, п'ятьом</i>	<i>п'ятдесяти, п'ятдесятьом</i>
Зн.	як у Н. в. або Р. в.	як у Н. в. або Р. в.
Ор.	<i>п'ятьма, п'ятьома</i>	<i>п'ятдесятьма, п'ятдесятьома</i>
М.	<i>на п'яти, на п'ятьох</i>	<i>на п'ятдесяти, на п'ятдесятьох</i>

У складних числівниках — назвах десятків — відмінюється тільки друга частина. У складених числівниках кожне слово і пишеться, і відмінюється окремо.

335. Поставте подані словосполучення в родовому, давальному й орудному відмінках.

Двадцять три учні, п'ятдесят чотири зошити, тридцять вісім ялинок, вісімдесят сім гривень.

336. I. Спишіть текст, замінюючи цифри словами.

У людини за тривалості життя 72 роки 22 роки йде на сон, 10 — на працю, 6 — на їжу. Склавши ці 3 числа, ви побачите, що вони становлять трохи більше половини від 72. А що сталося з рештою — 34 роками? Це залежить від самої людини (3 календаря).

II. Поміркуйте, як ви сплануєте своє життя в майбутньому. Продовжіть текст двома-трьома реченнями і поспілкуйтеся один із одним на цю тему.

337. Спишіть речення, заповнивши пропуски відповідними числівниками.

1. Наш клас пишеться ... найкращими учнями. 2. Школярі привітали ... ювілярів. 3. За участь у змаганнях оголошено подяку представникам ... шкіл.

Числівники *сорок, дев'яносто, сто* в усіх відмінках, окрім називного і знахідного, мають закінчення *-а*:

Н. *сорок*
 Р. *сорока*
 Д. *сорока*
 Зн. *сорок*
 Ор. *сорока*
 М. *на сорока*

338. Спишіть, замінюючи цифри словами.

У 48 кілометрах, з 42 учнями, протягом 45 хвилин, з 96 сторінок, до 195 метрів, у 98 населених пунктах, близько 99 градусів, зі 125 пасажирами.

339. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюються числівники — назви сотень.

Н.	<i>двісті</i>	<i>п'ятсот</i>
Р.	<i>двохсот</i>	<i>п'ятисот</i>
Д.	<i>двомастам</i>	<i>п'ятистам</i>
Зн.	<i>двісті</i>	<i>п'ятсот</i>
Ор.	<i>двомастами</i>	<i>п'ятьмастами, п'ятьомастами</i>
М.	<i>на двохстах</i>	<i>на п'ятистах</i>

У складних числівниках — назвах сотень (від *двохсот* до *дев'ятисот*) відмінюються **обидві частини**.

340. Запишіть подані арифметичні дії словами.

З р а з о к. $398 + 465$. До *трьохсот дев'яноста восьми* додати *чотириста шістьдесят п'ять*. Знайти суму *трьохсот дев'яноста восьми* і *чотирьохсот шістьдесяти п'яти*.

$$587 + 719; 265 + 124; 969 + 823; 488 + 314.$$

341. Провідмініайте усно подані парами слова. Зробіть висновок про відмінювання числівників *тисяча, мільйон, мільярд*.

Тисяча—дача, мільйон—стадіон, мільярд—більярд.

Числівник *тисяча* відмінюється за зразком іменника першої відміни мішаної групи, а числівники *мільйон, мільярд* — подібно до іменників другої відміни твердої групи.

342. Спишіть текст, замінюючи цифри словами.

Площа України близько 60 400 квадратних кілометрів. Протяжність держави із заходу на схід вимірюється 1316 кілометрами, а з півночі на південь — 893 кілометрами. Найдовша ріка — Дніпро. У межах України він проходить понад 1200 кілометрів. Найбільше озеро — Ялпуг у заплаві Дунаю. Площа його дорівнює 149 квадратним кілометрам. Найвища гора — Говерла, її висота сягає 2061 метра (З довідника).

М'який знак у числівниках пишеться:

1) у кінці слова в числівниках *п'ять, шість, від дев'яти до двадцяти* та в числівнику *тридцять*;

2) перед закінченнями в непрямих відмінках числівників *три, чотири, п'ять, шість, від дев'яти до двадцяти, від п'ятдесяти до вісімдесяти: трьома, дев'ятьох, п'ятдесятьома, але: чотирма*.

М'який знак не пишеться після першої частини числівників *п'ятнадцять, п'ятдесят, п'ятсот*.

ОРФОГРАМА

Буква *ь* у числівниках

343. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики: а) зі вставленим ь; б) без ь.

П'ят.. континентів, п'ятнадцят.. правнуків, п'ят..сот слів, міл..йон плугів, сімдесят.. літаків, дев'ят..сот корів, п'ят..десять груш, двадцят.. пакунків, шість..десять будинків, кіл..канадцять крабів.

Якщо ви правильно виконали завдання, з третіх букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «...добрі плоди дають».

344. Запишіть словосполучення з числівниками у два стовпчики: а) зі вставленим ь; б) без ь.

Чотир..ох дітей, дв..ох парт, п'ят..ма валізами, чотир..ма абрикосами, сім..ома ножами, тр..ох островів, чотир..ом музикам, сім..ом абітурієнтам, у вісьм..ох магазинах.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв іменників складеться початок прислів'я: «...служити — жодному не догодити».

345. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

В семнадцатом веке в Дрездене испекли гигантский калач. Он имел длину девять метров, ширину четыре метра, а высота его составляла около шестидесяти сантиметров. На приготовление калача израсходовали семнадцать корзин (около десяти центнеров) муки, пять тысяч двести двадцать яиц, четыре бочки (пятьсот пятьдесят литров) молока, а также большое количество дрожжей и сахара. Чтобы перевезти калач, понадобилась упряжка из восьми лошадей. Резал его не пекарь, а плотник пятиметровым ножом (З календаря).

израсходовать — витратити
мука — борошно
соответствующий — відповідний
дрожжи — дріжджі
плотник — тесляр, тесля

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ЧЕРКАСИ

Місто Черкаси стоїть на правому березі Дніпра. Перше поселення виникло тут наприкінці тринадцятого століття. Слово *Черкаси* не-слов'янське. Як сталося, що на берегах Дніпра в назві поселення зазвучало щось іншомовне? У тринадцятому столітті перебралося сюди чимало черкесів з Північного Кавказу, які заклали біля Дніпра нове поселення. Тут оселилися не лише черкеси, а й представники інших народностей. Все населення почали іменувати черкасами, а їхньому поселенню дали назву Черкаси (*За І. Вихованцем*).

Поясніть виникнення назви міста Черкаси.

Є на Черкащині тихе мальовниче містечко Умань, що причаїлося на берегах невеличкої річки Кам'янки. У вісімнадцятому

Умань. Фонтан «Змія» у парку «Софіївка»

столітті усе поселення й навколишні землі належали магнатам Потоцьким. Дружина одного з них — Фелікса — Софія так зачарувалася красою тутешньої природи, що забажала на крутому березі Кам'янки звести величний палац. Біля нього Фелікс Потоцький наказав розбити парк, який назвав на честь дружини.

У спорудженні дивовижного парку «Софіївка» брали участь 16,5 тисяч кріпаків! У парку сотні гротів, фонтанів, скульптур, клумб, озер і річечок.

Привертає увагу брила Горішок у долині Гігантів. Будівельники так скомпонували **гранітні** моноліти, що найважчий з них — чотирьохсоттонний, здається, утримується на маленькому камінчику.

Від верхнього ставу, водяна гладінь якого дорівнює восьми гектарам, а глибина сягає трьох метрів, тече підземна річка Стікс. Сідаєш у човна — враження незабутнє: довжина річки понад двісті метрів, тож, коли човен віддаляється від отвору, стає справді моторшно. Адже тільки чотири вентиляційні колодязі пропускають денне світло в морок підземелля (З журналу).

1. Чи доводилося вам бувати в Умані? Уявіть себе екскурсоводом і розкажіть про парк «Софіївка», використовуючи текст і фотоілюстрацію.

2. З'ясуйте за тлумачним словником значення слів *брила*, *грот*, *моноліт*, *магнат*.

3. Зробіть морфологічний розбір виділених слів.

§ 37

Відмінювання збірних, дробових і неозначено-кількісних числівників

346. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюються дробові числівники. В чому особливості відмінювання чисельника, в чому — знаменника?

Н.	<i>одна восьма</i>	<i>п'ять десятих</i>
Р.	<i>однієї восьмої</i>	<i>п'яти десятих</i>
Д.	<i>одній восьмій</i>	<i>п'яти десятим</i>
Зн.	<i>одну восьму</i>	<i>п'ять десятих</i>
Ор.	<i>однією восьмою</i>	<i>п'ятьма десятими</i>
М.	<i>на одній восьмій</i>	<i>на п'яти десятих</i>

У дробових числівниках чисельник відмінюється як кількісний числівник, а знаменник — як порядковий.

347. Спишіть текст, вставляючи, де треба, пропущені букви. Цифри запишіть словами.

Дроби з'явилися в гл..боку давн..ну. Єгиптяни вже знали, як поділити два яблука на трьох. Для познач..ння $\frac{2}{3}$ у них був навіть сп..ціальний значок. Це був єдиний дріб у вжитку єгипетських писців, у якого в чисельнику не стояла од..ниця. Всі ін..ші обов'язково мали один: $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{15}$, $\frac{1}{75}$. Якщо єгиптянину потрібно було вико..р..стовувати ін..ші відношен..я, він записував їх у вигляді суми основних дробів. Наприклад, дріб $\frac{28}{97}$ записували як суму $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{97}$, $\frac{1}{56}$, $\frac{1}{659}$, $\frac{1}{776}$ і $\frac{1}{388}$ (З довідника).

348. Запишіть подані арифметичні вирази словами.

З р а з о к. $\frac{1}{8} + \frac{2}{3}$. До однієї восьмої додати дві треті. Знайти суму однієї восьмої і двох третіх.

$$\frac{9}{12} + \frac{3}{6}; \frac{7}{8} - \frac{4}{3}; \frac{2}{7} - \frac{1}{3}; 0,5 + 0,75.$$

349. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Дроби сыграли определённую роль в музыке. И сейчас в общепринятой нотной записи длинная нота — целая — делится на половинки (вдвое короче), четверти, восьмые, шестнадцатые и тридцать вторые. Поэтому любой ученик музыкальной школы знает с шестилетнего возраста, что шесть восьмых — это три четвёртых, что в одной половине — восемь шестнадцатых (З довідника).

определённый — тут: певний
 общепринятый — загальноприйнятий
 любой — будь-який
 музыкальный — музичний

Числівники *півтора, півтори, півтораста* не відмінюються.

350. Складіть і запишіть речення з числівниками *півтора, півтораста*.
351. Провідмініяйте усно словосполучення *сім слонів* і *семеро слоненят*. Зробіть висновок про відмінювання збірних числівників.

Збірні числівники в непрямих відмінках мають такі самі форми, як і кількісні числівники *два, три*.

352. Запишіть подані словосполучення в родовому, давальному й орудному відмінках.

Двоє киян, п'ятеро пташенят, семеро спортсменів, дванадцятьо шестикласників, двадцятьо ягнят.

353. Розв'яжіть мовну задачу.

Шестикласники склали словосполучення з неозначено-кількісними числівниками. Учень написав: «*Багато робітників; мало працюють*». Учителька сказала: «Ти зробив помилку. Числівники сполучаються тільки з іменниками, а прислівники — з дієсловами». Яке ж словосполучення неправильно склав шестикласник?

Неозначено-кількісні числівники *кілька, декілька, багато, небагато* відмінюються за зразком числівника *два*, а числівники *кільканадцять, кількадесять* — як числівник *п'ять*.

354. I. Спишіть речення, розкриваючи дужки.

1. Калінка мчала свої води попід лісом і в (кільканадцять) кілометрах від Кричаєва впадала в Десну (Ю. Мушкетик). 2. Ми не встигли навіть перекинутися (кілька) словами (О. Гончар). 3. Це були грецькі кораблі з (кількадесять) веслами (С. Скляренко). 4. У (багато) містах і селах гостинно, радо нас вітали (В. Юхимович). 5. У середині острова над чималою глибокою бухтою розташувалося село з (декілька) десятками рибальських хат (М. Грублаїні).

II. Виконайте фонетичний розбір виділеного слова.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

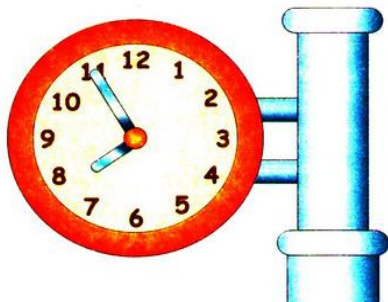
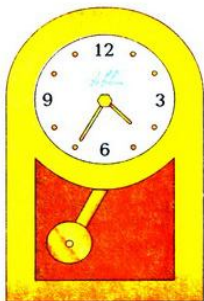
Вживання числівників для позначення часу і дат

355. Прочитайте і перекажіть текст. Визначте стиль мовлення.

При визначенні часу не треба допускати паралельних форм: «не пізніше трьох годин» і «не пізніше третьої години», бо це не збагачує мову, а засмічує. Визначати години доби треба тільки порядковими числівниками, а не кількісними. Отже, слід визнати за єдину правильну норму вислів **не пізніш як о третій годині**. Кількісними числівниками треба користуватися тільки тоді, коли мовиться про час, витрачений на щось, наприклад: **Поїзд долає цю відстань за дві години. Ми працюємо тепер тільки сім годин.**

Так само слід визначати час за частинами години, відкинувши хибні вислови, що трапляються в усному мовленні, як «пів третьої», «без десяти третя», а взяти за єдине правильне: **пів на третю, за десять третя або десять до третьої** (скорочені вислови від «за десять хвилин буде третя година» або «десять хвилин до третьої години»). Половина години передається однаково прийменниками *на й до* з відповідними числівниками: **пів на третю, пів до третьої** (З кн. «Як ми говоримо»).

356. Розгляньте годинники на малюнках. Запишіть позначення часу різними способами.

*Зразок. Друга година п'ять хвилин.
П'ять хвилин по другій годині.
П'ять хвилин на третю годину.*

357. Запишіть словами позначення часу, який буде через 1 годину 15 хвилин, 5 годин 30 хвилин, 4 години 45 хвилин, якщо на годиннику 14 : 45. Визначений час слід зафіксувати різними способами, наприклад: *сімнадцять годин сорок хвилин; за двадцять хвилин шоста година; сорок хвилин по п'ятій годині.*

358. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Летом я проводил очень интересные наблюдения. Однажды я проснулся в полшестого, когда только начинало светать, и отправился на луг. Оказалось, что многие цветы ещё спят. Васильки начали распускать свои бутоны около шести часов. В полседьмого проснулись голубые колокольчики. Мать-и-мачеха раскрылась без пятнадцати восемь. Одуванчики спали приблизительно до полдевятого. Долго пришлось ждать, пока проснутся ярко-синие цветы цикория. Их солнышко разбудило в десять часов двадцать минут. Оказывается, режим дня у цветов различный (З журналу).

*наблюдѣння — спостереження
василѣк — волѣшка
буто́н — пуп'янок
колоко́льчики — дзвіно́чки*

*одува́нчик — кульба́ба
цико́рий — петро́ві батогі
разлі́чний — різний*

II. Розкажіть один одному, які цікаві спостереження за природою проводили ви.

359. I. Прочитайте і перекажіть текст. Визначте стиль мовлення.

Кожного дня в зошиті ви записуєте дату. Іноді виникають сумніви, як правильно записати — «третє лютого» чи «третього лютого».

Виявляється, обидва словосполучення можливі в мові, відповідають її нормам. Звороти типу «третє лютого», «п'яте січня» утворилися зі словосполучень «третє число місяця лютого», «п'яте число місяця січня», у яких згодом слова «число місяця» перестали вживати як само собою зрозуміле. Подібно утворилися словосполучення типу «третього дня місяця лютого», «п'ятого дня місяця січня», у яких слова «дня місяця» згодом утратилися. Звороти з числівником у називному відмінку відповідають строгим традиціям офіційно-ділового стилю, для якого характерне вживання початкових форм. Учнівський зошит не вимагає такої офіційності, тому можливі обидва написання — «третє лютого» і «третього лютого» (За кн. «Культура української мови»).

II. Чи правильно буде вжити словосполучення *третє люте*? Доведіть свою думку, спираючись на текст.

КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ

360. I. Прочитайте діалог за особами.

У ЗАЛІЗНИЧНІЙ КАСІ

— Доброго ранку, мені потрібен квиток на завтра, одинадцять березня, до Полтави.

— Так. Є квитки на шістсот другий і шістсот четвертий поїзди. Який із них для вас зручніший?

— Дуже добре: у мене є вибір! Яким потягом можна швидше доїхати?

— Обидва поїзди пасажирські, у дорозі перебувають однаковий час. Шістсот другий відправляється з Києва увечері, а прибуває до Полтави зранку, шістсот четвертий — навпаки, зі столиці вирушає зранку, а в кінцевому пункті призначення буде ввечері.

— Мені краще подорожувати шістсот другим потягом. Чи є місця в купейному вагоні?

— Так, сьоме місце — нижнє.

— Дуже добре. Скільки коштує квиток?

— П'ятдесят чотири гривні.

— Візьміть, будь ласка, гроші.

— Ось ваш квиток. Будьте уважні: поїзд відправляється о двадцятій годині сорок п'ять хвилин, а о шостій годині прибуває на станцію «Полтава-Південна».

— Дякую. До побачення!

II. Запишіть поданий на с. 132 діалог, доповнивши його власними запитаннями з урахуванням правил етикету.

У ДОВІДКОВОМУ БЮРО

— ...

— Дев'яносто перший поїзд «Львів — Київ» повинен прибути о шостій двадцять, але є інформація, що він затримується на десять хвилин.

— ...

— Ваш потяг прибуде на дванадцяту колію.

МОВНИЙ РОЗБІР

Розбір числівника як частини мови

Послідовність розбору

1. Частина мови.
2. Початкова форма числівника (називний відмінок).
3. Постійні ознаки: а) кількісний чи порядковий; б) розряд за значенням (для кількісних: власне кількісний, збірний, дробовий чи неозначено-кількісний); в) група за будовою (простий, складний чи складений).
4. Змінні ознаки: а) число (якщо є); б) рід (якщо є); в) відмінок.
5. Синтаксична роль.

Рушали по пригоди ми втрьох, і всім здавався трьом гайок наш — пущою, а шпак — тетеруком (М. Рильський).

Над твоєю двадцять третьою весною вічність проліта (О. Підсуха).

Зразок усного розбору

Трьом — числівник, початкова форма — *три*; кількісний, власне кількісний, простий; ужитий у давальному відмінку; в реченні виступає додатком.

Двадцять третьою — числівник, початкова форма — *двадцять третій*; порядковий, складений; ужитий в однині, в жіночому роді, орудному відмінку; в реченні виступає означенням.

Зразок письмового розбору

Трьом — числ., п. ф. — *три*; кількісн., власне кількісн., простий; Д. в.; додаток.

Двадцять третьою — числ., п. ф. — *двадцять третій*; порядковий, складений; одн., ж. р., Ор. в.; означ.

361. I. Прочитайте текст. Визначте тип мовлення.

Марко до п'ятнадцяти років не був ніде за межами острова. З десяти років учився в школі, в Соколиному, де всі класи вів один учитель, бо учнів у школі було щось понад тридцять, а в п'ятому, шостому, сьомому класах — по одному, по два. В п'ятнадцять років Марко вперше залишив острів. Він їздив з учителем у село Зелений Камінь, розташоване на суходолі кілометрів за двадцять п'ять від Соколиного, і там склав іспит за сьомий клас. Після закінчення школи, порадившись з батьком, хлопець вирішив вступати юнгою

на якусь шхуну, плавати рік-два, а потім із практичним досвідом вступати до мореходного технікуму (М. Трублаїні).

II. Випишіть числівники і розберіть їх як частину мови.

362. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Числівники розберіть як частину мови.

При дворе французского императора Карла Великого в восьмом веке морковь считали деликатесом. Её подавали только на праздники. Лишь в семнадцатом веке морковь завоевала европейские огороды. Главное достоинство этого овоща — обилие каротина, который окрашивает его корни в «морковный» оранжевый цвет. Суточная норма каротина содержится всего в двадцати пяти — тридцати граммах моркови (3 календаря).

достоїнство — перевага с\уточний — добовий
об\иліе — велика к\ільк\ість содер\ж\аться — м\іст\іт\ися

363. Підготуйте повідомлення «Дивовижні цифри» або «Магія числа», використовуючи матеріали різноманітних енциклопедій, словників, збірники легенд, міфів тощо. Під час публічного виступу інтонаційно виділіть числівники, що передають основний зміст.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Яка частина мови називається числівником?
2. Які числівники називаються кількісними? На які розряди вони поділяються? Наведіть приклади числівників кожного розряду.
3. На які групи за будовою поділяються числівники?
4. Які особливості вживання іменників з числівниками?
5. Подібно до якої частини мови відмінюються порядкові числівники? В чому полягають особливості правопису і відмінювання складних порядкових числівників?
6. Як відмінюються кількісні числівники, що означають назви десятків і сотень?
7. Які числівники в усіх відмінках, крім називного і знахідного, мають закінчення *-а*?
8. Розкажіть про особливості відмінювання збірних, дробових і неозначено-кількісних числівників.
9. Сформулюйте орфограму «*Буква ь у числівниках*».
10. Розкажіть про особливості вживання числівників для позначення часу і дат.
11. У ролі яких членів виступають у реченні числівники?
12. Провідмініняйте письмово словосполучення з числівниками:
4 зошити, 387-й відвідувач, $\frac{1}{6}$ кілометра, декілька слів.

ЧЕРНІГІВ

Чернігів у літописі вперше згадується в 907 році. До нашого часу збереглися чудові старовинні архітектурні пам'ятки одинадцятого—тринадцятого століть. Тільки двох князів у давнину називали руськими — Київського та Чернігівського.

Походження назви Чернігів оповите легендами. Пов'язують назву з іменем хороброго князя Черного (Чорного), що прославився в боротьбі проти хозар. До нашого часу збереглася в Чернігові Чорна могила — курган десятого століття. За переказами, в цій могилі й поховано князя Черного, легендарного засновника Чернігова.

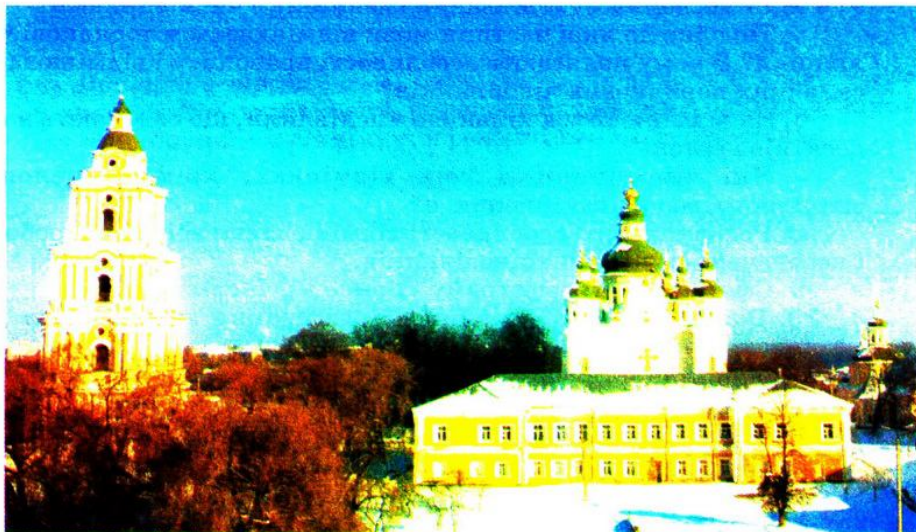
Існує також оповідь про княгиню Чорну, яка кинулася з терема, щоб не потрапити до рук ворогів. Можливо, назва Чернігів походить від імені мужньої княгині.

У народі кажуть, що свою назву Чернігів отримав від непрохідних чорних та червоних лісів, які колись обступали місто з усіх боків. Темні бори, гаї та діброви й понині обкладають могутніми крильми це дивовижне місто.

У цьому стародавньому місті жили і творили Марко Вовчок, Леонід Глібов, Борис Грінченко, Михайло Коцюбинський, Володимир Самійленко (За І. Вихованцем).

1. Про які версії походження назви міста Чернігів ви дізналися?
2. Зробіть синтаксичний розбір виділеного речення.
3. Опишіть красу зимового морозного дня за фотоілюстрацією.

Чернігів. Троїцько-Іллінський монастир

Переказ тексту-розповіді з елементами роздуму

1. Які типи мовлення ви знаєте?
2. Чим опис відрізняється від розповіді?

Роздум — це висловлювання, в якому йдеться про причини та наслідки дій чи явищ, порушується певна проблема, робляться відповідні висновки.

Роздум найчастіше складається з трьох частин: тези (думки, що потребує доведення), доказу та висновку. Такий роздум називається **розгорнутим**. У **стягнутому** роздумі висновок відсутній.

Теза	<i>Кінь у господарстві вважається однією з найпотрібніших тварин.</i>
Докази	<i>Особлива пошана з'явилася до нього, коли людина приручила дикого скакуна. Попервах він слугував для верхової їзди. Згодом коня стали використовувати і як тяглову силу. Коні виявилися слухняними і вірними супутниками людини.</i>
Висновок	<i>Народна мудрість стверджує: «Немає кращого друга, ніж кінь», — і цим усе сказано (За В. Скуратівським).</i>

364. I. Прочитайте текст, доберіть до нього заголовок.

З давніх-давен люди вірили, що сім — це особливе, магічне число, яке певним чином впливає на людину. Звідси і сім планет, і сім днів тижня. Отже, таємничу магію цього числа важко заперечити.

Є серед інших одне цікаве пояснення цього дива: не сімка магічно діє на людину, а людина виокремила це число з-поміж інших. Виявляється, що за один раз людина може сприйняти не більше семи одиниць повідомлення (сім слів, сім предметів, сім картин); решта не запам'ятовується або не сприймається (За А. Коваль).

II. Доведіть, що в основу тексту покладено роздум. Яка частина висловлювання є розгорнутим роздумом, а яка — стягненим? Усно перекажіть текст.

365. I. Прочитайте текст, доберіть до нього заголовок. Скажіть, які типи мовлення поєднані в тексті.

В одній із палат хірургічного відділення дитячої лікарні зібралася весела компанія: чотири хлопці, майже однолітки, в усіх був апендицит, усім уже зробили операцію. І хоч живіт ще поболіє, але неприємності вже позаду, а тому настрої — чудовий.

Хлопці дуже любили, коли до них приходив палатний лікар Володимир Петрович. Зовні чоловік суворий: мужнє, вольове обличчя, пильний погляд сірих очей з-під чорних брів. Стрункий і підтягнутий, наче військовий. Насправді ж вдачу мав веселу. Діти

завжди з нетерпінням чекали Володимира Петровича. Ось і цього разу, оглянувши всіх, він сів на стілець і почав розмову:

— Ну, орли, як спалося? Як апетит?

— Апетит є. Жаль, морозива нема...

— Володимире Петровичу, можна у вас щось запитати? Як пишеться Гіппократ — з одним *n* чи з двома?

— А чому тебе, Сергійку, зацікавив Гіппократ?

— Та я зробив помилку в прізвищі Шиллера, то вчителька загадала мені написати десять прізвищ, у яких було б подвоєння приголосних. От я й згадав про Гіппократа.

— Чому ж ти не подивився в енциклопедію?

— Він дивився, та не додивився, — кепкував чубатий хлопчисько. — Треба було позичити в бабусі окуляри.

— А ти помовч, — несердито відказав Сергійко і провадив далі: — Я заглянув в «Энциклопедический словарь». Російською мовою пишеться два *n*, а мені треба українською.

— Гіппократ — видатний лікар. Справді, його ім'я російською мовою пишеться з двома *n*. Іншомовні власні назви при перекладі українською мовою так само зберігають подвоєння. Отже, по-українському в цьому слові слід теж писати дві букви *n*.

Володимир Петрович розповів своїм пацієнтам, що Гіппократ був визначним хірургом свого часу. Його вважають одним із засновників стародавньої медицини. Цей лікар розробив принципи накладання пов'язок, лікування переломів, вивихів.

— Ну що ж, треба йти, — сказав Володимир Петрович хлопцям, — на мене чекають інші пацієнти. Наступного разу розповім вам іще щось цікаве (За Є. Чак).

II. Усно перекажіть текст за самостійно складеним планом.

КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ

366. I. Прочитайте діалог за особами.

ВІЗИТ ДО ЛІКАРЯ

— Доброго ранку, проходи і сідай, будь ласка! — звертається до пацієнта-школяра лікар. — Які в тебе скарги?

— Доброго ранку! Ось моя медична картка. Здається, у мене грип. Учора повернувся зі школи з головним болем. Спочатку думав, що це перевтома. А ввечері мене морозило, почався нежить. Мама сказала, що мій лоб гарячий, дала градусник. Температура виявилася підвищеною — близько тридцяти восьми градусів.

— Так, мабуть, у тебе грип. Зараз ти поміряєш температуру, а потім я послухаю твої легені. Надалі маєш добре запам'ятати: коли у хворого висока температура, не слід виходити надвір, потрібно викликати лікаря додому.

II. Складіть діалог, уявивши таку ситуацію: хтось із ваших родичів захворів, а вам треба викликати лікаря.

ЗАЙМЕННИК

§ 38

Займенник як частина мови.

Розряди займенників за значенням

367. Прочитайте. Знайдіть у тексті займенники. Скажіть, замість яких слів вони вжиті. Чи можна зрозуміти зміст виділених речень, якщо їх прочитати окремо?

Аж ось і ліс. **Він** зустрічає Данила, як тата. Гілля немовби одхиляється з-понад стежки, щоб він часом не вдряпнувся. **Пеньки** неначе одступають од неї, щоб він часом не спіткнувся. А сонечко сіється крізь молоде листя на стежку, і вона весело ряботить в очах. Ось Данило вже на галявині, вкритій рівненькими рядами саджанців (За Григором Тютюнником).

368. Прочитайте текст. Скажіть, на які питання відповідають і на що вказують виділені слова — займенники.

У нашій Тернівщині вулички глибокі, бо **стільки** ж поколінь по них перейшло! До **самої** глини повибивали землю **своєю** ходьбою ті, що до нас тут жили колись. Ідеш неначе ровом, і колюча дереза нависає з обох боків над **тобою** (О. Гончар).

Займенником (рос. местоимением) називається самостійна частина мови, що вказує на особу, предмет, ознаку, кількість, але не називає їх.

Займенники, що вказують на особу, предмет і кількість, змінюються тільки за відмінками. Займенники, що вказують на ознаку, змінюються за числами, родами (в однині) і відмінками.

У реченні займенники виступають підметами, додатками, означеннями: **Брати мої, я щиро вам порію відвідати цю річеньку малу** (Д. Луценко).

369. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Визначте, якими членами речення є займенники.

1. Ту кр..ницю батько ще копав нам, с..нам, і людям для відради (Д. Луценко). 2. Оч..ретянку! Як тобі віддячити за всі твої м..лодії живі? (В. Діденко). 3. А скільки роботи по господарству знаходять щодня мат..рині руки! (Є. Гуцало).

За значенням займенники поділяються на 9 розрядів:

1. **Особові:** я, ми, ти, ви, він, вона, воно, вони.
2. **Зворотний:** себе.
3. **Питальні:** хто? що? який? чий? котрий? скільки?

4. **Відносні:** *хто, що, який, чий, котрий, скільки.*
 5. **Неозначені:** *будь-хто, хто-небудь, абихто, хтось, казна-який, бозна-чий.*
 6. **Заперечні:** *ніхто, ніщо, ніякий, нічий.*
 7. **Присвійні:** *мій, твій, наш, ваш, свій, їхній.*
 8. **Означальні:** *весь, всякий, кожний, самий, інший.*
 9. **Вказівні:** *той, цей, такий, стільки.*

370. Прочитайте вірш Юрія Павленка. Знайдіть у тексті займенники, визначте їх розряди.

Українська моя рідна мово,
 В кожному слові твоїм — цілий світ,
 Бачу барви у ній веселкові
 І калини червоної цвіт.

А ще небо блакитне, бездонне,
 І Ярило, й пшеничні поля,
 Плескіт рік, шум гаїв невгамовний —
 Вся моя українська земля!

Українська моя рідна мово!
 Не одна тобі тисяча літ!
 Таке дивне твоє кожне слово,
 Як і весь різнобарвний наш світ.

І хоч ти лиш пелюстка яскрава
 В запашній квітці мов світовій,
 Мово рідна моя і ласкава,
 Молюсь завше красі я твоїй.

Ю. Павленко

371. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Визначте, до якого розряду належать займенники.

ГУСИ

Поч..налася весна, і я чув, як усе дзвінкіше й дзвінкіше лунає капіж, тануть бурульки і крапля за краплею ..падає з даху.

Аж якось серед цих звичних звуків мені почулося щось незв..чайне, по-справжньому в..сняне. То кр..чали дикі гуси, які пов..рталися в рідні місця.

Клич цей кілька разів повторився й умовк, квапливий, тр..вожний. І я собі яскраво уявив гусячу зграю, яка пер..тинала небо. Я від душі вітав сміливців. Хіба мало лиха зазнали вони на своєму шляху, перш ніж провістити в..сну над рідними озерами! Мені стало радісно, ле..ко. Тепер я знаю: настала в..сна, і зими більше нема ворот...я (За В. Земляком).

372. І. Прочитайте. Складіть план тексту і письмово перекажіть.

Християнське свято, що відзначається 14 жовтня, називається Покрова Святої Богородиці. Запроваджене воно було у Візантії.

Ікона «Покрова»

Одного дня Божа Матір зняла зі своєї голови білу хустку й розкрила її над людьми, що зібралися в церкві. Богородиця молилася за їхнє спасіння і порятунк від біди. Завдяки цьому дійству Візантія була визволена від загарбників.

Свято було назване Покровою, бо Діва Марія покрила людей своєю хусткою як оберегом.

Ця легенда припала до душі українцям, тому що століттями земля наша страждала від чужоземних набігів. Божу Матір вважали своєю покровителькою запорожці, тому щорічно з великою урочистістю відзначали вони свято Покрови на Січі. Від порога Покровської церкви січовики вирушали на захист рідної землі. Сюди ж за подякою за порятунок козаки поверталися після походів (*З календаря*).

II. Підкресліть у переказі займенники. Визначте, до якого розряду вони належать.

373. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть займенники. З'ясуйте, до якого розряду вони належать.

Вокруг было тихо и спокойно. Вдруг кто-то снизу поднял снег, и показалась большая чёрная голова зверя. Это медведица вылезла из берлоги, в которой провела всю долгую зиму. За ней показались два медвежонка. Семейство направилось в лес. Малыши впервые увидели мир. Каждый день будет приносить им новые открытия (*За В. Біанкі*).

берлога — барліг
откряття — відкриття

§ 39 Особові і зворотний займенники

Особові (*рос. личные*) займенники вказують на особу або осіб. Займенники першої особи (*я, ми*) вказують на мовця — того, хто говорить; другої особи (*ти, ви*) — на співрозмовника — того, до кого звертаються; третьої особи (*він, вона, воно*) — на стороннього — того, хто не бере участі в розмові.

Усі особові займенники змінюються за відмінками і числами, а займенники третьої особи — ще й за родами (в однині).

374. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Визначте особу і число займенників.

1. Ти пр..красна, вечірня зоре! 2. А я з калини цвіту нал..маю, вона не спить, бо соловейко будить (*З тв. Лесі Українки*). 3. Ми

нові гаї насадим, щоб з..мля була в..села (М. Рильський). 4. Ви знаєте, як липа шел..стить у місячні весняні ночі? (П. Тичина). 5. Сміються знову трави, квіти, а сльози ще тр..мтять на них (Олександр Олесь).

У непрямих відмінках особові займенники мають іншу основу, ніж у називному.

Відмінювання особових займенників у однині

Відмінок	Особа		
	1-а	2-а	3-я
Н.	я	ти	він, воно вона
Р.	мене	тебе	його, (у)нього її, (у)неї
Д.	мені	тобі	йому їй
Зн.	мене	тебе	його її, (на)нього (на)неї
Ор.	мною	тобою	ним нею
М.	(на) мені	(на)тобі	(на)ньому, (на)ній, (на)нім

Відмінювання особових займенників у множині

Відмінок	Особа		
	1-а	2-а	3-я
Н.	ми	ви	вони
Р.	нас	вас	їх, (у)них
Д.	нам	вам	їм
Зн.	нас	вас	їх
Ор.	нами	вами	ними
М.	(на) нас	(на) вас	(на) них

У непрямих відмінках до займенників третьої особи після прийменника додається *н-*, а в орудному відмінку *н-* наявне й у займенниках без прийменників: *запитати в нього, подивитися на нього, пишатися ним*.

375. Спишіть речення, ставлячи займенники з дужок у потрібному відмінку.

1. І знову (я) не привезла нічого пошта з України (Т. Шевченко).
 2. Я стояла, мій друже, з (ти), я дивилась на (ти) з журбою (Леся Українка).
 3. В розлуці з (ви), солов'ї України, так ние серце (М. Рильський).
 4. Скільки піросло й полетіло (ми) в молодій весні, в колосистім полі (А. Малишко).
 5. Привчайте дітей працювати й співати, виховуйте в кожного серце крилате, бо (вони) наше завтра нести (П. Воронько).

376. У поданих словосполученнях замініть іменники особовими займенниками. Словосполучення запишіть у два стовпчики: а) ті, в яких займенники не починаються на *н*; б) ті, в яких займенники починаються на *н*.

Звалити дерево, узгодити з директором, повернути листівку, пропонувати товаришеві, завітати до сестри, допомогти бабусі, змагатися з однокласником, торгувати морозивом, зненавидіти ворогів, кричати на дітей, везти до моря, запобігти лиху.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних дієслів складеться прислів'я: «...літала, а розуму не набрала».

377. Відредагуйте текст, використовуючи синоніми й займенники для заміни слів, що часто повторюються, і запишіть його.

ГАЙОК

Учні біля школи посадили гайок. Гайок учні посадили ще чотири роки тому. Учні принесли саджанці в рюкзаках. Учні посадили там понад тисячу кущів та дерев: ялинок, беріз, горобин, обліпих, дубків. Учні працювали охоче. Потім старанно доглядали учні гайок: поливали і обкопували дерева, рятували від шкідників. Тепер і учні, і дерева вже великі, а грибів — сила-силенна.

378. Спишіть речення, добираючи з дужок потрібні варіанти прийменників.

1. (Перед, переді) мною стояла людина маленького зросту з широким і високим чолом філософа (В. Сосюра). 2. (Над, наді) мною в ясній блакиті неба починає свою пісню жайворонок (М. Коцюбинський). 3. Поговоріть (з, зі) мною, мамо (В. Юхимович). 4. Поспішаю, біжу, здається, земля горить (під, піді) мною (О. Гончар).

Зворотний займенник (рос. возвратное местоимение) себе вказує на відношення до діючої особи. Він змінюється за відмінками, але не має форми називного відмінка, а також роду і числа.

379. Розгляньте, як відмінюється зворотний займенник. Зробіть висновок, від чого залежить наголос у родовому і знахідному відмінках.

Н.	—
Р.	себе́, (до)се́бе
Д.	со́бі
Зн.	себе́, (на)се́бе
Ор.	со́бою
М.	(на)со́бі

380. Спишіть речення, вставляючи замість крапок займенник себе в потрібному відмінку.

1. Візьму ... твою співучу душу, а серденько словами зачарую (Леся Українка). 2. Вже по-осінньому шепочуть між ... і хитають вітами в тривозі дерева (В. Сосюра). 3. Як і ..., народам всіх країн не сліз, не горя, не важких руїн, а радості земної й щастя зичиш (Д. Луценко). 4. Не картай ... даремно, немає тут провини

нічиєї (А. Малишко). 5. Не піднось ... над хмари, бо гординя — гріх великий (К. Тищенко). 6. Море несло на ... хвилю і, докотивши, коротким навиклим рухом скидало її на берег (М. Коцюбинський).

381. Прочитайте фразеологізми. З'ясуйте їх значення, з двома складіть речення.

Зарубати собі на носі, землі під собою не чути, забивати собі голову, сам собі пан, не по собі, сам по собі, кусати собі лікті, сам себе не любить.

382. Прочитайте. Знайдіть помилки. Відредаговані речення запишіть.

1. Я купила мені нову збірку поезій. 2. Бабуся попросила онука купити собі ліки. 3. Дисциплінованість — це вміння організувати собі. 4. Щоб успішно скласти іспит, потрібно весь час працювати над себе. 5. Цуценя, яке подарували мені на день народження, я взяв зі мною до бабусі в село.

383. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Когда у нас начала преподавать Анна Петровна, всё в школе изменилось. Мы с нетерпением ждали её уроков. Только она входила в класс, высокая, стройная, уверенная в себе, сразу становилось светлее. Учительница улыбалась широко и одновременно всем. Когда она рассказывала о далёких странах, мы представляли себе самые отдалённые уголки мира (За М. Алексеевим).

преподавать — виклада́ти
уверенный — упéвнений
одновременно — одноча́сно

представляют — уявля́ти
отдалённые — відда́лені

§ 40 Питальні й відносні займенники

384. Прочитайте. Скажіть, у якому стовпчику речення вимовляються з питальною інтонацією, а в якому — з розповідною. З'ясуйте, чим різняться виділені займенники.

1. **Хто** нам хліб ділить?

2. **Що** у світі найшвидше?
(Загадки).

В і д г а д к и. 'внмлц'жін

1. Добре того вчити, **хто** все хоче знати.

2. Прилетять зозулі, **що** нас не забули
(Прислів'я).

Питальні займенники хто? що? який? чий? котрий? скільки? вживаються для вираження запитань про особу, предмет, ознаку чи кількість предметів.

Питальні займенники вживаються для утворення питальних речень: **Хто** в силі нашу дружбу розколоти? (П. Тичина).

Відносні займенники хто, що, який, чий, котрий, скільки вживаються для зв'язку частин складного речення. Вони завжди є членами речення: **І** явір вироста отой, **що** вдвох садили ми з тобою (А. Малишко).

385. Випишіть спочатку речення з питальними займенниками, потім — із відносними займенниками.

1. Пропав і той, хто всім верховодив (*Т. Шевченко*). 2. Скільки літ, скільки зим ми не бачились, друже, з тобою? (*Д. Луценко*). 3. А хто садив города з вами, нивку засівав? (*Леся Українка*). 4. Ви й не уявляєте, скільки таємниць уже знає Мирон (*І. Франко*). 5. Чий це голосочок, мов срібний дзвіночок, в садочку лунає? (*Л. Боровиковський*). 6. Мисливець одразу зрозумів, чиї це сліди залишилися на снігу (*І. Багрянйй*).

386. I. Спишіть текст, ставлячи розділові знаки при діалозі. Питальні займенники підкресліть однією лінією, а відносні — двома лініями.

Катерина Іванівна тихого осіннього дня повела своїх маленьких першокласників у поле. Високо в небі летів ключ перелітних птахів, що стиха курликали. Учителька сказала дітям

Сьогодні ми будемо вчитися розповідати про осіннє небо. Хто з вас може дібрати красиві й точні слова?

Небо синє-синє сказав Андрійко.

Небо чисте сказала Наталочка.

Яке ж, Валю, твоє слово про небо? спитала Катерина Іванівна.

Небо ласкаве... тихо сказала дівчинка.

Діти притихли. Вони враз побачили в небі те, чого не бачили раніше: «Небо сумне... Небо тривожне... Небо зажурене...» Першокласники дивились у сині сумні очі осіннього неба, що грало, трепетало, дихало, як жива істота (*За В. Сухомлинським*).

II. Складіть діалог про прихід весни у вашому краї.

387. I. Прочитайте речення.

1. Ох, певне, лихо серцем почувала, що на мене, мов хмара грізна, йшло. 2. Хто вам сказав, що я слабка, що я корюся доли? (*З тв. Лесі Українки*).

II. У першому реченні слово *що* є займенником, у другому — сполучником. Зробіть висновки, як розрізняти однозвучні займенник і сполучник *що*, відповівши на запитання.

1. Чи можна в першому реченні замінити слово *що* займенником *який*?

2. Чи можлива така заміна в другому реченні?

3. Чи є слово *що* якимось членом речення в першому випадку?

4. Чи можна поставити питання до слова *що* у другому реченні?

388. Спишіть. Визначте, якою частиною мови є слово *що* в кожному реченні.

1. І, може, де кобза знайдеться, що гучно на струни озветься.
2. Що бачу я в далекому просторі? 3. Певно, тут не чули зроду, що бува негода в світі (*З тв. Лесі Українки*).

Займенники *хто, що, скільки* змінюються тільки за відмінками.

Займенники *який, чий, котрий* змінюються за відмінками, числами і родами (в однині).

389. I. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюються питальні й відносні займенники.

Н.	хто	що	чий	чиє	чия	чиї	скільки
Р.	кого	чого	чийого		чиєї	чиїх	скількиох
Д.	кому	чому	чийому, чиєму		чийій	чийім	скількиом
Зн.	кого	що	як Н.в. або Р.в.	чиє	чию	як Н.в. або Р.в.	скількиох
Ор.	ким	чим	чийім		чиєю	чиїми	скількиома
М.	(на) кому, кім	(на) чо- му, чім	(на) чиєму, чийому, чийім		(на) чийій	(на) чийїх	(на) скіль- кох

II. Складіть чотири речення з паралельними формами питальних займенників.

390. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках займенники у потрібному відмінку. Підкресліть питальні займенники однією лінією, а відносні — двома.

1. Згадай, до (яка) країни нас погойдує степ-корабель (В. Марсюк). 2. Про (хто) згадає цей воїн у найтяжчі хвилини бою? (С. Скляренко). 3. Мати вже й не знала, (хто) дякувати (М. Стельмах). 4. (Які) словами передати свій біль і відчай? (О. Гончар). 5. Уже й не згадаю, (який) вітром занесло мене в ті краї (С. Гуцало). 6. Гляньте, (скільки) відтінками виблискує ця росянка вранці (В. Сухомлинський).

~ МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ ~ ✈

ОДЕСА

- ❓ 1. Чи доводилося вам бувати в Одесі? Що найбільше запам'яталося з тієї подорожі?
2. Які ще курортні міста на узбережжі Чорного моря ви знаєте?

На території сучасного міста Одеси було татарське поселення Хаджибей, яке вперше згадується 1415 року. Тут 1794 року почали будувати нове місто, яке тепер перетворилося на великий індустріальний центр, важливий міжнародний морський порт.

Назву Одеса місто отримало 1795 року. Це найменування запропонувала Російська Академія наук. Назвали місто на згадку про давньогрецьку колонію Одесос.

Одеса і море невіддільні. Ось красивий Приморський бульвар і напів-

Одеса.
Театр опери та балету

кругла площа. Від площі до моря зійдемо Потьомкінськими сходами. Зачаруємось архітектурними пам'ятками: палацами, спорудою Театру опери та балету (За І. Вихованцем).

1. Поясніть правопис слів *поселення, невіддільні, напівкругла*.
2. Складіть діалог за текстом та фотоілюстрацією.

Твір-оповідання за поданим сюжетом

1. Що таке оповідання?
2. З яких частин складається текст?

391. І. Прочитайте текст. Визначте тему й основну думку оповідання.

БІЛА МАРА

Дід Арсен, як і завжди, встав раненько, прихопив своє рибальське начиння та пішов із двору. На небі ще висів різок місяця, а на сході вже білила вузенька смужечка світанку. Арсен постояв біля воріт, обмірковуючи, що робити далі: прийти до річки в отаку рань — поплавців на воді не буде видно, до того ж попереду Крута балка. Про неї за довге життя доводилося чути різних жахів, що й зараз, на старості, побоювався вночі тієї чорної прірви при самій стежці до річки.

«Справжній страх не такий уже й страшний, як вигаданий», — подумав Арсен і вирішив іти.

Крута балка починалася одразу ж за селом. Місяць стояв низько, вже не зазирає у балку, тому в ній панувала темрява і чаїлася якась недобра тиша. Аж раптом попереду, неподалік од Арсена, щось завовтузилося й зашелестіло. Старий зупинився й, затамувавши подих, уп'явся очима в те місце. Незабаром із балки виповзло щось біле, як шмат полотна. Завмерло на хвилю, потім обернулося на місці й посунуло прямо на Арсена.

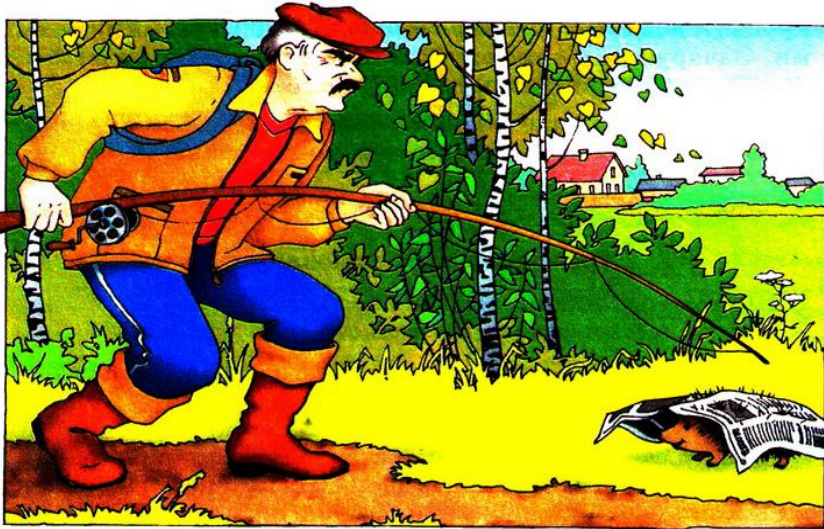
— Ну-ну! — сказав ледь чутно, бо губи йому звело від страху. — Паній своєю дорогою, маро нещасна!

Мара зупинилася, пристояла трохи і знову поповзла на Арсена.

— Свят, свят! — прошепотів старий, позадкував швидше і швидше. Тоді крутнувся на одній нозі й побіг до села, раз по раз озираючись на біле чудовисько, поки його зовсім не стало видно.

Біля крайніх хат зупинився й довго одхекувався. Тим часом надворі майже зовсім розвиднілося.

— Що ж то воно за мара була? — сказав уголос Арсен і рушив стежкою назад до річки. Не зробив і десяти кроків, як знову зупинився: мара поволеньки повзла назустріч... Ось вона все ближче і ближче... Арсен підступив до неї кроків зо два, тримаючи вудки напоготові. Придивився пильненько і раптом засміявся. То була газета, проткнута в кількох місцях сизими голками, а з-під неї стримів гострий їжачий пісок.

— То це ти, парубче, лякаєш діда, ге ж? — похлинаючись рего- том, вимовив Арсен.

Їжак сердито хрокнув, обминув старого й поволік газету до се- ла. Слідом за ним, поклавши вудку на плече, потупцяв і Арсен. Яка ж тепер риболовля, як сонце вже з-за обрію вихопилося, а до річки ще йти і йти! (За Григором Тютюнником).

II. Який момент розповіді зображено на малюнку? Стисло перекажіть текст за самостійно складеним планом.

Сюжет — це подія чи кілька пов'язаних між собою подій, завдя- ки розвитку яких розкривається зміст твору. Виділяють такі елементи сюжету: експозиція, зав'язка, розвиток дії, кульмінація, розв'язка.

392. Розгляньте таблицю, підготуйте за нею усну розповідь про елементи сюжету.

Визначення елементів сюжету		Приклади з оповідання «Біла мара»
Експозиція	Попереднє знайомство з ге- роями, з часом і місцем по- дій	Дід Арсен збирається на ри- боловлю, міркує, чи варто йти на річку до сходу сонця
Зав'язка	Початок розвитку зображе- них у творі подій	Старий прямує на річку стежкою біля прірви
Розвиток дії	Події, в яких виявляються характери героїв	Дід Арсен чує якесь ша- рудіння і бачить білу мару. Злякавшись, тікає від неї. Оговтавшись уже біля се- ла, старий знову йде до річки

Кульмінація	Найбільше загострення в розвитку подій	Біла мара почала наближатися до діда. Арсен, перемагаючи страх, підходить до неї. Він розгледів їжачка з причепленою до колючок газетою
Розв'язка	Подія, під час якої суперечка закінчується. Стає зрозуміло, хто вийшов переможцем, а хто зазнав поразки	Старий повертається до села, бо вже пізно йти рибалити

§ 41 Заперечні й неозначені займенники

Заперечні (рос. отрицательные) займенники вказують на відсутність особи чи предмета, їхніх ознак чи кількості. Вони творяться за допомогою префікса *ні-*, що додається до питальних займенників: *ніхто*, *ніякий*, *нічий*, *нікотрий*, *ніскільки*.

Заперечні займенники відмінюються так само, як і питальні займенники, від яких вони утворилися.

393. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках займенники в потрібному відмінку.

1. Як мати, Ганна Іванівна була, вона із нас не ляяла (ніхто). (В. Сосюра). 2. Не завидуй (ніхто), дивись кругом себе (Т. Шевченко). 3. (Ніякі) співами не втамувати цього пекучого болу (У. Самчук). 4. Хлопці здивувалися, що вчитель (нікотрий) із них не запитав (Б. Грінченко). 5. (Нічий) співу до нас не долинали: вітер дув у протилежному напрямку (С. Васильченко). 6. Ми (ніскільки) не сумнівалися, що дядько Матвій не жартує (А. Дімаров).

Займенники *нікого* — *нікого*, *нічого* — *нічого* розрізняються за значенням: *Вертаючись додому, я нікого з однокласників (жодного однокласника) не зустрів.* — *У цьому звинувачувати нікого (нема кого).*

394. Складіть речення із займенниками *нічого*—*нічого*, *нічим*—*нічим*.

Заперечні займенники з префіксом *ні-* пишуться разом: *ніхто*, *нічий*, *нікотрим*.

Якщо *ні* і займенник розділені прийменником, тоді всі три слова пишуться окремо: *ні в кого, ні про що, ні з якими*.

ОРФОГРАМА

Ні в заперечних займенниках

395. Спишіть речення, розкриваючи дужки.

1. Тоді ми майже (ніщо, про) не встигли поговорити, бо лютий вітер, шугаючи в скелях, розносив слова. 2. Наш знайомий стоїть

край палуби і, (ніхто, на) не звертаючи уваги, зосереджено годує чайок. 3. Дівчина, здається, (ніхто, до) не мала інтересу. (Ніякі, в) розмови вона не втручалася (З тв. О. Гончара). 4. На чужині не ті люди, важко з ними жити, (ніхто, з) буде поплакати, ні поговорити (Т. Шевченко).

Неозначені (рос. неопределённые) займенники вказують на невідомі, неозначені предмети, їхні ознаки, кількість. Вони створюються від питальних займенників за допомогою префіксів *де-, аби-, будь-, бозна-, хтозна-* та суфіксів *-небудь, -сь; дехто, абихто, будь-хто, бозна-хто, казна-хто, хто-небудь, хтось*.

Неозначені займенники відмінюються так само, як і питальні займенники, від яких вони утворилися.

396. I. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Замість пропусків доберіть із довідки потрібний за змістом неозначений займенник.

1. Мірошник мав хороший млин, в хазяйстві ... він. 2. Два куми йшло з весілля до господи, бр..дуть, балакають про ... 3. «За що ж, — ... зап..тає, — Зозуля Півня вихваляє?» 4. Усяк до ... здався. 5. А хто свій хвіст ізбув, той дурнем всюди був — чи то в ... пригоді, чи на війні, чи у поході. 6. ... Мухам набр..хав, що на чужині краще жити (З тв. Л. Глібова).

Д о в і д к а: неабищо, хтось, щось, якійсь, хто-небудь, чогось.

II. До виділених слів доберіть синоніми.

Неозначені займенники із префіксами *де-, аби-* та суфіксом *-сь(-ся)* пишуться разом: *деякий, аби який, якийсь*.

Через дефіс пишуться займенники з префіксами *будь-, казна-, хтозна-, бозна-* та суфіксом *-небудь*: *будь-який, казна-який, хтозна-який, бозна-який, який-небудь*.

Якщо займенник і префікс або суфікс розділені прийменником, тоді всі три слова пишуться окремо: *де в чому, аби з чим, будь у чому, казна про що*.

ОРФОГРАМА

Написання неозначених займенників разом, через дефіс і окремо

397. Спишіть речення, розкриваючи дужки.

1. (Ні)хто не пам'ятав, щоб Олександр Петрович за (будь)яких обставин змінив свою поважну ходу (О. Гончар). 2. Люди кинулися знімати з машин (казна)скільки (хтозна)якого добра (В. Козаченко). 3. Кому(сь) мої слова можуть видатися недоречними, навіть смішними (Ю. Мушкетик). 4. Цей дріт приносить телеграми хтозна(з)якої далини (М. Рильський). 5. Уночі хтозна(від)чого хлипали двері, шелестіло сіно, що(сь) перешіптувалося (Г. Тютюнник). 6. Краще мовчати, ніж (аби)що казати (Нар. творчість).

398. Запишіть подані сполучення слів у три стовпчики: а) ті, що пишуться через дефіс; б) ті, що пишуться разом; в) ті, що пишуться окремо.

(Хтозна)які дуби, який(сь) острів, ні(до)чого не звикає, (аби)що верзти, (що)небудь сказати, де(з)ким поділився, аби(до)кого звертатися, ні(хто) не зрадив, будь(яка) допомога, (хто)небудь згадає, будь(у)кого очікувати, де(які) сцени, не(аби)які речі, хтозна(в)чому вештатися, казна(що) подумати.

Якщо ви правильно виконали завдання, то з других букв записаних останніх слів словосполучень складеться початок прислів'я: « ..., той їсть, кого захоче ».

399. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Ветер пронёсся по ржи и перебежал в осины. Деревья заволновались, о чём-то зашептали. Понимает ли кто-нибудь их шёпот? Облако белых пушинок сорвалось с серёжек осин. Казалось, они кое о чём сговорились с ветром и понесли над полем. Мне показалось, что кто-то на меня смотрит. В каких-нибудь десяти шагах сидели в траве два зайца. Им как будто было интересно наблюдать за мной (За В. Вересаевим).

облако — хмарінка
шаг — крок

сговоріться — змовитися
как будто — нібито

§ 42

Присвійні, вказівні й означальні займенники

Присвійні (рос. притяжательные) займенники вказують на належність якогось предмета певній особі. Вони, як і прикметники, змінюються за відмінками, числами і родами (в однині).

400. Прочитайте речення. Знайдіть присвійні займенники. Скажіть, які з них вказують на належність предмета першій особі, які — другій, а які — третій. Який займенник може вказувати на належність предмета будь-якій особі?

1. Пропливають зорі України над моїм розчиненим вікном.
2. Наша дума, наша пісня не загине у віках.
3. Твоя слава летить і за гори й моря, круг землі, наче райдуга, лине.
4. У ваших словах — мороз крижаний.
5. Їхні вогні — немов бриліанти.
6. Тяжко оголювати своє серце, але я інакше не можу (З тв. В. Сосюри).

401. І. Розгляньте таблицю. Розкажіть за нею, як відмінюються присвійні займенники.

Н.	мій	моє	моя	мої
Р.	мого		моєї	моїх
Д.	моєму		моїй	моїм
Зн.	як у Н.в. або Р.в.	моє	мою	як у Н.в. або Р.в.
Ор.	моїм		моєю	моїми
М.	(на)моєму, моїм		(на)моїй	(на)моїх

II. Дайте відповіді на запитання.

1. На який склад падає наголос у присвійних займенниках у називному відмінку? Чи переходить він на інші склади в непрямих відмінках?

2. В яких складах спостерігається чергування [о] з [і] ?

402. Письмово провідмініайте словосполучення *наш новий будинок, їхній синій папуга*. Порівняйте особливості відмінювання цих займенників з прикметниками. Зробіть висновок.

Займенники *наш, ваш* відмінюються за зразком прикметників твердої групи, а займенник *їхній* — за зразком прикметників м'якої групи.

403. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках займенники в потрібному відмінку.

1. Всім серцем любіть Україну (своя) — і вічні ми будемо з нею (*В. Сосюра*). 2. Малою сліду не покину на (наша) славіній Україні, на (наша) — не (своя) землі (*Т. Шевченко*). 3. Хай (їхній) роду не буде переводу (*М. Рильський*). 4. Прямо над (наша) хатою пролітають лебеді (*М. Стельмах*). 5. Кожен у (своє) ремеслі мусить досягти вершини (*Г. Сковорода*). 6. У (їхній) плачі — печаль осіння (*Леся Українка*).

При іменнику особові займенники *його, її, їх* (у формі родового відмінка) набувають присвійного значення: *Люблю дивитись на Дніпро я з його (ч і ї х?) високих круч (В. Сосюра)*.

404. Складіть із займенниками *її, їх* пари речень так, щоб в одному реченні був ужитий особовий займенник, а в другому — присвійний.

Вказівні (рос. указательные) займенники вживаються для виділення якогось одного предмета з ряду інших. Вказівні займенники *цей, той, такий* змінюються за відмінками, числами і родами (в однині), а займенник *стільки* — тільки за відмінками.

405. Розгляньте таблиці. Розкажіть за ними, як відмінюються вказівні займенники.

Н.	<i>той, те</i>	<i>та</i>	<i>ті</i>
Р.	<i>того</i>	<i>тієї, тої</i>	<i>тих</i>
Д.	<i>тому</i>	<i>тій</i>	<i>тим</i>
Зн.	як у Н.в. або Р.в.	<i>ту</i>	як у Н.в. або Р.в.
Ор.	<i>тим</i>	<i>тією</i>	<i>тими</i>
М.	(на)тому, тім	(на)тій	(на)тих

Н.	<i>цей, це</i>	<i>ця</i>	<i>ці</i>
Р.	<i>цього</i>	<i>цієї</i>	<i>цих</i>
Д.	<i>цьому</i>	<i>цій</i>	<i>цим</i>
Зн.	як у Н.в. або Р.в.	<i>цю</i>	як у Н.в. або Р.в.
Ор.	<i>цим</i>	<i>цією</i>	<i>цими</i>
М.	(на)цьому, цім	(на)цій	(на)цих

406. Письмово провідмініайте словосполучення *стільки учнів, два береги*. Зробіть висновок, як відмінюється займенник *стільки*.
407. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках займенники в потрібному відмінку.

1. Весна (цей) року надовго забарилася (О. Донченко). 2. Один із (ті) островів був увесь укритий лісом та червоною лозою (А. Кащенко). 3. (Ця) звісткою Люба мене спантеличила (М. Стельмах). 4. А в (та) кузні коваль клепле, а в коваля серце тепле (І. Франко). 5. Малуша ще не бачила (стільки) чужинців (С. Склярєнко). 6. Не раз дзвеніли козацькі шаблі в (ці) степах (Ю. Яновський).

408. Провідмініайте письмово словосполучення *весь учорашній день, кожна розумна людина*. Порівняйте особливості відмінювання означальних займенників з прикметниками, зробіть висновок.

Означальні займенники *сам, самий, усякий, кожний, інший* відмінюються так, як прикметники твердої групи, а займенник *весь* в однині — як займенник *цей*, а в множині — як прикметник м'якої групи.

409. Спишіть текст, вставляючи, де треба, пропущені букви. Поставте подані в дужках займенники в потрібному відмінку.

Рідна мова — то бе..цінне духовне б..гатство, в (який) народ живе, передає з покоління в покоління (свій) мудрість і славу, культуру і традиції. Рідне слово — то нев..черпне ж..вотворне і невм..руще джер..ло. З нього (кожний) д..тина ч..рпає уявлення про навколишній світ, про (свій) родину, про (свій) село і місто, про (весь) (свій) край. Віками україн..с..кий народ творив це б..гатство, відкладаючи в скарбницю рідної мови найдорогоцін..іші п..рлини думки, почуття, фантазії (За В. Сухомлинським).

410. Запишіть словосполучення у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *и*; б) зі вставленою буквою *і*.

Інш..х завдань, як..х автомобілів, о так..й порі, наш..ми вулицями, їхн..ми обов'язками, інш.. маршрути, так..х островів, ваш.. обличчя, наш.. вчинки, з ваш..х висновків, з так..ми краєвидами, в інш..й казці, у кожн..й аптеці, з сам..ми артистами.

Якщо ви правильно виконали завдання, то з перших букв записаних іменників складеться початок прислів'я: « ..., а заєць кобилу з'їв ».

411. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Удивительное это дело — книга! Думается мне, что за всю свою историю человечество не придумало ничего более поразительного, более волшебного, чем книга. То она переносит тебя куда-то в тени давно прошедших времён, то вдруг ты с ней перелетаешь в даль будущего. Умная, хорошая книга — это верный, добрый, мудрый друг и советчик. Она заставляет тебя проверить свои мысли, представления о людях, твои чувства к ним (Л. Кассиль).

удивітельний — дивовіжний
поразітельний — вражівчий

волшебный — чарівний
прошедший — минулий

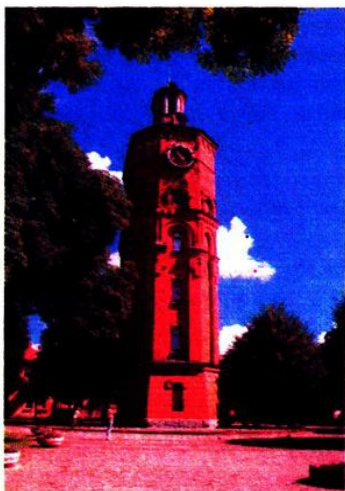
†

совѣтчик — порадник
представлѣня — уявлення

заставлять — примушувати
чѣства — почуття

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ВІННИЦЯ

Вінниця. Старовинна вежа у сквері Козицького

Місто Вінниця лежить на берегах Південного Бугу при впадінні в нього приток — ріки Вінницьки і річки Вишні. Уперше Вінниця згадується літописцями чотирнадцятого століття як литовська фортеця.

Місто вабить архітектурними пам'ятками минулих століть. Деякі дослідники вважають, що це місто мало б зватися Винниця, бо походить від слів *винниця, винокурня*.

Але є інша версія щодо виникнення назви міста: від старослов'янського слова *віно*, що означає «посаг, придане, дарована земля». У чотирнадцятому столітті литовський князь Ольгерд захопив цю землю і подарував своїм племінникам. Відтоді, можливо, це подароване поселення і зветься Вінницею (За І. Вихованцем).

1. Про які дві версії походження назви міста ви дізналися?
2. Зробіть словотвірний розбір слів *инокурня, подарував*.

АЗБУКА ВВІЧЛИВОСТІ

412. I. Прочитайте текст мовчки і перекажіть його.

ЯК ВИБИРАТИ ПОДАРУНОК?

Збираючись у гості, кожен розмірковує про те, який вибрати подарунок. Можна обмежитися букетом квітів або коробкою цукерок чи тортом.

Головне у подарунку — вияв доброзичливості, щирої симпатії, поваги до того, кому його вручають. Вибираючи квіти, пам'ятайте, що вони мають бути свіжими; краще подарувати одну гарну квітку, ніж величезний прив'ялий букет. Якщо обгортка на вигляд не дуже приваблива, краще її зняти.

Вибирати подарунок треба так, щоб він відповідав смакам і потребам того, кому призначений. Не дарують предмети, що стосуються лікування чи натякають на фізичні вади людини. Не слід вибирати того, що не потрібно тобі самому. Не прийнято також говорити про вартість подарунка. У рідних, близьких друзів можна спитати, який подарунок вони хотіли б отримати.

Треба вміти не тільки вибрати подарунок, а й вручити його. Для того, хто отримує подарунок, дуже важливо почути від вас теплі привітання й найкращі побажання, що йдуть від серця (*З календаря*).

II. Прочитайте народні побажання і скажіть, як ви їх розумієте.

Будь здоровий, як вода. Будь багатий, як земля. Будь веселий, як риба в морі. Хай щастя не обминає. Хай щастить у всьому. З роси і з води вам.

МОВНИЙ РОЗБІР

Розбір займенника як частини мови

Послідовність розбору

1. Частина мови.
2. Початкова форма (називний відмінок однини).
3. Постійні ознаки: а) розряд за значенням; б) особа (в особових займенниках).
4. Змінні ознаки: а) число (якщо є); б) рід (якщо є); в) відмінок.
5. Синтаксична роль.

Сонечко встає, і в росі трава, біля школи в нас зацвітають віти (А. Малишко).

Зразок усного розбору

(В) нас — займенник, початкова форма — *я*; особовий, перша особа множини; родовий відмінок; обставина.

Зразок письмового розбору

(В) нас — займ., п.ф. — *я*; особов., 1-а ос. множ.; Р.в.; обставина.

413. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Розберіть виділені займенники як частину мови.

Голуб-л..стоноша привчений за **всяких** умов і завжди пов..р-татися додому. Ці голуби не відзначаються ані особливим кольором, ані чуд..рнацькими пр..красами, **які** б вирізняли їх з-поміж інших голубів. Їх ро..водять не заради краси, а тому що вони шви..кокрилі й кмітливі. Вони вірні своєму голубникові і здатні ві..шукати його бе..помилково. Немає **іншого** ..творіння, що вміло б так швидко зорієнтуватися і вибрати потрібний напрямок, як добрий поштовий голуб (*Е. Сетон-Томпсон*).

414. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Розберіть займенники як частину мови.

Это было ранней весной. Мы шли в лесу по нашей тропинке. Вдруг слышались тихие, незнакомые и очень приятные звуки. Музыкантами оказались сойки, которые пели и щебетали на вет-

ках дерев'яв. Раньше мы не знали и ни от кого не слышали, чтобы эти птицы устраивали концерты. Обычно их можно видеть на лесних дорогах и опушках. Заметят сойки собаку или человека — сразу улетают, издають резкий, тревожний и неприятный крик. А тут поют (За В. Біанкі).

тропінка — стежінка
устраивать — влаштовувати

опушка — узлісся
издавать — видавати

II. Розгляньте фотоілюстрацію. Складіть кілька речень про сойку, використовуючи займенники.

415. Розв'яжіть мовні задачі-жарти.

1. Який іменник утвориться, якщо займенник *той* поставити в множині й додати до нього сотню?

2. Яке дієслово доконаного виду складеться з трьох різних особових займенників?

3. Який особовий займенник звучить так само, як суфікс дієслова?

4. Який іменник утвориться, якщо поєднати особові займенники 1-ї особи?

5. Який іменник отримаємо, якщо повторимо сім разів особовий займенник 1-ї особи однини?

В і д г а д к и . и м ъ . или м и я . ъ . м ѝ . о л ѝ . т ѝ . и ѝ .

416. Прочитайте вірш Юрія Павленка. Складіть казку про те, як займенники різних розрядів розповідають про себе.

Сімейка у займенника
Вродилась чималенька!
Хоч менша, ніж в іменника,
Та все ж і не маленька!

Ось особові: *я, ти, ми...*
Зворотний зве до *себе*.
Питальні шепчуть: *Хто? Що?*
Який? Чий? Скільки в тебе?

Ну а відносні їм услід:
Який... чий... котрий... скільки...
І вказівні аж торохтять:
Той, цей, такий і стільки!

Он неозначені біжать,
Кричать: *Будь-хто, хто-небудь!*
Не смійте нам ви заважати —
Нам *щось* сказати треба!

А заперечні: Ні, *ніхто*,
Нічого нам не скаже.
Присвійні: *Мій* і *твій*, а то
Свій, *ваш* і *наш* розкаже!

А означальні: Не дрімай!
Тут *всякий*, *кожний* знає
(Не віриш — у людей спитай) —
Займенник проживає.

Ю. Павленко

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Розкажіть про займенник як частину мови.
2. Наведіть приклади займенників, що вказують на особу, предмет, ознаку, кількість. Чим відрізняються займенники від іменників, прикметників, числівників?
3. Назвіть розряди займенників.
4. Які займенники мають приставний *н-* і за яких умов?
5. Які особливості має зворотний займенник?
6. Які займенники змінюються за родами, числами і відмінками, які — за числами і відмінками, а які — тільки за відмінками?
7. Чим відрізняються відносні займенники від питальних?
8. Як творяться заперечні займенники? Розкажіть про правопис заперечних займенників.
9. Як творяться неозначені займенники? Коли неозначені займенники пишуться разом, а коли — через дефіс?
10. Які особливості відмінювання присвійних, вказівних і означальних займенників?
11. Як відрізнити особові займенники *його*, *її*, *їх* від подібних за формою присвійних?
12. Якими членами речення можуть виступати займенники? Наведіть приклади.

ДІЄСЛОВО

§ 43 Дієслово як частина мови. Неозначена форма дієслова

417. I. Спишіть уривок із поезії Тараса Шевченка, підкресліть дієслова.

...Світає,
Край неба палає,
Соловейко в темнім гаї
Сонце зустрічає.
Тихесенько вітер віє,
Степи, лани мріють,
Між ярами над ставами
Верби зеленіють.

Т. Шевченко

II. Скажіть, за якими ознаками ви розпізнали дієслова.

Дієсловом (рос. глаголом) називається самостійна частина мови, що означає дію або стан предмета і відповідає на питання **що робити? що зробити?**

418. Розгляньте таблицю і підготуйте зв'язну розповідь про форми дієслова.

Форма дієслова	На яке питання відповідає	Приклади	Як змінюється
1. Неозначена (початкова)	що робити? що зробити?	<i>розповідати, наблизитися</i>	незмінна форма
2. Способові	що роблю? що робив? що робитиму? що робив би? що роби? і под.	<i>відвідую, читав, відповідатиму, допоміг би, зачекай</i>	за способами, часами, числами, особами або родами
3. Дієприкметник (особлива)	я кий?	<i>працюючий, подарованийий</i>	за числами, родами (в однині) і відмінками
4. Дієприслівник (особлива)	що роблячи? що зробивши?	<i>працюючи, відпочивши</i>	незмінна форма
5. Форма на -но, -то	що зроблено?	<i>сказано, полито</i>	незмінна форма

Дієслово в будь-якій формі належить до доконаного або недоконаного виду, буває перехідним або неперехідним.

419. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Підкресліть дієслова, визначте їхню форму.

1. Цвіте з..мля, задивлена в свободу, аж навіть жити хочеться мені. 2. Чому ліси ч..кають мене знову, на щит піднявши сонце і зорю. 3. Багато слів написано п..ром. 4. Уже нема квітучої долини, не чути в п..редгір'ях чер..ди. 5. І нап..ред не треба ворожити, і за м..нулим плакати не варт. 6. Хай буде вік прожито як належить (З тв. Л. Костенко).

420. Порівняйте подані парами слова. До якої частини мови вони належать? Чим різняться?

Читати — читання, ходити — ходá, стрибати — стрибок, гомоніти — гомінкйй, чорніти — чорний, подужчати — дужчий, потроїти — трое.

421. Продовжіть ряди дієслів, що означають процес праці. До якого виду трудової діяльності належить кожна група слів?

1. Читати, конспектувати... 2. Орати, полоти... 3. Варити, смажити...

422. Прочитайте речення. Спишіть, замінюючи дієслово *йти* синонімом із довідки. Вставте пропущені букви.

1. Хлопці йшли навпрямці, обм..наючи дороги. 2. Самотньо іде, сп..раючись на пал..цю, дядько Іван. 3. Хлопці пішли до кар..еру, де можна знайти багато цікавого. 4. Ідете по мерзлу калину і поз..раєте на той бік річки. 5. Дівча повільно іде, голосно шаркаючи чобітьми. 6. Назустріч учит..леві ішов огрядний насуплений німець (З тв. Є. Гуцала).

Д о в і д к а: плентатися, простувати, шкутильгати, податися, сунути, прямувати.

Неозначена форма дієслова (рос. неопределённая форма глагола) — це початкова незмінна форма дієслова. Вона не вказує ні на час, ні на особу, ні на рід, ні на число і відповідає на питання **щ о р о б и т и?** **щ о з р о б и т и?** Неозначену форму називають ще **інфінітивом**.

Неозначена форма має наприкінці суфікс *-ти* (рідше *-ть*), що не входить до основи: іздити, ходити, відчувати, працювати.

423. Прочитайте речення. Скажіть, яким членом речення в кожному з них є дієслова в неозначеній формі.

1. (Щ о?) Жити — (щ о в о н о є?) добро робити. 2. Я тобі наказую (щ о?) мовчати. 3. Чубенко подивився на годинник і дав наказ (я к и й?) зупинитися (З тв. Ю. Яновського). 4. Молодша дочка покликала Василю в садок (з я к о ю м е т о ю?) рвати вишні (І. Нечуй-Левицький).

424. I. Прочитайте. Знайдіть у тексті дієслова в неозначеній формі.

Десять грамів листя шавлії залити склянкою окропу, закрити кришкою, дати настоятися годину. Вживати по півсклянки тричі на день при захворюваннях горла (*З календаря*).

II. Поміркуйте, яке призначення тексту. Визначте у ньому роль дієслів.

425. Прочитайте вірш Володимира Сосюри. Випишіть із поезії дієслова, поставте їх у неозначеній формі. Визначте основу інфінітива.

Зразок. Люблю — любити.

Люблю весну, та хто її не любить,
коли життя цвіте, мов пишний сад.
І, мов у сні, шепочуть листя губи,
і квіти шлють солодкий аромат.

Люблю весну, коли плюскочуть ріки,
коли рида од щастя соловей
і заглядає сонце під повіки
у тишині задуманих алей...

Люблю, коли блукає місяць в травах,
хатини білить променем своїм
і п'є тепло ночей ласкавих,
а на лугах пливе туманів дим...

Весна вдягла у зелень віти дуба,
уже курличуть в небі журавлі.
Люблю весну, та хто її не любить
на цій чудесній, радісній землі!

В. Сосюра

426. Перекладіть текст українською мовою. Підкресліть дієслова, визначте їхню форму.

Знаете ли вы, какое наслаждение выехать весной до зари? Вы выходите на крыльцо. На тёмно-сером небе кое-где мигают звёзды. Влажный ветерок, налетая лёгкой волной, шумит в кронах деревьев. Шепчут кусты, облитые тенью. Вот вы сели. Лошади тронулись, громко застучала телега (*За І. Тургенєвим*).

наслаждѣние — насоло́да

крыльцо́ — га́нок

мига́ть — блімати

кое-гдѣ — де-не-де́

тронуться — ру́шити

теле́га — віз

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ЖИТОМИР

На мальовничих берегах річки Тетерів та її притоки Кам'янки розташоване старовинне місто Житомир, засноване приблизно в дев'ятому столітті.

Звідки ж пішла назва міста? Легенда розповідає про Житомира — дружинника київських князів Аскольда і Діра. Після під-

Житомир. Музично-драматичний театр

ступного вбивства в Києві Аскольда і Діра, Житомир не захотів бути на службі у князя-вбивці Олега. Зібравши дружину, він подався до волинських лісів і заснував там місто. За йменням засновника місто і назване (*За І. Вихованцем*).

1. Перекажіть легенду про заснування міста Житомир.
 2. Що вам відомо про долю київських князів Аскольда і Діра?
 3. Складіть невелику усну розповідь «Житомир — місто давнє і нове». Скористайтеся текстом та фотоілюстрацією.

§ 44 Не з дієсловами

Не з дієсловами пишеться окремо: *не брати, не виробляє.*

Не з дієсловами пишеться разом:

- 1) якщо дієслово не вживається без **не**: *ненавидіти, неволити;*
 2) у префіксі **недо-**, що означає неповноту дії: *недочувати* (погано чути), *недолюблювати* (відчувати неприязнь), **але:** *не дотягнутися* (не дістати), *не донести* (не принести).

З чотирма дієсловами **не** пишеться разом або окремо, залежно від їхнього значення:

- нездужати* (хворіти) — *не здужати* (не змогти),
неславити (ганьбити) — *не славити* (не прославляти),
непокоїтися (хвилюватися) — *не покоїтись* (не спочивати),
нестямитися (втратити самовладання) — *не стямитися* (не прийти до тями).

427. Прочитайте прислів'я і приказки. Поясніть правопис **не** з дієсловами.

1. Коли не пиріг, то й не пирожися; коли не тямиш, то й не берися. 2. Лежачи хліба не добудеш. 3. Лінивого не добудишся. 4. Не знаємо ціну водиці, доки не висохне криниця. 5. Такий, що й себе недолюблює. 6. Брехун брехуна ненавидить. 7. Кожна мати за своє дитя непокоїться (*Нар. творчість*).

428. Запишіть дієслова у два стовпчики: а) ті, що пишуться з *не* окремо; б) ті, що пишуться з *не* разом.

(Не)навидіти, (не)навчатися, (не)хтувати, (не)аплодувати, (не)обходити, (не)дбати, (не)наїстися, (не)волити, (не)ізолювати, (не)марширувати, (не)м'яти, (не)інтригувати, (не)сходити, (не)зчутися, (не)рвувати, (не)цвірінчати, (не)іскритися.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних дієслів, що пишуться з *не* окремо, прочитаєте початок прислів'я: «... і камінь мохом обростає».

429. Розв'яжіть мовну задачу.

У творі учениця написала: «Пані не доїдала обіду». Учень так висловив думку: «Селяни часто недоїдали». Чому вчитель нікому з них не виправив помилки?

430. Спишіть речення, розкриваючи дужки і вставляючи пропущені букви.

1. Як (не) любити роботи розумної, праці, що дух в..селить? (М. Рильський). 2. (Не) зчувся — літо пром..нуло (Л. Горлач). 3. От вона пон..віряється із своїм старим в убогій хатині, (не) доїдає і (не) досипає (І. Нечуй-Левицький). 4. Рук (не) здужаю підняти, бо (не) їла й (не) п..ла (П. Тичина). 5. Глухо зітхали хвилі, білі чайки (не) покоїлися над оз..ром (О. Гончар). 6. Певне, в світі ніхто ж..вий без мрії (не) прожив (Леся Українка).

Слід розрізнати заперечне слово *немає* (його можна замінити формою *нема*), у якому *не* пишеться разом, і дієслово *не має*, з яким частка *не* пишеться окремо. Наприклад: 1. *Немає (нема) бджоли без жала, а троянди без колючок.* 2. *Хто не має розуму, тому його й коваль не скує (Нар. творчість).*

431. Спишіть прислів'я і приказки, розкриваючи дужки.

1. (Не) має диму без вогню. 2. Добре тому жити, хто (не) має за чим тужити. 3. Хто нічого (не) робить, той завжди (не) має часу. 4. (Не) має нічого схованого, що (не) об'явилось би. 5. Не то сирота, що роду (не) має, а то сирота, що долі (не) має. 6. Життя (не) має ціни, а воля дорожча за життя (Нар. творчість).

432. Спишіть текст, розкриваючи дужки.

НА ЗЛОДІЄВІ ШАПКА ГОРИТЬ

В одного господаря вуздечку вкрали. (Не) терпеливилося господарю знайти винуватого. Як (не) допитувалися односельці, (не) знайшли злодія. Пересварилися навіть між собою, а викрадач тихенько радіє, що (не) відшукали його. Звернулися до старшини, а той звелів зібратися всій громаді. Зійшлися.

— А що, — пита старшина, — усі зібралися?

— Усі, ніхто (не) забарився.

— А може, (не) має того, хто вуздечку вкрав?

— Є! — крикнув злодій і викрив себе (Нар. творчість).

433. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

У невеликого шалаша, в добром сусідстві з молодим і крепким дубком, росла яблоня-дичок. Її ніхто не поливав, не обрізав на ній лишніх сучев, не делав ей прививок. А она і не нуждалась в этом. Росла себе, успела уже дважды устлать землю под собою мелкими жёлто-зелёными плодами. Эти яблочки были такие кислющие, что даже мальчишки не хотели их подбирати (За М. Алексеевим).

яблоня-дичок — яблуня-дичка
привівка — щеплення
нуждається — потребувати

успеть — устигнути
устлать — устелити
мелкий — тут: дрібний

Твір-оповідання за картоною

1. Які особливості має оповідання як літературний твір?
2. Що таке сюжет?
3. Які елементи сюжету ви знаєте?

434. Пригадайте, що ви знаєте про життя Великого Кобзаря.

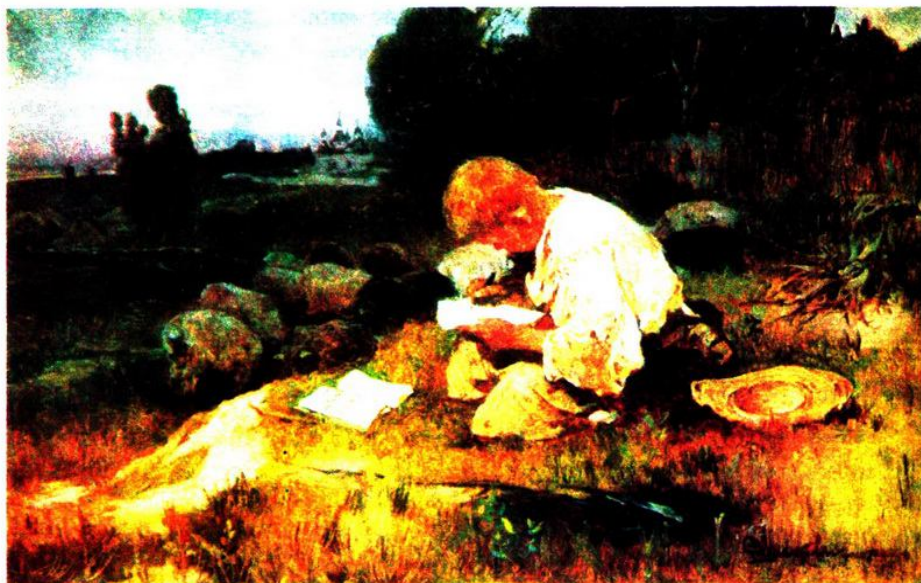
435. I. Виразно прочитайте поезію Тараса Шевченка.

Мені тринадцятий минало.
Я пас ягнята за селом.
Чи то так сонечко сіяло,
Чи так мені чого було?
Мені так любо, любо стало,
Неначе в Бога.
Уже прокликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся Богу... І не знаю,
Чого маленькому мені
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було?
Господне небо і село,
Ягня, здається, веселилось!
І сонце гріло, не пекло!
Та недовго сонце гріло,
Недовго молилось...
Запекло, почервоніло
І рай запалило.
Мов прокинувся, дивлюся:
Село почорніло

Боже небо голубеє
І те помарніло.
Поглянув я на ягнята —
Не мої ягнята!
Обернувся я на хати —
Нема в мене хати!
Не дав мені Бог нічого!..
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози!.. А дівчина
При самій дорозі
Недалеко коло мене
Плоскінь вибирала,
Та й почула, що я плачу,
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози
І поцілувала...
Неначе сонце засіяло,
Неначе все на світі стало
Моє... лани, гаї, сади!..
І ми, жартуючи, погнали
Чужі ягнята до води.

Т. Шевченко

II. Уважно розгляньте репродукцію картини Івана Іжакевича «Тарас Шевченко — пастух» на с. 162 і дайте відповіді на запитання.

І. Їжакевич. Тарас Шевченко — пастух

1. Який період із життя Тараса Шевченка описано в поезії «Мені тринадцятий минало...»?
2. Який настрій цієї поезії?
3. Кого ми бачимо на передньому плані картини Івана Їжакевича «Тарас Шевченко — пастух»?
4. Чим зайнятий хлопчик-пастух? Чи пильнує він за ягнятами?
5. Прочитайте рядки з поезії «Мені тринадцятий минало...», що відповідають змісту зображеного на картині.

436. І. Напишіть твір-оповідання «Мить розпачу» за поданим сюжетом.

Експозиція. Хлопчик-сирота пригнав за село ягнят і сів на пагорбі малювати.

Зав'язка. Краса рідної природи надихала маляра Тараса. На папері почав з'являтися чудовий краєвид.

Розвиток дії. На поле прийшла Оксанка. Вона привіталася з Тарасом, але той, захоплений малюванням, навіть не помітив найкращу подругу. Дівчина стала до роботи, заспівала пісню «Ой горе, горе тій чайці-небози...»

Кульмінація. Тарас почув слова пісні, згадав своє безрадісне дитинство. Глянув довкола, кинув малюнок, бо все довкола для нього стало чорним і похмуриим.

Розв'язка. Оксанка побачила, що пастух-сирота плаче, прийшла, заспокоїла хлопчика. Двоє дітей з гамором і сміхом погнали ягнят до села.

ІІ. Уведіть в оповідання опис природи.

§ 45 Види дієслів

437. Прочитайте речення. Порівняйте виділені дієслова в обох стовпчиках. Скажіть, які дієслова означають незавершену дію, а які завершену.

1. Марина нічого не **відповідала**, тільки загадково **посміхалася**.
2. Журавель слухняно **нахилявся** до криниці і, **зачерпнувши** відром води, **піднімав** угору свою довгу шию.

1. Марина нічого не **відповіла**, тільки загадково **посміхнулася**.
2. Журавель слухняно **нахилився** до криниці і, **зачерпнувши** відром води, **підняв** угору свою довгу шию (З тв. М. Зарудного).

 Дієслова бувають **доконаного** (рос. *совершенного*) і **недоконаного** (рос. *несовершенного*) виду.

Дієслова **доконаного** виду означають дію, завершену в минулому або ту, що обов'язково відбудеться в майбутньому, і відповідають на питання **що зроби ти? що зроби в? що зроби ю? і под.: зв'язати — зв'язав, зв'яжу; зшити — зшили, зшиють**.

Дієслова **недоконаного** виду означають дію незавершену, необмежену в часі й відповідають на питання **що роби ти? що роби в? що роби ю? і под.: в'язати — в'язав, в'яжу; шити — шили, шийть**.

438. Запишіть подані дієслова у два стовпчики: а) недоконаного виду; б) доконаного виду.

Гойдати, спорудити, крикнути, усвідомлювати, вибрати, вітати, знати, ойкнути, тьохкати, здивувати, перемогти.

 Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться закінчення прислів'я: «Хвали **літо**, коли...».

439. Спишіть, вставляючи, де треба, пропущені букви. Визначте вид дієслів.

Ледве зблисне сонце, з'яв..ться першоцвіт — і дз..жчать **благ**говіс..но бджілки-трудівниці в повітрі, віншують в..сну. Поч..нається **напружений** трудовий с..зон. За всю історію існуван..я людства ця маленька комаха дала стільки золотистого соло..кого меду, зб..регла і зб..реже нам стільки сили і здоров'я, що, бе..перечно, заслужила на люд..ську вдячніс..ть і увагу (Є. Колодійчук).

440. Запишіть подані фразеологізми, добираючи до них дієслова-синоніми. Визначте їх вид.

Зразок. *Відкладати в довгий ящик — зволікати (недоконаний вид).*

Зарубати на носі, пекти раки, тримати язик за зубами, втямки взяти, не погладити по голівці, стояти більмом в оці, піднімати дух, вилетіти з голови.

 Більшість дієслів **недоконаного** виду мають **парні дієслова доконаного** виду: *згадувати — згадати, читати — прочитати*.

Види дієслів **створяться префіксальним** (*бити — розбити*) і **суфіксальним** (*грюкати — грюкнути*) способами, за допомогою

чергування голосних і приголосних звуків у коренях (зберегти — зберігати, відрядити — відряджати) або зміни наголосу (склікати — скліка́ти, розкидати — розкида́ти).

Деякі дієслова утворюють видові пари від інших основ: брати — взяти, ловити — в́піймати.

441. Прочитайте, визначте вид дієслів. Поясніть, як утворилися дієслова доконаного виду.

Вітати вчителя — привітати батьків, брати книжку — взяти конспект, вмити молодшого брата — умивати сестричку, стукав у двері — голосно стукнув, розкидати речі — розкида́ти каміння.

442. Утворіть дієслова доконаного виду за допомогою префікса з- (зі-, с-). Запишіть видові пари.

Питати, творити, в'язати, бити, фотографувати, цідити, чистити, ховати, рвати, псувати, кривдити, шити, розуміти, кувати.

443. Утворіть від дієслова *робити* за допомогою різних префіксів дієслова доконаного виду з різними смисловими відтінками в значенні. Нові слова запишіть, з трьома з них складіть речення.

444. Утворіть дієслова доконаного виду за допомогою суфікса *-ну-*.

Кричати, стискати, ступати, стрибати, пірнати, скрипіти.

445. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть дієслова недоконаного виду однією лінією, доконаного виду — двома лініями.

Старый лось застыл в сосняке. Его уши ловили каждый звук. Зверь слышал, как короед точит древесину сосны. Внимание сохатого привлёк странный шум. Несколько майских жуков кружились в листве берёзы. Неожиданно один из них отстал от роя и понёсся прямо к лосю. Зверь почему-то испугался (За Б. Польовим).

древесі́на — деревина́

привлече́ внима́ние — приверну́ти ува́гу

ма́йский жук — хрущ

неожі́данно — ра́птом

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Уперше це місто згадується в історичних документах 1493 року під назвою Плоскирів або Плоскурів, бо розташоване воно на Південному Бузі при впадінні в нього річки Плесої.

У другій половині шістнадцятого століття тут збудували фортецю, а наприкінці вісімнадцятого століття місто перейменували на Проскурів. Збереглися оповіді про те, що навколо міста колись було викопано глибокий рів.

1954 року Проскурів перейменовано на Хмельницький. Місто названо іменем гетьмана України Богдана Хмельницького, керівника визвольної боротьби українського народу (За І. Вихованцем).

Парк у Хмельницькому

1. Завдяки чому місто на Південному Бузі отримало свою першу назву?
2. На чю честь Проскурів перейменовано на Хмельницький? Коли це сталося? Що ви знаєте про Богдана Хмельницького?

§ 46

Перехідні й неперехідні дієслова

Дієслова бувають **перехідними** (рос. переходными) і **неперехідними** (рос. непереходными).

Перехідні дієслова означають дію, що переходить на предмет або спрямована на нього.

Від перехідних дієслів залежать іменники або займенники без прийменників:

1) у знахідному відмінку: *спитаю* (кого? що?) *батька*, *зустріти* (кого? що?) *друзів*;

2) у родовому відмінку при запереченні: *не бачив* (кого? чого?) *його*, *не знають* (кого? чого?) *відповіді*;

3) у родовому відмінку, якщо залежне слово вказує на частину від цілого: *з'їсти* (кого? чого?) *хліба*, *купити* (кого? чого?) *цукру*.

Усі інші дієслова — **неперехідні**.

446. Прочитайте прислів'я і приказки. Випишіть дієслова разом із залежними іменниками. Визначте перехідність дієслів.

1. Ранні пташки росу п'ють, а пізні слізки ллють. 2. Не хвалися завтрашнім днем. 3. Швидкої роботи ніхто не хвалить. 4. Не знаєш броду — не лізь у воду. 5. Узяв перцю, щоб мед закусити. 6. І риби наловить, і ніг не замочить (*Нар. творчість*).

447. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики: а) з перехідними дієсловами; б) з неперехідними дієсловами.

Творять добро, учить дітей, підійшли до школи, їде автобусом, виконав завдання, переписувати в зошит, не стримує роздратування, грає на флейті, бережить природу, перемовлятися стиха, звернувся до присутніх, не кликали нікого, в'яже шапочку, не допоміг товаришеві.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних дієслів складеться початок прислів'я: «... пізнають по плодах».

448. Складіть і запишіть словосполучення з поданими дієсловами так, щоб в одному з них дієслово було перехідним, а в другому — неперехідним.

З р а з о к. *Вишиває хрестиком (неперех.) — вишиває рушник (перех.).*

Розповідати, співають, танцював, саджає, бачить, доглядають.

В українській мові деякі дієслова вимагають від залежних слів інших відмінків, ніж у російській мові, наприклад: *благодарить (к о г о?) родителей — дякувати (к о м у?) батькам, сообщить (к о м у?) ученикам — повідомити (к о г о?) учнів.*

449. Перекладіть словосполучення українською мовою і запишіть. З трьома з них складіть речення.

Заслуживать внимания, ждуть ответа, простить сына, учить языку, плыть по течению, считают другом, видит собственными глазами, говорит на украинском языке, рассказывать о празднике, встретились во время антракта.

450. Спишіть текст, розкриваючи дужки. Підкресліть перехідні дієслова.

Павлик Зимогор навчається в п'ятому (клас). Його батько працює (залізничник). Павликова родина тільки місяць тому переїхала з (Полтава). Хлопець вступив до п'ятого (клас) вже тоді, як у (школа) почалося навчання. Він швидко наздогнав своїх нових (товариші), уже отримав кілька хороших (оцінки). Павлик не любив пустих (розмов), одразу сподобався (однокурсники). Хлопець ніколи не відмовлявся допомогти (друзі) вивчити (урок), завжди охоче пояснював чи (правило), чи (задача) (За О. Донченком).

Дієслова, що закінчуються на *-ся(-сь)*, називаються **зворотними** (рос. **возвратними**): *сміятися, спілкуватись.*

Зворотні дієслова належать до **неперехідних**.

451. Утворіть від поданих дієслів зворотні. Складіть і запишіть з ними речення.

Готувати, замислити, побачити, повернути, розчесати, радити, слухати.

У дієсловах перед наступним голосним уживається *-сь*, перед приголосним — *-ся*: *піднімались угору, піднімалася вгору. У кінцевих сполученнях -ться, -шся завжди пишеться -ся: піднімаються вгору, повертаєшся у Львів.*

452. Перекладіть українською мовою і запишіть.

Прислушаться к совету, остановился возле входа, встретишься со мною, возвратятся в пять часов, удивился приходу, улыбнулся ученикам, обратись к врачу, начались уроки, прячутся за деревьями, посмотри в окно.

453. Спишіть речення, правильно вживаючи *-ся* або *-сь*. Вставте, де треба, пропущені букви.

1. Цілісінький день зал..цяло(ся,сь) сонце до хвилі морської, та не подаєть(ся,сь) красуня лукава... (Дніпрова Чайка). 2. Довіра і правда відкр..ваєть(ся,сь) нам з наймен..ших років, з колиски (М. Сингаївський). 3. Б..рези одягнули(ся,сь) у жовто-зелені шати (М. Жук). 4. Куч..ряве світло в..сняного вечора кинуло(ся,сь) у вічі йому (М. Хвильовий).

454. I. Прочитайте і перекажіть текст.

«Вибачаюсь» — надзвичайно поширене мовленнєве недбальство. Адже «вибачаюсь» може означати тільки «вибачаю сам себе», а не «прошу вибачення».

Треба рішуче викоренити слово «вибачаюсь» із мовлення, замінити словами *вбачте мені, даруйте, перепрошую* (З календаря).

II. Складіть діалог «У транспорті», використовуючи слова ввічливості.

455. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть перехідні дієслова.

Существуют различные словари. Энциклопедические словари описывают мир, объясняют понятия, дают биографические справки о знаменитых людях, сведения о странах и городах, о выдающихся событиях. В лингвистических словарях находим информацию о словах. Есть разные типы лингвистических словарей. Большинству людей известны словари двуязычные. С ними имеем дело, когда изучаем языки, переводим тексты с одного языка на другой (З календаря).

разлічніє — різноманітні
свѣденія — відомості

видаючийся — видатний
двуязычний — двомовний

Твір-роздум (усний)

456. Прочитайте текст, доберіть заголовок. Визначте тему й основну думку. Усно перекажіть текст за складеним планом.

Хвора Мишкова мати Олена Федорівна прислухалася до кожного звуку за вікном. Вона чекала знайомих легких кроків сина. Одна думка не давала спокою: «Мишка не було в школі! Куди зник хлопчик?» Це непокоїло серце матері. Сьогодні вранці Мишко був якийсь дивний. Просив у матері дозволу залишитись удома, а потім — на її вимогу пішов до школи.

Раптом почувлися швидкі кроки і наче застукали колеса візка...

Мишко ввійшов до кімнати, кинувся до хворої матері:

— Матусю, рідненька! Чи перестала боліти голова?

Мати зустріла сина докорами:

— Як тобі не соромно?! Де ти сьогодні був?

Мишко похнюпився, почервонів.

— Де ж мені бути? У школі був... А запізнився тому, що у нас...

— Ти правду кажеш? Ану глянь мені у вічі!

Мишко глянув на матір, але не міг витримати погляду її допитливих, стурбованих очей і відвернувся.

— От бачиш, ти сказав неправду! — мовила Олена Федорівна. Раптом жінка побачила, що в сина викотилася з-під вій сльоза. — Де ж ти був? — спитала вона вже лагідніше.

Мишко зітхнув і тихо промовив:

— Картоплю вибирав на городі...

Вчинок сина зворушив Олену Федорівну, однак вона сказала:

— Дякую, що піклуєшся про мене, синку, але ти не пішов до школи, пропустив уроки. Твоє ж найперше школярське діло — вчитися (За О. Донченком).

- 1. Як ви оцінюєте вчинок Мишка? Чи правильно вчинив хлопчик?
2. Чи погоджуєтеся ви з думкою Олени Федорівни?
3. Поясніть розділові знаки при прямій мові та діалозі.

457. Пригадайте оповідання Володимира Винниченка «Федько-халамидник», яке ви читали на уроках української літератури. Складіть усний твір-роздум про поведінку Толі.

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

РІВНЕ

Рівне в історичних документах уперше згадується з 1283 року. Місто було закладено на рівнині, обрамленій височиною. Напевно, в основі назви міста лежить прикметник середнього роду *рівне* («рівне місце»), перетворений на іменник.

На території сучасної Рівненської області розташоване місто Острог. Тут у шістнадцятому столітті містилася резиденція князя Костянтина Острозького. Це місто сучасники називали українськими Афінами, тому що князь піклувався про освіту, мистецтво. Запрошені Костянтином Острозьким італійські майстри збудували прекрасний замок, три дерев'яні палаци, міські вежі.

1580 року князь заснував академію, де навчався гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний. Сюди приїхав зі Львова друкар Іван Федоров. В Острозі було здійснено перше у слов'янському світі видання Біблії (*З календаря*).

Портрет Костянтина Острозького

- 1. Чому місто Рівне має саме таку назву? Що вам відомо про цей обласний центр?
2. Розгляньте портрет Костянтина Острозького. Які деталі засвідчують, що це князь?

458. I. Пригадайте, які три форми часу дієслів є в українській мові.
II. Прочитайте речення. Скажіть, коли відбувається дія, яку означають виділені дієслова, порівняно з моментом мовлення.

У нас шляхи називаються гостинцями, бо галичани гостей далеких і близьких *сподівалися, сподіваються й будуть сподіватися* (С. Пушук).

В українській мові дієслова мають три форми часу: **минулий, теперішній і майбутній**.

459. Запишіть дієслова у три стовпчики: а) у минулому часі; б) у теперішньому часі; в) у майбутньому часі.

Здаю, співала, допоміг, збережемо, показуємо, нестиму, здогадувався, лікував, оздоблять, стримують, літає, одужаєш, обділили, плетуть, снідала, пишалося, рушатимеш, дарую, ошукають, підтримуватиму, ойкнув.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних дієслів складеться закінчення вислову давньоримського мислителя Цицерона: «Дім, у якому немає книжок, ...».

Дієслова в минулому часі означають дію, що відбувалася раніше від розмови про неї: *Рано-вранці крізь віконце зазирнуло в хату сонце* (В. Лучук).

Дієслова минулого часу змінюються за числами, а в однині — за родами: *сяяв, сяяла, сяяло, сяяли*.

460. Прочитайте речення. Визначте число і рід дієслів минулого часу.

1. Знову наснилось дитинство, тепле, як гарна весна. 2. Над селом снувалося світання, голубий туман лягав на став. 3. Дорогими для мене стали схили Дніпра. 4. Серед скель і долин бачив чистих джерел я немало. 5. Мені зозуля накувала на щастя сто завітних літ, а вже весна одранкувала, лишило літо хлібний слід (З тв. Д. Луценка).

Дієслова минулого часу творяться від основи інфінітива за допомогою суфікса *-в-* (чоловічий рід) та *-л-* (усі інші форми). У дієсловах жіночого роду додається закінчення *-а*, середнього роду — *-о*, форми множини — *-и*: *спитати — спитав, спитала, спитало, спитали*.

Якщо основа дієслова закінчується на приголосний, то при творенні форми чоловічого роду суфікс *-в-* не додається: *нести — ніс, везти — віз*.

461. Від поданих дієслів утворіть і запишіть усі форми минулого часу.

З р а з о к. *Чистити — чистив, чистила, чистило, чистили*.

Думати, сприймати, сприйняти, визволити, визволяти, перемогти, перемагати.

462. Спишіть текст, ставлячи подані в дужках дієслова в минулому часі. Вставте пропущені букви.

Нав..сні хата (ож..вати). Коли (ро..тавати) сніги, найпершими колу призьби (проб..ватися) півники, (викидати) з..лене пагін..я рута, з-під з..млі п'явся любисток. В..сна (прагнути) пр..красити хатину зелом і квітот. А коли з теплого вірю (пр..літати) ластівки і (пос..лятися) в гніздах під стріхами, тоді рідна домівка (оз..ватися) заливчастим щиб..том (За І. Цюпою).

463. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

Самым любимым моим местом были пруды. Туда каждое утро отец ходил рыбачить. Он бесшумно закидывал удочки. Я набирал в ведро воды и ждал. Красные поплавки неподвижно стояли в пруду. Потом один из них внезапно нырял или плыл в сторону. Отец подсекал, леска натягивалась, удилице сгибалось. Наконец в загадочной глубине появлялся золотой блеск. И вот уже на траву падал тяжёлый карась. Рыба лежала на боку, шевелила плавниками. От её чешуи шёл удивительный запах подводного царства (За К. Паустовським).

пруд — ставок
рыбачить — рибалити
неподвижно — непорушно
поплавок — поплавець

внезапно — раптово
нырять — пірнати
шевелить — ворухити
чешуя — луска

II. Підготуйте усну розповідь про свої захоплення й уподобання.

§ 48 Теперішній і майбутній часи дієслова

Дієслова теперішнього часу означають дію, що відбувається в момент розповіді про неї: *Я тягнувся догори і сам собі не вірю: знову над нашою хатою пролітають лебеді (М. Стельмах).*

Дієслова теперішнього часу належать до недоконаного виду. Вони змінюються за особами і числами:

Особа	Число	
	Однина	Множина
1-а	<i>пишу, прошу</i>	<i>пишемо, просимо</i>
2-а	<i>пишеш, просиш</i>	<i>пишете, просите</i>
3-я	<i>пише, просить</i>	<i>пишуть, просять</i>

464. Прочитайте прислів'я. Визначте число й особу дієслів теперішнього часу.

1. Де лелека водиться, там щастя родиться. 2. Гуси відлітають — зиму накликають. 3. Нудьгу годую, журбою сповиваю, а шум колишу. 4. Коли маєм — не шануєм, а згубивши — плачем. 5. Якщо влітку час марнуєте, то взимку голодуєте. 6. Як ти смутися, вороги тішаться (Нар. творчість).

465. Спишіть текст, ставлячи подані в дужках дієслова в теперішньому часі. Вставте пропущені букви. Поясніть правопис виділених слів.

Чумацький Шлях (л..жати) над степом і, мабуть, не (знати), що давно вже він перестав бути чумацьким, що не (скр..піти) попід ним лозяні мажі, наповнені сиваською сіл..ю, не (розв..вати) віт..р чуби-ос..ледці запорізьких вершників, що одна назва лишилась у нього чумацька. Та йому до цього байдуже. Він (мислити) не роками, а тисячоліт..ями, (помічати) на з..млі тільки вічне (За М. Руденком).

Дієслова майбутнього часу означають дію, що буде відбуватися після розповіді про неї: Розкажу тобі думку таємну (Л. Костенко).

Майбутній час має три форми: просту, складну і складену.

466. Розгляньте таблицю. Підготуйте розповідь про майбутній час дієслова.

467. Прочитайте речення. Визначте форму, число й особу дієслів майбутнього часу.

1. Любо ти спатимеш, поки не знатимеш, що то печаль. 2. Я на гору круту крем'яную буду камінь важкий підіймать. 3. Може, квіти зйдуть — і настане ще й для мене весела весна. 4. Вигострю, виточу зброю іскристу. 5. Будуть приходити люди, вбогі й багаті, веселі й сумні, радощі й тугу нестимуть мені, їм промовляти душа моя буде (З тв. Лесі Українки).

468. Від поданих дієслів недоконаного виду утворіть і запишіть форми доконаного виду, змініть їх за особами. Позначте префікси і закінчення.

З р а з о к. Везти — відвезти, відвезу, відвезеш, відвезе, відвеземо, відвезете, відвезуть.

Читати, шити, грати, креслити.

469. Спишіть речення, ставлячи подані в дужках дієслова у складній формі майбутнього часу.

1. Доки (жити) ти, будуть квіти цвісти (*В. Юхимович*). 2. Почорнілі сніги (зустрічати) знову весну, і вологі вітри (обмивати) коси березам (*Л. Первомайський*). 3. Ви потихеньку (пливти) і (милуватися) чудесними краєвидами (*Остан Вишня*). 4. Коли я не (горіти), коли ми не (горіти), то хто ж тоді буде світити? (*Ю. Збанацький*). 5. Дядько довго не (мудрувати) (*М. Стельмах*).

470. Випишіть із підручника з української літератури чотири речення з дієсловами в складеній формі майбутнього часу.

471. Прочитайте текст. Замініть дієслова минулого часу дієсловами майбутнього часу. Вживайте їх у простій, складній або складеній формі. Вставте пропущені букви і запишіть текст.

Ст..пові пагорби вкрилися травами та з..леними сходами оз..мини. Д..рева шуміли листям, бр..ніли пташиними голосами. На узліс..і сонце розбри..кало г..рячі, з золотими ворсинками квіти горицвіту. Поповзли поміж корін..ям в'юнисті стебла лісової зірчатки. А озера, озера!.. Скільки неба й сонця вони поглинули у свої кр..шталеві надра, щоб потім від..ати своєму змореному тілу цю н..бесну енергію (*За М. Руденком*).

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ ✈

ТЕРНОПІЛЬ

Тернопіль розташований на річці Серет. Уперше назва цього міста згадується в історичних джерелах 1540 року.

Стоять у місті свідки минулих епох — Старий замок шістнадцятого століття, Здвиженська церква, церква Різдва Христового.

Тернопіль. Костел Домініканського монастиря та пам'ятник Данилові Галицькому

У документах середини шістнадцятого століття згадується урочище Тернопілля, де почалося будівництво фортеці. Навколо цієї фортеці й виростало місто. Очевидно, назва міста Тернопіль походить від найменування урочища. Вона утворилася з двох слів *терен* і *поле* й означала «поле, поросле терном (тернове поле)» (За І. Вихованцем).

1. Яке символічне значення має квітка терну? Пригадайте, звідки походить і що означає вислів «терновий вінок».
2. Поясніть походження назви обласного центру Тернопіль. Поміркуйте, чому назви міст Севастополь, Сімферополь і Бориспіль, Тернопіль мають подібні за значенням, але різні за написанням (формою) складові *-поль* і *-піль*.
3. Складіть діалог за фотоілюстрацією на с. 172.

§ 49 Дієслова першої і другої дієвідмін

Зміна дієслів за особами і числами називається **дієвідмінюван-ням** (рос. спряженням).

До **першої** дієвідміни належать дієслова, що в третій особі множини мають закінчення *-уть* (*-ють*): *іти* — *ід[уть]*, *чути* — *чу[ють]*.

До **другої** дієвідміни належать дієслова, що в третій особі множини мають закінчення *-ать* (*-ять*): *сидіти* — *сид[ать]*, *бачити* — *бач[ать]*.

472. Поставте подані дієслова у третій особі множини теперішнього або майбутнього часу і запишіть у два стовпчики: а) першої дієвідміни; б) другої дієвідміни.

Співати, спалити, робити, обігти, помічати, варити, вживати, кинути, очистити, цвісти, дивитися, нести, змінити, змінювати, копати, горіти.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних дієслів складеться прислів'я.

Дієвідміну можна визначити за неозначеною формою. До другої дієвідміни належать дієслова, які перед *-ти* мають суфікси *-и-*, *-і-* (*-ї-*): *вірити*, *терпіти*, *гоїти* (крім *хотіти*, *жаліти*, *гудіти*, *ревіти*); суфікс *-а-* (після шиплячих), який у першій особі однини випадає: *мовчати* — *мовчу*, *держати* — *держу* (крім дієслова *іржати* — *іржу*, що належить до першої дієвідміни).

473. Розгляньте таблицю. Підготуйте зв'язну розповідь про букви *-е-* (*-є-*) та *-и-* (*-ї-*) в особових закінченнях дієслів першої і другої дієвідмін.

Число	Особа	I дієвідміна	II дієвідміна
Однина	1-а	<i>їду, шию</i>	<i>мчу, стою</i>
	2-а	<i>їдеш, шиєш</i>	<i>мчиш, стоїш</i>
	3-я	<i>їде, шиє</i>	<i>мчить, стоїть</i>
Множина	1-а	<i>їдемо, шиємо</i>	<i>мчимо, стоїмо</i>
	2-а	<i>їдете, шиєте</i>	<i>мчите, стоїте</i>
	3-я	<i>їдуть, шиють</i>	<i>мчать, стоять</i>

474. Запишіть подані дієслова у два стовпчики: а) зі вставленими буквами -е-, -є-; б) зі вставленими буквами -и-, -ї-.

Здобуд..ш, сп..те, хоч..те, город..те, збуду..те, працю..мо, очист..те, диву..ш, бач..ш, створ..те, ойкн..те, го..те, скривд..ш.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних дієслів складеться початок прислів'я: «... — половина справи».

475. Розв'яжіть мовну задачу.

Чому в усіх складених формах майбутнього часу завжди пишеться -и- (розпитуватиме, знатимеш)?

476. Спишіть прислів'я і приказки, вставляючи пропущені букви.

1. Долю й возом не об'їд..ш. 2. За гроші не куп..ш ні батька, ні матері, ні родини. 3. Домівка — не ворог: коли не прийд..ш — прийме. 4. Той горя не знат..ме, хто вік працюват..ме. 5. Як не вмї..ш, то навчисься, а як не схоч..ш, то наплач..шся. 6. Скаж..ш — не верн..ш, напиш..ш — не зітреш, відруба..ш — не приточ..ш (Нар. творчість).

Дієслова *дати*, *їсти* та з основою на *-вісти* (розповісти, доповісти) не належать до жодної з дієвідмін і змінюються інакше.

477. Змініть за особами і числами дієслова *дати*, *відповісти*, використовуючи таблицю.

З р а з о к.

Особа	Число	
	Однина	Множина
1-а	їм	їмо
2-а	їси	їсте
3-я	їть	їдять

478. Спишіть прислів'я, ставлячи подані в дужках дієслова у потрібній формі.

1. Казав пан — кожух (дати), та слово його тепле. 2. У кого серце вовче, той (їсти) кого захоче. 3. Він (дати) тобі маленьку нитку, а з тебе зніме цілу свитку. 4. Як не навариш, то й не (з'їсти). 5. Не похвалиш — не (продати), не погудиш — не купиш (Нар. творчість).

У дієсловах кінцеве буквосполучення *-ться* вимовляється як [ц':а]: *озветься* [озв'єц':а].

У буквосполученні *-ться* завжди пишеться м'який знак: *сміється*, *збирається*.

Буквосполучення *-шся* вимовляється як [с':а]: *озвешся* [озв'єс':а]. У буквосполученні *-шся* м'який знак не пишеться: *смієшся*, *збираєшся*.

479. Прочитайте прислів'я, подані у звуковому записі. Запишіть їх буквами.

1. [хто см'їй'єц':а / тому не ми'єн'єц':а]. 2. [в'ід л'удз' кого погов'ору не схова'їєс':я у но́ру]. 3. [гра́моти вчїц':а завжди знадобїц':а]. 4. [чужо́йу пра́цею не збагати́с':а].

480. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

КАКАЯ БЫВАЕТ РОСА НА ТРАВЕ?

Когда в летнее утро пойдёшь в лес, то на траве в полях блестят алмазы. Все они переливаются на солнце разными цветами: и жёлтым, и красным, и синим.

Когда подойдёшь ближе и разглядишь внимательно, то увидишь, что это капли росы собрались в треугольных листках травы и блестят на солнце.

Если неосторожно сорвёшь листок с росинкой, то капелька скатится, как светлый шарик (*За Л. Толстым*).

разглядеть — *роздивітися* *шарик* — *кўлька*

II. Підкресліть дієслова. Визначте, до якої дієвідміни вони належать.

§ 50

Чергування звуків у дієсловах

У багатьох дієсловах, коли вони змінюють свою форму (вид, час, особу, число), відбувається чергування голосних і приголосних звуків: *везти* — *віз*, *берегти* — *беріг*, *ходить* — *ходжу*, *пекти* — *печу*.

Чергування голосних звуків:

[о] переходить в [а] перед суфіксом *-а-* або *-ува-*: *ломити* — *ламати*; *скочити* — *скакати*, *зіскакувати*; [е] переходить в [і] перед суфіксом *-а-* або *-ува-*: *зберегти* — *зберігати*, *чекати* — *очікувати*. [е] переходить в [и] перед суфіксом *-а-* в ряді дієслів, корінь яких закінчується на *-р* або *-л*: *беру* — *вибираю*, *стелю* — *зстилаю*.

481. Спишіть, вставляючи пропущені букви. Поясніть правопис кореневих приголосних.

Гр..бти — загр..бати, вит..рти — вит..рати, защ..пити — защ..пати, к..тити — к..тати, п..ру — обп..раю, ш..птати — наш..птувати, вил..тіти — вил..тати, п..кти — вип..кати, т..рти — ст..рати, завм..рти — завм..рати, г..нити — г..няти, пл..сти — запл..тати.

482. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Виконайте фонетичний розбір виділеного слова.

1. Хочє море човна розл..мати, **трощить**, л..мить, піском засипає (*Леся Українка*). 2. Дихання молодих колосків зб..рається в блакитну пару (*М. Коцюбинський*). 3. У високих горах б..ре початок ця маленька річечка (*О. Донченко*). 4. Не вм..рає душа наша, не вм..рає воля (*Т. Шевченко*). 5. Лелека завм..р посеред озера на одній нозі (*Ю. Збанацький*). 6. З кущів вил..тів сполоханий птах (*Є. Гуцало*). 7. Прол..тають над нами віки (*Л. Костенко*).

483. Розгляньте таблицю на с. 176. Підготуйте зв'язну розповідь про чергування приголосних звуків у дієсловах.

Чергування приголосних звуків

Звуки, що чергуються	Приклади	I дієвідміна	II дієвідміна
[г] — [ж]	<i>стерезти — стережу</i>	в усіх особах	у 1-й особі однини
[з] — [ж]	<i>низати — низу</i>		
[к] — [ч]	<i>скакати — скачу</i>		
[х] — [ш]	<i>колихати — колишу</i>		
[с] — [ш]	<i>косити — кошу</i>		
[д] — [дж]	<i>радити — раджу</i>		

484. Поставте подані дієслова у формі першої особи однини та третьої особи множини, визначте дієвідміну.

З р а з о к. *Гасити — гашу, гасять* (II дієвідм.).

Стригти, порізати, розводити, в'язати, казати, носити, чистити.

У дієсловах теперішнього і простого майбутнього часу з основою на **б, п, в, м, ф** у першій дієвідміні в усіх формах, а в другій дієвідміні в першій особі однини й у третій особі множини перед закінченням з'являється **-л-**: *сипати — сиплю, сиплеш, сипле, сиплемо, сиплете, сиплють*; *робити — роблю, роблять*; *терпіти — терплю, терплять*; *ловити — ловлю, ловлять*; *ломити — ломлю, ломлять*; *графити — графлю, графлять*.

485. Перекладіть словосполучення українською мовою і запишіть. Підкресліть вставну **-л-**.

Лепят из глины, любят природу, ловят бабочек, спокойно спят, прославят школу, купят мороженого, отломают кусочек, шумят в коридоре, сообщают по радио, разграфят журнал, делают выбор.

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ЧЕРНІВЦІ

Місто Чернівці розташоване в передгір'ї Карпат на річці Прут. Вважають, що перше поселення виникло тут у другій половині дванадцятого століття, хоча одностайної думки з цього приводу вчені не мають. За час свого існування Чернівці потрапляли під владу Молдавії, султанської Туреччини, Австро-Угорщини і Румунії.

Місто вражає своїми архітектурними пам'ятками й літературно-мистецькими надбаннями. Милують око дерев'яні церкви, чудові споруди університету.

Як народилася назва Чернівці? Вважають, що вона могла виникнути від слова *чорний*, бо в містечку скрізь чорніли споруди із землі та дуба. Є також інша версія походження назви цього нині найбільшого на Буковині міста: Чернівці були передмістям не існуючого нині міста Цецин, де проживав «чорний» люд — ремісники, чорнороби. Це й породило найменування поселення.

Можливо, в основу назви покладене ім'я Чорний? Тому Чернівці й Чернігів можуть бути якоюсь мірою тезками (За І. Вихованцем).

Чернівці. Національний університет ім. Юрія Федьковича

1. Скільки версій походження назви міста Чернівців ви можете назвати? Яка з них здається вам більш вірогідною?
2. Поясніть, якими способами утворені слова *султанський, вигляд, чорнороби, породило*.
3. Якому абзацу в тексті відповідає фотоілюстрація? Перекажіть текст, увівши опис зображених споруд.

§ 51 Способи дієслова. Дійсний спосіб

486. Прочитайте. Скажіть, у якому з речень виділені дієслова означають: а) реальну дію; б) дію, можливу за певних умов; в) наказ.

1. Гей, лети, мій коню, степом та ярами, розбий мою тугу в бою з ворогами. 2. Віють вітри, віють буйні, аж дерева гнуться. 3. Ой коли б я, козаченьку, свої майстри мала, я би тобі через ярк мисток збудувала (*Нар. творчість*).

Залежно від того, яку дію виражає дієслово, воно належить до одного з трьох способів — дійсного, умовного чи наказового.

Дійсний спосіб (рос. *изъявительное наклонение*) виражає реальну дію, яка відбувалася, відбувається чи буде відбуватися насправді: 1. *Прийшли до дівчини три козаки в гості.* 2. *Тихо по морю човен пливе.* 3. *Ой зірву я лист калини та й накрию слід дівчини* (Нар. творчість).

Дієслова дійсного способу змінюються за часами.

487. Дайте відповіді на запитання.

1. Що означають і як творяться дієслова минулого часу?
2. Як змінюються дієслова в минулому часі?
3. До якого виду належать дієслова теперішнього часу?
4. Які три форми майбутнього часу є в українській мові?
5. Як змінюються дієслова теперішнього і майбутнього часу?

488. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Визначте час дієслів.

Лис..ня якимось майже невлотвим рухом посунулось уп..ред, вистав..ло свою розумну мордочку на сон..чко. Т..пер я уважно ро..глядаю кожну руду ш..рстинку й во..кий ніс, біля якого здр..гаються темні вус..ки. Лис..ня помічає полохливого горобч..ка: очі його незмигливо двома цівками ціляться на пташку. Ще мить — і звіря ро..почне своє перше полюван..я (За С. Гуцалом).

Дієслова в теперішньому і майбутньому часі можуть уживатися замість дієслів у минулому часі.

Теперішній час у значенні минулого використовується для того, щоб наблизити до читача описувані події минулого.

Майбутній час, що вживається замість минулого, виражає раптову або повторювану дію.

489. Прочитайте речення. Визначте вид і час дієслів. З якою метою вживаються дієслова в теперішньому часі замість дієслів у минулому часі?

Дощі випадали щоденно. Вискочить сонце на мить на блакитну полянку, гляне на себе в калюжу — і знову лізуть на нього важкі розтріпані хмари (М. Коцюбинський).

490. Напишіть твір-мініатюру «Початок грози», вживаючи дієслова теперішнього і майбутнього часу в значенні минулого. Використайте у творчій роботі подані сполучення слів.

Не було дощів, затягли небо, рвучкий вітер, тривожно шелестить, блисне у хмарах, несподівано загримить, падають перші краплини.

491. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть дієслова, визначте час.

Летом увидишь, что дорога, которая зимой казалась скучной, необычайно живописна. То она спускается в глубокий лесной овраг, то выбежит на опушку. Тут разлилось кипенье пчёл, и ос, и шмелей. С наслаждением вдыхаешь запах июльских цветов, аромат мёда (За В. Солоухиним).

скучный — сумний
овраг — яр

живописный — мальовничий
опушка — узлісся

492. І. Прочитайте полілог за особами.

УЛЮБЛЕНА ПОРА РОКУ

— Ну от, сьогодні знову дощить. Ні м'яча поганяти, ні на річку податися. Коли вже настане моє улюблене літо? — сумно сказав Юрко.

— А я люблю дощі наприкінці травня,— мрійливо мовила Оленка.— Після дощу легше дихати, іноді виграє своїми барвами веселка. А для трав і квітів волога — це саме життя. Ще вчора вони, здається, тільки пробивалися із землі, а сьогодні вже все навколо вкрите ясно-зеленим трав'яним килимом, на якому квіти сплітають дивовижні узорі. Неможливо не любити весну.

— Ні, осінь — найкраща пора року,— втрутився в розмову Іван.— Достигають яблука, груші, виноград. На городі дідусь і бабуся копають картоплю, зносять до хати такі величезні гарбузи, що аж важко їх обхопити руками.

— А до того ж іще дощі, калюжі, голі чорні дерева,— не погодився Олег.— Я люблю зиму, коли річку сковує мороз, а сніг припорошує чорну землю. Тоді моя менша сестричка згадує рядки з поезії: «Білі мухи налетіли, все навколо стало білим». Мені подобається, як малюки ліплять сніговиків, одягають їм на голови відра замість шапок. Стоять ці білі чоловічки, хизуються своїми морквяними чи шишковими носами.

ІІ. Складіть і запишіть діалог, в якому ви розмірковуєте з другом, яка пора року найкраща.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Допис у газету інформаційного характеру

493. Прочитайте. Поставте до тексту запитання.

І В СМЕРТІ ОБЕРНУВСЯ ДО ЖИТТЯ...

4 вересня 2002 року в Горлівці відкрито перший в Україні історико-літературний музей Василя Стуса — великого українського поета. У цьому місті на Донбасі Василь Семенович деякий час викладав українську мову і літературу в середній школі № 23.

Відкрили музей актори Донецького академічного театру літературно-художньою композицією з творів письменника. Було перегорнуто сторінки життя поета-страдника. А далі звучали виступи друзів юності Василя Стуса, представників громадських і творчих організацій області, численних шанувальників таланту поета.

Після урочистого відкриття відбулося і перше знайомство з експозицією, яку по крупинках збирали майже три роки. Найцікавіші з експонатів — фотографії, матеріали з архівів, рукописи, листи, книжки, речі, що належали поетові. Серед них — блаженке осіннє пальто, на столі — олівці, ручки, якими

написані безсмертні рядки. Біля стіни макет концтабору для політв'язнів, де трагічно обірвалося життя Василя Семеновича 4 вересня 1985 року. Своєю правдивістю й суворістю вражають інші експонати.

Ростислав Доценко, письменник, перекладач.

Замітка є одним із найпоширеніших газетних жанрів.

Замітка — це стислий допис інформаційного характеру, що має на меті висвітлити якусь цікаву й важливу в громадському житті подію. Зміст замітки відповідає на питання: **п і о, д е, к о л и** відбулося.

Пишучи замітку, журналіст повинен добирати і ретельно перевіряти факти, не допускати їх перекручення.

494. Прочитайте замітку. Яка її основна думка? Доберіть влучний заголовок.

На Вінниччині запрацювали цукроварні. Це ще одна ознака осені. Цього року буряківники повинні зібрати врожай на площі сто двадцять шість тисяч гектарів. Він має бути непоганим, тож фахівці стверджують, що нині «урожаю» буде на дев'яносто тисяч тонн більше, ніж торік.

Першими почали переробку солодкої сировини Юзефо-Миколаївський, Браїлівський та Степанівський цукрозаводи. Всього у подільському краї обіцяють зібрати триста тисяч тонн буряків (*З журналу*).

495. I. Розкажіть, чи видається у вашій школі газета або альманах. До яких подій випускаєте ви стінгазети?

II. Прочитайте учнівську замітку до шкільної газети. Доповніть її своїми висновками або пропозиціями. Запишіть їх.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ДЕНЬ

До якої події гімназисти готувалися ретельніше, ніж до контрольної з математики? Чого всі чекали більше, ніж канікул? Кожен учень упевнено відповів: дня самоврядування. І ось він настав. У п'ятницю біля входу нас зустріла вся шкільна адміністрація: одинадцятикласниця Оля Рудь — директор, дев'ятикласники Наташа Досінчук та Сашко Борозенко — завучі.

Пролунав дзвоник. До класу зайшли Володимир Анатолійович і десятикласниця Ніна Сворац. Учителю представив свою нову колегу, взяв зошит, ручку... і сів за парту. Вже на перерві Ніна зізналася, що їй дуже важко було і пояснювати, і опитувати, і вгамовувати Сашка Микусевича.

Спробувати себе в ролі вчительки мені довелося на уроці англійської мови. Лише тоді я зрозуміла справедливість Ніниних слів.

На уроці математики наш учитель Мишко Бігун сам заплутався в умові задачі. Добре, що вчасно схаменувся, бо було б, як у тому мультфільмі, — півтора землекопа.

Класний керівник Люба Плохінова на перервах не дозволяла бігати по коридору, хоч ще вчора сама ганялася за однокласниками.

День самоврядування пролетів так швидко! Усі були

задоволені. Тільки Сашко Єрух трохи засмутився. Він сподівався провести урок фізкультури, але Микола Васильович призначив учителем старшокласника.

День самоврядування ми пам'ятатимемо ще довго. Цікаво, а чи буде таке свято в другому семестрі?

*Ніна Твердохлібова,
учениця 6-Г класу.*

496. Напишіть замітку до газети на одну з тем: «Шкільне свято», «Наша допомога дорослим».

~ МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ ~

ЛУЦЬК

Історія цього міста на Волині сягає одинадцятого століття. Багато бачило воно на своєму віку: господарювали в ньому і литовські феодала, і польська шляхта.

Вважають, що в основу назви міста покладено слово *лука* — «вигин річки, коліно, річкова затока», бо розташований Луцьк між крутими вигинами річки Стир.

Про минуле волинського міста найбільше нагадують Верхній замок тринадцятого—чотирнадцятого століть, який височить над повноводим колись Стиром і журно слухає шепіт його течії, і залишки стін Нижнього замку чотирнадцятого—сімнадцятого століть. Можна уявити, як захоплювалася могутніми мурами Верхнього замку українська письменниця Леся Українка, коли жила в Луцьку в 1878—1881 і 1890—1891 роках (За *І. Вихованцем*).

Луцьк. Бані Покровської церкви та Петропавлівського костелу понад річкою Стир

1. Поясніть походження назви міста Луцьк. Назвіть область, центром якої він є. Опишіть краєвид за фотоілюстрацією на с. 181.
2. Як із цим містом пов'язане життя Лесі Українки? Пригадайте, що ви знаєте про цю видатну поетесу.

§ 52 Умовний і наказовий способи дієслова

Дієслова умовного способу (рос. *условного наклонения*) означають дію, можливу за певних умов, бажану: *Хотіла б я піснею стати у сюю хвилину ясну (Лєся Українка)*.

Дієслова умовного способу змінюються за числами і родами (в однині). Вони творяться від основи інфінітива за допомогою суфіксів *-в* або *-л-* і додаванням частки *би* (*б*): *читати* — *чита^вби*, *чита^{ла}б*, *чита^{ло}б*, *чита^{ли}б*.

497. Від поданих дієслів утворіть усі форми умовного способу, виділіть суфікси.

Зразок. *Відчувати* — *відчува^вби*, *відчувала^б*, *відчувало^б*, *відчували^б*.

Сфотографувати, гукнути, почистити, хвалити, глянути.

Частка *би* (*б*) може відділятися від дієслова іншими словами. Після приголосних вживається *би*, а після голосних — *б*: *Коли б рибалки розчарувалися при кожній невдачі, перевелись би вже давно вони на світі (Ю. Збанацький)*.

498. Спишіть речення, вставляючи, де треба, пропущені букви. Доберіть з дужок потрібний варіант частки. Визначте число і рід дієслів умовного способу.

1. Ні, не пішов (би, б) я з ганьбою шукать ганьби на чуж..ні (Олександр Олесь). 2. Якби ви вчилися так, як треба, то й мудріс..ть (би, б) була своя (Т. Шевченко). 3. Може, було (би, б) краще, якщо (би, б) ти не п..речив нікому (Марко Вовчок). 4. Де (би, б) я не був, а все ж думками л..чу в Донеч..ину свою (В. Сосюра). 5. Без люд..ської праці вся з..мля заросла (би, б) бур'янами (О. Донченко).

499. Напишіть твір-мініатюру «Коли б я став чарівником», використовуючи дієслова умовного способу.

Дієслова наказового способу (рос. *повелительного наклонения*) виражають наказ або прохання: *Весняного ранку співаймо, сестрице, веснянку (Лєся Українка)*.

Дієслова наказового способу мають три форми (друга особа однини, перша і друга особи множини), що творяться від основи теперішнього чи простої форми майбутнього часу. У другій особі однини вживаються закінчення *-и* або нульове закінчення: *жив[уть]* — *жив[и]*, *вір[ять]* — *вір[]*, *склада[ють]* — *складай[]*. У першій особі множини додаються закінчення *-імо*, *-мо*: *ход[ять]* — *ход[імо]*, *клич[уть]* — *клич[мо]*, *радї[ють]* — *радїй[мо]*. Друга особа множини твориться за допомогою закінчень *-іть*, *-те*: *скаж[уть]* — *скаж[іть]*, *сідай[уть]* — *сідай[те]*.

500. Прочитайте речення. Випишіть дієслова в наказовому способі. Поясніть, як вони утворилися.

1. Линьте, хмари, ой прилиньте, хмари (П. Тичина). 2. Беріть краще до роботи, змагаймося за нове життя (Леся Українка). 3. О ні! Являйся, зіронько, мені хоч в сні (І. Франко). 4. Хай руки ваші втоми не знають (А. Малишко). 5. Нехай здійсниться мрія заповітна (В. Юхимович).

М'який знак у дієсловах наказового способу в кінці слова й перед наступним приголосним пишеться тільки після букв *д, т, з, с, ц, л, н*: *сядь, покажіть, злазьте, стань, дозвольте, скинь, відріжте, помовч*.

ОРФОГРАМА

М'який знак у дієсловах наказового способу

501. Від поданих дієслів утворіть і запишіть усі форми наказового способу.

З р а з о к. Оціни́ти — оцін[ять], оцін[и], оцін[імо], оцін[іть], хай оцін[уть], нехай оцін[ять].

Прочитати, стерегти, боротися, шукати.

502. I. Перекладіть текст українською мовою і запишіть.

УМЕЙ ВЕСТИ СЕБЯ!

Не говори очень громко, не повышай голоса в споре. Не перебивай собеседника, не мешай ему высказать мысль или закончить рассказ. Не шепчи товарищу на ухо по секрету, не ставь в неловкое положение окружающих. Не говори плохо об отсутствующих, не критикуй человека за спиной. Не бойся сказать правду в лицо товарищу, но не оскорбляй его (З календаря).

спор — суперечка

неловкий — тут: незручний

положе́ние — тут: становище

отсу́тствующий — відсутній

оскорбля́ть — обража́ти

II. Складіть і запишіть пам'ятку корисних порад «Як готуватися до твору», використовуючи дієслова наказового способу.

503. I. Прочитайте. Скажіть, у якій мовленнєвій ситуації можлива кожна з форм виявлення наказу або прохання. Як вона характеризує мовця?

1. Принеси книжку! 2. Принеси, будь ласка, книжку. 3. Чи не приніс би ти книжку? 4. Я прошу тебе, принеси книжку. 5. Послухай, треба принести книжку. 6. Ти принесеш книжку чи ні? 7. Принести книжку.

II. Зверніть увагу на виділені форми. Зробіть висновок, які способи і форма дієслова можуть уживатися в значенні наказового.

504. I. Дайте відповіді на запитання.

1. Чи часто ви відвідуєте музеї, виставки?
2. Що вам запам'яталося з останнього відвідування? Поділіться враженнями від перегляду експозиції, розповіді екскурсовода.
3. Як треба поводитись у музеї, на виставці?

II. Прочитайте текст уголос, дотримуючись правил виразного читання.

Є такий вислів — музейна тиша. Він виник не випадково. Націлена на експонати увага — перша умова відвідування музею — історичного, етнографічного, природничого, образотворчих мистецтв. Якщо хтось буде відволікати відвідувачів музею від перегляду експозиції — це буде просто прогулянка по залах, яка не залишить сліду ні в пам'яті, ні в серці.

Зрозуміти справжню цінність того чи іншого предмета експозиції, творіння природи чи рук людських допоможе розповідь екскурсовода. Якщо вона видасться вам нецікавою або певні факти вам відомі, не слід заважати іншим: робити будь-які зауваження, демонструвати власну обізнаність.

У музеї

Напередодні екскурсії до картинної галереї корисно скласти план перегляду, бо за півтори-дві години неможливо оглянути все. Краще обрати декілька найбільш цікавих, вагомих картин чи зупинитися детально на творчості одного митця.

Справжнє захоплення, як правило, мовчазне. Голосні висловлювання, схвалення чи заперечення цінності експонатів свідчать про невихованість.

Критика може бути справедливою, але висловлювати її треба в коректній формі.

Не слід визначати на дотик якість і матеріал виробів, створених майстрами прикладного мистецтва (кераміки, фарфору, вишивки і т. ін.). Не можна сідати на стільці й канапи минулих часів, класити на них свої речі.

Щоб як слід роздивитися полотна художників чи то експонати у вітринах, не обов'язково підходити до них дуже близько. Під час колективного відвідування музею краще ставати півколом навпроти експоната й екскурсовода, не підступаючи до них надто близько (За Л. Грибовою).

III. Сформулюйте і запишіть поради, як треба поводитись у музеї, використовуючи малюнок і дієслова наказового способу.

Ділові папери. Правила поведінки у школі

1. Розкажіть про особливості офіційно-ділового стилю.
2. Що означає слово *документ*?
3. Які ділові папери ви знаєте?

505. Прочитайте текст і дайте відповіді на запитання.

«ХАЙ НЕ ЗАСТАНЕ ВАС СОНЦЕ В ЛІЖКУ...»

У всі часи дорослі намагалися передати дітям свій життєвий досвід, застерегти від помилок, пояснити, що таке добро і зло. Археологи знайшли «повчання», написані на папірусі й глиняних табличках, бересті й пергаменті...

«Повчання», адресоване «дітям або іншим, хто прочитає», написав у дванадцятому столітті київський князь Володимир Мономах. Цікаво, чого ж навчали тоді батьки своїх дітей і чи дуже їхні настанови відрізнялися від тих, які доводиться вислуховувати сучасним дітям?

«Хай не застане вас сонце в ліжку, — радив Мономах. — Вставши рано, не лінуючись, беріться до праці».

«Що знаєте добре, того не забувайте, — писав князь, — а чого не вмієте, того навчайтесь». За приклад він ставив свого батька Всеволода Ярославовича, якого шанували у світі за те, що був мудрим, високоосвіченим, знав п'ять мов.

Із великою повагою Мономах говорив про працю, а одним із найголовніших людських недоліків називав лінощі: «Це вони всьому мати: хто що вміє, то забуде, а чого не вміє, того не навчиться».

Князь учив дітей дотримуватися обіцяного, не відступати від виконання клятви, радив: «Брехні остерігайтесь і пияцтва, адже від того душа гине і тіло».

Володимир Мономах закликав до милосердя. Він вважав, що не можна вбивати не тільки правого, але й винуватого. Не можна дозволити, щоб сильніший знущався зі слабшого.

У багатьох місцях «Повчання» Володимир Мономах підкреслював, що потрібно бути чесним, працьовитим, скромним, стриманим, уважним і ввічливим у стосунках з людьми, турботливим, гостинним. Хіба ж не чули ви все це від своїх батьків? (З дитячої енциклопедії).

- 1. Коли було укладено «Повчання» Володимира Мономаха? Кому воно адресоване?
2. Які людські чесноти найбільше цінував князь?
3. Яку людську ваду Володимир Мономах вважав найбільшим недоліком?
4. Які з порад князя є, на ваш погляд, найважливішими?

 До ділових паперів також належать інструкції — пам'ятки про особливості користування різноманітними приладами, вказівки щодо застосування певних препаратів, правила поведінки в окремих місцях або в тій чи іншій ситуації.

Найчастіше інструкції складають у формі окремих пунктів, у яких щось стверджується або заперечується. Виклад в інструкціях ведеться за допомогою речень однакової будови, в яких присудок виражений або неозначеною формою дієслова, або дієсловом у наказовому способі.

506. Прочитайте правила. Перекладіть їх українською мовою і запишіть. Зверніть увагу на те, які дієслівні форми вжито.

Правила поведіння на платформі метрополитена

1. Ожидая поезд, не заходите за ограничительную линию, нанесённую на край платформы.
2. Не подходите к вагону до полной остановки поезда.
3. Не садитесь на ограничительные барьеры на платформах, не опирайтесь на них.
4. Не разрешается бегать по платформам и залам станции.
5. Категорически запрещено передвигаться на территории метрополитена на велосипедах, самокатах, роликовых коньках и других подобных транспортных спортивных средствах.

 ожида́я — очі́куючи
ограничи́тельный — обме́жувальний
опира́ться — спи́ратися
транспорти́нное средство́ — тран́спортний засі́б

507. Складіть і запишіть «Правила поведінки у школі», використовуючи подані запитання.

1. За скільки часу до початку занять учні повинні приходити до школи?
2. Де школярі мусять залишати верхній одяг (куртки, пальта, шуби)?
3. Як учні повинні заходити до навчальних кабінетів?
4. Чи можна без дозволу вчителя вмикати технічні засоби навчання (телевізор, магнітофон, комп'ютер)?
5. Як слід поводитися під час перерв?
6. Які основні правила поведінки в їдальні? Чи можна їсти стоячи, сміятися, галасувати, сидати за стіл у верхньому одязі? Що слід зробити з використаним посудом?

§ 53 Безособові дієслова

508. Прочитайте речення. Спробуйте підставити до виділених дієслів особові займенники *я, ти, він, вона, воно*. Скажіть, чи бере участь якась особа в названій дії.

1. Коли ми поверталися з лісу, уже **сутеніло** (*М. Стельмах*).
2. Від річки **пахне** різким духом притхлої, настояної на теплій кризі й болотних випарах води (*Ю. Збанацький*).
3. У мене й досі від шаленого буревію **шумить** у вухах (*О. Гончар*).

Безособовими (*рос. безличними*) називаються такі дієслова, які означають дію або стан, що відбуваються без участі будь-якої особи: *Весніє вже, пахне по підгір'ю мигдалем, але ще холодно і штормить щодня* (*О. Гончар*).

Безособові дієслова означають природні або стихійні явища (*розвидняється, вечоріє, засніжило*) та фізичний або психічний стан людини (*не спиться, лихоманить*).

Безособові дієслова мають форму середнього роду в минулому часі й умовному способі (*не сиділося, вистачило б*) і форму третьої особи однини в теперішньому та майбутньому часі (*світає, смеркатиме*).

509. Спишіть речення, вставляючи, де треба, пропущені букви. Підкресліть безособові дієслова. Визначте, в якій формі вони вжиті.

1. Хоч..тсья напитися з тієї кр..ниці, де дівчина воду брала (*О. Довженко*).
2. Посут..ніло. Між Дніпром і Доном Перун переморгнувся з Посейдоном (*Л. Костенко*).
3. З того бер..га віяло ст..повим роздол..ям і пахощами оголених від снігу луків (*Ю. Збанацький*).
4. Не судилося Мотрі щас..тя (*Панас Мирний*).
5. Хай, милі друзі, вам щастить у дружбі вірній, в праці мирній (*М. Рильський*).

510. І. Прочитайте текст. Поміркуйте, чому автор використовує багато безособових дієслів для опису зливи.

Знову грякнуло, затріщало, застукотіло над головами. Злива дужчала. Світ побляк, померк. Стало темно, як пізнього надвечір'я. У небі тарахкотіло, грюкало, тріщало, гупало. Здригалася, коливалася земля, і, здавалося, цьому буйству і шаленству не

буде кінця. Грім гримів без угаву, і видно було в світлі блискавиць, як степом переносяться, наздоганяючи один одного, водяні вихори (В. Малик).

II. Складіть і запишіть три-чотири речення за картиною Юрія Пименова, використовуючи в кожному безособові дієслова.

511. Складіть і запишіть пари речень з поданими дієсловами так, щоб у одному з них воно було особовим, а в другому — безособовим.

Зразок. *Колоти. Дідусь зранку коле дрова. У хворого коле в серці.*

Тиснути, тягнути, хвилюватися, віяти.

512. Поясніть значення фразеологізмів із безособовими дієсловами. З двома фразеологізмами складіть речення.

В очах рябіє, клепки бракує, носом крутити, тільки пташиного молока не вистачає, бере з-за плечей.

Довідка: так багато, все є, страшно, дурний, не хотіти чогось.

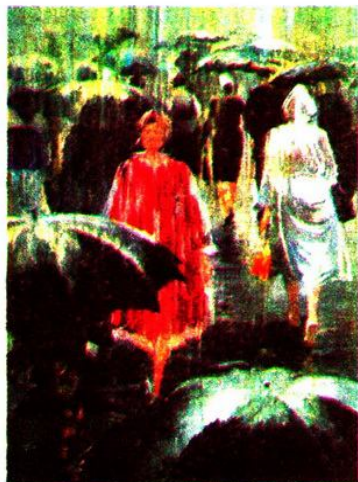
513. Перекладіть речення українською мовою і запишіть.

1. Приятно пахнет нагретая солнцем хвоя. 2. Туманом укрыло весь берег озера. 3. Как хочется увидеть весенний рассвет. 4. От радости у меня на сердце потеплело. 5. Вечереет. Мерцающие звёзды тихо появляются на небе (За О. Толстим).

рассвет — світанок

мерцающий — мерехтливий

Ю. Пименов. Злива

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Це прикарпатське місто розташоване у межиріччі Бистриці Солотвинської і Бистриці Надвірнянської: Заснували його у 1662 році як Станіслав (Станіславів). Таку назву місто одержало на честь польського магната Станіслава Потоцького, якому належали ці землі. У 1962 році Станіслав перейменовано на Івано-Франківськ для увічнення пам'яті геніального письменника і вченого Івана Франка (За І. Вихованцем).

З давніх часів цей край славився виробами майстрів народних промислів і ремесел. Милують око барвисті вишивки, оригінальні вироби писанкарів, зачаровують геометричні узори різьби по дереву.

Але особливо прекрасна і водночас таємнича природа Івано-Франківщини: гірські масиви, густо вкриті лісом, скелі, що нагадують дивовижні казкові створіння... Підеш гірською стежкою,

Вироби майстрів Прикарпаття

глянеш навколо — усе вражає красою і гармонією первісної природи... (З календаря).

1. Розкажіть про історію назв міста Івано-Франківська.
2. Чим уславлена Івано-Франківщина? Які народні промисли і ремесла особливо поширені у цій місцевості? Скористайтеся фотоілюстрацією.

ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ

Переказ із творчим завданням

514. І. Прочитайте текст. Доберіть до нього заголовок. Визначте тему й основну думку оповідання.

У нашому невеличкому місті, що розкинулося на схилі прибережних гір, я знав майже кожен двір і навіть те, у кого який собака. Цього великого каштанового пса з пухнастим хвостом я не бачив ніколи. Собака стояв на причалі і безвідривно дивився у море, на вітрильник.

Величезна пінява хвиля несподівано з громовим гуркотом ударила об берег. Я побачив, що на причалі не стало собаки. Через мить помітив пса недалеко від берега. Він бив передніми лапами по воді, намагаючись урятуватися, скавучав, благав допомогти. Тільки собака пропливав на метр чи на два до берега, як нова хвиля відкидала його назад.

Я більше не роздумував, швидко роздягнувся і кинувся у воду. Плисти було важко. Зустрічні хвилі заливали обличчя,

накривали мене з головою. З високого причалу собаку було добре видно, а тут увесь час я губив його з очей.

Повільно, дуже повільно, але відстань між нами скорочувалася. Лишилося метрів із п'ять... зо три метри... метр... Я вже бачив очі собаки, а в них — невимовний страх і вдячність.

Я підплив до пса збоку і схопив лівою рукою за нашийник. Однією рукою гріб до берега, а другою тримав собаку. Хвилі, що відкочувалися від берега, були дуже сильні. Вони тягнули в море все, що захоплювали із собою. Мене весь час відкидало назад, але я наполегливо боровся зі стихією. Нарешті ноги торкнулися дна. Ось уже і рятівний берег... (*За Д. Ткачем*).

II. За самостійно складеним планом підготуйтеся до усного переказу тексту від третьої особи. Закінчіть переказ роздумом про вчинок хлопчика.

МОВНИЙ РОЗБІР

Розбір дієслова як частини мови

Послідовність розбору

1. Частина мови.
2. Початкова форма (інфінітив).
3. Постійні ознаки: а) вид; б) перехідність; в) дієвідміна.
4. Змінні ознаки: а) спосіб; б) час (якщо є); в) число; г) особа (якщо є); ґ) рід (якщо є).
5. Синтаксична роль.

Як швидко плине час! (І. Цюпа).

Зразок усного розбору

Плине — дієслово, початкова форма — *плинути*; недоконаний вид, неперехідне, належить до першої дієвідміни; вжите в дійсному способі, теперішній час, третя особа однини; у реченні виступає присудком.

Зразок письмового розбору

Плине — дієсл., п. ф. — *плинути*; недок. вид, неперех., I дієвідм.; дійсн. сп., теп. час, 3-я ос. одн.; присудок.

515. Спишіть речення, вставляючи пропущені букви. Розберіть дієслова як частину мови.

1. Куди б не пер..носила доля ст..повика, завжди перед його очима стоять..ме ст..пове безмеж...я, яким прокочуються ковилові хмари (*І. Цюпа*). 2. В..селий день давно вже ві..горів, і даль донос..ть пісню журавлину (*В. Сосюра*). 3. Поважай чужі смаки, погляди, переконання, навіть якщо ти з ними не погоджу..шся (*І. Тoman*).

516. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Три дієслова (на вибір) розберіть як частину мови.

Как вести себя, чтобы не быть бестактным? Одним словом тут не скажешь. Каждый день все мы попадаем в разные ситуации, и про-

сто неможливо було б скласти правила для всіх життєвих ситуацій. І все ж є рада, яку завжди допоможе. Уважай людей (З журналу).

бестактний — нетактовний слўчай — випадок

АЗБУКА ВВІЧЛИВОСТІ

517. І. Прочитайте текст уголос, зазначивши витрачений на це час. Якщо витрачено до півтори хвилини — ви читаете дуже добре; якщо дві хвилини — добре, але могли б читати і краще; а якщо понад три хвилини — вам треба удосконалювати техніку читання.

ЩО ТАКЕ ТАКТ?

Колись скаржилася мені мати однієї школярки, яку в школі називали різними образливими прізвиськами тільки за те, що вона негарна. Говорили просто у вічі, який у неї довгий ніс, яке важке підборіддя. Нібито співчуваючи, радили змінити зачіску. Дівчинка тяжко переживала. Вона відійшла від колективу, замкнулася у собі, стала відлюдкуватою, хворобливо недовіркою.

Однокласникам цієї дівчинки бракувало доброти, звичайної порядності. І тільки пізніше увага, чуйність справжніх друзів допомогли їй повірити в себе.

Такт, делікатність треба постійно виховувати в собі та й в інших. Ось хтось із твоїх однокласників прочитав записку, адресовану не йому. Хтось має звичку грюкати дверима, виходячи з приміщення. А не поступитися місцем у трамваї літній або нездоровій людині? Відштовхнувши всіх, увірватися першим до автобуса, кінозалу, магазину? Сміятися з товариша, який, підвернувши ногу, кривиться від болю? Чи, припустімо, прийшовши у гості, зачісуватись за столом, колупатися в носі, вухах? Це невихованість, нетактовність.

Такт — це вміння поводити себе, знати, як чинити за тих чи інших обставин, кому, де і що говорити, на що зважати, а чого і не помічати. Російський письменник Антон Чехов зазначав: «Добре вихований не той, хто не пролле соусу на скатертину, а той, хто не помітить, якщо це зробить інший» (За Л. Грибовою).

II. Дайте відповіді на запитання.

1. Яка тема і основна думка тексту?
2. Які синоніми ви можете дібрати до слова *такт*?
3. Які приклади нетактовної поведінки подано в тексті? Наведіть приклади з власного життя.
4. Що означають слова Антона Павловича Чехова про вихованість?

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Яка частина мови називається дієсловом?
2. Які дієслівні форми вам відомі? Наведіть приклади.
3. Розкажіть про правопис *не* з дієсловами.

4. Що таке інфінітив?
5. Наведіть приклади дієслів доконаного і недоконаного виду.
6. Які часи має дієслово? Які форми майбутнього часу ви знаєте?
7. Як змінюються дієслова в теперішньому і майбутньому часі, а як — у минулому?
8. Які дієслова називаються перехідними? Наведіть приклади.
9. Які дієслова належать до першої дієвідміни, а які — до другої? Сформулюйте орфограму «Букви е, є, и, ї у закінченнях дієслів першої і другої дієвідміни».
10. Назвіть способи дієслова. Як творяться форми умовного і наказового способів?
11. Що означають безособові дієслова? Наведіть приклади.
12. Назвіть найголовніші орфограми з розділу «Дієслово».

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

ЛЬВІВ

Це стародавнє горде місто розташоване на річці Полтві. У давньоруських літописах воно згадується вперше у 1256 році. Історія його багата і водночас складна.

Львів бере свій початок із замку на Княжій горі (тепер гора Високий Замок), який збудував галицько-волинський князь Данило Галицький. За переказами, поселення назвав він іменем сина Лева. За іншою легендою, Львів заснував не Данило Галицький, а сам Лев Данилович.

Це місто протягом усієї своєї історії було визначним науковим і культурним центром. Львівський університет — один із найдавніших у Європі. Його засновано у 1661 році.

Славне це місто ще й тим, що книгодрукування в Україні веде свій початок від заснування у Львові друкарні, де 1654 року Іван Федоров видав книгу «Апостол». Це видання містило герб Львова, друкарську марку Івана Федорова, а також його післямову. На території України першодрукар видав ще вісім книг, серед яких — Острозька Біблія.

Львів. Пам'ятник Івану Федорову

1. Чи доводилось вам бувати у Львові? Що вас найбільше вразило в цьому місті?
2. Чи знаєте ви про витоки друкарства в Україні? Підготуйте невеличке усне повідомлення про Івана Федорова.

ПОВТОРЕННЯ ВИВЧЕНОГО

Іменник

1. Яка частина мови називається іменником?
2. Які граматичні ознаки має іменник?
3. Розкажіть, як іменники поділяються на відміни і групи.
4. Сформулюйте орфограму «Букви о, е в закінченнях орудного відмінка однини іменників першої і другої відмін».
5. Коли в родовому відмінку однини іменників другої відміни вживається закінчення *-а(-я)*, а коли — *-у(-ю)*?
6. Сформулюйте орфограму «Подовження м'яких і пом'якшених приголосних в орудному відмінку однини іменників третьої відміни».

518. Спишіть текст, вставляючи пропущені букви. Підкресліть іменники, визначте їх відміну і групу.

Наш загальний улюбл..нець — цуцик на ім'я Букет. Бурої якоїсь масті, рудий, з бадьоро закрученим догори хвост..ком. Він крут..ться біля ніг, лащ..ться, всміха..ться своєю собачою усмішкою.

Але тр..ває це недовго, поки маєш при собі окрайч..к хліба. А як окрайч..ка не стало, обл..зався Букет і подався до села.

Важко на цуценя навіть ображатися за це. Адже в нього свої обов'язки. Вес..ло прокладає нам путь. Випушне на бігу ран..ю пер..пілку з-під росяного жита. Пож..неться за нею, дзявкне кілька разів, а тоді й до нас оз..рнеться: «Бач..те, який я смілив..ць, як мене бояться?» (За О. Гончаром).

519. Запишіть іменники першої та другої відмін, що стоять в орудному відмінку, у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *о*; б) зі вставленою буквою *е*.

Спраг..ю, здач..ю, дитин..ю, кул..ю, пропаж..ю, охорон..ю, баз..ю, стін..ю, янтар..м, вираз..м, кобзар..м, айстр..ю, смерч..м, гуляш..м.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних слів складеться початок прислів'я: «... брат».

520. Спишіть прислів'я і приказки, ставлячи подані в дужках іменники в родовому відмінку однини.

1. До (стіл) добре сісти, коли на нім є що їсти. 2. Без труда нема (плід). 3. На ложку (мед) більше мух ловиться, ніж на бочку (оцет).

4. Такий щедрий, що взимку (сніг) не дасть. 5. Від (гнів) старієш, від (сміх) молодієш. 6. Тікають не від (калач), а від (бич). 7. Одяг бережи для (холод), а гроші — для (голод). 8. З чужого (віз) й серед дороги злязь (*Нар. творчість*).

521. Поставте подані іменники в орудному відмінку однини.

Можливість, зустріч, любов, пам'ять, подорож, пристрасть, кіновар, мати, нехворощ, занедбаність, молодь, міць, міцність, якість, кількість, кров, верф, сучасність.

522. Прочитайте, доберіть до тексту заголовки. Спишіть, вставляючи пропущені букви і розділові знаки. Підкресліть іменники, визначте їх відміну, число і відмінок.

В..чоріло. Сіре повітря між веч..ром і ніччю т..кло собі яром до лісу. У тому повітрі над Сашком л..тіла чи то сорока чи інший хтось. Сашко пом..нув сосняк пішов дубиною. У дубині в..черяли дятли наїдались оч..видно на зиму. Ще мимохідь провів рукою по ліщині намацав горішок кинув на зуби. Гойднувся л..сток на б..резі наче подумав: подати йому сьогодні чи пок..чатися до завтра (*М. Вінграновський*).

523. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Розберіть іменники другого речення як частину мови.

В мае и начале июня Карпаты необычайно красивы. Цветут сады, в зелень одеваются леса и горы, бурлят горные потоки. В ущельях лежит снег. Здесь можно кататься на лыжах. На полонинах появляются подснежники. Склоны покрываются розовым ковром рододендрона.

Всю эту красоту можно видеть только тогда, когда находишься на Говерле. Главные очертания гор — в дымке. Богатство красок очаровывает путешественника. Перед глазами расстилается зелёное море лесов (*З календаря*).

ущёлье — ущелина
очертание — обрис
дымка — серпанок, імля
путешественник — мандрівник

Прикметник

1. Яка частина мови називається прикметником?
2. Як змінюються прикметники?
3. На які групи за значенням поділяються прикметники?
4. Як творяться вищий і найвищий ступені порівняння прикметників? Наведіть приклади.
5. Розкажіть, як відмінюються прикметники твердої і м'якої груп. Наведіть приклади.
6. Сформулюйте орфограму «*Правопис складних прикметників разом і через дефіс*».

524. Спишіть текст, ставлячи подані в дужках прикметники у потрібній формі. Визначте число, рід і відмінок прикметників.

(Запорозький) козаки були (героїчний) захисниками (український) народу. (Козацький) звитяги вражали весь (тодішній) світ. У (запеклий) боях з (польський) і (татаро-гулецький) загарбниками (запорозький) козаки вкрили себе (невмирущий) славою. «Не знайти на землі більш (сміливий) людей, які так мало дбали б за своє життя і так мало боялися б смерті», — говорилося і писалося в ті часи про козаків. Їхні подвиги оспівувалися в (народний) піснях і думках (П. Шелест).

525. Запишіть подані словосполучення у три стовпчики: а) з якісними прикметниками; б) з відносними прикметниками; в) з присвійними прикметниками.

Залізний дріт, залізне слово, великий рюкзак, мамин плащ, вовняний шарф, орлині кігті, щире здивування, робочий одяг, братова статуетка, лисяча хитрість, хвойний ліс, бабусина хустка.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «..., а бджоли — цвіту».

526. Перекладіть речення українською мовою і запишіть. Підкресліть прикметники у вищому і найвищому ступенях порівняння.

1. Наибольшее наслаждение, самая высокая радость в жизни — чувствовать себя нужным и близким людям (А. Чехов). 2. Дети стали старше, им нужно серьёзно учиться (В. Белов). 3. Воздух в горах как будто прозрачнее, звонче (М. Горький). 4. Наиболее точным оказалось моё предположение (Л. Толстой). 5. Вопрос оказался более сложным, чем я ожидал (М. Пришвін). 6. Горные реки быстрее мороза, поэтому он их не может догнать и заковать в лёд (К. Горелова). 7. Доброе имя — самая большая ценность (М. Лермонтов).

наслаждéние — насолóда

чу́вствовать — відчува́ти

ну́жно — потрі́бно

оказа́ться — тут: ві́явитися

предполо́жение — припу́щення, здо́гад

поэ́тому — тому́

527. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *и* в закінченнях прикметників; б) зі вставленою буквою *і*.

Над висок..ми ясенами, з найкращ..м товаришем, батьківськ.. збори, на колюч..х ялинках, у далек..й країні, у дружн..й бесіді, тих..х ночей, берегов..й охороні, з велик..м здивуванням, важк..х якорів, блискуч..й гачок, давн..м знайомим, у полотнян..м рядні.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників складеться закінчення прислів'я: «Гірка правда краща, ніж ...».

528. Запишіть прикметники, що на с. 196, у два стовпчики: а) ті, що пишуться через дефіс; б) ті, що пишуться разом.

Акторсько/режисерський, сніжно/білий, смерто/носний, сіньо/жовтий, жовто/гарячий, свіжо/зрубаний, ожиново/полуничний, оче/видний, українсько/англійський, садово/парковий, україно/знавчий, широко/плечий.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних прикметників складеться початок прислів'я: «...*все розкаже*».

529. Складіть речення з парами слів.

Неправда — не правда, недруг — не друг, неясравий — не яскравий, немалий — не малий, неширий — не щирий.

530. Спишіть текст. Вставте, де потрібно, пропущені букви. Виділені прикметники розберіть як частину мови.

Ст..жина до мам..ної хати п..тля через город. Усе тут до болю знайоме. Он, дбайливо опоряджена, вона прослалася серед картоплі. Здвобіч..я висаджені кущ..ки квасолі. А поміж ними ро..плелося гарбузове гудиння. На видол..нку густою порослю буяє морква, сизіє тугими головками капуста, густими листочками пішли у зріст буряки...

Усе довкола живе нен..чиною присутніс..тю. Задавніла роками хвіртка скр..пить хрипким поголосом. Заходжу в двір і бачу найдо..ро..у поставу. Присівши на порозі, зажурено споч..ває ньенька (За В. Скуратівським).

МАНДРІВКА УКРАЇНОЮ

УЖГОРОД

Закарпатська Україна втратила зв'язок з іншими руськими землями ще в десятому столітті, з часу загарбання її угорськими феодалами. У Хусті, на високій горі, стоять руїни замку, збудованого угорцями в 1090 році.

Обласним центром Закарпатської області є Ужгород, який виник приблизно в одинадцятому столітті на берегах річки Уж, що в поєднанні зі словом *город* дала назву місту (За І. Вихованцем).

Ужгород. Річка Уж

1. Як утворилася назва *Ужгород*?

2. Складіть діалог за фотоілюстрацією на с. 196, спираючись на текст.

Ось і закінчилась наша подорож обласними центрами України. Звичайно, за однієї мандрівки ви не могли досконало познайомитися з усіма містами, які мають не менш славетну і давню історію, ніж ті, де побували. Сподіваємося, що ви відвідаєте їх у майбутньому. Нехай кожна наступна мандрівка збагачує вас новими знаннями і враженнями про українську землю.

Числівник. Займенник

1. Яка частина мови називається числівником?

2. На які групи за значенням поділяються числівники?

3. На які групи за будовою поділяються числівники?

4. Розкажіть про особливості відмінювання кількісних числівників, що означають назви десятків і сотень.

5. Яка частина мови називається займенником?

6. Пригадайте розряди займенників за значенням.

7. Розкажіть про особливості правопису неозначених і заперечних займенників.

531. Поставте подані словосполучення в родовому, давальному і орудному відмінках.

П'ятсот шістдесят підручників, двісті дев'яносто метрів, сімсот сорок три зошити, дев'ятсот сорок дев'ять відвідувачів, тисяча п'ятсот років.

532. Запишіть словосполучення у два стовпчики: а) з іменниками, у яких закінчення *-а (-я)*; б) з іменниками, у яких закінчення *-и (-і)*.

Дві треті (день), два (дзвінок), три (кавун), півтора (гектар), чотири (гладіолус), три (яблуко), два (кінотеатр), два (взірець), дві п'яті (метр), три (балкон), півтора (градус), одна третя (килим).

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних іменників складеться початок прислів'я: «... , *поки воно червоне*».

533. Спишіть текст, замінюючи цифри словами.

ЗІ СВІТУ ЦІКАВОГО

Повертаючись додому з вирію, птахи дуже поспішають. Лелека в цей час долає за добу відстань у 400 кілометрів, а восени — 150—200 кілометрів. Найбільшої швидкості птахи досягають, коли переслідують здобич або рятуються від хижака. Наприклад, сокіл-сапсан розвиває швидкість до 180—190 кілометрів за годину. Швидкість польоту качки за годину досягає 85 кілометрів, ластівки — 74 кілометри, а сірої куріпки — 40 кілометрів (За Г. Труфановим).

534. Спишіть текст зі с. 198, вставляючи пропущені букви. Підкресліть займенники, визначте їх розряд за значенням.

Багато є таємниць у світі, і одна з найбільших поміж них — мова. Здається, ми знаємо якесь слово, немовби розуміємо його. Проте все, що закладено в нього упродовж віків, нерідко не можемо повною мірою видобути. Потрібно докласти чимало зусиль, щоб заховане у слові постало перед нами у всій своїй красі, глибині й неповторності.

З раннього дитинства і до глибокої старості людина невіддільно пов'язана з мовою. Це єдине знаряддя, яке робить людину нездоланною у пошуках істини. Кожен день нам дає урок пізнання. І завжди і скрізь наш учитель — мова (За І. Вихованцем).

535. Запишіть подані словосполучення у три стовпчики: а) ті, що пишуться через дефіс; б) ті, що пишуться разом; в) ті, що пишуться окремо.

(Хтозна)що співали, які(сь) краплі, ні(про)кого не сказати, (ні)чийої вази, (казна)чим лікували, (будь)які квіти, будь(з)ким гратися, що(небудь) нести, (аби)чим снідати, (де)що сказати, хтозна(з)якими питаннями, (хтозна)які книги, ні(з)чийми скаргами, не(аби)які думки, (бозна)яке тьохкання, де(в)чому помилятися, казна(з)чого сміятися.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв останніх записаних слів складеться початок прислів'я: «... не закличе».

536. Прочитайте текст. Визначте його тему й основну думку. Випишіть виділені слова, розберіть їх як частину мови.

У народі з давніх-давен люблять ластівок.

Із сімдесяти дев'яти видів ластівок, поширених на земній кулі, у нас живе три. Сільська ластівка велика, чорно-сіра, з чорно-червоною голівкою. Трохи менша, чорненька, з білим черевцем, — міська ластівка. Схожа на неї, але сірувата, — берегова ластівка. Вона гніздиться в глибоких норах по крутих берегах річок і водойм (З календаря).

Дієслово

1. Яка частина мови називається дієсловом?
2. Яка форма дієслова називається неозначеною?
3. Назвіть способи дієслова. У якому способі дієслова змінюються за часами?
4. Наведіть приклади дієслів недоконаного і доконаного виду.
5. Які дієслова називаються перехідними? Наведіть приклади.
6. Розкажіть, як визначити дієвідміну.
7. Як пишеться *не* з дієсловами?

537. Із кожної групи випишіть дієслово, яке відрізняється способом.

1. Вивчу, скажу, біжи. 2. Несімо, ходімо, робимо. 3. Сказала, вивчила б, відповіла б. 4. Зроблять, працюватиму, подаруємо.

538. Запишіть подані словосполучення у два стовпчики: а) з перехідними дієсловами; б) з неперехідними дієсловами.

Зустріла дідуся, збираю жолуді, поспішають на роботу, не втратив ентузіазму, не їхала в автобусі, наловлю риби, намалюйте емблему, поділюся досвідом, схопила ляльку, подивився на озеро, купиш олії, повернувся в село, пишається товаришем, бавиться іграшками.

Якщо ви правильно виконали завдання, з перших букв записаних іменників складеться закінчення вислову Григорія Сковороди: «*Наша робота — ...*».

539. Спишіть речення, розкриваючи дужки.

1. В довгу, темную нічку (не) видну (не) стулю ні на хвильку очей. 2. Ох, може б, не було життя таке (не)щасне, якби вогонь (не) нависті (не) згас. 3. Хто (не) жив посеред бурі, той ціни (не) знає силі. 4. Збирається в місті за радою рада, та згоди (не) має, панує розрада (*З тв. Лесі Українки*).

540. Складіть речення з поданими парами слів.

Неславити — не славити, нездужати — не здужати, непокоїтися — не покоїтися.

541. Запишіть подані дієслова у два стовпчики: а) зі вставленою буквою *e(є)*; б) зі вставленою буквою *и(ї)*.

Знайд..те, оздоб..те, удосконал..те, ріж..те, мовч..те, скаж..мо, хоч..ш, клич..те, кликат..меш, диву..шся, рад..мо, зна..мо, створ..те, передбача..те, чист..ш.

Якщо ви правильно виконали завдання, з других букв записаних дієслів прочитаєте закінчення вислову Р. Братуня: «*Правди зрадою ...*».

542. Перекладіть текст українською мовою і запишіть. Підкресліть дієслова і визначте, в якому часі вони вжиті.

Я недавно блуждал на болоте и видел, как журавли устраивают танцы. Соберутся в кружок, и вот один или двое выходят на середину и приплясывают. Сперва ничего — только подпрыгнут на длинных ногах. Потом такое выделявают — помрешь со смеху! И кружатся, и прыгают, и вприсядку. Журавли, которые кругом стоят, в такт хлопают крыльями (*За В. Біанкі*).

устрáивать — *влашту́вувати*

кружо́к — тут: *ко́ло*

припля́сывать — *пританцю́вувати*

хлопа́ть — тут: *лопотіти*

543. Спишіть прислів'я і приказки, вставляючи, де треба, пропущені букви. Виділені дієслова розберіть як частину мови.

1. Чужим добром не збагаті..ш. 2. Рис ро..сипав — ще зб..реш, сказав слово — не в..рнеш. 3. Знай більше, а говори мен..ше. 4. Ніх-то дурня не розпізнав би, якби не його язик (*Нар. творчість*).

ДОДАТОК

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИЙ СЛОВНИК*

А

а́грус — крыжовник
а́дреса — адрес
а́ркуш — лист

Б

баба́к — суро́к
баво́вна — хло́пок
бага́ття — костёр
ба́йка — ба́сня
байра́к — овра́г
ба́рва — цвет, кра́ска
барі́тися — заде́ржива́ться
безту́рботний — беззабо́тний
бешке́тник — озорні́к
бліска́вка — мо́лния
бліска́ти — сверка́ть
бо́ягу́з — трус
бри́нити — звуча́ть, зве́неть
бру́нька — по́чка

В

вайлува́тий — неповоро́тливый
ванта́жний — грузо́вой
вапно́ — изве́сть
вважа́ти — счита́ть
вередлі́вий — капри́зний
ве́ршник — вса́дник
взіре́ць — обра́зец
віри́б — изде́лие
віри́й — тёплые кра́я
вимо́га — тре́бование
відданий — пре́данный
відлі́га — о́ттепель
відпла́та — распла́та
відрядже́ння — команди́ровка
відсо́ток — проце́нт
вітри́льний — па́русник
вітря́к — ветряна́я ме́льница
водогра́й — водопа́д

возз'є́днання — воссоеди́нение
воло́шка — василе́к
вті́шний — забавни́й
вча́сно — во́время
вщерть — до́верху

Г

га́дка — мысль
га́й — ро́ща
га́лас — шум
галья́вина — поля́на
га́мір — шум, гам
ганьба́ — позо́р
гарбу́з — ты́ква
гірло — у́стье
глек — кувши́н
гори́ще — черда́к
горо́бина — ря́бина
гро́но — гроздь
гуща́вина — ча́ща

Ґ

га́ва — воро́на
га́зда — хозя́ин
га́нок — крыльцо́
ґринджо́ли — са́нки
ґрунт — по́чва
ґу́дик — пу́говица

Д

дах — кря́ша
джерело́ — исто́чник
дзи́га — юла́
діля́нка — уча́сток
доба́ — су́тки
дозві́лля — досу́г
до́слід — о́пыт
дя́ка — благода́рность

Є

єдна́тися — соеди́ня́ться

* У словниках подано значення слів за змістом речень і текстів у вправах.

Ж

жага́ — жа́жда
жарт — шу́тка
же́врити — тлеть
жи́то — рожь

З

забо́бон — суеве́рие
заборони́ти — запрети́ть
зали́зниця — желе́зная доро́га
заперече́ння — отрица́ние
запові́т — завеща́ние
за́хист — защи́та
захо́плення — восто́рг
збо́ри — собра́ние
звита́га — до́блесть
звичайни́й — обыкнове́нный
зда́тність — спосо́бность
зілля́ — трава́
зли́дні — нищета́
змага́ння — соревнова́ние
знева́га — пренебреже́ние
зозу́ля — куку́шка

И

існува́ти — существова́ть

К

кажа́н — лету́чая мышь
каламу́тний — му́тний
капелю́х — шля́па
кара́ти — нака́зывать
карта́тий — кле́тчатый
кашкéт — фура́жка
кво́лий — сла́бый
ки́лим — кове́р
кова́ль — кузне́ц
ковзани́ — коньки́
кома́ха — насеко́мое
комбра́ — кладова́я
кри́га — ле́д
кришталéвий — хруста́льный
кри́ця — сталь
крок — шаг
ку́ля — шар
курча́ — цыплёнок
ку́рява — пыль
ку́т — у́гол
ку́хлик — кру́жка

Л

ла́гідний — ла́сковый
ланцо́г — цепь

латаття́ — кувши́нка,
водяна́я лі́лія
ле́мент — крик
лічба́ — счёт
ліщи́на — оре́шник
люсте́рко — зе́ркальце

М

мальовни́чий — живопи́сный
мандрі́вка — путеше́ствие
ма́рево — ви́дение
мета́ — цель
метели́к — мотылёк
меткий́ — бы́стрый, прово́рный
ме́шканець — жи́тель
милозвучни́й — благозвучный
мимохі́дь — мимохо́дом
мимохі́ть — нево́льно
міро́шник — ме́льник
млин — ме́льница
млявий́ — вя́лый, медли́тельный
моу́зка — верёвка
мрї́йник — мечта́тель
мрї́ти — видне́ться
мул — ил
му́ляр — ка́менщик
мур — стена́

Н

набува́ти — приобрета́ть
набри́днути — надо́сть
наванта́жити — нагрузи́ть
навви́передки — наперегонки́
навшпи́ньки — на цы́почках
напа́м'ять — наизу́сть
напі́й — напі́ток
натхне́ння — вдохнове́ние
наща́док — пото́мок
невдо́зі — вско́ре
нега́йний — неме́дленный
него́да — нена́стье, невзго́да
незгра́бний — неуклю́жий
неймові́рний — неверо́ятный
непору́шно — неподви́жно
несподі́ванка — неожі́данность
но́чви — коры́то
нудьга́ — ску́ка

О

обгово́рення — обжа́дение
о́брис — очерта́ние
о́брїй — гори́зонт
оги́да — отвраще́ние

односта́йний — еди́ноду́шний
окса́міт — ба́рхат
опа́ди — оса́дки
опини́тися — очути́ться
о́плески — а́плодисме́нты
опо́лнка — про́руба
о́сба — ли́цо
оха́йний — а́ккура́тний
о́цет — у́ксус
о́ца́дливий — бережлі́вий

П

па́зур — ко́готь
паку́нок — свёрток
па́лко — пла́менно
пальне́ — горю́чее
пара́со́лька — зо́нтик
па́ркaн — за́бор
па́ца — пасть
перлі́на — жемчу́жина
під'ю́джувати — подстрека́ть
поба́чення — свида́ние
погро́за — угро́за
прива́блювати — привле́кать
прива́тний — ли́чный, ча́стный
про́мінь — луч
пру́дкий — бы́стрый
пу́стоці — ша́лости

Р

ра́влик — ули́тка
ра́птом — вдруг
ри́дина — жи́дкость
ри́ч — вещь
ро́збрат — раздо́р
рокови́на — годови́щина
руди́й — ры́жий
рушні́ця — ружьё

С

сади́ба — уса́дьба
сва́рка — со́ра
сви́домий — созна́тельный
се́нс — смы́сл
серве́тка — салфе́тка
серпа́нок — ды́мка
скарбни́ця — сокро́вищница
скля́нка — стака́н
скля́р — стекольщи́к
скрипа́ль — скрипа́ч
сму́га — поло́са
спа́нтели́чити — сбить с то́лку
сподіва́тися — наді́яться

спри́тний — ло́вкий
ставо́к — пруд
стри́чка — ле́нта
строка́тий — пе́стрый
схамену́тися — опомні́тися
сузи́р'я — созве́здие

Т

та́бір — ла́герь
тере́зі — ве́сь
тесля́р — плóтник
те́чя — те́чение
ти́рса — опи́лки
тиск — давле́ние
то́рик — в про́шлом году́
тубі́лець — ту́земец
ту́жавіти — затвердева́ть
тьма́ний — ту́склый
тю́юн — таба́к
тя́мити — понима́ть

У

узби́ччя — оббчи́на
узгі́р'я — холм
узлі́сся — опу́шка
уро́чистий — торже́ственный
усви́домлювати — осознава́ть
у́ява — воображе́ние

Ф

фахіве́ць — специа́лист
фіра́нка — занаве́ска
форте́ця — крепо́сть

Х

харчі́ — пи́ща
ха́ца — ча́ца
хва́цько — ли́хо, бра́во
хи́бний — оши́бочный
хита́тися — кача́ться
хмарочо́с — небоскре́б
хми́з — хворост
ху́тко — бы́стро

Ц

цвірку́н — сверчо́к
це́гла — кирпи́ч
цупкий — твёрдый
ця́тка — то́чка, пя́тнышко

Ч

чаву́н — чугу́н
чага́рник — ку́старник
чепу́рний — опра́тний

черни́ця — мона́хиня
чимдуж — что есть сил
чорни́ця — черни́ка

Ш

ша́на — уваже́ние
ша́р — слой
швець — сапо́жник
ши́бка — стекло́ (оконное)
ши́ра — ко́жа
шулі́ка — ко́ршун

Щ

щабель — ступе́нь
щогла — ма́чта

Ю

юрба́ — толпа́
ю́шка — суп, уха́

Я

я́кість — ка́чество
я́р — овра́г

ГЛУМАЧНИЙ СЛОВНИК

Абітуриє́нт. 1. Випускник середнього навчального закладу. 2. Особа, яка вступає до вищого навчального закладу.

Архістрати́г. Начальник ангельського війська.

Бе́ркут. Птах з родини яструбових.

Благові́щення. Одне з християнських свят.

Бри́ла. Великий безформний шматок каменю, землі, глини, льоду.

Була́ний. Світло-рудий (про масть коня).

Ве́рес. Вічнозелена рослина.

Гіпо́теза. Наукове припущення, істинність якого потрібно довести.

Глазу́р. 1. Тонке скловидне прозоре або непрозоре покриття на керамічних виробих. 2. Шар застиглого цукрового покриття на фруктах, печиві.

Гні́дий. Темно-коричневий (про масть коня).

Го́рлиця. Птах родини голубоподібних.

Диза́йнер. Художник-конструктор, що надає виробам привабливого вигляду.

Диста́нція. Відстань між двома об'єктами.

Досві́дений. Такий, що має досвід у певній справі.

Кіно́вар. Мінерал червоного кольору різних відтінків.

Кла́дка. Дошка або колода, покладена через річку, струмок, болото для переходу.

Кура́й. Трав'яниста степова рослина групи перекотиполе; бур'ян.

Лита́вра. Ударний музичний інструмент.

Магна́т. Великий землевласник у ряді країн середньовічної Європи (Угорщині, Польщі, Україні).

Малахі́т. Мінерал зеленого кольору.

Мая́к. Висока башта, що має потужне джерело світла, яке вказує шлях суднам.

Монолі́т. Кам'яна брила, а також споруда чи її частина, висічені з суцільного каменю.

На́ція. Історична спільнота людей, об'єднаних між собою спільною мовою, походженням, територією, культурою, побутом.

Оранжерія. Засклене приміщення для вирощування та утримання взимку теплолюбних рослин.

Ора́тор. Промовець.

Орна́мент. Візерунок, що складається з певних елементів.

Осві́чений. Людина, яка має певну освіту.

Ота́ва. Трава, що відростає на місці скошеної.

Пай. Харчування за панський кошт кріпаків, які жили і працювали при дворі.

Панно́. Частина стіни, стелі, що прикрашена орнаментом і живописним чи скульптурним зображенням.

Парла́мент. Вищий законодавчий орган у багатьох країнах.

Печені́ги. Кочові племена, які в IX ст. напали на руські землі.

Пла́хта. Давній український поясний жіночий одяг, що складається з двох зшитих до половини полотниць різнокольорової тканини.

Пле́со. Вільна від заростей, відносно глибока спокійна ділянка якої-небудь водойми.

Резиде́нція. Місце постійного перебування уряду, глави держави або осіб, що посідають високі адміністративні посади.

Робітні́чий. Такий, що стосується або призначається для робітників.

Робі́чий. Такий, що стосується або призначається для роботи.

Стела́ж. Ряд полиць, розташованих одна над одною і призначених для розкладання чого-небудь.

Стерно́вий. Той, хто здійснює управління судном.

Стрибо́г. Один із головних язичницьких богів у східнослов'янській міфології, бог вітру, бурі й негоди.

Та́нкер. Судно для перевезення рідких вантажів без тари.

Трибу́н. Громадський діяч — видатний промовець і публіцист.

Урба́ністичний. Пов'язаний із появою нових та великих міст.

Формуля́р. Картка, куди записують основні відомості про щось. Різновидом формуляра є бібліотечна облікова картка.

Черле́ний. Темно-червоний.

Яри́ло. У східнослов'янській міфології бог весни і сонця.

У підручнику використано слайди з фотокниг: «Україна — любов моя» / Упоряд. Зіновій Пахаренко. — К., 2005; «Це — Україна» / Упоряд. Віктор Война. — К., 1995 та журналів: «Мер» — 2003. — № 1; «Мер» — 2004. — № 12.

ЗМІСТ

Любі друзі!	3
§ 1. Краса та багатство української мови	4
<i>Мандрівка Україною. Наша Батьківщина</i>	6
<i>Культура спілкування. Відпочинок</i>	9
<i>Мандрівка Україною. Київ</i>	9
Повторення вивченого	
§ 2. Синтаксис і пунктуація	11
§ 3. Фонетика та орфографія	17
<i>Мандрівка Україною. Луганськ</i>	20
§ 4. Будова слова та словотвір	21
§ 5. Лексика і фразеологія.	23
Морфологія та орфографія	
§ 6. Морфологія як розділ мовознавчої науки. Частини мови	29
Іменник	
§ 7. Іменник як частина мови	31
<i>Мандрівка Україною. Донеччина</i>	32
§ 8. Іменники — назви істот і неістот. Загальні і власні назви.	33
<i>Азбука ввічливості</i>	35
§ 9. Рід іменників	36
§ 10. Число іменників	40
<i>Мандрівка Україною. Харків</i>	42
§ 11. Відмінки іменників	43
§ 12. Відміни іменників.	44
§ 13. Іменники першої відміни.	48
<i>Культура спілкування. Догляд за домашнім улюбленцем</i>	50
§ 14. Відмінювання іменників другої відміни	51
<i>Мандрівка Україною. Запоріжжя</i>	57
§ 15. Відмінкові закінчення іменників третьої відміни	60
§ 16. Відмінювання іменників четвертої відміни	62
<i>Азбука ввічливості</i>	63
§ 17. Відмінювання іменників, що вживаються тільки у множині	64
<i>Мандрівка Україною. Дніпропетровськ</i>	65
§ 18. Незмінювані іменники	67
<i>Культура спілкування. У гостях</i>	69
<i>Азбука ввічливості</i>	70
§ 19. Способи творення іменників.	71
§ 20. <i>Не</i> з іменниками	73
§ 21. Букви <i>е, и, і</i> в суфіксах <i>-ечок-, -ечк-, -ичок-, -ичк-, -інн(я), -инн(я), -енн(я), -ив(о), -ев(о)</i>	74
§ 22. Написання і відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові	77
<i>Мовний розбір. Розбір іменника як частини мови</i>	78
<i>Мандрівка Україною. Суми</i>	79
<i>Контрольні запитання і завдання</i>	80

Прикметник

§23. Прикметник як частина мови	81
§24. Якісні, відносні та присвійні прикметники	82
<i>Мандрівка Україною. Полтава</i>	84
§25. Ступені порівняння якісних прикметників	85
§26. Відмінювання прикметників	89
§27. Способи творення прикметників	92
<i>Азбука ввічливості</i>	93
<i>Мандрівка Україною. Херсон</i>	96
§28. Написання найуживаніших суфіксів прикметників	98
§29. Одна і дві букви <i>н</i> у прикметниках	100
§30. <i>Не</i> з прикметниками	101
<i>Мандрівка Україною. Автономна Республіка Крим</i>	103
§31. Написання складних прикметників разом і через дефіс	105
<i>Культура спілкування. У магазині</i>	107
§32. Написання прізвищ прикметникової форми	108
<i>Мовний розбір. Розбір прикметника як частини мови</i>	109
<i>Мандрівка Україною. Миколаїв</i>	110
<i>Контрольні запитання і завдання</i>	111

Числівник

§33. Числівник як частина мови	112
§34. Вживання числівників з іменниками	116
<i>Мандрівка Україною. Кіровоград</i>	117
<i>Азбука ввічливості</i>	118
§35. Відмінювання порядкових числівників	118
§36. Відмінювання власне кількісних числівників	122
<i>Мандрівка Україною. Черкаси</i>	126
§37. Відмінювання збірних, дробових і неозначено-кількісних числівників	128
<i>Культура спілкування. У залізничній касі</i>	131
<i>Мовний розбір. Розбір числівника як частини мови</i>	132
<i>Контрольні запитання і завдання</i>	133
<i>Мандрівка Україною. Чернігів</i>	134
<i>Культура спілкування. Візит до лікаря</i>	136

Займенник

§38. Займенник як частина мови. Розряди займенників за значенням	137
§39. Особові і зворотний займенники	138
§40. Питальні й відносні займенники	142
<i>Мандрівка Україною. Одеса</i>	144
§41. Заперечні й неозначені займенники	147
§42. Присвійні, вказівні й означальні займенники	149
<i>Мандрівка Україною. Вінниця</i>	152
<i>Азбука ввічливості</i>	152
<i>Мовний розбір. Розбір займенника як частини мови</i>	153
<i>Контрольні запитання і завдання</i>	155

Дієслово

§43. Дієслово як частина мови. Неозначена форма дієслова	156
<i>Мандрівка Україною. Житомир</i>	158
§44. <i>Не</i> з дієсловами	159

§45. Види дієслів	163
<i>Мандрівка Україною. Хмельницький</i>	164
§46. Перехідні й неперехідні дієслова	165
<i>Мандрівка Україною. Рівне</i>	168
§47. Часи дієслова. Минулий час	169
§48. Теперішній і майбутній часи дієслова	170
<i>Мандрівка Україною. Тернопіль</i>	172
§49. Дієслова першої і другої дієвідмін	173
§50. Чергування звуків у дієсловах	175
<i>Мандрівка Україною. Чернівці</i>	176
§51. Способи дієслова. Дійсний спосіб	177
<i>Культура спілкування. Улюблена пора року</i>	179
<i>Мандрівка Україною. Луцьк</i>	181
§52. Умовний і наказовий способи дієслова	182
<i>Азбука ввічливості</i>	184
§53. Безособові дієслова	187
<i>Мандрівка Україною. Івано-Франківськ</i>	188
<i>Мовний розбір. Розбір дієслова як частини мови</i>	190
<i>Азбука ввічливості</i>	191
<i>Контрольні запитання і завдання</i>	191
<i>Мандрівка Україною. Львів</i>	192

Повторення вивченого

Іменник	193
Прикметник	194
<i>Мандрівка Україною. Ужгород</i>	196
Числівник. Займенник	197
Дієслово	198

Додаток

Українсько-російський словник	200
Тлумачний словник	203

Зв'язне мовлення

1. Загальне уявлення про ситуацію спілкування	7
2. Види мовленнєвої діяльності. Навчальне читання мовчки	15
3. Повторення вивченого про стилі мовлення	25
4. Ділові папери. План роботи. Оголошення	27
5. Повторення вивченого про текст, його будову. «Відоме» і «нове» у реченнях тексту	38
6. Докладний і стислий переказ тексту	46
7. Складний план тексту	58
8. Опис приміщення. Переказ тексту-розповіді з елементами опису приміщення	68
9. Твір-опис приміщення	76
10. Опис природи. Переказ тексту-розповіді з елементами опису природи	87
11. Твір-опис природи	96
12. Стислий переказ тексту наукового стилю	104
13. Повідомлення на лінгвістичну тему	115
14. Відгук на літературний твір	120
15. Вживання числівників для позначення часу і дат	129

16. Переказ тексту-розповіді з елементами роздуму	135
17. Твір-оповідання за поданим сюжетом	145
18. Твір-оповідання за картиною	161
19. Твір-роздум (усний)	167
20. Допис у газету інформаційного характеру	179
21. Ділові папери. Правила поведінки у школі	185
22. Переказ із творчим завданням	189

Навчальне видання

ВОРОН Алла Анатоліївна
СОЛОПЕНКО Володимир Анатолійович

УКРАЇНЬСЬКА МОВА

Підручник для 6 класу
загальноосвітніх навчальних закладів
з навчанням російською мовою

Рекомендовано Міністерством освіти і науки України

ВИДАНО ЗА РАХУНОК ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ. ПРОДАЖ ЗАБОРОНЕНО

Відповідальна за випуск *С. С. Литвин*
Редактори *Г. Ю. Забродська, О. С. Криворучко*
Художній редактор *М. Ю. Крюченко*
Художник обкладинки *О. Я. Остапов*
Технічний редактор *Ц. Б. Федосіхіна*
Коректори *Н. Г. Сніцарук, Н. А. Чаплюк*
Комп'ютерна верстка *К. П. Дворської*

Здано до набору 02.11.05. Підписано до друку 10.05.06. Формат 70×100/16.
Папір офс. Гарнітура шкільна. Друк офс. Ум. друк. арк. 16,9 + 0,41 форзац.
Ум. фарбовідб. 69,89. Обл.-вид. арк. 0,59 + 0,41 форзац.
Тираж 50 100 пр. Вид. № 37097. Зам. № 6-467

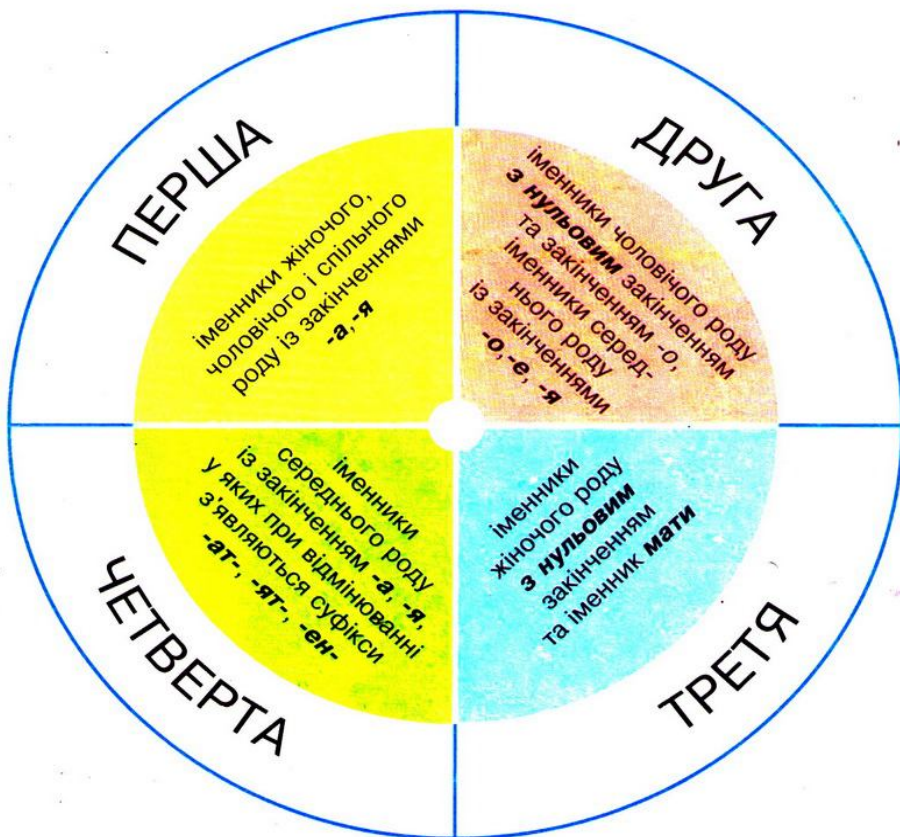
Набір та верстка комп'ютерного центру видавництва «Освіта»

Віддруковано з готових діапозитивів
у ВАТ «Видавництво «Харків»
61037, м. Харків, пр. Московський, 247

Права авторів та видавничі права ДСВ «Освіта» захищені Законом України «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 р. (зі змінами від 11.07.2001 р.).

Друковане копіювання книги або її частини, будь-які інші контрафактні видання тягнуть за собою відповідальність згідно зі ст. 52 цього Закону.

ВІДМІНИ ІМЕННИКІВ

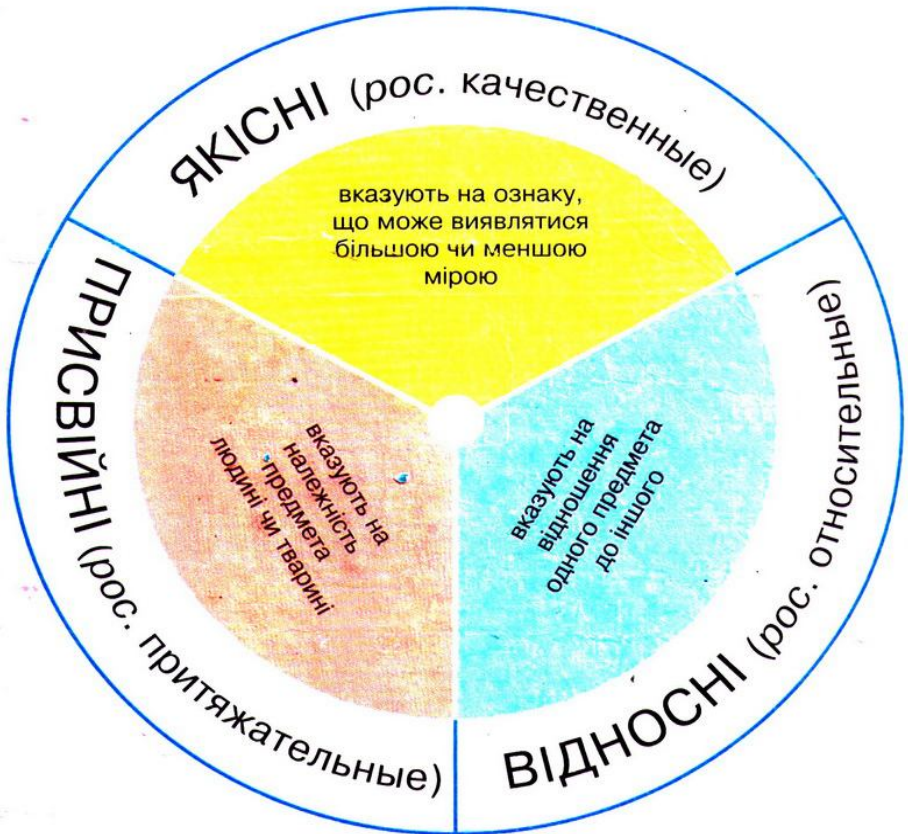
хата, пісня, собака, листоноша, плакса

степ, батько, сонце, небо, знання

ніч, радість, тінь, мати

ім'я — імені, курча — курчати, теля — теляти

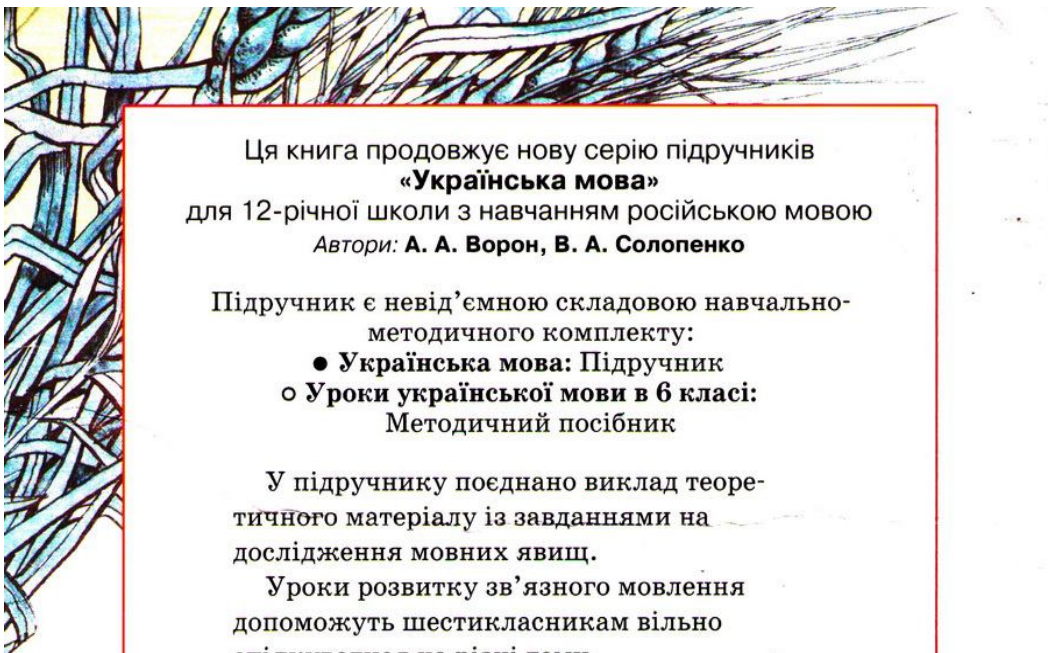
ГРУПИ ПРИКМЕТНИКІВ ЗА ЗНАЧЕННЯМ

приятна розмова, тепле літо, хоробрий воїн

читальний зал, залізна деталь, осінній день

мамина пісня, батькова порада, ластівчине крило

Ця книга продовжує нову серію підручників
«Українська мова»
для 12-річної школи з навчанням російською мовою
Автори: **А. А. Ворон, В. А. Солопенко**

Підручник є невід'ємною складовою навчально-методичного комплекту:

- **Українська мова: Підручник**
- **Уроки української мови в 6 класі:**
Методичний посібник

У підручнику поєднано виклад теоретичного матеріалу із завданнями на дослідження мовних явищ.

Уроки розвитку зв'язного мовлення допоможуть шестикласникам вільно спілкуватися на різні теми.

Завдання на розвиток логічного мислення, лінгвістичні ігри, вправи з ключами переконують, що вивчення мови — не лише корисна, а й цікава справа.

Матеріали рубрик «Культура спілкування», «Азбука ввічливості», «Мандрівка Україною» мають пізнавальне, виховне спрямування і розвиватимуть в учнів образне мислення та добрий естетичний смак.

ISBN 966-04-0632-0

9 789660 406322 >